

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΗ'

Σάββατο 20 Δεκεμβρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Γυμνάσιο Αλεξανδρούπολης και το 1ο Γυμνάσιο Κομοτηνής, σελ. 3635, 3642

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3684, 3685, 3686, 3692, 3697

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2009», σελ. 3629

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας-Πλαίσιο μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO) για συνεργασία στον Τομέα της Επισιτιστικής Ασφάλειας», σελ. 3650

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 3684, 3685, 3686

ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ., σελ. 3685, 3686

ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ. 3685, 3686, 3697

ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ. 3684, 3685, 3686, 3692

ΧΥΤΗΡΗΣ Τ., σελ. 3684

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ Α., σελ. 3638, 3639

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ., σελ. 3667

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ. 3680

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ. 3702, 3703

ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ Δ., σελ. 3629

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 3640, 3641

ΒΕΡΕΛΗΣ Χ., σελ. 3658

ΒΕΡΡΑΣ Μ., σελ. 3633, 3634

ΒΛΑΧΟΣ Γ., σελ. 3659, 3661

ΒΡΕΤΤΟΣ Κ., σελ. 3701

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι., σελ. 3654, 3655

ΓΚΕΡΕΚΟΥ Α., σελ. 3652

ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ., σελ. 3673

ΔΗΜΑΡΑΣ Ι., σελ. 3704

ΔΡΑΓΩΝΑ Θ., σελ. 3699

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 3662, 3663

ΕΞΑΡΧΟΣ Β., σελ. 3655

ΚΑΖΑΚΟΣ Κ., σελ. 3653, 3654

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ., σελ. 3668

ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ., σελ. 3698

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ., σελ. 3697

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π., σελ. 3646

ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν., σελ. 3637

ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ., σελ. 3632

ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ., σελ. 3691

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Ε., σελ. 3703

ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ., σελ. 3651

ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ., σελ. 3656

ΚΟΝΤΟΣ Α., σελ. 3670

ΚΟΥΒΕΛΗΣ Σ., σελ. 3696

ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ Κ., σελ. 3634

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 3690

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ., σελ. 3688

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α., σελ. 3649

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε., σελ. 3642

ΛΑΜΠΙΡΗΣ Η., σελ. 3695

ΛΕΓΚΑΣ Ν., σελ. 3695

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 3664

ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α., σελ. 3648

ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι., σελ. 3635, 3636

ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι., σελ. 3657

ΜΑΝΟΥΣΟΥ-ΜΠΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 3665

ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ., σελ. 3693

ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ., σελ. 3630

ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ., σελ. 3637

ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α., σελ. 3689

ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν., σελ. 3687

ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε., σελ. 3667

ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α., σελ. 3666

ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ., σελ. 3645, 3646

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 3644

ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 3661

ΟΡΦΑΝΟΣ Γ., σελ. 3681

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 3663

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 3657, 3658

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Β., σελ. 3647

ΠΑΠΑΣΙΩΖΟΣ Κ., σελ. 3646

ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ., σελ. 3682

ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι., σελ. 3650

ΡΑΠΤΗ Ε., σελ. 3636

ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 3705

ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ., σελ. 3670

ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α., σελ. 3674

ΣΤΑΥΡΟΥ Α., σελ. 3692

ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε., σελ. 3697

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε., σελ. 3678

ΤΑΤΟΥΛΗΣ Π., σελ. 3641

ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ., σελ. 3694

ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ., σελ. 3686

ΦΛΩΡΙΔΗΣ Γ., σελ. 3683

ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ Π., σελ. 3639, 3640

ΦΩΛΙΑΣ Χ., σελ. 3675

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ., σελ. 3631, 3632

ΧΑΤΖΗ-ΟΣΜΑΝ Α., σελ. 3677

ΧΥΤΗΡΗΣ Τ., σελ. 3684

ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ., σελ. 3700, 3701

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΗ'

Σάββατο 20 Δεκεμβρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου 2008, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.01' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα σας, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2009».

Παρακαλείται ο κ. Βαρβαρίγος Δημήτριος, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να έλθει στο Βήμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού του επόμενου έτους γίνεται μέσα σε συνθήκες πρωτοφανούς κρίσης που μαστιάζει τη χώρα μας. Κρίση πολιτική, οικονομική και κοινωνική. Οι ευθύνες της Κυβέρνησης –νίγεται στα σκάνδαλα που δημιούργησε– είναι τεράστιες. Τη δική της κρίση τη μετέτρεψε σε κρίση των θεσμών, σε κρίση του πολιτικού συστήματος, σε κρίση εμπιστοσύνης των πολιτών προς το κράτος. Η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα για το σήμερα και το αύριο είναι παρούσες στο μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας μας, γι' αυτό και η νεολαία μας, μαζί με τους εργαζόμενους της χώρας μας, διαμαρτύρονται και διαδηλώνουν ειρηνικά και χωρίς κουκούλες, απαιτώντας αλλαγή πολιτικής.

Ποιους στόχους και ποιες προτεραιότητες βάζει η Κυβέρνηση; Την είσπραξη ακόμα περισσότερων φόρων που είναι αυξημένοι σε σχέση με το 2008, κατά 7.000.000.000 ευρώ. Από ποιους θα τα πάρει; Από τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τους ελεύθερους επαγγελματίες και μέσω της έμμεσης φορολογίας από τους οικονομικά ασθενέστερους. Πού θα τα δώσει; Στο κομματικό κράτος και τις προνομιούχες ελίτ.

Οι δαπάνες για την υγεία είναι ίδιες με πέρυσι, όταν το Ε.Σ.Υ. καταρρέει και αρχίζουν να λείπουν ακόμη και τα στοιχειώδη για τη λειτουργία των νοσοκομείων. Στην παιδεία οι δαπάνες είναι μειωμένες, όπως και τα προηγούμενα χρόνια και από 3,61% που ήταν το 2004, για το 2009 προβλέπεται να είναι στο 3,05%. Η νεολαία διαμαρτύρεται. Εκρήγνυται, βιώνει την υποβάθμιση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος και την υπονόμευση του μέλλοντός της, αλλά η Κυβέρνηση έχει κάνει τις επιλογές της. Αναγνωρίζει τα κολλέγια, ως εκπαιδευτικές δομές και μέσω

δικαιόχρησης σε ιδιωτικά πανεπιστήμια και δείχνει το δρόμο προς την ιδιωτική εκπαίδευση και όποιος αντέξει.

Η υποχρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων συνεχίζεται. Οι δημόσιες επενδύσεις μειώθηκαν και αυτές στο χαμηλότερο ποσοστό από το 1996 και φθάνουν στο 3,4% του Α.Ε.Π., όταν τις παρέλαβε στο 5,2%. Αποτέλεσμα είναι η εγκατάλειψη της περιφέρειας και η αδυναμία να ανοίξει ακόμα και το Δ' Κ.Π.Σ., που δύο χρόνια τώρα τρέχει το πρόγραμμα, χωρίς να έχει ξεκινήσει, ούτε ένα έργο, την ώρα μάλιστα που όλες οι κυβερνήσεις ένα από τα όπλα που χρησιμοποιούν για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, είναι η αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Η Κυβέρνηση κινείται αντίθετα στο δικό της κόσμο, παράλυτη, ανίκανη, καταστροφική για τη χώρα.

Τις τελευταίες μέρες θυμήθηκε τη φοροδιαφυγή και δαπάνά αφειδώς χρήμα σε πληρωμένες καταχωρήσεις στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας για τη διαμόρφωση δήθεν φορολογικής συνείδησης. Ξέχασε ο κ. Αλογοσκούφης ότι με το ν. 3259/2004 αποποινοικοποίησε τη χρήση πλαστών και εικονικών τιμολογίων και επιπλέον έδωσε τη δυνατότητα να ξεπλένεται εισαγόμενο μαύρο χρήμα με φόρο 3%. Αυτή ήταν η διαμόρφωση της φορολογικής συνείδησης. Το αποτέλεσμα ήταν να υπάρξει έκρηξη στην κυκλοφορία πλαστών τιμολογίων και το 2006, σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσιοποίησε η υπηρεσία ειδικών ελέγχων, εντοπίστηκαν πλαστά τιμολόγια, συνολικής αξίας 500.000.000 ευρώ. Σήμερα είναι πολύ περισσότερα. Αν ληφθεί υπόψη ότι εντοπίζεται ένα ποσοστό της τάξης 30%, κατά τις αισιόδοξες εκτιμήσεις της υπηρεσίας ειδικών ελέγχων, τότε στην αγορά κυκλοφορούν πλαστά τιμολόγια και εικονικά που η αξία τους υπερβαίνει το 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ. Και η φοροκλοπή, μόνο απ' αυτήν την πηγή, υπερβαίνει τα 730.000.000 ευρώ, ποσό που ισοδυναμεί με το διπλάσιο αυτού που διατίθεται από το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, για την ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων. Η Κυβέρνηση έχει επιλέξει τους συμμάχους της και υπέρ αυτών ασκεί την πολιτική της. Το σταθερό υποζύγιο των βαρών είναι τα μεσαία και τα χαμηλού εισοδήματος στρώματα της κοινωνίας μας. Επί μια πενταετία πληρώνουν το λογαριασμό των προνομίων που εκχωρήθηκαν στην οικονομική ελίτ της χώρας.

Μέσα σ' αυτό το ζοφερό περιβάλλον προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από τη διεθνή οικονομική κρίση και την παρελθοντολογία. Πόσο, όμως, ευθύνεται η διεθνής κρίση για τη σημερινή κατάσταση; Το 2007 ο προϋπολογισμός έκλεισε με έλλειμμα 3,5% του Α.Ε.Π., παραβιάζοντας το Σύμφωνο Σταθερότητας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το 2008 ο προϋπολογισμός θα κλείσει με έλλειμμα πάνω από 4% του Α.Ε.Π.. Και να σκεφθεί κανείς ότι η

Κυβέρνηση προκάλεσε πρόωρες εκλογές, επικαλούμενη την κατάρτιση αυτού του προϋπολογισμού. Ποια κρίση έφταιγε, λοιπόν, το 2007 και το 2008; Επικαλείται το παρελθόν ότι δόθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρέωσε τη χώρα και γι' αυτό έχουμε σήμερα πρόβλημα. Ποιο είναι το χρέος που παρέλαβε το 2004; Ήταν 180.000.000.000 ευρώ και σήμερα φτάνει τα 260.000.000.000. Τα επιπλέον 80.000.000.000 ευρώ τι τα έκανε; Το χρέος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επενδύθηκε παραγωγικά για την οικονομία. Έγιναν τα μεγάλα έργα. Χρηματοδοτήθηκε το κοινωνικό κράτος, διοργανώθηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, αυξήθηκε ο δημόσιος πλούτος με έναν ρυθμό που έφθασε το 5% του Α.Ε.Π. Σας παραδώσαμε μία οικονομία που είχε στη διεθνή αγορά την ίδια περίπου αξιοπιστία με τη γερμανική οικονομία, αφού ο δανεισμός της χώρας το 2004 εκαλύπτετο με ασφάλεια κινδύνου, το λεγόμενο spread, με δεκαπέντε μονάδες βάση, σε σχέση με το γερμανικό ομόλογο δεκαετίας και σήμερα είναι στις διακόσιες είκοσι πέντε μονάδες, όταν ένας από τους όρους σύγκλησης και παραμονής μας στη Ζώνη του ευρώ είναι διακόσιες μονάδες.

Έχετε φέρει την οικονομία στα πρόθυρα της κατάρρευσης και τη χώρα στην έξοδο από την Ο.Ν.Ε.. Οι δανειακές ανάγκες για το 2009 υπολογίζονται σε 50.000.000.000 ευρώ. Ο δανεισμός θα είναι επαχθής και δύσκολος. Πολλοί εκτιμούν ότι είμαστε ένα βήμα, πριν από την πόρτα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Έτσι καταντήσατε τη χώρα. Την παραλάβατε στην καλύτερη στιγμή της σύγχρονης ιστορίας της, με διεθνή αναγνώριση, σταθερότητα, αξιοπιστία, ρυθμό ανάπτυξης περίπου 5%, με ισχυρό νόμισμα το ευρώ που σήμερα είναι η μοναδική μας ασπίδα, σιγουριά ελπίδας και προοπτικής για το μέλλον και την καταντήσατε παρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιτεθήκατε στη χώρα με την επιείκη απογραφή σας, νομίζοντας ότι η επίθεση αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Συρρικνώσατε την ανάπτυξη. Αυξήσατε το δημόσιο χρέος δραματικά. Χωρίς να μπορείτε να δικαιολογήσετε πού πήγαν τα χρήματα, αυξήσατε τα ελλείμματα. Δημοσιονομικό και ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών, το μεγαλύτερο παγκοσμίως. Και μέσα στον παραλογισμό που διακρίνει την πολιτική σας, ανακοινώσατε μέτρα στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και βγάλατε απ' έξω τις εξαγωγικές επιχειρήσεις και όσες ασχολούνται με την εμπορία και μεταποίηση γεωργικών προϊόντων.

Βέβαια, τα μέτρα της Κυβέρνησης είναι κάλπικα, γιατί, όπως καταγγέλλουν οι εμποροβιοτέχνες, μου το είπαν και στη Ζάκυνθο, όταν προσφεύγουν στις τράπεζες για να κάνουν χρήση του άτοκου δανεισμού, οι τράπεζες δηλώνουν ότι δεν γνωρίζουν τίποτα και ουσιαστικά αρνούνται τη χρηματοδότηση, γιατί δεν τις συμφέρει. Πήραν τη στήριξη των 28.000.000.000 από την Κυβέρνηση χωρίς όρους και τώρα προκαλούν πάλι. Οι αγρότες απελπισμένοι βλέπουν τις τιμές των προϊόντων τους να εξευτελίζονται. Τη στιγμή που στον καταναλωτή η ακρίβεια οργιάζει. Το ελαιόλαδο καταράκλησε στο 1,95 ευρώ το λίτρο παρθένο και οι καταναλωτές το αγοράζουν 8 ευρώ. Τα λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα αυξήθηκαν έως 100% και η Κυβέρνηση παρακολουθεί αδιάφορη. Τα καρτέλ κυριαρχούν στην αγορά και η Κυβέρνηση τους κάνει πλάτες.

Ποίος Έλληνας και ποία Ελληνίδα εμπιστεύεται πια το μέλλον με τη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνησή της; Όσο πιο γρήγορα φύγετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τόσο το καλύτερο για τη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Μπεκίρης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, όχι απλώς δεν θα φύγουμε γρήγορα, αλλά θα μείνουμε και πολύ καιρό ακόμη για το καλό του τόπου πάνω απ' όλα και της Ζακύνθου αν θέλετε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι η πέμπτη συζήτηση του προϋπολογισμού που συμμετέχω ως μέλος της Εθνικής Αντιστάσεως. Δυστυχώς, το περιεχόμενο των συζητήσεων κάθε χρόνο δεν διαφέρει σημαντικά. Πίστευα όμως ότι δεδομένης της διεθνούς οικονομικής συγκυρίας όλες οι φωνές που θα

ακούγονταν θα ήταν τουλάχιστον πιο ψύχραιμες. Ασφαλώς και αντιλαμβάνομαι ότι πρέπει να υπάρχει κριτική και πρέπει μάλιστα να ασκείται, αν θέλετε, σκληρή κριτική, αρκεί όμως αυτή η κριτική να είναι εποικοδομητική, να έχει κάτι να προσφέρει. Ας πείτε τουλάχιστον ότι «ο δρόμος που ακολουθείτε είναι ολισθηρός». Πείτε μας όμως εσείς προς τα πού θέλετε να πάτε, πού σκοπεύετε να οδηγήσετε τον τόπο. Αντ' αυτού, έχετε αρχίσει να μοιράζετε Υπουργεία. Βιάζεστε και βιάζεστε πολύ. Δυστυχώς, κύριο μέλημά σας είναι η καρέκλα, η εξουσία, όχι το μέλλον του τόπου, όχι το μέλλον των πολιτών. Πείτε και σε εμάς και πολύ περισσότερο στους Έλληνες πολίτες ότι θα ακολουθήσετε κάποια πολιτική, μια συγκεκριμένη πολιτική και όχι τις συνήθειές σας αοριστολογίες, πείτε ότι θα πάρετε αυτά τα δέκα μέτρα, ότι έχετε πρόγραμμα, ότι έχετε θέσεις, ότι έχετε αυτές τις προτάσεις. Η αλήθεια όμως είναι ότι δεν έχετε απολύτως τίποτα να καταθέσετε, να προσφέρετε, παρά μόνο τη δίψα για την εξουσία, όπως εσείς καθεστωτικά την ασκήσατε. Δεν θέλω να αναφερθώ στο τι έχει κάνει η Νέα Δημοκρατία αυτά τα πέντε χρόνια. Το έχουν κάνει άλλωστε άλλοι συνάδελφοι και πάρα πολύ καλά και δεν πιστεύω ότι είναι χρήσιμο να επαναλαμβάνουμε όλοι τα ίδια πράγματα. Πιστεύω ότι έχει κάνει πολύ θετικές κινήσεις, αλλά παράλληλα θα ήθελα σε αρκετούς τομείς να έχουμε κινηθεί πιο επιθετικά, πιο γρήγορα, πιο αποφασιστικά, πιο αποτελεσματικά, ακόμη πιο τολμηρά.

Διαπιστώνω το τελευταίο χρονικό διάστημα ότι στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρησιμοποιούν πολύ συχνά στον αντιπολιτευτικό τους λόγο εναντίον της Κυβέρνησης τις αξιολογήσεις των διεθνών οργανισμών και οίκων. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τον Ο.Ο.Σ.Α., το City Group, το Moody's και άλλα. Αυτό που κάνουν είναι πράγματι πάρα πολύ χρήσιμο, αλλά δεν είναι αρκετό, γιατί απλά δεν λένε ολόκληρη την αλήθεια. Και ξέρετε γιατί δεν λένε όλη την αλήθεια; Διότι γνωρίζουν και το γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι αυτό δεν τους συμφέρει. Αναφέρουν, για παράδειγμα, τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι οι προβλέψεις των οργανισμών είναι αρνητικές για την ελληνική οικονομία το 2009: Θα πέσει ο ρυθμός ανάπτυξης, θα αυξηθεί η ανεργία, θα αυξηθεί το έλλειμμα, θα αυξηθεί το δημόσιο χρέος και άλλα. Μια πρώτη γενική παρατήρηση είναι ότι η κριτική αυτή στερείται κάθε σοβαρότητας, για τον πολύ απλό λόγο ότι οι συγκεκριμένες προβλέψεις αφορούν όλες σχεδόν τις οικονομίες για το 2009. Θα ήταν αφελές κανείς να πιστέψει και να υποστηρίξει ότι, την ώρα που υπερδυνάμεις όπως οι Η.Π.Α., η Γερμανία, η Γαλλία πλήττονται και πλήττονται άγρια, η Ελλάδα θα μπορούσε να βγει αλώβητη απ' αυτήν την κρίση. Αυτή η παρατήρηση βέβαια προσκρούει στην ανάγκη του σκληρού αντιπολιτευτικού, ισοπεδωτικού, μηδενιστικού λόγου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Το μυστικό όμως στις αξιολογήσεις και στις κρίσεις των διεθνών οργανισμών δεν είναι αυτό. Αυτό που ξεχνούν εσκεμμένως να πουν τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και των άλλων κομμάτων είναι το τι ακριβώς προτείνουν οι διεθνείς οργανισμοί για να γίνει η οικονομία μας πολύ πιο ισχυρή. Είναι διατεθειμένοι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και τα υπόλοιπα κόμματα να ακολουθήσουν τις κατευθυντήριες γραμμές που μας εισηγούνται οι ξένοι οργανισμοί; Η απάντηση είναι απλή και είναι «όχι». Μάλιστα, όχι απλά δεν είναι διατεθειμένοι να ακολουθήσουν τις συγκεκριμένες πολιτικές, αλλά ούτε καν και να τις συζητήσουν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή την ομιλία του γενικού εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είπε ότι η επιβράδυνση της οικονομίας δεν είναι νομοτέλεια, αλλά είναι αποτέλεσμα πολιτικών επιλογών. Επειδή μάλιστα επικαλέστηκε και τους πρωτοετείς φοιτητές Οικονομικών, εκείνοι θα μπορούσαν εύκολα να τον ενημερώσουν για τους οικονομικούς κύκλους, γιατί προφανώς τους αγνοεί. Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μας κάλεσε να αναλογιστούμε τι θα συνέβαινε στη χώρα μας, εάν δεν ήταν στην Ο.Ν.Ε.. Εγώ, επειδή συμφωνώ πάρα πολύ με το επιχειρήματά του, θα ήθελα να τον παρακαλέσω, εάν μας ακούει, να ενημερώσει και τον Αρχηγό της παράταξής του για τις συνέπειες εξόδου από την Ο.Ν.Ε., γιατί πριν από δύο εβδομάδες σε δήλωσή του ο κ. Παπανδρέου είπε ότι «δεν έγινε και τίποτα να αυξηθεί το έλλειμμα», δηλαδή «δεν έγινε και τίποτα να ξεφύ-

γουμε από το Σύμφωνο Σταθερότητας, από τις υποχρεώσεις μας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση» μόνο και μόνο για να πλειοδοτήσει σε παροχές, μόνο και μόνο για να γίνει πρόσκαιρα αρεστός στους πολίτες. Μπορεί έτσι όμως να γίνεσαι πρόσκαιρα αρεστός, σίγουρα όμως δεν γίνεσαι χρήσιμος, αλλά γίνεσαι επικίνδυνος για τον τόπο, επικίνδυνος για τους πολίτες, επικίνδυνος για τους νέους, επικίνδυνος για το μέλλον.

Στη συνέχεια μας είπε για το spread των ομολόγων, δυστυχώς όμως πάλι ξέχασε να μας πει όλη την αλήθεια. Είπε ότι το 2003 η διαφορά ήταν δεκαπέντε μονάδες βάσης σε σχέση με το γερμανικό ομόλογο. Ας ρωτήσει όμως πάλι τον πρωτοετή φοιτητή των Οικονομικών που συνήθως επικαλείται, για να μην εκτίθεται. Πρώτον, οι συνθήκες δανεισμού στην αγορά ομολόγων, πέρα από τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε χώρας, επηρεάζονται και από το διεθνές περιβάλλον. Άλλο το 2003, άλλο το 2008, άλλο το 2009. Δεύτερον, το επιτόκιο του γερμανικού ομολόγου τους τελευταίους τρεις μήνες έχει μειωθεί σχεδόν κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες, όταν το ελληνικό έχει αυξηθεί κατά μισή μονάδα. Εκεί οφείλεται το spread. Τρίτον, ανεξάρτητα από το ποιος κυβερνά, χώρες που έχουν υψηλό δημόσιο χρέος είναι και λογικό και αναπόφευκτο ότι σε συνθήκες κρίσης θα δανειστούν με επαχθέστερους όρους, όπως η Ιταλία, το Βέλγιο και άλλοι. Αφού, λοιπόν, είπε όλα αυτά και πολλά άλλα, καταλήγει ότι χρειάζεται αναδιανομή του πλούτου, ασφαλώς κάτι το οποίο γνωρίζει πολύ καλά η πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι την έκανε πράξη με επιτυχία με το Χρηματιστήριο. Χρειάζεται 5% για την παιδεία, 2% για την έρευνα, εξωστρέφεια της οικονομίας, δίκαιη κατανομή φορολογικών βαρών και άλλα. Και μετά λέει «αναφέρθηκαν στις προτάσεις μας». Οι προτάσεις όμως ήταν αυτές που σας ανέφερα λίγο πριν. Επειδή όμως αυτές δεν είναι προτάσεις, αλλά είναι ευχολόγια, ούτε καν στόχοι, περιμένω από τους επόμενους ομιλητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πουν στους Έλληνες πολίτες με ποιον τρόπο, με ποιες πολιτικές θα επιτύχουν τους προαναφερθέντες στόχους, τους οποίους αποφαλώς και εγώ αλλά και το σύνολο του ελληνικού λαού προσυπογράφω.

Κλείνω, κυρία και κύριοι Βουλευτές, λέγοντας ότι την ώρα της κρίσης ας είμαστε όλοι λίγο πιο συνετοί. Είναι κρίμα τα πάντα να γίνονται στην Ελλάδα για λίγες ψήφους παραπάνω. Ας δούμε λίγο τι Ελλάδα θέλουμε να έχουμε. Αν θέλουμε μια χώρα που μπορεί να παρέχει υψηλό επίπεδο παιδείας, υγείας, κοινωνικής ασφάλισης, να έχει ισχυρή κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη, θα πρέπει να κάνουμε αλλαγές, θα πρέπει να προχωρήσουμε σε δραστηριότητες αλλαγές. Πρώτα απ' όλα όμως, θα πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι σ' αυτές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε με το Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπο Χαλαμπους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φράση «πραγματική οικονομία» έγινε πολύ της μόδας τελευταία, βοηθούσης και της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, αλλά όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, την πραγματική οικονομία τη βιώνει στο πετσί του εδώ και πάρα πολλά χρόνια ο ελληνικός λαός και αυτή δεν είναι τίποτε άλλο από τη σκληρή πραγματικότητα που ζει καθημερινά το 23% του ελληνικού λαού που ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, που βιώνει καθημερινά ο άνεργος, ο υποαπασχολούμενος, αυτός που εργάζεται με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Και πάει πολύ τα κόμματα τα οποία έφεραν αυτές τις ελαστικές σχέσεις εργασίας στη χώρα μας, ψηφίζοντας τη λευκή βίβλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή αν θέλετε ψηφίζοντας «λευκό» όπως ο Συνασπισμός, τώρα να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα.

Και δεν είναι μόνο, κύριοι, η γενιά των 700 ευρώ, είναι και η γενιά των 400 ευρώ, των 500 ευρώ, είναι και οι συντάξεις πείνας των 300 ευρώ. Βιώνουν, λοιπόν, καθημερινά τη σκληρή πραγματικότητα και όσοι πληρώνουν πανάκριβα τη δήθεν δωρεάν

παιδεία που τους προσφέρεται και όσοι πληρώνουν πανάκριβα την δήθεν δωρεάν υγεία που τους προσφέρεται.

Πριν λίγες μέρες, κύριοι συνάδελφοι, δημοσιεύτηκαν τα ευρήματα του ευρωμονόδρομου της Στατιστικής Υπηρεσίας της δικής σας Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 90% του ελληνικού λαού βλέπει ότι η κατάσταση της οικονομίας στη χώρα μας είναι κακή, πολύ κακή. Το 54% των Ελλήνων λένε ότι στο νοικοκυριό τους με το ζόρι τα φέρνουν βόλτα.

Ιδιαίτερα, κύριοι συνάδελφοι, οι δαπάνες υγείας- πρόνοιας που προβλέπονται από τον κρατικό προϋπολογισμό του 2009 παραμένουν καθηλωμένες στα περσινά επίπεδα, δηλαδή στο 2,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και ως εκ τούτου είναι ανεπαρκέστερες για να εξυπηρετήσουν ένα δωρεάν, αποκλειστικά δημόσιο σύστημα υγείας, πολύ δε περισσότερο σύγχρονο.

Η διαχρονική υποχρηματοδότηση είναι συνειδητή πολιτική επιλογή που υπηρετεί την εμπορευματοποίηση και την ιδιωτικοποίηση της υγείας και της πρόνοιας, τη διευκόλυνση των επενδύσεων σ' αυτούς τους τομείς. Είναι χαρακτηριστική η επικέντρωση του προϋπολογισμού στα περιφέρμα Σ.Δ.Ι.Τ., στις συμπράξεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, για την ανέγερση νέων νοσοκομειακών και προνοιακών μονάδων, όπως το νέο Νοσοκομείο της Πρέβεζας, το Ογκολογικό και το Παιδιατρικό Νοσοκομείο στη Θεσσαλονίκη και αλλού.

Πραγματικά προκαλεί κατάπληξη η επιμονή της Κυβέρνησης στα Σ.Δ.Ι.Τ., όταν είναι πια γενικά παραδεκτό, όχι από τους κομμουνιστές μόνο, αλλά από όλους, ότι τα Σ.Δ.Ι.Τ. στοιχίζουν πέντε φορές -ίσως και παραπάνω- περισσότερο από ότι να φτιάξει ένα έργο με τους κλασικούς τρόπους.

Ο σφαγιασμός, κύριοι συνάδελφοι, των κρατικών δαπανών για την υγεία και πρόνοια θα οξύνει ακόμη περισσότερο τα προβλήματα λειτουργίας των δημόσιων νοσοκομείων και των κέντρων υγείας. Θα οξύνει τα προβλήματα των εργαζομένων στην υγεία, των ασθενών και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Οι εγγεγραμμένες δαπάνες για νέες προσλήψεις είναι 10.000.000 δραχμές. Και εδώ πραγματικά αυτό που παίζεται είναι πρωτοφανέρωτο, μια τεράστια κοροϊδία στις πλάτες και του ελληνικού λαού αλλά και των εργαζομένων στο χώρο της υγείας. Όταν επί μονίμου βάσεως ο Υπουργός Υγείας διακηρύσσει ότι το 2009 θα γίνουν πεντέμισι χιλιάδες προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού ή δύο χιλιάδες νοσοκομειακών γιατρών, αλήθεια με ποιες δαπάνες; Για να μας παίξουν ξανά το παιχνίδι του καλού και του κακού αστυνόμου; Ο καλός Υπουργός Υγείας που θέλει να προσλάβει, ο κακός Υπουργός Οικονομίας που δεν του εγκρίνει τις δαπάνες;

Ακόμα και το κονδύλι των εφημεριών είναι ανεπαρκέστατο για να εξασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία των νοσοκομείων, αφού η Ο.Ε.Ν.Γ.Ε. υπολογίζει -με τους πιο μέτριους υπολογισμούς- ότι χρειάζονται για το 2009 400.000.000 για τις εφημερίες, ενώ το Υπουργείο γράφει μόλις 350.000.000.

Οι δαπάνες που αφορούν τη χρηματοδότηση του ΟΠΑΔ είναι ανεπαρκέστερες για να μπορέσει ο οργανισμός να ικανοποιήσει τις ανάγκες των ασφαλισμένων, τη στιγμή που ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες ασφαλισμένοι, ενώ έχουν χρυσοπληρώσει με τις εισφορές τους για να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, υποχρεώνονται να πληρώνουν φάρμακα, ιατρικές επισκέψεις και διαγνωστικές εξετάσεις.

Ο ΟΠΑΔ, λόγω της κρατικής υποχρηματοδότησης, οφείλει στους φαρμακοποιούς τεράστια ποσά, ενώ οι αυτοαπασχολούμενοι γιατροί έχουν να πληρωθούν εδώ και ένα χρόνο. Τα χρέη των δημόσιων νοσοκομείων όλοι τα αναγνωρίζουν. Ακουμπούν τα 5.000.000.000 με αποτέλεσμα οι προμηθευτές να απειλούν -ήδη και σήμερα όσοι διαβάσατε πρωινές εφημερίδες θα το δείτε- ότι από 12-1-2009 θα σταματήσουν την προμήθεια υλικού στα νοσοκομεία, με αποτέλεσμα την ταλαιπωρία εκατοντάδων ασθενών.

Υποχρηματοδότηση σημαίνει ακόμα πως σε καμμία περίπτωση δεν θα αναπτυχθούν όλα τα αναγκαία κρεβάτια εντατικής θεραπείας ενηλίκων και νεογνών, καμμία ανάπτυξη της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας στα πλαίσια ενός αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν συστήματος υγείας, καμμία ανάπτυξη

όλων των αναγκαίων δομών πρόνοιας για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, δημόσιων μονάδων αποκατάστασης κ.λπ..

Η επιχορήγηση μονάδων ψυχικής υγείας είναι μειωμένη σε σχέση με το 2008. Ήδη στην υποχρηματοδότηση οφείλεται το γεγονός ότι παραμένουν επί σειρά μηνών απλήρωτοι οι εργαζόμενοι στις δομές ψυχιατρικής μεταρρύθμισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τα κέντρα πρόληψης –το έχουμε πει πάρα πολλές φορές– οδηγούνται στο κλείσιμο, αφού δεν βρίσκονται τα περίφημα 10.000.000 δραχμές για να συνεχίσουν να λειτουργούν.

Η πολιτική αυτή σκοπεύει στην ανάπτυξη των δημόσιων δομών υγείας με κριτήριο το κέρδος. Οδηγεί στην αύξηση των ιδιωτικών δαπανών υγείας, την αύξηση των κερδών του ιδιωτικού τομέα υγείας, ενώ θα συνεχιστεί η άθλια κατάσταση των ιδρυμάτων πρόνοιας και θα οξυνθούν τα προβλήματα των ανασφάλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Σύμφωνα λοιπόν με μελέτες του Ο.Ο.Σ.Α. οι ιδιωτικές δαπάνες στη χώρα μας, που έρχεται πρώτη παγκόσμια, φτάνουν στο 57% των συνολικών δαπανών, ενώ σύμφωνα με έρευνα του ΙΚΑΠ το διάστημα 1997-2007 ο συνολικός τζίρος στον ιδιωτικό τομέα υπερδιπλασιάστηκε. Γι' αυτούς όλους τους λόγους και για πολλούς ακόμα, που δεν προλαβαίνω να πω, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας θα καταψηφίσει τον προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Καραόγλου, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2009 γίνεται σε μια ιδιαίτερα δύσκολη φάση της παγκόσμιας οικονομίας. Ας προσπαθήσουμε, με όσο το δυνατόν λιγότερα λόγια να δούμε, το πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομικής κατάστασης όπως έχει διαμορφωθεί τις τελευταίες μέρες.

Πρώτα-πρώτα όλοι μας θυμόμαστε ότι η κρίση στην παγκόσμια οικονομία ξεκίνησε από την κατάρρευση της τέταρτης επενδυτικής τράπεζας των Ηνωμένων Πολιτειών, της LEEMAN BROTHERS, πριν από δύο-τρεις μήνες περίπου, κρίση η οποία σιγά-σιγά και λόγω της παγκοσμιοποίησης και των προβλημάτων που υπήρχαν στην οικονομία, επεκτάθηκε και σε άλλες χώρες. Ενδεικτικά αναφέρω τη Μεγάλη Βρετανία και τις οκτώ τράπεζες που αντιμετώπισαν πολύ σημαντικά προβλήματα, όπως και τη Γερμανία.

Επηρεάσε όμως ακόμα και οικονομίες χωρών οι οποίες θεωρούνταν ισχυρές οικονομικά χώρες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Ισλανδία η οποία βρέθηκε στα πρόθυρα οικονομικής κατάρρευσης. Ζήτησε απεγνωσμένα ο Πρόεδρος και Πρωθυπουργός της οικονομική βοήθεια και καλά που βρέθηκε η Ρωσία –για δικούς της βέβαια πολιτικούς λόγους– να τη βοηθήσει με 4.000.000.000 ευρώ δάνεια για να μπορέσει να πάρει μια ανάσα από τη μεγάλη οικονομική κρίση.

Παράλληλα, βλέπουμε ακόμα και στη γειτονιά μας, ακόμα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χώρες να έχουν έντονα προβλήματα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα η Ουγγαρία, η Τσεχία ή εδώ δίπλα μας η Βουλγαρία και η Ρουμανία, ενώ ακόμη και η γείτων χώρα, η Τουρκία, έχει έντονα οικονομικά προβλήματα και προσπαθεί εναγωνίως να πάρει δάνειο από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής βλέπουμε μια καινούργια κατηγορία πολιτών να δημιουργείται, η κατηγορία των νεόπτωχων πολιτών, πολίτες οι οποίοι μέχρι προχθές είχαν τα σπίτια τους, είχαν τις δουλειές τους και τώρα χάνουν τα πάντα. Κατάσχονται τα σπίτια τους, χάνουν τις δουλειές τους, γιατί βλέπουμε ότι η ανεργία αλυσιδωτά αυξάνει σ' όλες τις χώρες του κόσμου.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η αυτοκινητοβιομηχανία, που ήταν ένας κλάδος που απασχολούσε χιλιάδες εργαζομένων, καθημερινά αντιμετωπίζει προβλήματα και κινδυνεύει με οριστικό κλείσιμο.

Έτσι, λοιπόν, πολλοί οικονομικοί αναλυτές λένε –και θα έλεγα εύστοχα– ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση, που τις ημέρες μας ζει η ανθρωπότητα, είναι πολύ μεγαλύτερη ακόμη και από το περίφημο οικονομικό κραχ του 1929, το οποίο λόγω του ότι δεν υπήρχε το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, όπως και δεν υπήρχε η άμεση αλληλεπίδραση οικονομίας με οικονομία, ήταν κυρίως ένα τοπικό φαινόμενο, το οποίο βεβαίως ήταν πολύ μεγάλο, αλλά –επαναλαμβάνω– ήταν ένα τοπικό φαινόμενο, ενώ σήμερα η παγκόσμια οικονομική κρίση είναι από τη μια άκρη ως την άλλη άκρη της ανθρωπότητας.

Για να αντιμετωπιστεί, λοιπόν, το πρωτοφανές αυτό παγκόσμιο οικονομικό φαινόμενο, η πρωτοφανής αυτή παγκόσμια οικονομική κρίση, απαιτείται συντονισμένη προσπάθεια από τους ηγέτες όλων των μεγάλων χωρών. Κι είδαμε πρόσφατα τη Σύνοδο των είκοσι πιο προηγμένων οικονομικά χωρών, για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, είδαμε τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βεβαίως βλέπουμε προσπάθειες καθημερινά από όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή απ' όλες τις χώρες γενικότερα του κόσμου για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που έχουν προκύψει.

Την ίδια ώρα όμως που βλέπουμε ότι στην παγκόσμια ανθρωπότητα υπάρχουν τα προβλήματα αυτά, ας ρίξουμε μια ματιά στο τι γίνεται στη χώρα μας. Παρά, λοιπόν, το ότι έχουμε ένα πρωτοφανές παγκόσμιο οικονομικό σοκ, στη χώρα μας, στην Ελλάδα, η οικονομία φαίνεται να αντέχει. Και αυτό παρά το ότι σαφέστατα έχει επηρεαστεί κι η ελληνική οικονομία από τις επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Αυτό, το ότι αντέχει δηλαδή η οικονομία, δεν είναι αποτέλεσμα κάποιων μαγικών κινήσεων, αλλά είναι αποτέλεσμα μιας συνετούς και συνεπούς πενταετούς οικονομικής πολιτικής που η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή ακολούθησε τα προηγούμενα χρόνια. Θυμίζω –γιατί δεν πρέπει να ξεχνάει κανείς μας και κυρίως ο ελληνικός λαός– ποια ήταν η κατάσταση που παραλάβαμε στην ελληνική οικονομία πριν από πέντε χρόνια. Θυμίζω ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα ήταν στο 7,9% του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος και σήμερα είναι κάτω από 3%, θυμίζω ότι το δημόσιο χρέος ήταν στο 109% του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος και σήμερα είναι γύρω στο 90%, θυμίζω ότι η ανεργία ήταν στο 11,3% του ενεργού πληθυσμού της Ελλάδας και σήμερα είναι περίπου στο 7,5%. Φυσικά, παρά το ότι τα παραδείγματα είναι εντυπωσιακά και αποδεικνύουν την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας, κανείς από μας δεν ισχυρίστηκε ούτε ισχυρίζεται ότι έχουν λυθεί τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η κρίση στην οποία ήταν η ελληνική οικονομία δεν λύθηκε, δεν ξεπεράστηκαν τα προβλήματα. Μπορεί η κατάσταση να βελτιώθηκε –και βελτιώθηκε εντυπωσιακά– αλλά υπάρχουν ακόμη πολλά βήματα που πρέπει να γίνουν έτσι ώστε να πούμε ότι λύθηκαν οριστικά τα προβλήματα της χώρας.

Με τον προϋπολογισμό του 2009 σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπαθεί να απαντήσει στα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, όπως αυτά έχουν επιβαρυνθεί από την παγκόσμια οικονομική κρίση.

Όπως είναι γνωστό, τα προβλήματα συναντώνται σε δύο επίπεδα. Πρώτο επίπεδο είναι το επίπεδο της αγοράς, όπου το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι το πρόβλημα της ρευστότητας και ήδη για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της αγοράς η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή ανακοίνωσε και υλοποιεί συγκεκριμένα μέτρα. Ενδεικτικά και επιγραμματικά τα αναφέρω, για να τα θυμόμαστε. Ανακοίνωσε την παροχή εγγυήσεων ή και μετρητών 28.000.000.000 ευρώ μέσω του τραπεζικού συστήματος για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις –αυτό σημαίνει φθηνό χρήμα στην αγορά για να μην «στεγνώσει»– ανακοίνωσε άτοκα δάνεια για κεφάλαιο κίνησης για πρώτη φορά έως 350.000 ευρώ μέσω του Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε., του Ταμείου Εγγυοδοσίας μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων και ήδη αυτό είναι πρόγραμμα που «τρέχει», ανακοίνωσε την εγγύηση των καταθέσεων από 20.000 ευρώ στα 100.000 ευρώ, νομοθετικά, ενώ παράλληλα έδωσε πολιτική εγγύηση για πλήρη κάλυψη του συνόλου των καταθέσεων.

Παράλληλα, ακολουθεί μια αντιμονοπωλιακή τακτική, και

είναι χαρακτηριστικά τα παραδείγματα των πολύ μεγάλων προ-στίμων που για πρώτη φορά μπαίνουν στη χώρα στα καρτέλ, όπως είναι το πρόστιμο τελευταία των πετρελαιοειδών, των τραπεζών, των γαλακτοβιομηχανιών, των σούπερ μάρκετ κ.λπ..

Από την άλλη, στο άλλο επίπεδο, στο επίπεδο των πολιτών και ειδικότερα των φτωχών λαϊκών στρωμάτων που είναι λογικό και αυτονόητο ότι επηρεάζονται περισσότερο από την κρίση, ήδη έχουν γίνει αρκετά. Θυμίζω ότι διπλασιάσαμε τις συντάξεις του Ο.Γ.Α., υπερδιπλασιάσαμε το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, σταματήσαμε την παρακράτηση του Λ.Α.Φ.Κ.Α., κι όχι μόνο αυτό, αλλά επιστρέψαμε πίσω και τα οφειλόμενα, αυξήσαμε κατά 35% περίπου το επίδομα ανεργίας από τα 300 ευρώ στα 404 ευρώ, ενώ παράλληλα έχει ανακοινωθεί και μια σειρά άλλων μέτρων, όπως είναι το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης από 100 έως 200 ευρώ, ανάλογα με τη ζώνη που βρίσκεται ο κάθε πολίτης, που θα δοθεί σε συνταξιούχους του Ο.Γ.Α., δικαιούχους του Ε.Κ.Α.Σ. και ανέργους του Ο.Α.Ε.Δ., το έκτακτο επίδομα 500 ευρώ που θα δοθεί σε όσους έχουν στεγαστικό δάνειο, τα 400 ευρώ, ένα επιπλέον δηλαδή δώρο Χριστουγέννων, για τους ανέργους, ενώ αναμένονται και άλλα μέτρα.

Κλείνοντας, λοιπόν, υπό τις παρούσες συνθήκες, πιστεύω ότι ο προϋπολογισμός του 2009 είναι ρεαλιστικός και ειλικρινής γιατί έχει λάβει υπόψη του την παγκόσμια οικονομική κρίση, είναι αναπτυξιακός γιατί προβλέπει ρυθμό ανάπτυξης 2,7% όταν σε άλλες χώρες προβλέπεται μηδενικός ρυθμός αύξησης, είναι κοινωνικά ευαίσθητος γιατί θυμίζω ότι το Ταμείο για την αντιμετώπιση της Φτώχειας είναι τρεις φορές μεγαλύτερο από ό,τι ήταν το 2008, είναι ένας προϋπολογισμός ελπιδής, προοπτικής, σταθερότητας και γι' αυτόν το λόγο σας καλώ να τον υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μιλτιάδης Βέρρας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΕΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπό την σκιά των πρόσφατων δραματικών γεγονότων -σκάνδαλα, δολοφονία δεκαπεντάχρο-νου, έκρηξη στην παιδεία, ανυπολόγιστες υλικές καταστροφές- που συντάραξαν την χώρα μας καλούμαστε να συζητήσουμε τον προϋπολογισμό του ελληνικού κράτους του 2009. Πέρασε μια πενταετία σκληρής λιτότητας, ανεξέλεγκτης ακρίβειας, πρωτοφανούς φοροεπιδρομής, έκρηξης του πληθωρισμού, εκτίναξης της εφοροδιαφυγής περί τα 7.000.000.000, δραμα-τικής μείωσης των εισοδημάτων, ταξικής οικονομικής πολιτικής και τώρα λέτε ότι ευθύνεται η διεθνής κρίση. Περί ανάληψης προσωπικών ευθυνών ουδείς λόγος! Μισθωτοί, συνταξιούχοι, ελεutheroi επαγγελματίες, ιδιοκτήτες ακινήτων, η γενιά των 700 ευρώ, καλούνται να πληρώσουν το επόμενο έτος περισσότε-ρους φόρους κατά 7,1 δισεκατομμύρια. Και όλα αυτά τη στιγμή κατά την οποία η κατανάλωση περιορίζεται μήνα με το μήνα και τα νοικοκυριά βλέπουν το διαθέσιμο εισόδημά τους να συρρι-κνώνεται.

Η Κυβέρνηση βέβαια προσπαθεί να δικαιολογήσει τη δυσπραγία της οικονομίας και την κατάρρευση των εσόδων ως εισαγόμενη συνέπεια, την οποία χρησιμοποιεί ως οδό διαφυγής και ως άλλοθι, αλλά τα ερωτήματα είναι αμείλικτα. Δεν έχει ευθύνη η Κυβέρνηση για τη διάλυση των νοσοκομείων και του Ε.Σ.Υ.; Το Ε.Σ.Υ. έχει μπει στην εντατική, διασωληνωμένο μάλι-στα, και θα παραμείνει και για το 2009, από τις κραυγαλέες ελλείψεις προσωπικού και από τα χρωστούμενα των νοσοκομεί-ων που ανεβαίνουν. Τα χρέη στους προμηθευτές θα φθάσουν στο τέλος του 2008 τα 5,7 δισεκατομμύρια. Διασπασμός και διε-θνής καταρράκωση του κύρους της χώρας από παρέμβαση του Πρεσβευτή των Η.Π.Α. για αποπληρωμή χρεών σε φαρμακευτι-κές εταιρίες της χώρας μας! Για το προσεχές έτος οι δαπάνες παραμένουν στάσιμες στο 2,5% του Α.Ε.Π.. Τι σημαίνει αυτό; Φραγή σε προσλήψεις ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού. Ο προϋπολογισμός του 2009 προβλέπει τις ίδιες δαπάνες για προσλήψεις όπως και πέρυσι και πρόπερσι, μόλις 10.000.000

ευρώ. Αν αναλογιστούμε πως το 2004 ήταν στα 100.000.000 ευρώ αντιλαμβάνεστε το μέγεθος της συνειδητής απαξίωσης του Ε.Σ.Υ. και τη συστηματική προσπάθεια ενίσχυσης των ιδιω-τών.

Στον προϋπολογισμό του 2009 προβλέπονται για το Ι.Κ.Α. 1,45 δισεκατομμύριο ευρώ λιγότερα, στον Ο.Α.Ε.Ε. 310.000.000 λιγότερα, στον Ο.Γ.Α. 900.000.000 ευρώ περίπου λιγότερα, στο Ν.Α.Τ. 150.000.000 ευρώ λιγότερα από εκείνα που θα απαιτη-θούν το 2009 για την καταβολή των συντάξεων. Στον Ο.Π.Α.Δ., που χρωστάει σε γιατρούς και φαρμακοποιούς δέκα μήνες, οι οποίοι έχουν βγει στους δρόμους και απειλούν, δικαιολογημέ-να, με καταγγελία των συμβάσεών τους, προβλέπεται να λάβουν 300.000.000 ευρώ λιγότερα από εκείνα που απαιτούνται για την κάλυψη της δαπάνης υγειονομικής περιθάλψης των δημοσίων υπαλλήλων.

Για τον εξαπατημένο Έλληνα αγρότη, που βρίσκεται και αυτός στους δρόμους, τι μπορεί να πει κανείς; Θα συνεχίσει να υποφέρει και το 2009, όπως και πέρυσι, αφού το εισόδημά του, σύμφωνα με στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, στους πρώτους εννιά μήνες του 2008 μειώθηκε κατά 2,7% σε αντίθεση με το κόστος παραγωγής που αυξήθηκε κατά 13,7%. Αβοήθητος είναι, λοιπόν, ο αγρότης και ο κτηνοτρόφος, έρμαιο των πάσης φύσεως καρτέλ!

Όταν ο αγρότης στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT για την περίοδο 2003-2007, αύξησε το εισόδημά του κατά 11%, ο Έλληνας αγρότης το μείωσε κατά 16%. Και αναρωτιέμαι: Έπαψε να είναι Ευρω-παίος ο Έλληνας αγρότης; Και η περιβόητη σύγκλιση; Προφα-νώς, έγινε απόκλιση.

Δεν φέρει ευθύνη η Κυβέρνηση και συγκεκριμένα το Υπουρ-γείο Εσωτερικών που αθέτησε τη συμφωνία με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. για την απόδοση των παρακρατηθέντων, δηλαδή, υπεξαιρεθέν-των 1,7 δισεκατομμυρίου ευρώ σε οκτώ δόσεις, αφού δεν υπάρχει διάταξη νόμου για τη συμφωνία αυτή;

Πλήρης και συνειδητή απαξίωση-διάλυση των Ο.Τ.Α. στη χώρα. Ούτε ο δικός σας Πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. Νικήτας Κακλαμάνης συμμετέχει στο διάλογο για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ II», αν δεν αποδοθούν τα χρωστούμενα. Στο σχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού και στον κωδικό «Λοιπές αποδόσεις Ο.Τ.Α.» δεν υπάρχει καμμία πίστωση, ενώ πέρυσι ήταν γραμμένα 180.000.000 ευρώ.

Ξεχάσατε τη δέσμευσή σας, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι το 80% των πόρων του Ε.Σ.Π.Α. θα κατευθυνόταν στην ελληνική περι-φέρεια.

Στο Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε., δεν πληρώνετε τις υποχρεώσεις του ελλη-νικού δημοσίου που χρονίζουν προς όλες τις εταιρείες που έχουν συμβάσεις συνεργασίας με το δημόσιο και τους φορείς του, όπως προμηθευτές, εργολήπτες και άλλους που ανέρχο-νται σε πολλά δισεκατομμύρια. Ακόμα και τους δικούς σας εθني-κούς εργολάβους δεν πληρώνετε -βλ. μηχανικοί.

Στην περιοχή του Νομού Αχαΐας που έχω την τιμή να εκλέγο-μαι, καρκινοβατούν Π.Α.Θ.Ε., λιμάνι, Παραγλαύκιες, το φράγμα Πείρου-Παραπείρου, το Γενικό Νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέας» και το μέγα ζήτημα του ελλείμματος πολιτικής βούλησης και απραξίας που αφορά τους λαθρομετανάστες.

Ποιος κυβερνητικός παράγοντας μπορεί υπό τις παρούσες συνθήκες να πείσει τους επιχειρηματικούς ομίλους να επενδύ-σουν στην Ελλάδα και να συμβάλουν στην ανάπτυξη της χώρας, όταν και αυτοί ζουν τη φρίκη και την ανασφάλεια των τελευταίων ημερών, με αποτέλεσμα τα κερδοφόρα κεφάλαια να αποσύρονται και να οδηγούνται σε αλλότριες αγορές;

Οδηγήσατε την οικονομία της χώρας με βίαιο τρόπο σε μια άλλη εποχή, αυτή της θλίψης, της αβεβαιότητας, της απαισιο-δοξίας. Το 80% των Ελλήνων είναι απαισιόδοξοι, σύμφωνα με το Ευρωβαρόμετρο, μια χώρα που πριν από λίγα χρόνια έκανε τους καλύτερους και ασφαλέστερους Ολυμπιακούς Αγώνες, κέρδισε το στοίχημα της ένταξής της στην πρώτη ταχύτητα της Ενωμένης Ευρώπης.

«Με το σπαθί μας» είχε ομολογήσει σε μια κρίση ειλικρίνειας ο κ. Αλογοσκούφης. Σήμερα γινόμαστε μάρτυρες οικονομικών σκανδάλων, άνηθης off-shore εταιρειών από Υπουργούς,

πλουτισμό λίγων «ημετέρων», κατασπατάληση δημοσίου χρήματος, εκποίηση εθνικού πλούτου και μάλιστα με τις ευλογίες και μαγγανιές της Εκκλησίας, μοναστήρια-επιχειρηματίες.

Κυρίες και κύριοι, αυτή η ανίκανη, ανάληψη και διαβρωμένη Κυβέρνηση οδηγεί τη χώρα με μαθηματική ακρίβεια στη χρεοκοπία. Η Κυβέρνηση του Καραμανλή νομίζει πως μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί και να διαχειρίζεται τις τύχες του ελληνικού λαού με το κατόπιν εορτής, με τριχίλιαρα και δεκαχίλιαρα να παίρνει συγχωροχάρτια από τον ελληνικό λαό και να τα ζητά πίσω, αφού μ' αυτά εξαγόρασε πολιτικές συνειδήσεις στις τελευταίες εκλογές. Σας παραπέμπω στις πρόσφατες πυρκαγιές Αχαΐας και Ηλείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή, λοιπόν, υπάρχει και άλλη πρόταση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΕΡΡΑΣ: Σε δέκα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ. Έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Σεβαστείτε το. Έχω δώσει σε όλους είκοσι δευτερόλεπτα. Το ίδιο έδωσα και σε εσάς. Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΕΡΡΑΣ: Υπάρχει και άλλος δρόμος, τον οποίο έχει περιγράψει με ακρίβεια ο Πρόεδρος μας Γιώργος Παπανδρέου.

Με Κυβέρνηση υποτιμησάντων τα γεγονότα, με παραπλανηθέντες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΕΡΡΑΣ: ...η χώρα παραπαίει και βυθίζεται. Οι κρυπτόμενοι και πολιτικά υπεύθυνοι οφείλουν να παραιτηθούν. Το κοινό περί δικαίου αίσθημα είναι επιτακτική ανάγκη να ικανοποιηθεί. Απαλλάξτε τη χώρα από την παρουσία σας!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με το Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Κουκοδήμο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον προϋπολογισμό του 2009 μέσα σε ένα ήδη διαμορφωμένο δυσμενές παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον. Συζητούμε σήμερα την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης για την επόμενη χρονιά, κάτω από τη σκιά μιας οικονομικής κρίσης που δημιουργεί ένα επιπλέον βάρος που αισθάνονται οι πολίτες και ο παραγωγικός ιστός της χώρας.

Μέσα σ' αυτό το οικονομικό περιβάλλον ως ελληνική Κυβέρνηση επιμένουμε στην ανθρωποκεντρική πολιτική. Η πολιτική των προηγούμενων ετών της δημοσιονομικής εξυγίανσης μας επέτρεψε με ψυχραιμία να δούμε το νέο οικονομικό περιβάλλον που διαμορφώνεται, να μετρήσουμε τις δυνάμεις μας, να σχεδιάσουμε τις προτάσεις και τα μέτρα εκείνα που και πάλι στόχο έχουν τον Έλληνα πολίτη.

Αυτή η πολιτική μας είναι υπαγορευμένη όχι από αυστηρά μαθηματικά, αλλά από την κεντρική μας δέσμευση απέναντι στους Έλληνες πολίτες. Η συνέχιση της δημοσιονομικής εξυγίανσης που άρχισε το 2004 αποτελεί βασική κυβερνητική προτεραιότητα με άμεση επιδίωξη τη μείωση του ελλείμματος, την ταχύτερη αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους και την ενίσχυση της δημοσιονομικής διαφάνειας.

Ο περιορισμός του δημόσιου τομέα, η μείωση της σπατάλης, η διερεύνηση της φορολογικής βάσης, η αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, η δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, η βιωσιμότητα της κοινωνικής ασφάλισης και η περαιτέρω μείωση της ανεργίας συνεχίζουν να αποτελούν τους βασικούς άξονες της οικονομικής πολιτικής με παράλληλη διασφάλιση ικανοποιητικών ρυθμών ανάπτυξης.

Παρά τη δύσκολη συγκυρία που χαρακτηρίζεται από μια πρωτοφανή διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση κατά το πρώτο οκτάμηνο του τρέχοντος έτους, η προώθηση των μεταρρυθμίσεων είχε ως αποτέλεσμα τη διατήρηση του ρυθμού ανάπτυξης

μεταξύ των υψηλότερων της Ευρωζώνης καθώς και την περαιτέρω μείωση της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιμένουμε στην προσπάθεια να προστατεύουμε τα συμφέροντα του Έλληνα πολίτη και του Έλληνα φορολογούμενου. Με τον προϋπολογισμό του 2009 και τη συνέχιση του μεταρρυθμιστικού προγράμματος επιδιώκεται:

Η περαιτέρω μείωση των ελλειμμάτων, η ενίσχυση της δημοσιονομικής διαφάνειας με την ένταξη στον προϋπολογισμό των ειδικών λογαριασμών. Η εξυγίανση της οικονομικής διαχείρισης των δημοσίων επιχειρήσεων, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των δημοσίων νοσοκομείων. Η συνέχιση της φορολογικής μεταρρύθμισης, με έμφαση στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και την περαιτέρω διερεύνηση της φορολογικής βάσης, χωρίς επιβάρυνση σε μισθωτούς και συνταξιούχους.

Η περαιτέρω μείωση της ανεργίας και η διασφάλιση της βιωσιμότητας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Η αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της φτώχειας με την ενεργοποίηση του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον προϋπολογισμό του 2009 εμπεδώνεται η δημοσιονομική διαφάνεια και πειθαρχία, γίνεται δικαιότερη η κατανομή των φορολογικών βαρών, ενισχύεται αποτελεσματικά η περιφέρεια, διασφαλίζονται ικανοποιητικοί ρυθμοί ανάπτυξης, δεδομένης της επιβράδυνσης της παγκόσμιας οικονομίας και ενδυναμώνεται η κοινωνική συνοχή.

Η Κυβέρνηση κινείται με σταθερά βήματα, υπεύθυνη πολιτική και ουσιαστικά μέτρα με στόχο τον άνθρωπο και αυτός ο προϋπολογισμός είναι ανθρωποκεντρικός. Έχει ως άμεση προτεραιότητα την ενίσχυση των λεγομένων ευπαθών κοινωνικών ομάδων. Δίνει βαρύτητα στην ανακούφιση των ασθενέστερων, στη διασφάλιση των εισοδημάτων τους.

Ίσως είναι χρήσιμο να αναφέρουμε ενδεικτικά μια σειρά από μέτρα και αποφάσεις αυτής της Κυβέρνησης που αποδεικνύουν την ιδιαίτερη βαρύτητα που δίνεται σ' αυτούς τους τομείς. Ποιοι είναι αυτοί που σήμερα πρέπει να βρεθούν στο επίκεντρο της πολιτικής μας; Ποιοι είναι οι τομείς που πρέπει να δώσουμε έμπρακτες απαντήσεις σε κρίσιμα κοινωνικά ζητήματα; Τι ζητά σήμερα η κοινωνία για την ανεργία, το κόστος διαβίωσης, την ανάγκη στήριξης των οικονομικά ασθενέστερων και μεσαίων στρωμάτων και τι πράττει πραγματικά σήμερα η ελληνική Κυβέρνηση;

Για τους μικρομεσαίους δίνουμε ουσιαστική ενίσχυση και στήριξη στις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις. Το πρόγραμμά απευθύνεται σε οκτακόσιους εβδομήντα πέντε χιλιάδες μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις που απασχολούν έως σαράντα εννέα εργαζόμενους, δηλαδή το 98% του συνόλου των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στη χώρα και απασχολούν το 74% του εργατικού δυναμικού.

Μέσω του προγράμματος θα χορηγούνται άτοκα δάνεια για κεφάλαια κίνησης στις επιχειρήσεις. Η εγγύηση καλύπτει μέχρι το 80% του δανείου και οι τράπεζες δεν έχουν δικαίωμα να ζητούν πρόσθετες εξασφαλίσεις για το υπόλοιπο 20%.

Για τους αγρότες καταβάλλεται πολύ νωρίτερα η εξισωτική αποζημίωση 170.000.000 ευρώ στους δικαιούχους μειονεκτικών περιοχών. Επιχορηγούνται με ποσά έως και 40.000 ευρώ οι νέοι αγρότες, για να κάνουν ένα δυναμικό ξεκίνημα ως νέοι επιχειρηματίες.

Για τους συνταξιούχους προχωρούμε στη χορήγηση έκτακτου επιδόματος κοινωνικής συνοχής, αυτό που μέχρι τώρα αποκαλούσαμε επίδομα θέρμανσης, από 100 έως 200 ευρώ στους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α., τους δικαιούχους του Ε.Κ.Α.Σ. και τους εγγεγραμμένους ανέργους το Γενάρη που μας έρχεται.

Για τους ανέργους προχωρούμε στη χορήγηση έκτακτου επιδόματος στεγαστικού δανείου 500 ευρώ σε δύο δόσεις στους δικαιούχους του Ε.Κ.Α.Σ. και τους επιδοτούμενους ανέργους του Ο.Α.Ε.Δ.. Διπλασιάζουμε για τριακόσιες χιλιάδες επιδοτούμενους ανέργους το δώρο για τις γιορτές. Μετατρέπουμε από το Γενάρη το επίδομα ανεργίας σε επίδομα απασχόλησης για εξήντα χιλιάδες Έλληνες πολίτες.

Προκηρύχθηκαν και επεκτείνονται προγράμματα κατάρτισης στις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις και επεκτείνονται τα

προγράμματα για την προώθηση ανέργων στην απασχόληση, τους νέους που εγκαταλείπουν το σχολείο και τη στήριξη των νέων επιστημών.

Για την ακρίβεια, πήραμε σημαντικά μέτρα και συνεχίζουμε στην ίδια κατεύθυνση. Συγκροτήσαμε Υπηρεσία Εποπτείας της Αγοράς. Θεσπίσαμε ρυθμίσεις που αποτρέπουν την ύπαρξη διαφορετικών τιμών για το ίδιο προϊόν στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εντείνουμε τους ελέγχους. Επιβάλλονται αυστηρές κυρώσεις. Σε πολλές περιπτώσεις παγώνουν οι τιμές και ανακαλούνται ανατιμήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να αναφέρω και να καταγραφούν μια σειρά από μέτρα και ρυθμίσεις που αυτή η Κυβέρνηση έγκαιρα εφάρμοσε για να δημιουργήσει αυτό το δίχτυ προστασίας για τους πολίτες που χρειάζονται σήμερα περισσότερο τη στήριξη του κράτους. Και αυτό το δίχτυ προστασίας αγκαλιάζει όλο εκείνο το κομμάτι της κοινωνίας που χρειάζεται σήμερα τη στήριξή μας. Ταυτόχρονα, λαμβάνονται σημαντικές πρωτοβουλίες και μέτρα και από την Ευρωπαϊκή Ένωση που επίσης στοχεύουν στην κοινωνική και οικονομική πολιτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ εύκολο να ακολουθήσουμε το δρόμο του λαϊκισμού και του πρόσκαιρου ή εύκολου εντυπωσιασμού. Όμως, ο δικός μας δρόμος είναι διαφορετικός. Επιμένουμε στη σοβαρότητα. Επιμένουμε στην υπευθυνότητα. Δεν πρόκειται να επιτρέψουμε σε κανένα να θέσει και πάλι σε κίνδυνο όσα πετύχαμε για την ελληνική οικονομία αυτά τα πέντε χρόνια. Δεν θα το διακινδυνεύουμε γιατί αυτά τα αποτελέσματα ήρθαν μετά από μεγάλη προσπάθεια όχι μόνο δική μας, αλλά κυρίως των Ελλήνων πολιτών που ζητούν όχι μαγικές λύσεις, αλλά υπεύθυνη και σοβαρή αντιμετώπιση.

Θα ακολουθήσουμε αυτόν τον δρόμο ανταποκρινόμενοι πλήρως στα κελεύσματα των καιρών, στην κρισιμότητα της περιόδου που διανύουμε, με πολιτική που θα έχει στο επίκεντρο τον άνθρωπο.

Θεωρώ, κλείνοντας, ότι κάθε καλόπιστος παρατηρητής μπορεί να αντιληφθεί πως ο προϋπολογισμός που κατατίθεται για ψήφιση στη Βουλή είναι ένας προϋπολογισμός ρεαλιστικός, δίκαιος και με κοινωνική ευαισθησία.

Για τους λόγους αυτούς, σας ζητώ να τον υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί -καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Αλεξανδρούπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Μέχρι το Σεπτέμβριο, ο κ. Καραμανλής είχε μια επωδό, πως η Αξιωματική Αντιπολίτευση επειδή δεν έχει πολιτική, καταφεύγει στην πόλωση. Έμαθε καλά, φαίνεται, το μάθημα και την προπαγάνδα που ασκούσε και από το Σεπτέμβριο και μετά επιδίδεται με έναν απόλυτο τρόπο στην απόλυτη πόλωση, στην πόλωση και το διχασμό. Και το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η τελευταία προπαγάνδα του Μαξίμου από τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο που μιλά για τον υπονομευτή της χώρας και των εθνικών συμφερόντων, τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με αφορμή τις συνεντεύξεις του στο διεθνή Τύπο.

Και τι είπε ο κ. Παπανδρέου σε αυτές τις συνεντεύξεις; Είπε πως στην Ελλάδα υπάρχει μια κοινωνική και πολιτική κρίση, υπάρχει ηθική και πολιτική απαξίωση, πως στην Ελλάδα χρειάζεται μια άλλη κυβέρνηση, χρειάζεται να δοθεί διέξοδος.

Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα. Και αυτά, λοιπόν, μέσα στη ζαλάδα της Κυβέρνησης, μέσα στις ενοχές που μερι-

κοί από τους κυβερνητικούς αξιωματούχους ζουν για τα αποτελέσματα της πολιτικής τους και τις επιλογές τους, τα χαρακτηρίζουν υπονόμηση.

Ας τα αξιολογήσουμε τώρα αυτά με βάση αυτά που έλεγαν ως Αξιωματική Αντιπολίτευση οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και ο κ. Καραμανλής και φυσικά οι σημερινοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι.

Ετούτοι δεν οδήγησαν τον Ανδρέα Παπανδρέου στο Ειδικό Δικαστήριο, διασύροντας τη χώρα, όταν εκλεγμένο και λαοπρόβλητο Πρωθυπουργό ήθελαν να τον βγάλουν κλέφτη και απατεώνα; Τι εικόνα προσλάμβανε η διεθνής κοινότητα για την ελληνική Κυβέρνηση ή για την ελληνική πολιτική ζωή, για τη χώρα και την οικονομία ή όταν η δική σας Κυβέρνηση και ο κ. Καραμανλής απ' αυτό το Βήμα χαρακτήριζαν τον κ. Σημίτη «αρχιερέα της διαπλοκής»; Τι μήνυμα έπαιρνε η διεθνής οικονομική κοινότητα, το παγκόσμιο πολιτικό σύστημα;

Η δική σας Κυβέρνηση δεν ήταν αυτή που με την απογραφή οδήγησε τη EUROSTAT και την Κομισιόν, αλλά και το διεθνή Τύπο, να μιλήσει για Έλληνες απατεώνες που μπήκαν με κόλπα στην Ο.Ν.Ε.; Υπάρχει μεγαλύτερη υπονόμηση του διεθνούς κύρους της χώρας, της οικονομίας και της προοπτικής μας;

Δεν θα πω τη συνηθισμένη φράση «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί», γιατί ο Γιώργος Παπανδρέου μαζί με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ειδικά τα τελευταία χρόνια και με τον Κώστα Σημίτη ήταν αυτοί που την τελευταία τετραετία δημιούργησαν την Ελλάδα του μέλλοντος. Ήταν αυτοί που οργάνωσαν την πιο επιτυχημένη Ευρωπαϊκή Προεδρία. Ήταν αυτοί που οργάνωσαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες που έδωσαν τη μεγάλη λάμψη και έστειλαν το μήνυμα της ισχυρής Ελλάδας, πάνω στην οποία πολιτεύεστε μέχρι σήμερα. Την κορδέλα των Ολυμπιακών Αγώνων εσείς κόψατε και τη λαμπρότητα εσείς επαινεύσατε. Άλλοι κόπιασαν, όμως, και την έχτισαν.

Σε μας πήγατε να φορτώσετε το κόστος της απογραφής. Ο Γιώργος Παπανδρέου ως Υπουργός Εξωτερικών ήταν αυτός που μαζί με τον Κώστα Σημίτη ως Πρωθυπουργό έβαζαν την Κύπρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν ο Τούρκος Πρωθυπουργός απειλούσε το Νοέμβριο του 2003, λίγες μέρες πριν την ιστορική απόφαση στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης πως είναι casus belli, αιτία πολέμου, αν μπει η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς να έχει μπει πιο μπροστά και η Τουρκία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο Γιώργος Παπανδρέου και ο Κώστας Σημίτης, μαζί με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν ήταν αυτοί που έβαλαν τη χώρα στην Ο.Ν.Ε., που είναι η μοναδική και απόλυτη ασφάλεια και ασπίδα σήμερα του εθνικού νομίσματος και της οικονομίας; Σας το γράφει πρωτοσέλιδο σήμερα η φιλοκυβερνητική «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» πως αν δεν ήμασταν στην Ο.Ν.Ε. και αν δεν είχαμε την ασπίδα του ευρώ, θα είχαμε πολλαπλές υποτιμήσεις του εθνικού νομίσματος και θα είχε διαλυθεί η χώρα και η οικονομία, τα εισοδήματα και το κοινωνικό κράτος.

Αυτές είναι οι αλήθειες και οι πραγματικότητες. Μ' αυτά συγκρίνεστε και πανικοβάλλεστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Και τώρα που έχει φύγει η ομίχλη και η σύγχυση της προπαγάνδας τεσσάρων χρόνων, τώρα βρίσκεστε αντιμέτωποι με την πραγματικότητα. Είναι καιρός να βρεθείτε αντιμέτωποι και με τις ενοχές σας, με τις πολιτικές ενοχές πρωτίστως. Και αυτό που θα πρέπει να κάνει ο Πρωθυπουργός και η κυβερνητική Πλειοψηφία δεν είναι να παρακολουθεί να καταρρέει η δημοφιλία και δημοτικότητα της. Δεν είναι να παρακολουθεί μονάχα τους αγανακτισμένους νέους και τους πολίτες να σας καθυβρίζουν καθημερινά. Δεν είναι να παρακολουθεί τη χώρα να οδηγείται ακόμα περισσότερο στο περιθώριο. Είναι να συμβάλει χωρίς τεχνητά διλήμματα του τύπου «Καραμανλής ή χάος», «τάξη ή αναρχία» που πυροδοτούν την κοινωνική έκρηξη, στην αποκλιμάκωση της έντασης. Η χώρα χρειάζεται ομαλότητα. Και στη συνέχεια, να οργανώσετε την ομαλή αποχώρηση από την εξουσία, αφού οδηγήσετε τη χώρα σε εκλογές.

Αυτή είναι η λύση και η διέξοδος που χρειάζεται η χώρα. Όλα τα άλλα είναι διαχείριση του κυβερνητικού σας χρόνου. Είναι οι

αγωνίες συναδέλφων Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας που δικαίως θέλουν να ντυθούν τα υπουργικά κουστούμια και τα κυβερνητικά ταγιέρ. Δεν είναι, όμως, αυτά που θέλουν οι πολίτες και η χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα να πω ακόμα, κύριοι της Κυβέρνησης, πως ζείτε σ' ένα εκκρεμές, το εκκρεμές των επιθυμιών από τη μία πλευρά και της φαντασίωσης από την άλλη. Και για μεν τις επιθυμίες, εγώ το βρίσκω θεμιτό να επιθυμείτε να κάνετε κάτι καλύτερο, κάτι διαφορετικό, αλλά δυστυχώς, κυριαρχεί η πλευρά της φαντασίωσης.

Μόλις πριν από λίγο, ένας συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι δείγμα της κοινωνικής μας ευαισθησίας είναι ότι τριπλασιάσαμε τους πόρους στο Ταμείο για τη Φτώχεια από το 2008 στο 2009. Μα, στο Ταμείο Φτώχειας, το 2008 γράψατε 100.000.000 ευρώ και δεν βάλατε ούτε ένα. Και στο Ταμείο Φτώχειας του 2009 γράψατε 300.000.000 ευρώ και πάλι δεν θα βάλετε κανένα. Και 1 ευρώ να γράφατε, με βάση τη μαθηματική επιστήμη σημαίνει ένα διά μηδέν, άπειρο. Άπειρη η κοινωνική σας ευαισθησία, λοιπόν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ακόμα και 1 ευρώ να δώσετε!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεύτερον, παρήλασαν από εδώ Υπουργοί και έχτισαν τραμ, έχτισαν μετρό, αεροδρόμια, δρόμους. Και θα ήθελα εγώ να ακούσω τον κ. Σουφλιά να μας πει εδώ να πάμε μαζί μία βόλτα σε όλη την Ελλάδα, για να δούμε πού βρίσκεται στην Κρήτη ο βόρειος άξονας, ο νότιος άξονας, αν ένα χιλιόμετρο έχει γίνει σ' αυτά τα πέντε χρόνια! Να πάμε στο φράγμα του Αποσελέμη που είναι κρίσιμο για το Ηράκλειο, για την Κρήτη συνολικά και το Λασιθί! Να πάμε μαζί στη δυτική Ελλάδα, στους πυρόπληκτους, στους σεισμόπληκτους. Να πάμε μαζί στην Πάτρα, στον Πέτρο-Παραπείρο, στις Παραγλαυκίες! Να πάμε μαζί στη Θεσσαλονίκη, στον Έβρο, στη Φλώρινα! Να πάμε στο Βόλο και την περιμετρική! Να πάμε να δούμε κουφάρια παντού! Να δούμε κουφάρια έργων που είχαν ξεκινήσει από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και δεν προχώρησαν ή προχωρούν πολύ αργά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ. Έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Μειώσατε και μειώνετε συνεχώς δραματικά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων! Επισήμως δεχθήκατε να χάσει η χώρα μας 3.000.000.000 ευρώ από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης! Έχετε συνυπογράψει ήδη με την Ευρωπαϊκή Ένωση! Και 2.000.000.000 που έχουν χαθεί, μας κάνουν 5.000.000.000! Και αυτά όλα γιατί μειώσατε πέντε χρόνια το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Εθνικοί και κοινοτικοί πόροι ανάπτυξης 10.000.000.000 ευρώ για την περιφέρεια και τη χώρα χάθηκαν τα χρόνια της διακυβέρνησής σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Μαγκριώτη, ολοκληρώστε! Σας επαναλαμβάνω ότι έχει τελειώσει ο χρόνος σας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: ...γιατί η λαγνεία της αγοράς, η λαγνεία των μονοπωλίων είναι αυτή που μας καταστρέφει. Ώρα, λοιπόν, να αποχωρήσετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει η Βουλή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ράπη Ελένη.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2009 κατατίθεται στη Βουλή, καθώς εξελίσσεται μια πρωτοφανής σε ένταση και έκταση χρηματοπιστωτική κρίση, μία κρίση που απειλεί τα παγκόσμια δημοσιονομικά μεγέθη, τα οικονομικά δεδομένα, την πραγματική οικονομία, τις αντοχές των νοικοκυριών και επιχειρήσεων σ' όλο τον κόσμο. Οι απολύσεις αποτελούν καθημερινή εικόνα. Εταιρείες κολοσσοί καταρρέουν σαν χάρτινοι πύργοι. Τράπεζες κλείνουν η μία μετά την άλλη. Ισχυρές οικονομίες βυθίζονται στην ύφεση. Ευρωπαϊκές χώρες περικόπουν το δέκατο τρίτο μισθό. Χώρες καταφεύγουν για δανεισμό στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Κράτη πτωχεύουν. Αυτή είναι η εικόνα του κόσμου γύρω μας.

Πού βρίσκεται η χώρα μας σ' αυτόν το χάρτη της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης; Είναι μήπως σε ύφεση; Αντιθέτως. Έχει ρυθμούς ανάπτυξης μεγαλύτερους πολλών χωρών, ακόμα και με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς. Η ανάπτυξη εδώ αυξάνεται ενώ αλλού υποχωρεί.

Μήπως έχει καθημερινά χιλιάδες απολύσεις; Ίσα-ίσα, η μείωση των θέσεων εργασίας αναμένεται να είναι περιορισμένη και οι δείκτες της ανεργίας υπολογίζεται να ανέβουν ελάχιστα, πάνω από το 7,1% που πετύχαμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Μήπως έκλεισε κάποια ελληνική τράπεζα; Όχι. Το τραπεζικό σύστημα είναι ισχυρό. Η πολιτεία κινήθηκε άμεσα για την προστασία της ρευστότητας και τη διασφάλιση των καταθέσεων των πολιτών. Και με το σχέδιο των 28.000.000.000 και με τον πενταπλασιασμό του ελάχιστου εγγυημένου ποσού καταθέσεων και με την πλήρη διασφάλιση των χρημάτων των Ελλήνων καταθετών.

Μήπως καταρρέουν οι ελληνικές επιχειρήσεις; Όχι. Η στόχευση της Κυβέρνησης είναι η στήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων με την ενεργοποίηση του Ταμείου Εγγυοδοσίας μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, με τη μείωση της φορολογίας, με σειρά μέτρων τόνωσης της αγοράς.

Μήπως περικόπτονται οι μισθοί; Αντιθέτως. Προβλέπονται λογικές εισοδηματικές ενισχύσεις, δεν χάνεται κανένα μισθοδοτικό ή εργασιακό δικαίωμα.

Αυτή είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εικόνα της χώρας μας. Κανείς δεν μπορεί να διαφωνεί με την πραγματικότητα και τίποτε από αυτά δεν έγινε τυχαία. Έγινε με σχέδιο, με δουλειά, με κόπο.

Είναι, όμως, όλα καλά; Ασφαλώς όχι και είμαστε οι τελευταίοι που θα το πούμε. Όμως, δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε πως για το μέγεθος της κρίσης, η ανθεκτικότητα της ελληνικής οικονομίας είναι εξαιρετική. Οι συγκρίσεις είναι εδώ για να το επιβεβαιώσουν. Χρειάζεται απλά το ελάχιστο πολιτικό θάρρος για να το πιστώσει κάποιος στην Κυβέρνηση. Όμως, ούτε αυτό βρίσκεται σε όσους ασκούν πολιτική με όρους ανευθυνότητας ακόμα και σ' αυτές τις κρίσιμες στιγμές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται πολλή συζήτηση για τις προβλέψεις του προϋπολογισμού. Η επιβεβαίωση του σχεδιασμού και των προβλέψεων του προϋπολογισμού, θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από τα χαρακτηριστικά, την ένταση και τη διάρκεια της κρίσης.

Ο προϋπολογισμός είναι μια σειρά μεγεθών που έχουν βάση λογικές εκτιμήσεις. Εάν υπάρξουν δραματικά διαφορετικές συνθήκες, το οικονομικό επιτελείο θα προσαρμόσει ανάλογα το σχετικό προγραμματισμό. Υπάρχει κανείς που περίμενε πως η τιμή του πετρελαίου θα έφθανε τα 150 δολάρια το βαρέλι ή μήπως πως μέσα σε τρεις μήνες θα έπεφτε κάτω από 40 δολάρια;

Στόχος δικός μας είναι να περάσουμε τις δύσκολες στιγμές με τις μικρότερες δυνατές απώλειες. Ο προϋπολογισμός έχει στόχο να προστατεύσει τα αναχώματα που δημιουργήσαμε με πολύ κόπο όλοι οι Έλληνες: Τον υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης στην Ευρωζώνη, την απασχόληση, τη μείωση του ελλείμματος, τη μείωση του δημοσίου χρέους.

Γι' αυτό στον προϋπολογισμό που αυτές τις μέρες συζητούμε, προβλέπεται η περαιτέρω ώθηση της ανάπτυξης με την ενεργοποίηση των προγραμμάτων του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς 2007-2013, τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και την υλοποίηση του επενδυτικού νόμου.

Προβλέπεται ακόμα η ενίσχυση της αναγκαίας ρευστότητας της αγοράς, η συνέχιση της φορολογικής μεταρρύθμισης, η εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων. Παράλληλα, ο σχεδιασμός ενσωματώνει το κόστος πολλών κοινωνικών μέτρων και επιδομάτων. Το κόστος της άμεσης στήριξης όσων έχουν πραγματική ανάγκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σκληρό της πολιτικής σε ό,τι αφορά την ουσία, δεν έχει μεταβληθεί. Εμείς συνεχίζουμε τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η κοινωνία με γενναίες αποφάσεις, με γρήγορους ρυθμούς στην παιδεία, στην υγεία, στην εργασία, στις κοινωνικές πολιτικές, παντού.

Ο προϋπολογισμός του 2009 συντάχθηκε με ευθύνη και γεν-

ναιότητα και έχουμε χρέος να τον υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Μάρκος Μπόλαρης, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν συζητούσαμε για τον προϋπολογισμό της χώρας -εννοώ αν συζητούσαμε ουσιαστικά και όχι προσχηματικά- εάν η συζήτηση διεξαγόταν επί νομοσχεδίου που θέτει τα πραγματικά μεγέθη, τα αρνητικά πραγματικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας, εάν η Κυβέρνηση Καραμανλή διά του κ. Αλογοσκούφη, του Υπουργού Οικονομίας, τολμούσε να εμφανίσει ενώπιον της Βουλής την αληθή εικόνα -τόσο τη δημοσιονομική όσο και αυτή της πραγματικής οικονομίας στην αγορά- εάν η Κυβέρνηση είχε το στοιχειώδες θάρρος να αναλάβει τις ευθύνες της δικής της πενταετίας, εάν είχε τη στοιχειώδη γενναιότητα αυτοκριτικής για τις δικές της οικονομικές επιλογές και τις συνέπειές τους στην ελληνική οικονομία, εάν τολμούσε να παραδεχτεί τις δικές της ευθύνες για επιλογές που έκανε πολύ πριν ξεσπάσει η κρίση -την οποία η ρεμπουλικάνικη διαχείριση των Μπους, Τσέινι, Γουλφοβιτς είχε προκαλέσει στην αμερικανική οικονομία και τώρα διαχέεται στη διεθνή αγορά- εάν δηλαδή τολμούσε να παραδεχτεί ότι είναι δικές της οι πολιτικές ευθύνες για την πολιτική αναδιανομής που έγινε στη χώρα σε βάρος των πολλών Ελλήνων -των μικρομεσαίων, των εργαζομένων, των αγροτών- εάν αναλάμβανε τις ευθύνες της για τη σθεναρή υποστήριξη της κερδοφορίας και της κερδοσκοπίας των καρτέλ, του πετρελαίου, των τραπεζών, του γάλακτος, των μεγαλοεξαγωγέων, των πολυκαταστημάτων, εάν συνέβαιναν στοιχειωδώς αυτά, τώρα η Κυβέρνηση θα μπορούσε να μιλήσει και για ατυχείς χειρισμούς. Θα μπορούσε να έχει την πολυτέλεια να αναφερθεί σε λάθη στρατηγικής. Όμως, την ίδια στιγμή θα είχε και την ευχέρεια για αναδίπλωση. Θα είχε τη δυνατότητα για πρωτοβουλίες εξόδου από την κρίση.

Εμμένοντας, όμως, στην ορθότητα της πολιτικής που έχει ακολουθήσει μέχρι σήμερα, κόβει την οδό διαφυγής.

Σήμερα, λοιπόν, η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ιδιαίτερα ο Υπουργός Οικονομικών εμφανίζεται εγκλωβισμένος στο πλέγμα των δικών του επιλογών, επιλογών επικοινωνιακής μικροπολιτικής και λιγότερο οικονομικής φύσης και στρουθοκαμηλικά αρνείται να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που σώρευσε ή πολλαπλασίασαν αυτές οι επιλογές.

Σε αντίθεση με τη χθεσιονοβραδινή του δήλωση, ότι αντιμετωπίζει τάχα με ρεαλισμό την κατάσταση, ο κ. Αλογοσκούφης μοιάζει να μην αντιλαμβάνεται ότι η Αθήνα, η Ελλάδα και οι πολίτες αυτής της χώρας βιώνουν την πορεία προς το 2009 σε κλίμα μυστισμού και παραλόγου. Οι εικόνες που αποτυπώνουν την κατάσταση στην πατρίδα μας και μεταδίδονται διεθνώς είναι εικόνες σουρεαλισμού και όχι ρεαλισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την πρόθεση σ' αυτήν την κορυφαία διαδικασία της Βουλής να αναφερθώ σε μία σειρά από κρίσιμα ζητήματα της ελληνικής πολιτικής ζωής και της οικονομικής συγκυρίας.

Ήθελα, δηλαδή, να πω πόσο σαρκαστικά ακούστηκαν όσα είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για τη μέριμνα της Κυβέρνησης υπέρ της νεολαίας διά του Υπουργείου Παιδείας, πόσο σαρκαστικά ακούγονται όλα όσα λέγονται τους προηγούμενους μήνες για τα «έξυπνα σχολεία», για τη μέριμνα υπέρ της νεολαίας, όταν η ελληνική νεολαία διαδηλώνει στους δρόμους, όταν είναι σε κατάληψη τα πανεπιστήμια και όταν διαμαρτύρεται το σύνολο των νέων παιδιών από τα γυμνάσια, τα λύκεια, τα πανεπιστήμια και οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι της γενιάς των 700 ευρώ.

Πόσο εμπαιγμός θεωρήθηκαν από τους νέους τα όσα εδώ, καυχώμενη αβασίμως, η Κυβέρνηση ανέλυσε;

Ήθελα να αναφερθώ στους μικρομεσαίους. Λέχθηκε από συνάδελφους η έκρηξη σε ακάλυπτες επιταγές. Καταγράφεται καθημερινά το αδιέξοδο το οποίο διαπιστώνεται στην αγορά, διαπιστώνεται στις επιχειρήσεις των μικρομεσαίων.

Ήθελα να αναφερθώ σε ζητήματα κρίσιμα τα οποία περιμένουν απάντηση, στα ζητήματα, παραδείγματος χάριν, της απόλυτης αδιαφάνειας με την οποία η Κυβέρνηση διαχειρίζεται το ζήτημα του λιμανιού στη Θεσσαλονίκη, ένα θέμα εθνικό, ένα ζήτημα το οποίο αφορά όχι απλά Θεσσαλονίκη, όχι απλά τη Μακεδονία. Αφορά το σύνολο της χώρας, γιατί το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, το μεγάλο πλεονέκτημα της Θεσσαλονίκης είναι ότι είναι το λιμάνι των Βαλκανίων, είναι το λιμάνι της Σόφιας, του Βουκουρεστίου, του Βελιγραδίου, των Σκοπίων. Και η Κυβέρνηση το διαχειρίζεται με απόλυτη αδιαφάνεια, όπως χειρίζεται με απόλυτη αδιαφάνεια την υπόθεση της Ολυμπιακής και πολλές άλλες.

Θα ήθελα να αναφερθώ στους αγρότες, στους αγρότες που είναι σε απόγνωση, στους αγρότες οι οποίοι καλλιέργησαν πέρυσσι με διπλάσιο κόστος και πωλούν φέτος τα προϊόντα τους στη μισή τιμή, τους αγρότες οι οποίοι διαπιστώνουν ότι υπάρχει απόλυτη έλλειψη, έλλειψη αγροτικής πολιτικής από πλευράς της Κυβέρνησης, τους κτηνοτρόφους οι οποίοι διαπιστώνουν ότι πέφτει καθημερινά η τιμή στο γάλα, αυξάνεται η τιμή στα γαλακτοκομικά προϊόντα και οι ίδιοι είναι όμηροι του καρτέλ του γάλακτος.

Ήθελα να αναφερθώ στο γεγονός ότι η Εγνατία Οδός ξέχασε την πόλη των Σερρών από τους σχεδιασμούς της. Άλλαξε τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε βάρος των Σερρών και της Καβάλας.

Θα μπορούσα, πράγματι, σε μια τέτοια κορυφαία διαδικασία να είχα αναφερθεί στα αυτονόητα, δηλαδή, να πω πως η πολιτική και οι πολιτικοί υπάρχουν για το κοινό συμφέρον της πόλης και των πολιτών και συνεπώς, έχουμε καθήκον αληθείας. Θα πρέπει να κοιτάζουμε την αλήθεια κατάματα, να την καταγράφουμε και να καταθέτουμε στη Βουλή πρόγραμμα, σχέδιο, όραμα για το αύριο.

Όμως, όλα αυτά δεν γίνονται, γιατί με πολύ απλό τρόπο οι Έλληνες πολίτες διαπιστώνουν τη διάσταση όσων λέγονται και όσων γίνονται. Διαπιστώνουν ότι η διαδικασία εδώ γίνεται για το φαίνεσθαι, η διαδικασία εδώ γίνεται για τον τύπο και οι πραγματικές αποφάσεις λαμβάνονται ερήμην και της Βουλής και των πολιτών αυτής της χώρας.

Κλείνω -τελειώνω- λέγοντας πως τις τελευταίες μέρες αυτοί που ευθύνονται...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δευτερόλεπτα θέλω.

Αυτοί που ευθύνονται για τις λάθος αναλύσεις της τελευταίας πενταετίας, αυτοί που ποδηγέτησαν και κατεύθυναν τις οικονομικές πολιτικές Καραμανλή-Αλογοσκούφη, πίστευαν ότι οι ασφαλείς αυτές λογικές μπορούν να συνεχιστούν και με δήθεν συγκυβερνήσεις.

Ας αφήσουν κατά μέρος αυτές τις εφιαλτικές λογικές, ας αφουγκραστούν, ας δουν τη λαϊκή βούληση, ας δουν τη λαϊκή οργή, ας δουν τη λαϊκή αγανάκτηση που καταγράφεται. Ο τόπος, ναι, έχει ανάγκη από μία κυβέρνηση ισχυρή. Ο τόπος, ναι, έχει ανάγκη από κυβέρνηση αυτοδύναμη και οι πολίτες έχουν αποφασίσει. Αυτή η κυβέρνηση θα είναι κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτή η κυβέρνηση θα είναι με Πρωθυπουργό τον Γιώργο Παπανδρέου και δεν θα προκύψει από τα σωληνάκια διαδικασίας της διαπλοκής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Καντερές Νικόλαος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υφυπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό η χώρα βρέθηκε στη δίνη μιας πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης με παγκόσμιες διαστάσεις.

Η Κυβέρνηση κλήθηκε να αντιμετωπίσει και να περιορίσει τις πολύπλευρες αρνητικές επιπτώσεις της. Αυτό κατέστη δυνατό με μια σειρά μέτρων που ελήφθησαν κατά το τρέχον έτος. Ωστόσο, τίποτα δεν καταδεικνύει περισσότερο το έκδηλο ενδια-

φέρον της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για την αντιμετώπιση της κρίσης απ' ό,τι ο προϋπολογισμός του 2009.

Ο προϋπολογισμός του 2009 αποτελεί μια δυναμική απάντηση στα προβλήματα που δημιουργεί η διεθνής οικονομική κρίση. Στόχος του είναι η στήριξη της οικονομίας και η ενίσχυση της απασχόλησης. Παράλληλα, ενισχύεται το εισόδημα των οικονομικά ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων, ενώ συνεχίζεται η πειθαρχημένη δημοσιονομική πολιτική.

Σε γενικές γραμμές, η κυβερνητική απάντηση στη διεθνή κρίση συνοψίζεται σε τρεις βασικούς άξονες. Ο πρώτος αφορά αυτή καθ' εαυτή τη χρηματοπιστωτική κρίση. Η ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας με 28.000.000.000 ευρώ διασφαλίζει την απρόσκοπτη πιστωτική ροή στις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά. Παράλληλα, με αυτό το μέτρο στηρίζεται τόσο η ανάπτυξη όσο και η απασχόληση.

Στο ίδιο πνεύμα κινείται και η αύξηση του ελάχιστου νομικά εγγυημένου ποσού καταθέσεων από τις 20.000 ευρώ στις 100.000 ευρώ.

Ο δεύτερος άξονας αφορά στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων στην πραγματική οικονομία με αναπτυξιακές πρωτοβουλίες. Τέτοιες είναι, επί παραδείγματι, τα προγράμματα του Ε.Σ.Π.Α., οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και η υλοποίηση του επενδυτικού νόμου.

Ο τρίτος τομέας έχει περισσότερο κοινωνικό χαρακτήρα και αποσκοπεί στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κρίσης στις οικονομικά πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Μάλιστα, έχει ανακοινωθεί από τον Πρωθυπουργό συγκεκριμένη σειρά δράσεων για τη στήριξη των χαμηλοσυνταξιούχων, των ανέργων και της απασχόλησης.

Ο προϋπολογισμός του 2009 προβλέπει ρυθμό ανάπτυξης της τάξης του 2,7%. Επίσης, προβλέπεται ο περιορισμός του ελλείμματος από 2,5% του Α.Ε.Π. το 2008 σε 2%. Στις αναμενόμενες επιτυχίες εντάσσεται και η κατά 0,8% αύξηση της απασχόλησης, με την παράλληλη επιβράδυνση του πληθωρισμού από 4,3% σε 3%.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημαντικότερο ανάμεσα σ' όλα τα παρατιθέμενα στοιχεία είναι να τονιστεί η κοινωνική διάσταση του προϋπολογισμού του 2009. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι οι κοινωνικές δαπάνες είναι αυξημένες κατά 12,9% σε σχέση με το 2008.

Μεταξύ των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν είναι και τα ακόλουθα. Πρώτον, η ενεργοποίηση του Ταμείου κατά της Φτώχειας, δεύτερον, η επέκταση στους τριτέκνους του επιδόματος των πολυτέκνων, τρίτον, η αύξηση κατά 8,7% των επιδομάτων πρόνοιας, τέταρτον, η αύξηση κατά 10,2% των δαπανών για τους μισθούς και συντάξεις του δημοσίου, πέμπτον, η χρηματοδότηση με 790.000.000 ευρώ του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών που συστήθηκε με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή για τη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος.

Παράλληλα, είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι ο νέος προϋπολογισμός δεν θα επιβαρύνει καθόλου τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους και αυτό γιατί, παρ'όλο που προβλέπεται αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 7,1 δισεκατομμύρια ευρώ, αυτά θα προκύψουν από τον αναμενόμενο ρυθμό οικονομικής ανάπτυξης και από τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης.

Στην πραγματικότητα, συνεχίζεται η μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα φυσικά πρόσωπα και το 2009. Το μεγαλύτερο μέρος των αυξημένων εσόδων προέρχεται από τη φυσιολογική αύξηση τους λόγω της ανάπτυξης της οικονομίας, επίσης, από την προαιρετική περαίωση των εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων και τη ρύθμιση των ληξιπροθέσμων χρεών που έχουν ζητήσει, άλλωστε, με αιτήματά τους οι επιχειρηματικοί φορείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2009 αποτελεί μια σαφή και συγκεκριμένη απάντηση στις οικονομικές δυσχέρειες που προκαλεί τόσο στο κράτος όσο και στους πολίτες η διεθνής οικονομική κρίση. Το 2009 θα σημάνει για την Ελλάδα μια σαφή αναπτυξιακή ώθηση. Αυτή θα υλοποιηθεί μέσα από τις ιδιωτικές επενδύσεις βασισμένες στον αναπτυξια-

κό νόμο, τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού φορέα.

Γνωρίζουμε ότι η διεθνής συγκυρία είναι δυσμενής. Ωστόσο, δεν παύουμε. Η Κυβέρνηση Καραμανλή έχει λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο για την προάσπιση τόσο του ιδιωτικού όσο και του δημόσιου συμφέροντος και τη διασφάλιση της κοινωνικής ευμάρειας και ισορροπίας.

Φυσικά, ψηφίζω θετικά τον προϋπολογισμό και θα ήθελα να κάνω και δύο παρατηρήσεις. Η πρώτη: Εάν υπήρχε φιλόλογος για να μας βαθμολογήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους περισσότερους από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης θα τους έβαζε κάτω από τη βάση, γιατί οι περισσότεροι είναι εκτός θέματος. Και δεύτερον: Τον κόσμο τον ενδιαφέρει η κάθε κυβέρνηση να είναι επιτυχημένη, οποιαδήποτε κυβέρνηση και να είναι αυτή, αρκεί η αντιπολίτευση να είναι εποικοδομητική. Από εμάς περιμένουν κάτι περισσότερο.

Να είστε καλά και καλές γιορτές, επί τη ευκαιρία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κυρίες Καντερέ, δεν μας είπατε για τον καιρό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εάν κάνετε ησυχία, θα σας πει και για τον καιρό ο κ. Καντερές.

Το λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος Αθανασιάδης, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η συζήτηση για τον προϋπολογισμό συνιστά μια κορυφαία πολιτική διαδικασία, γιατί εκεί φαίνονται οι πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης, αυτές που αφορούν το κυρίαρχο θέμα της εθνικής οικονομίας και αυτές που προσδιορίζουν τα οράματα και την ιδεολογία της εξουσίας για μια σειρά ζητήματα, όπως η παιδεία, η υγεία, η ενέργεια, η κοινωνική ασφάλιση, η αξιοκρατία, αν υπάρχει ακόμη τέτοια λέξη.

Η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2009 πραγματοποιείται σε μια περίοδο σοβαρής επιδείνωσης της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης στη χώρα. Η χώρα κινδυνεύει να βρεθεί σε πορεία παρακμής, ηθικής και πολιτικής. Και τι εννοώ: Η κρίση είναι κρίση οικονομίας και πολιτικής. Γίνεται και κρίση πολιτικού πολιτισμού και πολιτικής ηθικής. Και σ' αυτό το τελευταίο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι πιο επικίνδυνη και απ' αυτήν την οικονομία, την οικονομία την ίδια και την κρίση.

Κύριοι της Κυβέρνησης, συντάξατε έναν προϋπολογισμό και τον στηρίζετε σε έωλες υποθέσεις, ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι οι προβλέψεις ξένων και Ελλήνων ειδικών για την πορεία της ελληνικής οικονομίας είναι δυσοίωνες. Το πρόσφατο κλίμα πολιτικής αναταραχής με τον άδικο χαμό ενός παιδιού σε συνδυασμό με δηλώσεις του Υπουργού κ. Αλογοσκούφη ότι «πιάσαμε πάτο στην οικονομία» κάνει πιο δυσάρεστη την οικονομική προοπτική σε ό,τι αφορά την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας. Διεθνείς οίκοι μας έβαλαν σε επιτήρηση. Η Ελλάδα κινδυνεύει να βρεθεί μετά το τέλος της παρούσας κρίσης πολύ πίσω απ' ό,τι βρισκόταν πριν απ' αυτήν. Η χώρα δείχνει αυτοκτονικές διαθέσεις. Η χώρα δεν παράγει. Δεν εξάγει. Οι μερικές εκατοντάδες των οικογενειών που κυβερνούν την οικονομία της χώρας, που ελέγχουν τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και επιδιώκουν να υποτάξουν την πολιτική, δείχνουν ανίκανες να συμβάλουν σε μία συγκροτημένη έξοδο από την κρίση, να βοηθήσουν, δηλαδή, σ' αυτήν. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι τα βραχυπρόθεσμα κέρδη.

Η Ελλάδα είναι από τις λίγες χώρες στην Ευρώπη όπου έχουν και κατέχοντες δεν ενδιαφέρονται για τα μελλούμενα. Οι κυρίαρχες ομάδες των off-shore εταιρειών, των εθνικών εργολάβων, των εθνικών προμηθευτών, των αεριτζήδων, των καταπατητών, των μεσαζόντων, δεν είναι διατεθειμένες να διαθέσουν το πρόσκαιρο, εύκολο κέρδος προκειμένου να διασφαλίσουν μακρόχρονα συμφέροντα για τη χώρα. Και όλα αυτά με τις ευλογίες του συστήματος της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία φορολογικά μέτρα ήταν το τελειωτικό χτύπημα σε μία οικονομία που αιμορραγεί και σε

μιαν ανάπτυξη που φυτοζωεί. Κι ενώ σε άλλες χώρες, σε ώρα κρίσης, οι κυβερνήσεις λαμβάνουν μέτρα οικονομικής ελάφρυνσης για να τονώσουν την οικονομία και να στηρίξουν το εισόδημα των πολιτών, η Νέα Δημοκρατία κάνει φορολογική αφαίμαξη.

Κύριοι της Κυβέρνησης, η αναξιοπιστία πλανάται παντού. Ο πολίτης αισθάνεται ανασφάλεια. Δεν περιμένει να αλλάξει κάτι στη ζωή του. Τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, η απαξίωση θεσμών και ιδεών, η ανεργία, το σύστημα υγείας, τα θέματα που απασχολούν την παιδεία, θάνατοι από ναρκωτικά, θανατηφόρα ατυχήματα στους δρόμους, το γραφειοκρατικό σύστημα και τόσα άλλα, κάνουν όλους εμάς να αισθανόμαστε μια απέραντη απογοήτευση και μια μοναξιά.

Κύριοι της Κυβέρνησης, είναι καιρός να κάνετε την αυτοκριτική σας και να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Όχι όπως έκανε ο Πρωθυπουργός, που με γενναιότητα είπε: «Αναλαμβάνω με ευθύτητα το μερίδιο των ευθυνών». Και ρωτώ: Ποιες είναι οι συνέπειες της ανάληψης των ευθυνών, κύριε Πρωθυπουργέ; Για να θυμηθώ και το «θα είμαι αμείλικτος» του κυρίου Πρωθυπουργού στο διεφθαρμένο συγκεντρωτικό και σπάταλο κράτος, στη γραφειοκρατία και την αναποτελεσματικότητα. Αλήθεια, τί έκανε η Κυβέρνηση στα πέντε χρόνια διακυβέρνησης; Τι έκανε με τις μεταρρυθμίσεις που θα επανίδρυν το κράτος, θα καταργούσαν το Σ.Δ.Ο.Ε., θα μείωναν την ανεργία, θα άλλαζαν προς το καλύτερο την ποιότητα ζωής των πολιτών;

Το μοναδικό επίτευγμα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ήταν η μεταρρύθμιση των σκανδάλων.

Κύριοι Βουλευτές, όλα αυτά ξεχάστηκαν, όπως οι μεγάλες υποσχέσεις για την περιφερειακή ανάπτυξη. Εκτός, βέβαια, αν θεωρείτε ανάπτυξη τα Βατοπεδικά, με τα φιλέτα-οικόπεδα και τις χρυσές λίμνες. Στην περιοχή μου πάντως, στο Νομό Κοζάνης σας βεβαιώ ότι η ανάπτυξη και το μέλλον του Νομού κατεδαφίστηκαν.

Παιδεία: Λανθασμένες επιλογές της Κυβέρνησης. Με την εισαγωγή όλο και λιγότερων φοιτητών οδηγούν τα περιφερειακά ιδρύματα σε μαρασμό. Το Πανεπιστήμιο και τα Τ.Ε.Ι. πρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλίες σε νέους δυναμικούς τομείς, όπως η έρευνα. Οι κοινωνικές δομές υπολειπονται και κλείνουν. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες και αναπηρία βρίσκονται κυριολεκτικά στο έλεος του Θεού.

Στον αγροτικό τομέα: Η αγροτική αναγέννηση του τόπου αποτελεί μονόδρομο σε συνθήκες κρίσης στην αγορά τροφίμων. Έλλειψη γεωργικών προϊόντων και αλλαγή διατροφικού μοντέλου. Οι αγρότες, όμως, δυστυχώς εγκαταλείπουν την καλλιέργεια της γης, αφού νιώθουν ότι είναι μονίμως υπό διωγμόν.

Στις υπηρεσίες: Το τελευταίο διάστημα όλο και περισσότερες υπηρεσίες, όπως τα ΕΛ.ΤΑ., ο Ο.Σ.Ε., μειώνουν τις δραστηριότητές τους και αφαιρούν θέσεις εργασίας, στα πλαίσια ενός δήθεν εκσυγχρονισμού.

Υγεία: Ο μεγάλος ασθενής. Μίλησαν όλοι. Και συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας μίλησαν γι' αυτό. Τα τελευταία χρόνια η υποβάθμιση των κέντρων υγείας και της νοσοκομειακής περίθαλψης έχουν δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα. Το φαινόμενο, βέβαια, είναι πανελλαδικό στους γιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό. Είναι γνωστές οι ελλείψεις σε προσωπικό και σε εξοπλισμό και σε πράγματα προμηθειών, όπως είναι τα φαρμακευτικά υλικά.

Περιβάλλον: Η μεγαλύτερη πληγή του Νομού Κοζάνης είναι η περιβαλλοντική ρύπανση. Τα τελευταία χρόνια καμμία ενέργεια και κανένα μέτρο δεν έχει ληφθεί για την προστασία του περιβάλλοντος. Πρέπει άμεσα να προχωρήσουν οι μετεγκαταστάσεις των οικισμών που πλήττονται από τις δραστηριότητες της Δ.Ε.Η., να παρθούν επείγοντα μέτρα για τους αερίους ρύπους, να προχωρήσουν οι αναπλάσεις στο φυτικό τοπίο, να κατασκευαστούν επιτέλους μονάδες αντιρρυπαντικής τεχνολογίας.

Δ.Ε.Η.: Ο γίγαντας με τα γυάλινα πόδια. Οι άστοχες και λαθεμένες πολιτικές της Κυβέρνησης οδηγούν τη Δ.Ε.Η. σε οικονομική κατάρρευση και μαρασμό, με ανυπολόγιστες συνέπειες στον Έλληνα καταναλωτή, στην επιχειρηματικότητα, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στην οικονομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας, κύριε Αθανασιάδη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε είκοσι δευτερόλεπτα.

Σταματήστε επιτέλους αυτόν τον κατήφορο της μεγαλύτερης εταιρείας της χώρας για όφελος των πολιτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καθορίζετε νέο χρόνο; Έχει τελειώσει ο χρόνος σας, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κλείνοντας, ήθελα να αναφερθώ στις διώξεις των κατοίκων του Αγίου Δημητρίου Κυριακίου –ακούστε το, παρακαλώ, αυτό– για τη Δ.Ε.Η. και τις καταλήψεις των ταισιοδρόμων και τις οικονομικές απαιτήσεις της Δ.Ε.Η. από τους κατοίκους. Η Δ.Ε.Η. ζητάει 24.000.000 από τους κατοίκους, επειδή οι κάτοικοι έκαναν κατάληψη στον ταινιόδρομο κι επειδή η Δ.Ε.Η. ζημιώθηκε. Οι άνθρωποι κάνουν καταλήψεις για την υγεία τους! Σε απόσταση τετρακοσίων μέτρων είναι πέντε μονάδες. Αυτοί ζούνε κάτω από τις μονάδες και δεν έχουν κανένα δικαίωμα στη ζωή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε. Έχετε κλείσει ήδη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κλείνοντας να πω ότι καταψήφισα αυτόν τον προϋπολογισμό, τον οποίον θεωρώ προϋπολογισμό απελπισίας, τον θεωρώ προϋπολογισμό απόγνωσης και προάγγελο μιας άλλης δυστυχίας που έρχεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Παρθένια Φουντουκίδου-Θεοδωρίδου.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ-ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ: Κύριοι Βουλευτές, μέσα από τα νούμερα του προϋπολογισμού ξεδιπλώνονται και οι πολιτικές προτεραιότητες της κάθε κυβέρνησης. Ποιες κοινωνικές ομάδες, τομείς, υποδομές και πόσο θα στηριχθούν ανάλογα με τις ανάγκες, τις συγκυρίες, αλλά και τη στόχευση της Κυβέρνησης. Η κορυφαία, λοιπόν, αυτή διαδικασία, μόνο μία πολιτική συμπεριφορά επιτρέπει: Υπευθυνότητα. Και εννοώ από όλους, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση.

Εδώ τι συμβαίνει; Από το καλοκαίρι άρχισαν οι ψίθυροι –έγιναν κραυγές– ότι δεν θα μπορέσει να καταθέσει προϋπολογισμό η Κυβέρνησή μας. Νιώθετε, θαρρείς, μιαν άγρια χαρά να σας κυριεύει με το ενδεχόμενο να στερηθούν πόρους και ευκαιρίες οι Έλληνες πολίτες.

Σας διαψεύσαμε και συνεχίζετε την παραπληροφόρηση του λαού αυτού, που μας εμπιστεύτηκε με μία εντολή να τον υπηρετούμε με την ψυχή μας, με αυταπάρανηση και όχι να τον παραπληροφορούμε και να του δημιουργούμε σύγχυση.

Εκ συστήματος παραβλέπετε κάθε πρωτοβουλία και απαντάτε μόνο με γρυλίσματα στην προοπτική του μέλλοντος. Είστε τελείως αδύναμοι να καταθέσετε προτάσεις και ανατρέχετε στο παρελθόν. Δεν αντιλαμβάνεστε, όμως, ότι έτσι φρεσκάρετε λίγο τη μνήμη του λαού για «τα έργα και τις ημέρες» σας; Γιατί δεν μπορώ, ακούγοντάς σας να μιλάτε για εργασιακό μεσαίωνα, να μη θυμηθώ την πρόταση του Αρχηγού σας για τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων και για ενοικιαζόμενους εργάτες. Δικό σας νομοθέτημα ήταν.

Θέλατε τη δημιουργία μιας νέας τάξης στην ελληνική κοινωνία, των νεόπτωχων που ζούσαν στις παρυφές των νεόπλουτων του δικού σας συστήματος. Θυμάμαι πόσο αδιάφοροι ήσασταν στα πολύ υψηλά ποσοστά ανεργίας, γιατί είχατε και μια μεαστρία να την συγκαλύπτετε, με παραποίηση στοιχείων.

Τους μικρομεσαίους τους κλείνατε και το ρυθμίζατε. Γυρνούσατε την πλάτη επιδεικτικά στους αγρότες και ακούγοντας, κύριοι συνάδελφοι, τώρα να ρίχνετε κροκοδείλια δάκρυα θυμήςθα όχι μόνο την επιχείρηση «βουλκανιζατέρ», αλλά θυμήθηκα τις απαράδεκτες ύβρεις των Υπουργών να τους αποκαλούν «μαφιόζους και αλήτες» και να λένε –ρήση Υπουργού σας– «αγρότης και κινητό δεν γίνεται», που είναι ενδεικτικό της κοινωνικής τάξης, όπου τους επιτρέπατε να κινούνται.

Θυμάμαι ότι τους πνίξατε στα δακρυγόνα, όχι γιατί έριχναν πέτρες, όχι γιατί έκαίγαν και ρήμαζαν το σύμπαν, αλλά γιατί απλά ήθελαν να δώσουν ένα υπόμνημα στον Πρωθυπουργό.

Ίσως και τα γερατιά μας θυμηθούν έτσι τα γκλομπς, γιατί

και αυτοί απλά ήθελαν να δώσουν ένα υπόμνημα στον Πρωθυπουργό. Ίσως θυμηθούν πόσο καλά τα βρίσκατε με τους μεγαλοτραπεζίτες, ώστε να μην σας συγκινούν οι αυτοκτονίες για τα πανωτόκια και πώς γίνανε συνεργοί στη λεηλασία των οικονομίων της κάθε ελληνικής οικογένειας και με αλλαγές νόμων προσπαθείτε και τα συγκαλύπτετε.

Φαίνεται ότι δεν έχετε αλλάξει. Είναι ολοφάνερο και εμείς το θέλαμε. Γιατί εμείς θέλαμε να δίνετε χέρι σε μεγάλες στιγμές που απαιτούν συναίνεση και συνοχή. Και απαντώ στον προηγούμενο συνάδελφο, ότι στις μεγάλες επιλογές της κυβέρνησής σας για την ένταξη της Κύπρου και στην Ο.Ν.Ε. είχατε την ενεργό συμπαράσταση της Νέας Δημοκρατίας.

Έτσι είναι. Σε άλλες δημοκρατικές χώρες η αντιπολίτευση συνεργάζεται με την κυβέρνηση στην αντιμετώπιση της κρίσης. Εδώ τρομοκρατείτε τους πολίτες. Υπερβολές. Κινδυνολογία. Τίποτα καλό. Τίποτα θετικό. Όλα μαύρα. Όλα άσχημα. Ε, λοιπόν, ασχημίζετε τη ζωή του τόπου, κύριοι συνάδελφοι! Φθάνει πια!

Μέσα στην παγκόσμια δίνη της οικονομικής κρίσης, εδώ εμείς στην μικρή Ελλάδα αντέχουμε. Και αυτό δεν είναι τυχαίο. Δεν προέκυψε από μόνο του. Είχαμε κάνει και τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Είδαμε έγκαιρα. Αντιδράσαμε. Πήραμε μέτρα στήριξης των καταθέσεων των μικρομεσαίων, των νοικοκυριών.

Και καταθέτουμε έναν προϋπολογισμό ευθύνης και προοπτικής. Είναι δύσκολο, σίγουρα, γιατί έχουμε ακόμη τα βαρίδια του δικού σας δημόσιου χρέους, που μας επιβαρύνει με μερικά δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Δεν ξέρω πόσο πείθετε, όταν ξαφνικά είδατε τη γενιά «των 700 ευρώ» και τα ανασφάλιστα «STAGE». Μάλλον παίζετε με τον πόνο των νέων ανθρώπων, αντί να ζητάτε συγγνώμη. Και στο μερίδιο που αναλογεί και εμείς μαζί σας, γιατί τους στερήσατε το δικαίωμα στην εργασία, σύμφωνα με τα όνειρά τους, σύμφωνα με τα προσόντα τους.

Αποκτά, λοιπόν, ιδιαίτερη βαρύτητα και είναι έπαινος στην Κυβέρνηση που καταθέτει αυτόν τον προϋπολογισμό, που προβλέπει ανάπτυξη, αύξηση της απασχόλησης, επιβράδυνση του πληθωρισμού και μη άνοδο της ανεργίας.

Κανένα ευρώ του Έλληνα πολίτη δεν θα πάει χαμένο! Κανένας νέος φόρος δεν θα επιβληθεί το 2009. Κινείται με στόχευση σε όσους το χρειάζονται. Αυξημένες επιχορηγήσεις σε ασφαλιστικούς οργανισμούς και κοινωνικές δαπάνες. Ρυθμίζονται εκκρεμότητες σε επιδόματα ετών και ετών. Εντάσσονται νέοι στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Αυξημένες οι πιστώσεις στο Υπουργείο Απασχόλησης, Υγείας, Παιδείας και στη Γεωργία, όπου θα προστεθούν και οι πόροι από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Αναφοράς.

Η στήριξη του αγρότη σε μια δύσκολη συγκυρία, όπου και η δική σας αδιαφορία και η έλλειψη αγροτικής πολιτικής τους οδήγησε, είναι η μεγάλη προκλητική μας προτεραιότητα. Εκτός του ότι ο εισηγητής σας δεν βρήκε μία κουβέντα αναφοράς για τους αγρότες, θα έλεγα ότι όχι απλώς τους αγνοείτε, αλλά τους προκαλείτε, γιατί ήσασταν εσείς σε αυτήν την Αίθουσα που μας καταγγείλατε ότι, δήθεν, τους δωροδοκούμε, όταν επιχειρήσαμε να καλύψουμε το εισόδημά τους με αποζημίωση από τον ΕΛΓΑ.

Δεν πειράζει! Εμείς θα εξακολουθούμε να παλεύουμε μαζί τους. Ξέρουμε ότι είναι δύσκολα και μάλιστα πολύ δύσκολα. Ξέρουμε ότι έχουν ανάγκες και άτοκα δάνεια θα τους δίνουμε και αποζημιώσεις εκτός κανονισμού θα προσπαθούμε, προκειμένου να ισορροπήσουμε την άσχημη κατάσταση. Θα θέλαμε να είστε μαζί μας, αλλά μπορούμε και χωρίς εσάς.

Όμως, θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, κάποιος από εσάς να μου απαντήσει γιατί η Ελλάδα, που δεν είναι μια βιομηχανική χώρα έχει τόσο μεγάλη εξάρτηση από το πετρέλαιο και γιατί δεν είχαμε μέχρι το 2005 θεσμικό πλαίσιο για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας; Σήμερα –ξεχνάτε– η χώρα μας έχει γίνει διεθνής ενεργειακός κόμβος, αναβάθμισε τη στρατηγική της θέση, πέτυχε τη μεγαλύτερη επενδυτική συμφωνία στην Ευρώπη με την Κίνα και κερδίζει τη χαμένη εθνική μας περηφάνια, την πνιγμένη στην πρακτική του «yes men» μέχρι χθες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Μάθαμε να λέμε «όχι» και δεν το αντέχετε. Ζητάτε εκλογές. Ζητάτε συγκυβέρνηση. Ντε και καλά θέλετε κυβέρνηση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία συνάδελφε, τελείωσε ο χρόνος σας.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ – ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ: Η Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, έχει Κυβέρνηση. Και έχει τιμονιέρη. Και είμαστε και εμείς μαζί του, μια γροθιά, για να δώσουμε στον ελληνικό λαό όλα όσα του υποσχεθήκαμε. Φυσικά, ο προϋπολογισμός αυτός είναι ένα από τα εργαλεία που θα ενισχύσει την κοινωνική συνοχή, την ανάπτυξη και γι' αυτό τον υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα διαφωνήσω με όλους σας. Ο προϋπολογισμός δεν είναι ανεδαφικός. Ο προϋπολογισμός δεν είναι ανεφάρμοστος, δεν είναι αντιλαϊκός. Αυτή είναι μια πραγματικότητα, που πρέπει να τη δούμε κατάματα. Ο προϋπολογισμός είναι ψεύτικος, όπως ψεύτικοι ήταν όλοι οι προϋπολογισμοί εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Απλώς, δεν τολμάτε να το πείτε. Και δεν τολμάτε να το πείτε –και θα σας αποδείξω γιατί– διότι πολύ απλά είστε σάρκα από τη σάρκα τους. Και οι μεν και οι δε μοιάζετε. Είστε εικόνα από την εικόνα τους. Άλλα λέτε, όταν είστε αντιπολίτευση και άλλα, όταν είστε κυβέρνηση. Αυτή είναι η αλήθεια.

Το χειρότερο δε όλων είναι ότι είστε αμετανόητοι. Αναφέρομαι και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στη Νέα Δημοκρατία. Είστε αμετανόητοι!

Θα κάνω σήμερα μια υπέρβαση. Θα διαβάσω τι έλεγε ο Αλογοσκούφης το 2003, όταν Αντιπολίτευση ήταν η Νέα Δημοκρατία. Και αν αυτά δεν τα λέει σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εγώ παραιτούμαι αύριο το πρωί από τη Βουλή.

Σας διαβάζω, λοιπόν: «Αυτό και μόνο είναι ο χειρότερος λόγος για τον οποίο η Κυβέρνηση θα έπρεπε να ντρέπεται που μας έφερε έναν προϋπολογισμό, ο οποίος δεν συμβαδίζει με αυτά που συμβαίνουν στην οικονομία.» Αυτά έλεγε το 2003, όταν Αντιπολίτευση ήταν η Νέα Δημοκρατία. Σήμερα τα έλεγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Συνεχίζω. Ακούστε: «Μιλάμε για έναν προϋπολογισμό, ο οποίος αποδεικνύει ότι είναι σε σαθρή βάση.» Τα ίδια λέει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα. «Οι δυνατότητες της σημερινής Κυβερνήσεως δεν είναι μεγάλες. Είναι μικρές. Πολύ μικρές. Και αυτός είναι ο λόγος που η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχει καταδικαστεί στη θέση του ουραγού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.» Τα έλεγε ο κ. Αλογοσκούφης το 2003.

Και συνεχίζω. Δεν σταματάμε εδώ. Θα τα ακούτε τώρα. «Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, ο προϋπολογισμός που συζητάμε» λέει ο Αλογοσκούφης το 2003, όταν ήταν στην Αντιπολίτευση «θα είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης.» Τα ίδια λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα. Τα ακούτε; Είστε ίδιοι και απαράλλακτοι!

Συνεχίζω. «Είναι ένας προϋπολογισμός κατ' εικόνα και ομοίωσή της. Είναι αναξιόπιστος. Αναποτελεσματικός.» Τα ίδια λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα, δηλαδή, ότι λέγατε εσείς, όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση.

Και συνεχίζω. «Έχουμε το υψηλότερο δημόσιο χρέος» λέει ο κ. Αλογοσκούφης. Τα ίδια λέει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. «Εκεί φέρνεται τη χώρα, όταν την απειλεί το χρέος.» Τα ίδια λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. «Υπάρχουν χρέη νοσοκομείων που δεν καταγράφονται στο επίσημο δημόσιο χρέος.» Τα ίδια λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. «Με τον προϋπολογισμό που συζητούμε επιβεβαιώνεται η δημοσιονομική πολιτική της Κυβερνήσεως, που είναι κυριολεκτικά στον αέρα.» Τα λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτοί είστε, κύριοι!

Τώρα θα σας πω και κάτι άλλο, για να δείτε ότι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ως κυβέρνηση, έλεγε τα ίδια που λέτε και σήμερα εσείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστε: Ο Χριστοδουλάκης το 2003, λέει ακούσαμε τη μονότονη επανάληψη των καταγγε-

λιών και της καταστροφολογίας, της κινδυνολογίας που αφορά τη Νέα Δημοκρατία. Τα ίδια δεν λέτε σήμερα εσείς για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είστε στο ίδιο έργο το τονίζω, πρωταγωνιστές, σε ένα έργο το οποίο προσωπικά δεν μπορώ να το παρακολουθήσω.

Να μην θυμίσω τι είπε ο Κώστας Καραμανλής εδώ μέσα. Να σας διαβάσω τι είπε όταν ήταν Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο σημερινός Πρωθυπουργός: «Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι αυτός είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός της κυβέρνησης των χαμένων ευκαιριών». Χθες είπε το ίδιο η πρώην Υπουργός του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είπε το ίδιο ακριβώς! Δηλαδή διαβάζετε ο ένας του άλλου τα χαρτιά; Δεν το καταλαβαίνω. Και συνεχίζει: «Αφήντε πίσω σας αβεβαιότητα για κάθε ελληνικό νοικοκυριό, πρόβλημα που παίρνει εκρηκτικές διατάσεις μπροστά στην αδυναμία του Πρωθυπουργού να πάρει αποφάσεις». Τα λένε σήμερα οι ίδιοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τον Έλληνα Πρωθυπουργό.

Και συνεχίζω: «Εδώ και έναν ολόκληρο χρόνο η Κυβέρνηση αντί να παράγει έργο πελαγοδρομεί σε μία δύνη εσωτερικών συγκρούσεων». Τα ίδια λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για σας σήμερα. Συνεχίζω: «Κάτω από το βάρος αλληλοαποκαλύψεων ο Πρωθυπουργός αναγκάστηκε να θέσει την Κυβέρνησή του σε διαθεσιμότητα, αλλά δεν μπόρεσε να κάνει ανασχηματισμό». Τα ίδια λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «Αρμόδιοι Υπουργοί δύο πρώην και δύο νυν συνολογούν την πλήρη αποτυχία του ΕΣΥ». «Κορυφαίοι Υπουργοί αλληλοκαρφώνονται και περιμένουν να γίνουν Υπουργοί». «Η διαφθορά είναι εκτεταμένη». Αυτά δηλαδή που λέει σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για εσάς, τα λέγατε εσείς, όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτά λοιπόν και μόνο καταδεικνύουν ότι είστε αμετανόητοι και οι δυο.

Και επειδή είστε αμετανόητοι δεν θα την πληρώσουμε όλοι εμείς. Εμείς θα επιμεινουμε εδώ και θα συνεχίσουμε να φωνάζουμε. Και θα φωνάξουμε, λοιπόν, τώρα με στοιχεία. Θέλετε στοιχεία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχετε διαβάσει το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας; Ακούστε, λοιπόν. Οικονομικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας 2004: «Στόχος μας είναι η επίτευξη υψηλού ρυθμού ανάπτυξης που να υπερβαίνει το 5%». «Να είχαμε, να λέγαμε», που λέει και η λαϊκή έκφραση. «Κύρια επιδίωξη του προγράμματος είναι η πραγματική οικονομική και κοινωνική σύγκλιση». Συνεχίζω: «Η οικονομική και κοινωνική σύγκλιση γίνεται, κάθε μέρα που περνά, και πιο ορατή». Αυτό το είπε ο Καραμανλής το 2005. Συνεχίζω: «Το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας δεν επιλύεται με ημίμετρα, με εποχικούς, πρόσκαιρους διορισμούς στο δημόσιο, με ρουσφετολογικές προσλήψεις, ημιαπασχολούμενων ή με την επιδότηση μη βιώσιμων θέσεων απασχόλησης». Αυτά είναι από το οικονομικό πρόγραμμα του 2004 της Νέας Δημοκρατίας, κύριοι συνάδελφοι. Σήμερα δεν έχουμε «STAGE»; Δεν έχουμε δούλους; Δούλους εργαζόμενους, χωρίς ΙΚΑ στο δημόσιο; Δηλαδή ποιον κοροϊδεύουμε; Νομίζετε ότι εσείς θα κοροϊδεύετε τον Έλληνα πολίτη; Απατάστε.

Εγώ δεν έχω τίποτα με τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, διότι οι άνθρωποι δεν φτάνε σε τίποτα για την ανικανότητα των Υπουργών τους. Απλά είναι ο σάκος του μποξ και ανέχονται καθημερινά κτυπήματα κάτω από τη μέση, γιατί είναι ανίκανοι να κυβερνήσουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και θα συνεχίζω να επιμένω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Εσείς τι θα κάνατε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν απαντάω σε προκλήσεις. Εγώ σας λέω τα προβλήματα που υπάρχουν, σας λέω το πρόγραμμά σας, σας λέω τι λέγατε πριν. Μην μου λέτε τι θα κάνουμε εμείς. Εσείς κυβερνάτε, αν το ξεχάσατε και αυτό. Εμείς το θυμόμαστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Για τους τρίτεκνους τι λέγατε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καλά, αυτό είναι μία άλλη ιστορία, πονεμένη.

Ακούστε, λοιπόν, κύριοι, γιατί θέλω να είμαι ακριβοδίκαιος, ποιο είναι το πρόβλημα, πού πάνε τα χρήματα του ελληνικού λαού. Ακούστε τι έγινε, για να καταλάβετε.

Οι εξοπλισμοί είναι το μεγαλύτερο έγκλημα της ελληνικής

οικονομίας. Γιατί, κύριοι, δεν κάνατε κάποιον από αυτούς που έγινε πλούσιος -που έλεγε η κ. Βάσω Παπανδρέου Υπουργός επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.- από περιέργα εξοπλιστικά προγράμματα, να απολογηθεί; Εγώ δεν λέω να πάει φυλακή, αλλά να απολογηθεί.

Να σας θυμίσω μόνο ένα πρόγραμμα. Ακούστε λοιπόν τι κάνατε. Τα ξέρετε τα οπλικά συστήματα OSA; Μας τα έδιναν τζάμπα οι Γερμανοί, όταν έπεσε το τείχος, και δεν πήραμε ούτε ένα. Αργότερα έδιναν εκατό στον κ. Βαρβιτσιώτη, αλλά αυτός πήρε μόνο τριάντα, γιατί ήταν παλιά. Δύο χρόνια μετά δεν δέχτηκε άλλα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και καλά έκανε. Έλα όμως, που το 1997 οι Ρώσοι μας πούλησαν έναντι 60.000.000 δολαρίων τριάντα παλιά. Μας τα έδιναν τζάμπα και δεν τα πήραμε! Τα πληρώσαμε κύριοι από το χρήμα του ελληνικού λαού!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Πότε έγινε αυτό;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό έγινε το 1997. OSA λέγεται το οπλικό σύστημα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Είναι δέκα χρόνια τώρα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί πλήρωσε κανένας, κύριε συνάδελφε; Και το λέτε; Τα 60.000.000 δολάρια είναι δικά σας λεφτά ή δικά μου; Του ελληνικού λαού είναι. Αυτό είναι που ξεχνάτε.

Να σας πω πόσα παίρνει ο Χατζηγεμμανουήλ; Παίρνει 500.000 ευρώ το χρόνο. Να σας πω πόσα παίρνει ο κ. Παπαθανασόπουλος; Παίρνει 200.000 ευρώ. Να σας πω πόσα παίρνει ο κ. Αλιφεράκης; Παίρνει 170.000 ευρώ το χρόνο. Να σας πω πόσα παίρνει ο κ. Παναγίας; Παίρνει 120.000 ευρώ το χρόνο. Να σας πω πόσα πήρε ο κ. Τομάρας; Πήρε 1.500.000 ευρώ αποζημίωση από τον ΟΠΑΠ που είναι χρήματα του ελληνικού λαού. Θέλετε να σας πω και άλλα; Στον Ο.Τ.Ε. πήρε 580.000 ευρώ ο κ. Βουρλούμης. Τι μου λέτε εμένα για κρίση; Η κρίση είναι για το λαό, όχι για τα golden boys και τους άλλους τυχάρπαστους, που μαζεύσατε από εδώ και από εκεί, για να τους κάνετε διευθυντές και Πρόεδρους σε Δ.Ε.Κ.Ο.. Εάν κάποιος τα αμφισβητεί, εδώ είναι τα νούμερα.

Άρα, λοιπόν, ο προϋπολογισμός δεν είναι ανεδαφικός, δεν είναι ανεφάρμοστος, δεν είναι αντιλαϊκός. Είναι ψεύτικος! Είναι ψεύτικος από το άλφα μέχρι το ωμέγα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γεμίζετε, δυστυχώς, την Ελλάδα με ψέματα και συνεχίζετε τα δύο μεγάλα κόμματα να λένε ψέματα. Και αυτό είναι που μας ενοχλεί ως νέους πολιτικούς. Βλέπω εδώ νέα παιδιά, Βουλευτές συναδέλφους. Δεν θα πληρώνουν τα λάθη των Υπουργών μια ζωή και εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνοντας, θα θυμίσω στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στη Νέα Δημοκρατία τι έκανε ο Ανδρέας Παπανδρέου, όταν συνέβαιναν παρόμοια γεγονότα με τους αναρχικούς. Σε ένα βράδυ είχε λήξει το θέμα. Έστειλε την Αστυνομία στο πανεπιστήμιο, τους μάντρωσε, πεντακόσια άτομα και από τότε δεν ξαναείχαμε επεισόδια. Υπάρχει τρόπος να το λύσετε. Απλά δεν υπάρχει ένας Ανδρέας Παπανδρέου να κάνει αυτό που έκανε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, να σταματήσει τα επεισόδια, τις βόμβες μολότωφ και την καταστροφή στην Αθήνα, κύριε Κεδίκογλου, που δεν θέλετε να καταλάβετε αυτά που λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ πολύ. Έχετε τελειώσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και το μόνο που εξάγει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Βελόπουλε, δεν γράφονται πλέον στα Πρακτικά. Έχετε τελειώσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Πέτρος Τατούλης.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας ξαναθυμηθούμε κάτι που έχουμε ξεχάσει ή δεν μας ενδιαφέρει καθόλου να θυμόμαστε. Ο προϋπολογισμός δεν είναι ένα απλό τεχνικό κείμενο και η συζήτησή του δεν είναι ασφαλώς μία καλή ευκαιρία για χειροκροτήματα.

Ο προϋπολογισμός, δηλαδή η διαχείριση από το κράτος των χρημάτων που εισπράττει από τους φορολογούμενους, είναι η

πεμπτοσύια του δημοκρατικού πολιτεύματος, αφού συνιστά τελικά τη λογοδοσία προς το λαό από τους εκλεγμένους από τον ίδιο πολιτικούς. Αυτή η δημοκρατική πεμπτοσύια με δική μας ευθύνη έχει σήμερα ευτελιστεί. Προϋπολογισμοί με τεχνάσματα, δημιουργικές λογιστικές, απογραφές και πλέον, προϋπολογισμοί που ψηφίζονται για να εκτροχιαστούν.

Η σαφής τάση αποδυνάμωσης της ελληνικής οικονομίας, όπως τη βιώνουμε σήμερα, είναι η οδυνηρή συνέπεια. Τα πραγματικά αίτια κρύβονται στις χρόνιες στρεβλώσεις, που καμμία Κυβέρνηση δεν ήθελε ή δεν κατάφερε να διορθώσει. Τα προβλήματα παραμένουν τα ίδια, μεγιστοποιημένα ασφαλώς σήμερα από την αδιαμφισβήτητη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση, της οποίας ωστόσο οι αρνητικές επιπτώσεις θα εξαρτηθούν κατά βάση, αφενός από την κατάσταση της κάθε εθνικής οικονομίας και αφετέρου, από την αποτελεσματικότητα της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής.

Γνωρίζουμε καλά ότι η κατάρτιση ενός νέου προϋπολογισμού βασίζεται στην εκτίμηση για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, που προηγείται. Όσο πιο στέρεη η βάση, τόσο πιο σταθερό και αξιόπιστο το οικοδόμημα του νέου προϋπολογισμού.

Οι εκτιμήσεις για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους, εάν ληφθούν υπόψη τα διαθέσιμα απολογιστικά στοιχεία, φαίνονται νομίζω, αδικαιολόγητα αισιόδοξα. Για να γίνω συγκεκριμένος, φαίνεται αισιόδοξη η εκτίμηση για ετήσια αύξηση των καθαρών εσόδων του τακτικού προϋπολογισμού κατά 10,1%, όταν η αύξηση του εννεαμήνου ήταν μόλις 4,1%. Εκτιμήσεις για άλλα κρίσιμα μεγέθη του προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους δείχνουν σημαντικές και συνάμα ανησυχητικές αποκλίσεις. Για παράδειγμα, το έλλειμμα της κεντρικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα υπερβεί τον αρχικό στόχο κατά 2.500.000.000 ευρώ. Η δαπάνη για πληρωμή τόκων του δημοσίου χρέους εκτιμάται ότι θα υπερβεί κατά 800.000.000 ευρώ. Το δημόσιο χρέος εκτιμάται ότι θα υπερβεί τον αρχικό στόχο κατά 9.300.000.000 ευρώ, σημειώνοντας αύξηση της τάξης του 8,3%.

Σε περιόδους μεγάλης αβεβαιότητας, όπως η τρέχουσα, έχω την άποψη ότι οι αισιόδοξες εκτιμήσεις πρέπει να αποφεύγονται επιμελώς, αφού τυχόν διάψευση τους πλήττει το κύρος και την αξιοπιστία των δημοσιονομικών αρχών της χώρας.

Στην τρέχουσα συγκυρία δοκιμάζεται σκληρά η αξιοπιστία του χρηματοπιστωτικού μας συστήματος και συνακόλουθα η αξιοπιστία των εποπτικών αρχών του κράτους. Η εμπιστοσύνη των πολιτών στην ικανότητα του κράτους να διαχειριστεί αποτελεσματικά την κρίση, πρέπει να προστατευθεί ως κόρη οφθαλμού. Ωστόσο, ακόμα και αν επαληθευτούν οι αισιόδοξες εκτιμήσεις, η κατάσταση των οικονομικών του κράτους εξακολουθεί να είναι κρίσιμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της ουσίας θα σταθώ εν τάχει σε δύο ζητήματα, στο δημόσιο χρέος και τις κρατικές δαπάνες.

Έλεγα πέρυσι από το ίδιο αυτό Βήμα ότι ήρθε η στιγμή να χρησιμοποιήσουμε για την αντιμετώπιση του δημοσίου χρέους την πιο κοφτερή λεπίδα του κρατικού προϋπολογισμού, που είναι αυτή των δαπανών. Έχω εδραία την πεποίθηση ότι εάν δεν περικόψουμε τις κρατικές δαπάνες, θα αναπαράγονται και θα διευρύνονται τα ελλείμματα, θα διογκώνεται το δημόσιο χρέος και θα γίνεται ολοένα και επαχθέστερη η εξυπηρέτησή του εις βάρος των πολιτικών κοινωνικής προστασίας και ανάπτυξης.

Ενδεικτική είναι η μείωση των δημοσίων επενδυτικών δαπανών κατά 850.000.000 ευρώ και ο περιορισμός τους στο 3,4% του Α.Ε.Π. από 5,1% το 2004 και 5,4% το 2000. Τη μείωση αυτή στην παρούσα οικονομική συγκυρία και δεδομένου ότι το Ε.Σ.Π.Α. μπαίνει στο τρίτο έτος εφαρμογής του χωρίς να εκτελείται, αδυνατώ ειλικρινά να την κατανοήσω.

Για τις δαπάνες κοινωνικής προστασίας, η αποτελεσματικότερη διαχείριση των υφιστάμενων δαπανών μπορεί να δώσει καλύτερο αποτέλεσμα και οι επιπλέον πόροι ακόμη μεγαλύτερο. Και βέβαια, αυτό το ζήτημα έχει απόλυτη συνάφεια με μια ακόμη δική μας δέσμευση, την επανίδρυση του κράτους η οποία όμως προχωρεί με βραδείς ρυθμούς, την ίδια στιγμή που ο νόμος για τον έλεγχο της διαχείρισης του δημόσιου χρήματος και την πάταξη της διαφθοράς, που ψηφίσαμε το 2006, παρα-

μένει ανενεργός στο συρτάρι των αρμοδίων. Η θλιβερή διαπίστωση ότι η Ελλάς είναι μια διεφθαρμένη χώρα ανεπαρκών πολιτικών, έκανε τον γύρο του κόσμου από τα διάφορα ειδησεογραφικά πρακτορεία.

«Η κρίση της Ελλάδας», ανέφερε τις προάλλες το «ECONOMIST», είναι «βαθύτατα πολιτική». Η έκρηξη της κοινωνικής οργής, όπως τη βιώσαμε τις προηγούμενες ημέρες, σήκωσε το χαλί, κάτω από το οποίο κρύβαμε για χρόνια τα σκουπίδια μας.

Δείτε τα θέματα διαφθοράς. Κανένα σκάνδαλο δεν διαλευκάνθηκε. Κανένας υψηλά ιστάμενος δεν κατέληξε στη φυλακή, μόνο κάποιοι λίγοι έχασαν τους υπουργικούς τους θώκους και αυτό όχι με παραδειγματική υπόδειξη της εξόδου, αλλά με θερμές ευχαριστίες για τη συνεισφορά και το έργο τους. Ωστόσο, η διαφθορά συνεχίζει να αδειάζει τα ταμεία του κράτους και την τσέπη του Έλληνα φορολογούμενου, αλλά και να δυσκολεύει κάθε ξένη επένδυση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μείωση των αμυντικών δαπανών ήταν για χρόνια ζητούμενο των δήθεν φιλολαϊκών πολιτικών. Αυτό θα ήταν πράγματι μια θαρραλέα πολιτική πρωτοβουλία αν είχαμε προηγούμενα φροντίσει να εξυγιάνουμε τον τόσο εύφορο για διαπλοκή τομέα των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Δυστυχώς, δεν το πράξαμε. Δεν εξασφαλίσαμε αδιάβλητο πλαίσιο στις προμήθειες των στρατιωτικών εξοπλισμών. Αντίθετα, αφήσαμε τους μεσάζοντες και τους μεταπράτες να συνεχίζουν να πλουτίζουν εις βάρος του ελληνικού λαού. Αντίθετα, δώσαμε το ελεύθερο σε ορισμένους από εμάς να ενεργούν ακόμη και ως λομπίστες αυτών των οπλεμπόρων.

Κυρίες και κύριοι, με τη σημερινή μου τοποθέτηση δεν αποκαλύπτω ασφαλώς κάτι που δεν γνωρίζετε και εσείς και ο επιχειρηματικός κόσμος της χώρας και η διεθνής κοινότητα και οι οικονομικοί αναλυτές και ασφαλώς και ο ελληνικός λαός, που νιώθει την οικονομική δυσπραγία στη δυστυχία του καθημερινού. Θέλω όμως, να τονίσω το εξής. Οι εκτροχιασμένοι εκ των προτέρων προϋπολογισμοί δυναμιτίζουν συθέμελα το ίδιο το δημοκρατικό πολίτευμα. Μας απαξιώνουν ακόμη περισσότερο στα μάτια των εντολών μας, των Ελλήνων πολιτών. Επιβαρύνουν το ήδη εξαιρετικά φορτισμένο από κοινωνική ένταση κλίμα διάχυτης απαισιοδοξίας για το μέλλον. Συνθλίβουν κάθε προσδοκία μεταρρύθμισης και αλλαγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανασύνταξη του προϋπολογισμού στο σκέλος των εσόδων και στο σκέλος των δαπανών είναι απαραίτητη. Η λήψη ουσιαστικών μέτρων για την πάταξη της φοροδιαφυγής είναι επιβεβλημένη. Ο εξορθολογισμός των αμυντικών δαπανών είναι αναγκαίος, χωρίς όμως να αφαιρεθεί η χώρα ανοχύρωτη. Η αύξηση των δημοσίων δαπανών για τη στήριξη των εισοδημάτων που συρρικνώνονται, όπως λαϊκιστικά προτείνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και άλλα κόμματα, είναι ακόμη μια προσπάθεια προανατολισμένη στην ψηφοθηρία και όχι στην εξυγίανση των δημοσιονομικών του κράτους.

Ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός είναι και ανεδαφικός και αντιλαϊκός, όχι επειδή δίνει λίγα, αλλά διότι δεν μπορεί να βοηθήσει ουσιαστικά τους Έλληνες να ζήσουν καλύτερα.

Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, συμμέτοχος σε αυτό το σχέδιο δεν μπορώ να είμαι. Εκ των πραγμάτων θα παραμείνω παρών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την Συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το 1ο Γυμνάσιο Κομοτηνής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές. (Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Να πούμε ότι υπάρχει εδώ και εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου από την Κομοτηνή, ο κ. Πεταλωτής.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός προϋπολογισμός συζητείται υπό το βάρος της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης - θα το πω και εγώ μήπως το καταλάβουν κάποιοι σε αυτήν την Αίθουσα- μιας κρίσης που συντάραξε ισχυρές οικονομίες και οδήγησε κράτη και κοινωνικές ομάδες στο χείλος του γκρεμού ακόμη και στην κοινωνική καταστροφή. Φυσικά, με αυτά που ακούσαμε κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, θα πίστευε κανείς ότι για την παγκόσμια κρίση φταίει μόνο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Αποδείχτηκε όμως, ότι η θωράκιση της οικονομίας δεν είναι υπόθεση βαρύγδουπων αναλύσεων, μαγικών συνταγών και ευκόλων απαντήσεων. Απαιτείται να μην εθελουφυλούμε, να οπλιστούμε με ειλικρίνεια και να αντιμετωπίζουμε τις καταστάσεις στις πραγματικές τους διαστάσεις. Να προετοιμάζουμε το κάθε τι με περίσκεψη και σοβαρότητα αντιλαμβανόμενοι τις δυνατότητες και τα όριά μας. Και κυρίως να μην υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος, λαμβάνοντας τις αποφάσεις που χρειάζονται και όχι αυτές που σήμερα θα χειροκροτηθούν και αύριο θα αποδειχθούν καταστροφικές. Να κάνουμε κανόνα της πολιτικής μας ζωής τα λόγια και τις πράξεις του Πρωθυπουργού, του Κώστα του Καραμανλή. Χρήσιμοι στον τόπο παρά πρόσκαιρα αρεστοί.

Δυστυχώς, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Αρχηγός σας όπως πάντα ολισθαίνει τις πιο κρίσιμες εθνικά στιγμές. Άδραξε την ευκαιρία τούτη τη δύσκολη ώρα για να αποκομίσει πολιτικά οφέλη. Με ανεύθυνους λαϊκισμούς και περισσή δημαγωγία, εκμεταλλευόμενος τη συγκυρία, προβαίνει σε πλειοδοσία παροχών, ενώ γνωρίζει την πραγματικότητα. Την αποκρύπτει όμως σκόπιμα, πιστεύοντας ότι μπορεί να ξεγελάσει τον ελληνικό λαό με τερτίπια άλλων εποχών, που έχουν ξεπεραστεί.

Τι να περιμένει κανείς όμως από τον Αρχηγό της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος ακόμη και τις κρίσιμες ημέρες των τραγικών γεγονότων που πλήγωσαν τους συμπολίτες μας, δεν είχε τίποτε άλλο να πει, εκτός από το αίτημά του για εκλογές; Όταν χρειάστηκε υπεύθυνη στάση όλων και ηχηρή καταδίκη της βίας, από όποιο μέρος και εάν προέρχεται, είχε άλλα στο μυαλό του. Δεν έβλεπε την καταστροφή, δεν έβλεπε την αναρχία, δεν έβλεπε το ανελέητο χτύπημα της δημοκρατίας, παρά μόνο τις εκλογές.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν πρόκειται να ακολουθήσει σε αυτό το χαμηλό επίπεδο πολιτικής αντιπαράθεσης. Μέλημά της είναι η θωράκιση της ελληνικής οικονομίας, η κοινωνική ειρήνη και δικαιοσύνη. Το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης από την πρώτη στιγμή που η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, εργάστηκε με σχέδιο και προοπτική. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε το γεγονός ότι η Ελλάδα διαβαίνει μέσα από αυτή την παγκόσμια οικονομική κρίση, με τις λιγότερες επιπτώσεις. Δεν είναι συμπτωματικές οι ισχυρές αντοχές της ελληνικής οικονομίας, αλλά είναι αποτέλεσμα της σκληρής δουλειάς και της υπευθυνότητας.

Καταφέραμε να μειώσουμε τα δημοσιονομικά ελλείμματα το 2006 και το 2007 από 7,4% που τα παραλάβαμε, σε επίπεδα κάτω του 3%. Διαμορφώσαμε τον ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας μας την περίοδο 2004-2007 στο 4,1%. Ακόμη και φέτος ο στόχος του προϋπολογισμού είναι 2,7% και ο Ο.Α.Σ.Α. δίνει πάνω από 2% όταν το μέσο ευρωπαϊκό όριο είναι 0,1%. Γίνεται εύκολα, νομίζω, κατανοητή η διαφορά.

Μειώσαμε το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ δέκα ποσοστιαίες μονάδες από το 104,1% το 1997 στο 94,5% το 2007. Τετραπλασιάσαμε την απορροφητικότητα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και φθάσαμε στο 88% σήμερα από το 23% που παραλάβαμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Μάλιστα, στη δυτική Μακεδονία η απορροφητικότητα από το 17% στο τέλος του 2003, έχει ξεπεράσει το 101%. Μπορούν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ρωτήσουν και τον λαλίστατο εκπρόσωπο Τύπου που κατάγεται από τη δυτική Μακεδονία.

Προχωρήσαμε στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση απαλείφοντας στρεβλώσεις και παθογένειες του παρελθόντος. Όλα αυτά προετοίμασαν τη χώρα και βοηθούν στην αντιμετώπιση των μεγάλων δυσκολιών.

Με συνέπεια και αποφασιστικότητα συνεχίζουμε την ίδια και μεγαλύτερη προσπάθεια για δυναμική οικονομία και δίκαιη κοινωνία. Πολιτικές με δανεικά, δεν κάνουμε. Το μέλλον της χώρας δεν έχουμε σκοπό να το υποθηκεύσουμε. Στηρίζομενοι σε αυτούς τους άξονες λαμβάνουμε τα κατάλληλα μέτρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Ο προϋπολογισμός κινείται μέσα στα πλαίσια της οικονομικής πολιτικής που ακολουθούν τα τελευταία χρόνια, μιας πολιτικής υπεύθυνης και σοβαρής. Παράλληλα αντιλαμβανόμαστε πλήρως τις νέες ανάγκες που δημιουργεί η χρηματοπιστωτική κρίση. Αισθανόμαστε τις ανησυχίες των καταθετών, την αγωνία για τις δανειακές υποχρεώσεις των επιχειρήσεων, το φόβο για την έλλειψη ρευστότητας στην αγορά, γι' αυτό και παίρνουμε μέτρα και καθορίζουμε πολιτικές που συμβάλλουν στην ανακούφιση των πολιτών και τις συνέπειες της κρίσης. Εγγυηθήκαμε την ασφάλεια των καταθέσεων. Δεύτεροι στην Ευρώπη μετά την Ιρλανδία. Αυξήσαμε το εγγυημένο όριο από 20.000 στις 100.000. Απαγορεύσαμε τον πλειστηριασμό μοναδικής κατοικίας για χρέη που δεν υπερβαίνουν τις 20.000. Απαγορεύσαμε τους πλειστηριασμούς σε τιμές κατώτερες των αντικειμενικών αξιών. Ενεργοποιούμε το Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής για την ενίσχυση των ασθενέστερων, με πρώτη δράση τη χορήγηση επιδόματος θέρμανσης. Είναι αναμφίβολα μια θετική εξέλιξη και πιστεύω ότι στην πορεία εφαρμογής του μέτρου μπορεί να εξεταστεί το ενδεχόμενο διεύρυνσης της βάσης των δικαιούχων σε περιοχές με βαρύ και μακρύ χειμώνα, όπως είναι η γενέτειρά μου, η Φλώρινα.

Το Ταμείο Εγγυοδοσίας εφαρμόζει πρόγραμμα για τη δανειοδότηση μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, με ποσά έως 350.000 ευρώ. Καταθέσαμε ειδική νομοθετική ρύθμιση, που αφορά την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης ύψους 28.000.000.000. Τα μέτρα είναι γνωστά. Τα αποτελέσματα μην τα προεξοφλείτε. Θα τα δούμε στην πορεία. Οι επικριτές, βέβαια, βρήκαν άλλο ένα πεδίο σύγκρουσης, ξεπερνώντας τα όρια του λαϊκισμού και της δημοσκοπίας. Κατηγορούν την Κυβέρνηση ότι χαρίζει χρήματα στις τράπεζες, γνωρίζοντας ότι δεν είναι έτσι. Γνωρίζουν και ο ελληνικός λαός γνωρίζει το αυτονόητο, ότι αν χαρίζονταν λεφτά στις τράπεζες, θα έσπευδαν να μετέχουν στο σχέδιο, πράγμα το οποίο δεν συνέβη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2009 είναι προϋπολογισμός ευθύνης. Καλούμαστε να αναλάβουμε την ευθύνη αυτή και να ανταποκριθούμε στις ανάγκες, απαλλαγμένοι από τις νοοτροπίες του παρελθόντος. Να επιδείξουμε σθένος και αποφασιστικότητα και επιτέλους να δουν οι συμπολίτες μας τις θυσίες τους να πιάνουν τόπο.

Βέβαια, θα μπορούσατε να μας πείσετε για κάτι διαφορετικό, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εάν μας υποδεικνύατε ποιος είναι ο «Χουντίνι» του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο μάγος σας, που θα μετακινήσει την Ακρόπολη στην Κίνα και θα φέρει το Σινικό Τείχος στην Αθήνα. Γιατί τέτοιου είδους ενέργειες και μαγικές συνταγές τάζει ο Αρχηγός σας στον ελληνικό λαό για τη λύση των προβλημάτων του.

Δυστυχώς για σας, εγώ που μεγάλωσα με κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη μόνη μαγική ενέργεια που έχω δει, ήταν ο μαγικός τρόπος που εξαφανίστηκαν τα χρήματα από τη τσέπη μου και από την τσέπη εκατομμυρίων Ελλήνων και πήγαν στις τσέπες κάποιων επιτηδείων, μέσω του Χρηματιστηρίου. Όσο για τα κενά του προϋπολογισμού που μας κατηγορείτε, πρέπει να σας πω ότι κενά έχει μόνο η πολιτική σας μνήμη, αφού έτσι μπορείτε να σκεπάζετε την παλινωδία των δηλώσεων και των θέσεων για όλα τα μεγάλα ζητήματα του τόπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαιοιθανόμενος την ευθύνη, υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό, με τη βεβαιότητα της προοπτικής, της προόδου, της ισχυρής οικονομίας και της δίκαιης κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Θα παρεμβληθεί τώρα η κ. Νικολαΐδου, Αντιπρόεδρος της Βουλής, και μετά το λόγο θα δώσω στον κ. Νικητιάδη.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τέταρτη μέρα κουβεντιάζουμε σήμερα τον προϋπολογισμό, ακούστηκαν πάρα πολλοί χαρακτηρισμοί. Σήμερα ακούστηκε και ότι είναι ψεύτικος, ότι δεν υπάρχει σχέδιο προϋπολογισμού, ότι είναι εκτός τόπου και χρόνου, αναξιόπιστος, αδιαφανής, πλαστός, αυτιστικός, αφερέγγυος, στο γνωστό μοτίβο βέβαια της ανούσιας αντιπαράθεσης, μεταξύ ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέας Δημοκρατίας, της άσφαιρης αντιπολίτευσης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., της αγωνιώδους προσπάθειας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να πείσει για την άλλη Ευρωπαϊκή Ένωση και φυσικά την απάντηση πάντα των κυβερνώντων ότι πρόκειται για προϋπολογισμό ευθύνης και προοπτικής.

Παράλληλα, ο Υπουργός Οικονομίας επιχείρησε να δικαιολογήσει τα πάντα με την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση και προκλητικά, να ενοχοποιήσει την ελληνική κοινωνία για τα προβλήματα της οικονομίας, γιατί δεν διαθέτει -δεν διαθέτουμε- φορολογική συνείδηση. Πληρώνουμε μάλιστα πάρα πολλά σε διαφημιστικά σποτ, για να εμπεδώσουμε, φαίνεται, τη φορολογική συνείδηση.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σας λέει πολύ απλά ότι είναι ένας ακόμη προϋπολογισμός λιτότητας για τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, κομμένος και ραμμένος στα μέτρα του συμφώνου σταθερότητας, μεσοσύνης της κρίσης, παγκόσμιας και εγχώριας, για την οποία μέχρι χθες ο Πρωθυπουργός έλεγε ότι δεν ξέρει ούτε πόσο θα κρατήσει, ούτε και πόσους και πόσο θα επηρεάσει, αλλά για την αντιμετώπιση όλων αυτών θα συνεχίσει την αντιλαϊκή πολιτική με πιο γρήγορους ρυθμούς στις αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις, στηρίζοντας δήθεν την ανεργία, την ανταγωνιστικότητα και τη ρευστότητα που προβλέπει στην αγορά ότι δεν θα υπάρξει. Έτσι τουλάχιστον επικαλέστηκε.

Το πώς βέβαια μεταφράζονται όλα αυτά δεν χρειάζεται να έχει κανείς μαντικές ικανότητες ή να είναι Πυθία για να πει μερικά πράγματα, γιατί ο κόσμος ήδη το ζει και καταλαβαίνει ότι έρχονται χειρότερα. Απολύσεις, κατάργηση δημοκρατικών δικαιωμάτων, ασφαλιστικές περικοπές, παρατεταμένη λιτότητα, καλπάζουσα ακρίβεια. Πρωταγωνιστές είμαστε και πρωταθλητές σε όποια γκάλοπ και αν βγαίνουν πανευρωπαϊκά, μια και επικαλείστε πάντα την Ευρώπη.

Σκληρός, λοιπόν, ταξικός προϋπολογισμός και ο φετινός, που το μόνο που μπορεί να εγγυηθεί, είναι η διεύρυνση των ανισοτήτων και η προστασία των κερδών της πλουτοκρατίας. Σε αυτό πρέπει να ομολογήσουμε ότι είστε πάρα πολύ συνεπείς, κύριοι της Κυβέρνησης και οι μόνοι που δεν πρέπει να ανησυχούν είναι οι τραπεζίτες και οι κεφαλαιοκράτες. Τι μπορεί να περιμένουν οι εργαζόμενοι; Τα νέα χειρότερα μέτρα που έρχονται πολύ γρήγορα αμέσως μετά τις γιορτές. Που δεν μπορούν να τα κουκουλώσουν ούτε ψέματα του τύπου ότι το Ευρωκοινοβούλιο απέρριψε δήθεν το σχέδιο του Συμβουλίου Υπουργών για την οργάνωση του εργασίου χρόνου. Δουλειά μέχρι δεκατρείς ώρες την ημέρα, εβδομήντα οκτώ ώρες την εβδομάδα, ενεργός και ανενεργός χρόνος είναι αυτά που συναποφάσισαν όλα τα κόμματα, από τις 5 του Νοέμβρη η πρώτη έκθεση. Αυτό που απέρριψαν ήταν η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και της ΓΚΟΥΕ, για να απορριφθεί τελείως η συγκεκριμένη πρόταση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βαθιάει συνεχώς την ελαστικοποίηση του εργασιακού χρόνου. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να ξεγελαστούν, πρέπει να συνεχίσουν τον αγώνα τους ενάντια στα κόμματα του ευρωμονόδρομου, ενάντια στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πολύς λόγος έγινε επίσης αυτές τις μέρες για την προστασία των κοινωνικά αδυνάτων. Πρόνοια το λέγατε παλιά. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανακάλυψε καινούργιες λέξεις, το ονόμασε κοινωνική αλληλεγγύη. Το συνεχίσατε και εσείς, σήμερα ακούσαμε για δείκτη προστασίας. Δείκτη από εδώ, δείκτη από εκεί, θα πνίξετε πραγματικά τα φτωχά λαϊκά στρώματα, τους ανάπηρους, όλους αυτούς που δήθεν πάτε να στηρίξετε.

Πείτε καθαρά τι μπορεί να περιμένει από έναν τέτοιο προϋ-

πολογισμό σήμερα, τι μπορεί να περιμένουν οι ηλικιωμένοι, τα Α.μ.Ε.Α., οι τρίτεκνοι, οι πολύτεκνοι, οι μονογονεϊκές οικογένειες, τα παιδιά, τα νέα ζευγάρια και πολλοί άλλοι, οι οποίοι εντάσσονται σε αυτή την κατηγορία. Όχι μόνο δεν μπορεί να περιμένει τίποτα, αλλά το μόνο που ακούει είναι όταν υπάρχει μια συγκεκριμένη επέτειος, όπως ήταν τώρα 3 του Δεκεμβρη, ημέρα των Α.μ.Ε.Α., πολλά λόγια συμπάθειας, λόγια χωρίς κανένα αντίκρισμα. Εκτός από τα επιδόματα φτωχοκομείου, ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να καλύψει καμμία ανάγκη. Και δεν είναι ότι καταστροφολογούμε. Αυτή είναι η πραγματικότητα που βιώνουν, τόσο τα Α.μ.Ε.Α., όσο και οι υπόλοιπες κατηγορίες των πολιτών.

Οι υπηρεσίες πρόνοιας υποχρηματοδοτούνται. Διαλύονται ή υπολειπουργούν σήμερα, μάλιστα που οι ανάγκες είναι περισσότερες και δεν είναι βέβαια αυτό κατόρθωμα μόνο των τελευταίων ετών. Συνειδητά όλα τα τελευταία χρόνια όλες οι κυβερνήσεις υποχρηματοδοτούσαν και έφτασαν στο σημείο που βρίσκονται.

Τα κονδύλια για την πρόνοια είναι καθηλωμένα και αυτό είναι γνωστό, φαίνεται μέσα από τον προϋπολογισμό. Τα προγράμματα, ακόμα και αυτά που έχουν επιδότηση από την Ε.Ο.Κ., τινάζονται στον αέρα. Εκτός του ότι έχουν ημερομηνία λήξης, δεν έχουν και καμμία συνέχεια. Τα ασφαλιστικά ταμεία, επίσης, τα έχετε τινάξει στον αέρα με τη μέχρι σήμερα πολιτική σας, από το 1952 μέχρι σήμερα, με τα «θαλασσοδάνεια», με τα χρηματιστήρια, με τα ομόλογα, δομημένα και αδόμητα. Στο τέλος φτάσαμε στο σημείο να μην μπορούν να πληρώσουν ούτε το εφάπαξ στο Ταμείο Πρόνοιας των δημοσίων υπαλλήλων και οι δημόσιοι υπάλληλοι πληρώνουν ήδη τα φάρμακά τους.

Για την τρίτη ηλικία, αυτά τα περήφανα γηρατειά πολλές λόγος γίνεται. Τι υπάρχει, εκτός από τα ΚΑΠΗ στους δήμους; Τα οικονομικά των δήμων ξέρουμε που έχουν φτάσει. Ουσιαστικά λειτουργούν σαν καφενεία, τα περισσότερα.

Υπάρχουν δημόσιοι οίκοι ευγηρίας; Δύο σε όλη την Ελλάδα. Γι' αυτό ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια ιδιωτικοί οίκοι ευγηρίας, φιλανθρωπικά σωματεία, η Εκκλησία. Κατά καιρούς ανακαλύπτεται και κάποιο σκάνδαλο, συνήθως προεκλογικά, όπως έγινε με το Νομάρχη Αθήνας, αλλά πείτε μας τι έγινε μετά από αυτές τις περιβόητες Ε.Δ.Ε. που γίνονται η μία πίσω από την άλλη. Κανένα αποτέλεσμα. «Βοήθεια στο Σπίτι», που στην ουσία έχει καταντήσει ένα υποκατάστατο υπηρεσιών, ένα πρόγραμμα με ημερομηνία λήξης, με εργαζόμενους απλήρωτους και το άγχος του πώς θα συνεχίσουν;

Για τα Α.μ.Ε.Α. πρόσφατα ψηφίσατε ένα νόμο για την ειδική αγωγή. Πραγματικά, λίγους μήνες μετά, φάνηκε η γύμνια σας. Άνοιξαν τα σχολεία και φάνηκαν οι ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές. Λειτουργούν χωρίς πρόγραμμα. Η ίδια η μεταφορά των παιδιών είναι «στον αέρα». Ήρθε καινούργια νομοθεσία να λύσει υποτίθεται με τον τρόπο που το έλυσε, που δεν συμφωνούμε, το θέμα της μεταφοράς.

Έχουμε καταθέσει σαν κόμμα για όλα αυτά τα προβλήματα συγκεκριμένες προτάσεις, τόσο στις διακομματικές επιτροπές, όσο και όταν κουβεντιάζονται σε ολομέλειες ή επερωτήσεις. Δεν έχει σημασία η ορολογία. Για παράδειγμα, ας πούμε, τα κέντρα αποκατάστασης, είτε λέγονται με την ορολογία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Π.ε.Σ.Υ.Π. είτε λέγονται με την ορολογία της Νέας Δημοκρατίας Δ.Υ.Π.Ε., είναι σε όλους γνωστό ότι μιλάμε για αποθήκες αναπήρων. Το ξέρετε πολύ καλά. Για να μην πω ότι υπάρχουν και ορισμένες περιπτώσεις που εξελίσσονται σε κάτεργα. Είναι αλήθεια ότι ο τομέας της αποκατάστασης -είναι γνωστό σε εσάς καλύτερα από εμάς- είναι πάρα πολύ κερδοφόρος για τους επιχειρηματίες και γι' αυτό συμβαίνουν αυτά που συμβαίνουν από τη στιγμή που, ενώ χρειάζονται δύο χιλιάδες κρεβάτια, υπάρχουν δημόσια μόνο διακόσια. Ξεφυτρώνουν, λοιπόν, τα ιδιωτικά. Δεν έχετε στοιχεία για τα τεχνικά βοηθήματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώνετε, παρακαλώ.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ολοκληρώνω.

Η πρότασή μας είναι δημόσιο τεχνολογικό ινστιτούτο έρευ-

νας παραγωγής τεχνικών μελών. Είναι γνωστό ότι πωλούνται από την ίδια εταιρεία στα δημόσια νοσοκομεία με διπλάσια και τριπλάσια τιμή απ' ό,τι σε έναν ιδιώτη. Γιατί, λοιπόν, δεν κοιτάτε τα στοιχεία τα δικά σας για να προχωρήσετε σωστά και να μην χάνονται έσοδα; Να πει κανείς μισή κουβέντα για τα ιδρύματα με τα εγκαταλελειμμένα ή κακοποιημένα παιδιά; Ξέρετε ότι βρίσκονται χωρίς προσωπικό, υπό διάλυση, χωρίς πρωτοδοτηση οικονομική, ενώ παράλληλα με πολύ μεγάλη επιμέλεια δίνετε «ζεστό» κρατικό χρήμα σε υποδομές και σε λειτουργικά διαφόρων οργανισμών ιδιωτικών, όπως για παράδειγμα το «Χαμόγελο του Παιδιού» και πολλά άλλα.

Δεν μπορεί, λοιπόν, οι εργαζόμενοι –και θα ολοκληρώσω κύριε Πρόεδρε- να περιμένουν τίποτε ούτε τα Α.μ.Ε.Α. ούτε τα φτωχά λαϊκά στρώματα και από το φειτό προϋπολογισμό. Βέβαια, δεν είναι ότι δεν υπάρχει διέξοδος. Και διέξοδος υπάρχει και ο μοναδικός δρόμος είναι να συνεχίσουν τον αγώνα τους, τον περιφρουρημένο αγώνα.

Μαζί με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, θα παλέψουμε όλοι μαζί, μέχρι να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους και, μη χαμογελάτε, δεν είναι πράγματα που τα φανταζόμαστε, αυτό δείχνουν οι κινητοποιήσεις και θα έρθει σιγά-σιγά, όσο και αν κάποιος νομίζει ότι είναι όνειρα απατηλής νυκτός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Νικητιάδης για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί που μας τιμάτε με την παρουσία σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δύο προηγούμενες εμού ομιλητές, ο μ.ν. κ. Αθανασιάδης της Νέας Δημοκρατίας με έκανε να αισθάνομαι ότι εγώ δεν έχω πάρει χαμπάρι για την οικονομική κρίση και επιπροσθέτως χρειάζομαι ένα μάγο Χουντίνι προκειμένου να γίνουν όσα επαγγέλλεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η δε σεβαστή Αντιπρόεδρος της Βουλής μας είπε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάνει μία αντιπολίτευση ακόμη και τώρα στον προϋπολογισμό άσφαιρη και ανούσια. Για το μ.ν. συνάδελφο θα προσπαθήσω, απ' όσα πω, να αλλοιώσω την εικόνα που ο ίδιος παρουσίασε, για τη δε σεβαστή μας Αντιπρόεδρο θα προσπαθήσω να βάλω κάποιες σφαίρες στον οπλισμό, να δώσω και λίγη ουσία στα όσα είπαν, μήπως και σας συγκινήσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η γενικότερη κριτική στον προϋπολογισμό ασκήθηκε ήδη από τους περισσότερους συναδέλφους που μίλησαν. Η πλειοψηφία όσων τοποθετήθηκαν έκαναν τους χαρακτηρισμούς τους και θα επιδιώξω γι' αυτό το λόγο να μην αναφερθώ στον προϋπολογισμό γενικώς, αλλά να πάρω ένα σημαντικό, κατά την εκτίμησή μου τμήμα του, αυτό του τουρισμού, και θα το κάνω για τέσσερις λόγους που θεωρώ κρίσιμους.

Ο πρώτος λόγος είναι ότι, όπως είπε και ο κ. Σπηλιωτόπουλος που μίλησε εδώ χθες, ο τουρισμός συνεισφέρει το 18,5% στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν και 20% στην απασχόληση. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι γι' αυτό το τόσο σημαντικό θέμα, όπως ανέφερε ο κ. Σπηλιωτόπουλος, ο προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα στις δημόσιες επενδύσεις για τον τουρισμό προβλέπει αύξηση μηδέν, ζέρο, zero, για όσους θέλουν να το ακούσουν σε περισσότερες γλώσσες. Γι' αυτό το τόσο σπουδαίο θέμα η αύξηση στις δημόσιες επενδύσεις είναι μηδέν. Ο τρίτος λόγος είναι ότι εν μέσω συζήτησης του προϋπολογισμού ο Πρωθυπουργός της χώρας ξαφνικά αποφάσισε να εξαγγείλει δεκατέσσερα μέτρα για τον τουρισμό, βλέποντας προφανώς την τραγική κατάσταση και εικόνα που έχει δημιουργηθεί στο εξωτερικό για τη χώρα και αισθανόμενος την ανάγκη να κάνει κάτι. Ο τέταρτος λόγος είναι ότι ο Υπουργός Τουριστικής Ανάπτυξης που τοποθετήθηκε εδώ χθες, κυρίως για να μην πω αποκλειστικώς, αναφέρθηκε σε αυτά τα περίφημα δεκατέσσερα μέτρα, χωρίς να πει κουβέντα για το ζερό, για το μηδέν της αύξησης στις δημόσιες επενδύσεις και καταθέτοντας απλώς ότι αυτά τα μέτρα φέρνουν και 257.000.000 στο χώρο του τουρισμού. Πού τα βρήκε, πώς τα μέτρησε, πώς τα ανακάλυψε, κανένας δεν γνωρίζει ούτε τα ανέλυσε ούτε ξέρουμε από πού προκύπτουν.

Ας δούμε, λοιπόν, πολύ γρήγορα ορισμένα από αυτά τα μέτρα, τα οποία εξήγγειλε ο κύριος Πρωθυπουργός: Αύξηση 50% στην προβολή της χώρας στο εξωτερικό. Μας κοροϊδεύ-

ουν. Κανένας δεν γνωρίζει ποιο είναι το ποσό της προβολής που διατίθεται, που έχει διατεθεί. Η κ. Γκερέκου, η πολιτική μας εκπρόσωπος, εγώ και άλλοι συνάδελφοι έχουμε καταθέσει ερωτήσεις εδώ προς τον κ. Σπηλιωτόπουλο, προς τους προηγούμενους Υπουργούς Τουρισμού. Ουδείς μας είπε ποιο είναι το ποσό της προβολής, πού πάνε τα χρήματα, πόσα είναι αυτά τα χρήματα. Ποια, λοιπόν, είναι τα χρήματα που θα διπλασιάσουμε; Ποιο είναι το 50%; Αφήνω το ότι με την τραγική εικόνα που έχουν δημιουργήσει για τη χώρα οι ηθικοί αυτουργοί, που είναι μόνο η Κυβέρνηση, απαιτείται πενταπλασιασμός του ποσού για την προβολή και όχι διπλασιασμός, όπως έρχεται να μας πει σήμερα ο κ. Καραμανλής. Άρα, τα περί αύξησης των ποσών για την προβολή είναι μάλλον λόγια στον αέρα και τίποτα παραπάνω.

Δεύτερο μέτρο, η μείωση του ενιαίου τέλους των ακινήτων. Προσέξτε, έρχεται να μειώσει το ενιαίο τέλος που επέβαλε ο ίδιος. Δηλαδή, αφού μας «σάπισε στο ραβδί», έρχεται τώρα να μας δώσει δύο γάζες για να χαϊδέψει τις πληγές μας, διότι περί αυτού πρόκειται. Και μάλιστα, το κάνει σε μία τάξη μόνο, δεν το κάνει σε αυτούς που πραγματικά έχουν πρόβλημα, δηλαδή σ' αυτούς που ο νόμος προβλέπει ένα μίνιμουμ καταβολής του ενιαίου τέλους.

Τρίτο μέτρο, θα συγχρονιστεί –λέει- το Ε.Σ.Π.Α. με τις τουριστικές επενδύσεις. Προσέξτε, μέτρο για τον τουρισμό τώρα, για να αντιμετωπιστεί η κρίση, το Ε.Σ.Π.Α. που θα ξεκινήσει μετά από τρία χρόνια, όταν η Νέα Δημοκρατία θα είναι ήδη αντιπολίτευση για πάρα πολλά χρόνια. Αυτό το Ε.Σ.Π.Α. έρχεται να μας πει ότι θα βοηθήσει τον τουρισμό στην τουριστική κρίση, το Ε.Σ.Π.Α. που δεν έχει ξεκινήσει ακόμα.

Μέτρο τέταρτο, άμεση –λέει- επιστροφή του Φ.Π.Α.. Προσέξτε, η υποχρέωση του κράτους να επιστρέφει αμέσως το Φ.Π.Α. ξαφνικά έγινε μέτρο που θα βοηθήσει τον τουρισμό. Αυτά είναι τα μέτρα.

Μέτρο πέμπτο, άμεση καταβολή της επιχορήγησης όσων έχουν υπαχθεί στον αναπτυξιακό νόμο. Δηλαδή, τα χρήματα που δικαιούνται οι άνθρωποι, τα χρήματα που έπρεπε ήδη να έχουν πάρει, τώρα θα φροντίσουμε και αυτό είναι μέτρο για τον τουρισμό.

Και έρχομαι στο σημαντικότερο, στη μείωση του τέλους παρεπιδημούντων, αυτήν τη ντροπή, η οποία θα οδηγήσει σε τεράστια αδιέξοδα τον τουρισμό μας. Παίρνουν από τους δημούς, για να δώσουν στους μεγαλοεξοδότες. Προσέξτε τι γίνεται. Δημιουργούν έριδες, δημιουργούν μέσα στις κοινωνικές ομάδες αντιπαλότητες. Ποιος θα μαζέψει τα σκουπίδια; Θα μας πουν αύριο ποιος θα μαζέψει τα σκουπίδια, εάν δεν τα μαζέψουν οι δήμοι που περιμένουν από αυτά τα χρήματα, προκειμένου να πληρώσουν αυτούς που παίρνουν υπερωριακώς ή με συμβάσεις έργου για να γίνει αυτή η δουλειά; Θα μας πουν ποιος θα κάνει τα έργα υποδομής; Θα μας πουν ποιος θα κάνει την προβολή που κάνουν μέχρι σήμερα οι δήμοι; Ένα μικρό παράδειγμα: Ο Δήμος της Κω εισπράττει οκτακόσιες χιλιάδες το χρόνο τέλη παρεπιδημούντων. Οκτακόσιες χιλιάδες είναι τα χρήματα που θα διαθέσει αυτός ο Δήμος για την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων. Πού είναι αυτά τα χρήματα; Πού θα τα βρει ο Δήμος της Κω για να τα δώσει;

Να σας πω άλλο ένα τραγικό παράδειγμα: Δύο δήμοι, ο Δήμος Ιαλυσού και ο Δήμος Καλλιθέας στη Ρόδο. Το τέλος παρεπιδημούντων το έχουν καταθέσει ως εγγύηση για να πάρουν δάνειο, δάνειο για έργα τουρισμού, για έργα ανάπτυξης. Πώς θα εξοφλήσουν; Τι θα κάνουν τώρα οι τράπεζες;

Μπορεί να μας εξηγήσει κάποιος ή έρχονται και μας λένε τώρα ότι ξαφνικά είναι μέτρα για τα ξενοδοχεία; Ένα ξενοδοχείο διακοσίων κλινών έχει τζίρο περίπου 500.000 το χρόνο, δηλαδή γλιτώνει 7.000 ευρώ. Αυτή είναι η μεγάλη σωτηρία που έρχονται να δώσουν στους ξενοδόχους, 7.000 ευρώ!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τα περισσότερα ξενοδοχεία είναι κάτω από διακόσιες κλίνες. Κατά συνέπεια, ποιο είναι το κέρδος; Το κέρδος βεβαίως είναι στους ξενοδόχους που έχουν δύο χιλιάδες και τρεις χιλιάδες

κλίνες. Μα, εκεί στρέφονται πάντα.

Σκεφθήκατε την εικόνα της χώρας, όταν ξαφνικά οι δήμοι δεν θα μπορούν να πληρώσουν προσωπικό για να μαζέψει τα σκουπίδια; Αναρωτηθήκατε γιατί επέβαλαν το μέτρο μόνο στο τέλος παρεπιδημούντων και όχι στο τέλος εκδιδομένων λογαριασμών; Ξέρετε γιατί; Γιατί είναι τα μικρά καταστημάκια, είναι τα μπαράκια, είναι τα μικρά εστιατόρια και από εκεί θα τα παίρνουν. Εκεί θέλουν, δεν θέλουν να πληρώνουν οι άνθρωποι. Οι άλλοι είναι που θα γλιτώσουν, οι μεγαλοξενοδοχοί.

Επειδή τελειώνει ο χρόνος μου, θα αναφερθώ μόνο στα τρία από τα σημαντικότερα μέτρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, δεν υπάρχει χρόνος για πρόσθετα θέματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Δεν είμαι εγώ Αντιπρόεδρος, όπως η κ. Νικολαΐδου. Το καταλαβαίνω και δεν αξιώνω να πάρω τον ίδιο χρόνο, αλλά λίγο παραπάνω.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Η κ. Νικολαΐδου πήρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, δεν είναι σωστό αυτό που λέτε. Μιλάτε ήδη ένα λεπτό επιπλέον. Θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου για μισό λεπτό μόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Μόνο μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν είναι δυνατόν να γίνεται διαπραγματεύση του χρόνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Μόνο μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Το έχω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Τρία μέτρα. Πρώτον, πάγωμα των δανείων των ξενοδόχων προς τις τράπεζες. Γιατί δεν τολμούν; Γιατί φοβούνται τους τραπεζίτες;

Δεύτερον, μείωση των τελών προσγείωσης των αεροπλάνων. Υπάρχουν παραδείγματα. Μας ζητούν αεροπορικές εταιρείες να έρθουν, ζητούν να μειώσουμε τα τέλη προσγείωσης και δεν το κάνουν. Έτσι θα βοηθήσουν τον τουρισμό; Σε καμία περίπτωση.

Τρίτον, εμείς βάζουμε ζήτημα για τους εργαζόμενους. Κατοχυρώνουμε με τις προτάσεις μας τη δυνατότητα να μην απολύεται κανένας εργαζόμενος. Αγνοούν τελείως τους εργαζόμενους και αυτή είναι η πολιτική τους για τον τουρισμό.

Λυπάμαι που δεν έχω άλλο χρόνο, γιατί δυστυχώς όλα αυτά τα μέτρα δεν είναι παρά μία κοροϊδία, μία εξαπάτηση που δεν προσφέρει στον τουρισμό, απεναντίας θα προκαλέσει ζημία στον τουρισμό της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ να κάνω μία σύντομη παρέμβαση, μετά από το συνάδελφο κ. Νικητιάδη, γιατί θεωρώ ότι το σημαντικότερο για τον τουρισμό μας είναι να προβάλουμε την άλλη Ελλάδα που υπάρχει, την Ελλάδα της Κύθνου, της Νισύρου, του νησιού του κ. Νικητιάδη, της Δονούσας, των Ψαρών, μία Ελλάδα που δεν περιγράφεται στα διεθνή μέσα που μεταδίδουν κάποια γεγονότα, που γίνονται τον τελευταίο καιρό στην Αθήνα, την Ελλάδα με παιδιά να χαμογελούν, με τα κάλαντα, την Ελλάδα που ζουν τα νησιά μας, την Ελλάδα του οικογενειακού τραπέζιού, την Ελλάδα των μπουκετών των λουλουδιών που μαζεύουν ακόμα τα παιδιά σε κάποια νησιά, την Ελλάδα που μπορεί να μην είναι πλούσια σε κάποια νησιά ή σε κάποια μικρά καταφύγια, αλλά ακόμα κρατά τις παραδόσεις.

Αυτή η Ελλάδα είναι που πρέπει να προβληθεί και αυτή η Ελλάδα είναι που θα φέρει τον τουρισμό. Είναι η Ελλάδα που στην Κίμωλο κατάφερε να κάνει μία πρότυπη ξενοδοχειακή μονάδα των δέκα δωματίων. Το ίδιο στα Δωδεκάνησα, στο Βόρειο Αιγαίο, στη Σίφνο, στην Τήλο, στον Άη Στράτη, το ίδιο αυτό που ενισχύεται από την πολιτική της Κυβέρνησης, να ενισχύσει την ακτοπλοία, να ενισχύσει με τα μέτρα αυτής της προβολής των μικρών μας νησιών τις ιδιαιτερότητές μας, το οποίο πρέπει να κάνουμε όλοι, κύριε Νικητιάδη.

Όσον αφορά το Ε.Σ.Π.Α., πήρα το λόγο για να σας πω, πως

ξέρω ότι και εσείς, όπως και όλοι οι Βουλευτές των νησιών όλων των κομμάτων, δίνουν μία μεγάλη μάχη για να μπορέσουμε να ενισχύσουμε τα μικρά νησιά, που σαν πύλη εισόδου έχουν τα λιμάνια.

Το Ε.Σ.Π.Α. είναι αυτό που θα δώσει τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουμε λιμενικές εγκαταστάσεις οι οποίες είναι αξιόπιστες, όχι λιμάνια που δεν χωρούν μέσα τα καράβια, όπως στην Κάλυμνο ή στην Τήνο, λιμάνια τα οποία να μπορούν να δέχονται μικρά και μεγάλα σκάφη, λιμάνια τα οποία θα μπορούν να αναπτυχθούν σαν πύλες εισόδου του τουρισμού μας.

Το Ε.Σ.Π.Α. είναι αυτό το οποίο παλεύουμε μαζί -και εδώ και στην Ευρωβουλή- να χρησιμοποιήσουμε σαν εργαλείο για να κτίσουμε νέα καράβια για την ακτοπλοία μας.

Αυτά όλα είναι τα μέτρα που θα βοηθήσουν για το αύριο των νησιών μας. Αυτά είναι που θα αναδείξουν την άλλη Ελλάδα, του χαμόγελου, των καλάντων, των μπουκέτων των λουλουδιών, μία Ελλάδα η οποία θα φέρει κοντά τους Ευρωπαίους και τους τουρίστες από όλο τον κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακοινώνεται στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας θα διακόψουμε στις 15.00' και θα επανέλθουμε το απόγευμα, όπως έχει προγραμματιστεί.

Το λόγο έχει ο κ. Παπασιωζός Κωνσταντίνος για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΣΙΩΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2009 αντικατοπτρίζει τη σταθερή προσήλωση της Κυβέρνησης στην ανάπτυξη της οικονομίας και τη βασική επιδίωξή της για επιτάχυνση της ανάπτυξης, στην ενίσχυση της απασχόλησης και ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής με την ενίσχυση του εισοδήματος των οικονομικά ασθενεστερών συμπολιτών μας.

Ως Κυβέρνηση έχουμε απόλυτη συνείδηση ότι το σημαντικό στην πολιτική είναι ένα, να είναι κανείς χρήσιμος, όχι μόνο για το σήμερα, αλλά και για το αύριο που είναι το μέλλον των παιδιών μας. Ο προϋπολογισμός του 2009 αποτελεί ένα μεγάλο βήμα για ένα καλύτερο αύριο.

Οι σημερινές συγκυρίες, με την παγκόσμια οικονομική κρίση να γίνεται αισθητή και στη χώρα μας, απαιτούν σοβαρότητα και προσήλωση, γιατί εύκολες λύσεις δεν υπάρχουν. Χρειάζεται σταθερή πολιτική δημοσιονομικής πειθαρχίας. Σε ολόκληρο τον κόσμο επικρατεί αβεβαιότητα, ανασφάλεια και ανησυχία.

Ο κόσμος σήμερα δεν έχει καμμία σχέση με το πώς ήταν πριν μερικούς μήνες και αυτό πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν όλοι. Οι φτηνοί λαϊκισμοί της Αντιπολίτευσης που «τάζει λαγούς με πετραχήλια», επιτρέψτε μου να το πω, μόνο σε περαιτέρω περιπέτειες μπορεί να βάλει τη χώρα, την οικονομία μας και την ίδια την κοινωνία.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τάζει ασύστολα παροχές χωρίς να μας λείει, επί της ουσίας, πού θα βρεθούν τα χρήματα να τις υλοποιήσει. Εκτός αν εννοεί πως θα προβεί και πάλι στις γνωστές του μεθόδους του δανεισμού, τακτική που μας οδήγησε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., φαίνεται πως ξεχνάτε ότι το τεράστιο χρέος της χώρας μας δημιουργήθηκε από τις αδιέξοδες επιλογές των κυβερνήσεών σας, με αποτέλεσμα να υποθηκεύσετε για πολλά χρόνια την ελληνική οικονομία. Μόνο για το 2009, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από το τεράστιο χρέος που μας αφήσατε θα πρέπει να καταβάλουμε σε τόκους 12.000.000.000 ευρώ, δηλαδή το 5% του Α.Ε.Π..

Παρόλα αυτά, η σημερινή Κυβέρνηση καλείται να αντιμετωπίσει το γεγονός αυτό σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία και το πράττει υπεύθυνα και συνειδητά, εν μέσω μιας πρωτοφανούς χρηματοπιστωτικής κρίσης που πλήττει όλους τους τομείς της οικονομίας, της κοινωνίας και τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2009 απαντά με ρεαλισμό στις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και με ευαισθησία στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Είναι ένα σκαλοπάτι για να ανέβουμε ψηλότερα, μιας και συμπυκνώνει την πολιτική μας για την αξιοποίηση των μεγάλων αναπτυξια-

κών αποθεμάτων, των μεγάλων δυνατοτήτων της πατρίδας μας, η οποία σε τούτη την κρίση βρίσκεται σε πολύ καλύτερη θέση από πολλές ευρωπαϊκές χώρες, παρότι πολλοί εδώ μέσα –και λυπάμαι που θα το πω- το αποκρύπτουν από τον ελληνικό λαό, παρουσιάζοντας μια τελείως αποκαρδιωτική εικόνα για την εξασφάλιση πρόσκαιρων πολιτικών κερδών.

Η αλήθεια όμως, κύριοι, δεν κρύβεται. Και είναι γεγονός πως τα τελευταία χρόνια, με την ήπια δημοσιονομική πολιτική που ακολουθήσαμε, μειώσαμε αισθητά τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του Α.Ε.Π.. Μειώσαμε την ανεργία στο 7,5% και τον πληθωρισμό στο 3% από 4,3% που ήταν πέρυσι, ενώ ο πραγματικός μισθός προβλέπεται να αυξηθεί κατά 3,5%.

Ο προϋπολογισμός του 2009 είναι προϋπολογισμός ευθύνης και προοπτικής, είναι προϋπολογισμός κοινωνικής πολιτικής. Προβλέπει αύξηση των δαπανών για κοινωνική πολιτική κατά 12,9% και κινείται σε τρεις άξονες με στόχο να διασφαλίσουμε ένα καλύτερο αύριο για όλους μας και ιδιαίτερα για τους νέους μας.

Συγκεκριμένα, προβλέπει την ενίσχυση της ρευστότητας για την προστασία της αγοράς, την ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας, δίνοντας έμφαση στην ανάπτυξη, την προστασία των ευπαθών ομάδων της κοινωνίας μέσα από συγκεκριμένα σχέδια δράσης, που θα ενισχύσουν την απασχόληση και τα χαμηλά εισοδήματα.

Οι επιχορηγήσεις στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και οι δαπάνες για την κοινωνική προστασία, χωρίς τις επιστροφές κρατήσεων υπέρ Λ.Α.Φ.Κ.Α., των οποίων η καταβολή ολοκληρώθηκε εντός του 2008, αυξάνονται το 2009 κατά 15,3% σε σχέση με το 2008. Σ' αυτές περιλαμβάνεται φυσικά και η χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. με το 1% του Α.Ε.Π.. Οι πιστώσεις για το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας αυξάνονται σημαντικά, κατά 12,9%, σε σχέση με τις αντίστοιχες του τρέχοντος έτους. Συγκεκριμένα: Ενεργοποιείται το Ταμείο Φτώχειας με 450.000.000 ευρώ, από το οποίο θα ενισχυθούν, ανάλογα με τη γεωγραφική τους περιοχή, οι συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α., οι δικαιούχοι του Ε.Κ.Α.Σ., οι άνεργοι του Ο.Α.Ε.Δ., που έχουν στεγαστικά για κύρια κατοικία.

Επεκτείνεται το επίδομα πολυτέκνων και στους τρίτεκνους. Αυξάνεται το επίδομα πρόνοιας κατά 8,7%. Αυξάνονται οι δαπάνες και οι μισθοί για τους συνταξιούχους του δημοσίου κατά 10,2%. Ενισχύεται το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών με 790.000.000 ευρώ.

Οι πιστώσεις του προϋπολογισμού για το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης αυξάνονται κατά 8,7% και για το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κατά 6,1%. Ιδιαίτερα αυξημένες, κατά 7,7%, είναι οι πιστώσεις του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, γεγονός που δείχνει ότι ο αγροτικός τομέας βρίσκεται ψηλά στις προτεραιότητες της Κυβέρνησης. Από τις πιστώσεις αυτές θα καλυφθούν κυρίως δαπάνες επιδοτήσεων και ενισχύσεων στη γεωργία, καθώς και σειρά μέτρων ανάπτυξης στην περιφέρεια. Ενδεικτικά θα αναφέρω την αύξηση της χρηματοδότησης στους νέους αγρότες στις 70.000 ευρώ, την καταβολή εξισωτικής αποζημίωσης 170.000.000 ευρώ στους δικαιούχους των μειονεκτικών περιοχών, τη χρηματοδότηση με 170.000.000 ευρώ στους αγροτικούς συνεταιρισμούς ώστε να καταβάλουν άμεσα τις προκαταβολές στους παραγωγούς δημητριακών.

Όμως η Κυβέρνηση δεν μένει εκεί. Προχωρά με σταθερότητα και προήλωση στην υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων, στην ολοκλήρωση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την ενίσχυση των δημοσίων επενδύσεων με συνολικό ύψος 10.000.000.000 ευρώ, γεγονός που θα δώσει σαφή αναπτυξιακή ώθηση τα επόμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καιρός όλοι να αναλάβουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν, διότι οι καιροί απαιτούν απ' όλους μας στάση ευθύνης και σύνεσης. Αυτή η Κυβέρνηση με τον συγκεκριμένο Προϋπολογισμό ακολουθεί μια υπεύθυνη στάση απέναντι στον ελληνικό λαό και είναι αποφασισμένη να μην παίζει το «παιχνίδι» των δημαγωγών και των υποστηρικτών τους, που θα βάλει σε περιπέτειες τη χώρα και θα υπονομεύσει το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Βάσω Παπανδρέου για επτά λεπτά.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις προηγούμενες ημέρες ήμουν στις Ηνωμένες Πολιτείες σ' ένα σεμινάριο του ΝΑΤΟ, ως μέλος της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής. Όλοι οι αναλυτές που μίλησαν εκεί αναφέρονταν στην Ελλάδα ως την πρώτη υποψήφια για χρεοκοπία χώρα της Ευρωζώνης.

Θα ήθελα πολύ να μην τους δώσω την παραμικρή σημασία. Θα ήθελα πολύ να μπορώ σήμερα να πω στη Βουλή των Ελλήνων ότι ο Υπουργός Οικονομίας έχει δίκιο όταν υποστηρίζει πως ζούμε μια μεγάλη συνομοσία σε βάρος της ελληνικής οικονομίας, ότι ξαφνικά οι διεθνείς οίκοι έβαλαν στο στόχαστρο την Ελλάδα κι ότι όλα αυτά που διαβάζουμε στις έγκυρες διεθνείς εφημερίδες είναι συκοφαντίες απέναντι σε μια Κυβέρνηση που κάνει τη δουλειά της.

Δυστυχώς όμως δεν είναι έτσι τα πράγματα. Όλοι εμείς που ζούμε στην Ελλάδα γνωρίζουμε ότι τα πράγματα είναι έτσι κι ακόμη χειρότερα. Ότι υπάρχει μια Κυβέρνηση η οποία τύποις κυβερνά, αλλά στην πραγματικότητα δεν λειτουργεί. Μια Κυβέρνηση που έχει καταστήσει και πάλι την Ελλάδα το «μαύρο πρόβατο» στο χώρο της Ευρωζώνης. Μια Κυβέρνηση που έχει φέρει την ελληνική οικονομία σε κρίση, πριν ακόμη εκδηλωθούν τα σημάδια της διεθνούς ύφεσης. Μια Κυβέρνηση που δεν έχει πλέον τίποτε άλλο να προσφέρει πέρα από την αποχώρησή της.

Ο προϋπολογισμός του 2009, που συζητούμε σήμερα, είναι ένα βιβλίο ψεμάτων. Οι πάντες, και πρώτος ο Υπουργός Οικονομίας, γνωρίζουν ότι οι προβλέψεις του είναι απόλυτα ανεδαφικές. Ότι πρόκειται για ακόμη ένα σκάνδαλο, ότι πρόκειται για ακόμη ένα ψέμα στην αλυσίδα των ψεμάτων της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Κι ενώ οι πολίτες ζητούν αξιοπιστία, σοβαρότητα και ειλικρίνεια, έρχεται η Κυβέρνηση με τον προϋπολογισμό που συζητούμε και περαιτέρω, συνειδητά, υπονομεύει την αξιοπιστία της Βουλής. Γιατί συζητάμε έναν προϋπολογισμό ψεύτικο. Και έτσι θα ενισχύσει το κλίμα απαξίωσης, αμφισβήτησης και διαμαρτυρίας.

Η χώρα δεν μπορεί να περιμένει πότε οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας θα συναισθανθούν τις ευθύνες τους και θα αποχωρήσουν. Μας τελειώνει ο χρόνος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η χώρα είναι σε μεγάλη και πολυεπίπεδη κρίση. Η χώρα χρειάζεται κυβέρνηση και κυβέρνηση δεν έχει.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν βλέπετε πού οδηγείτε τον τόπο; Κανείς σας δεν έχει το θάρρος να πει «ως εδώ»;

Η κρίση που έρχεται –γιατί η πραγματική κρίση ακόμη δεν έχει εμφανιστεί στη χώρα μας- μάς βρίσκει με μία Κυβέρνηση χωρίς σχέδιο και χωρίς ικανότητα να κυβερνήσει. Άλλες κυβερνήσεις, πέρα από ιδεολογίες και ιδεοληψίες, παίρνουν μέτρα για τη μείωση των επιπτώσεων της κρίσης, με αύξηση των επενδύσεων, μείωση της επιβάρυνσης για τους πολίτες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στήριξη της ζήτησης και της απασχόλησης. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κάνει ακριβώς το αντίθετο. Μειώνει τις επενδύσεις, αυξάνει τις καταναλωτικές δαπάνες και προγραμματίζει φοροεπιδρομή μιας και προβλέπει στον προϋπολογισμό που έχει καταθέσει, αύξηση εσόδων κατά 8.000.000.000 για το 2009, δηλαδή μία αύξηση υπερδιπλάσια της ονομαστικής αύξησης του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Γνωρίζει, βέβαια, ότι όλα αυτά είναι ασκήσεις επί χάρτου και ήδη αναγγέλλει αναθεώρηση του προϋπολογισμού, που θα ψηφίσει αύριο, στις αρχές του 2009.

Σε όλους τους τομείς το έργο σας είναι ανύπαρκτο και προσπαθείτε να παρουσιάσετε μια εικονική πραγματικότητα, αλλά δεν πείθετε πλέον κανέναν, ούτε ακόμη τα κομματικά μέλη σας. Ένα δείγμα της εικονικής πραγματικότητας παρουσίασε και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας που έδωσε μια εικόνα τελείως διαφορετική από την πραγματικότητα. Στις Ένοπλες Δυνάμεις η πολιτική που ακολουθείτε χαρακτηρίζεται από προχειρότητα,

αδράνεια, αναξιοκρατία, κομματικοποίηση και αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της αποτελεσματικότητας των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά και το χαμηλό ηθικό των ενστόλων. Δυστυχώς, στα ευαίσθητα θέματα της άμυνας, η Κυβέρνηση κινείται σε λάθος κατευθύνσεις. Έχουμε αλόγιστη επέκταση των στρατοπέδων, επιτελείων και μονάδων, για ρουσφετολογικούς λόγους, χωρίς να υπολογίζεται το οικονομικό κόστος και η αποτελεσματικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων. Έχουμε αδιαφορία για αξιοποίηση και συντήρηση πανάκριβου υλικού, που απαξιώνεται, με δραματικές επιπτώσεις. Υπάρχει τρομερή έλλειψη ανταλλακτικών, υλικών, πυρομαχικών. Και θα πω ότι εμείς κακώς δεν τα είχαμε περιλάβει στη Σύμβαση το 2003, αλλά πέντε χρόνια τώρα που κυβερνάτε τη χώρα δεν έχετε ακόμη παραγγείλει πυρομαχικά!

Ο ελληνικός λαός επιβαρύνεται και η Κυβέρνηση απαξιώνει εξοπλισμό για τον οποίο έχουμε πληρώσει τεράστια ποσά. Στην αμυντική βιομηχανία δεν έχει υπογραφεί ούτε μία νέα σύμβαση. Είναι μόνο οι συμβάσεις που είχαν υπογραφεί επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κι ενώ ο εξοπλισμός απαξιώνεται, η Κυβέρνηση σε μια εποχή οικονομικής κρίσης προχωρεί σε αποφάσεις για να δεσμεύσει τεράστια ποσά, πάνω από 3.000.000.000, για νέα εξοπλιστικά προγράμματα. Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται να ενισχύσει τις οικονομίες άλλων χωρών, όταν η οικονομική κατάσταση της χώρας είναι δραματική.

Και ο κύριος Πρωθυπουργός δεν μπορεί να πει ότι δεν γνώριζε, μιας και προεδρεύει του ΚΥ.Σ.Ε.Α.. Και μας μίλησε για μειώσεις εξοπλισμών και παραπλανά για άλλη μια φορά τον ελληνικό λαό, διότι αυτό είναι απλώς λογιστικές αλχημείες με μεταφορά κονδυλίων το 2008.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς καταψήφισουμε αυτόν τον προϋπολογισμό, αλλά καταρχήν καταψήφισουμε αυτή την Κυβέρνηση, την Κυβέρνηση των σκανδάλων, την Κυβέρνηση των αδιεξόδων, την Κυβέρνηση της απόλυτης αποτυχίας, την Κυβέρνηση του ψεύδους.

Η Ελλάδα χρειάζεται πολιτική αλλαγή. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες απαιτούν ένα καλύτερο αύριο και αξίζουν μια κυβέρνηση που δεν θα προκαλεί καθημερινά το δημόσιο αίσθημα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Παπανδρέου.

Το λόγο έχει ο κ. Λυκουρέντζος, Υφυπουργός Παιδείας, για είκοσι λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας - και κατ'εξουσιοδότηση): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τραγικός θάνατος του μαθητή μας στα Εξάρχεια και ο τραυματισμός ενός ακόμη μαθητή μας στο Περιστέρι, μάς συγκλόνισαν όλους. Σύσσωμη η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων εκφράσαμε την οδύνη μας, τον αποτροπιασμό μας, αναμένουμε με νηφαλιότητα την αυστηρή ανακριτική και δικαστική διερεύνηση των υποθέσεων και εργαζόμαστε με υψηλό αίσθημα ευθύνης, με ψυχραιμία και σοβαρότητα για την ομαλότητα και τη γαλήνη στην εκπαιδευτική μας κοινότητα, να συνεχίσουμε το εκπαιδευτικό έργο με τον αποδοτικό τρόπο, με τον οποίο ξεκίνησε η παρούσα σχολική χρονιά.

Χαίρομαι για το γεγονός ότι οι περισσότεροι συνάδελφοι από πολλές πτέρυγες της Βουλής έχουν προσχωρήσει στην ευρωπαϊκή ιδέα και εμφανίζονται ως ένθερμοι υπερασπιστές της.

Επιτρέψτε μου όμως ένα σχόλιο. Προκαλεί θυμωδιά όταν εκείνοι οι οποίοι ταύτισαν τη φοιτητική τους ζωή και τους αγώνες τους με τα συνθήματα του «Ε.Ο.Κ. και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο» και «έξω από την Ευρώπη των μονοπωλίων» να επιχειρούν να ασκήσουν κριτική στην παράταξη και στην Κυβέρνηση των πολιτικών και των Ελλήνων, η οποία έφερε την Ελλάδα ως χώρα ισότιμη και ισοδύναμη στην ευρωπαϊκή οικογένεια, χάρη στις προσπάθειες του αιμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή, του Παναγή Παπαληγούρα, του Γεωργίου Ράλλη, αλλά και του

Γιάννη Πεσματζόγλου, του Γιώργου Μαύρου, του Ηλία Ηλιού και του πρώτου Επιτρόπου, του κ. Κοντογιώργη.

Και ενώ τότε κράτησαν αυτή τη στάση, δεν αισθάνονται την ανάγκη μιας αυτοκριτικής, την οποία με περίσσια τόλμη –για να μη χρησιμοποιήσω την άλλη λέξη– επιζητούν από εμάς, όταν η Κυβέρνηση η δική μας, ο Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί, με γενναίο τρόπο αντιμετωπίζουν κάθε περίπτωση και αναλαμβάνουν ευθύνες εκεί που υπάρχουν. Και όχι μόνο αναλαμβάνουν ευθύνες, αλλά παραπέμπουν και τις υποθέσεις εκεί που πρέπει να σταλθούν, δηλαδή στη δικαιοσύνη.

Δεν είδαμε αυτή τη γενναία συμπεριφορά, όταν σημειώθηκε πριν από λίγα χρόνια η μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου στη χώρα μας με την περιβόητη υπόθεση του Χρηματιστηρίου, το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου. Δεν λάβαμε ποτέ καμμία δημόσια συγγνώμη από εκείνους, οι οποίοι υπήρξαν υπαίτιοι και πρωταγωνιστές.

Όπως επίσης εκείνοι, οι οποίοι μας οδήγησαν στο καθεστώς της δημοσιονομικής επιτήρησης, δεν μπορούν σήμερα να ασκούν κριτική στην οικονομική πολιτική, η οποία –παρά τις προβλέψεις τους– διατήρησε την αύξηση του εθνικού εισοδήματος στην περιοχή του 4%, μείωσε την ανεργία, αύξησε τις επενδύσεις με το νέο αναπτυξιακό νόμο, έφερε μείωση των φορολογικών συντελεστών, στις οποίες ποτέ δεν αναφέρονται, Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, με μεγαλύτερη σημασία αυτό για το χώρο της εκπαίδευσης, και βεβαίως τη θεαματική αύξηση του αφορολογήτου εισοδήματος.

Έρχομαι στα οικονομικά της εκπαίδευσης, για τα οποία πολύς λόγος και κριτική γίνεται τις τελευταίες μέρες. Αποσιωπείται συστηματικά από την πλευρά της Αντιπολίτευσης το γεγονός ότι σε πραγματικές τιμές 2.400.000.000 ευρώ αυξήθηκαν κατά τα τελευταία τέσσερα χρόνια οι δαπάνες για την εκπαίδευση.

Την ίδια ώρα καλείται το ελληνικό κράτος, όπως πολλές φορές ο Έλληνας φορολογούμενος –αναφέρθηκε από συναδέλφους της Πλειοψηφίας– να καταβάλει 12.000.000.000 ευρώ για χρήσεις παρελθόντων ετών. Είναι δηλαδή αυτά τα 12.000.000.000 ευρώ περίπου το 5% του Α.Ε.Π., είναι περίπου το διπλάσιο απ' όση διατίθεται –το 170% για την ακρίβεια– των δαπανών για την εκπαίδευση.

Και ενώ έχουν βαρύνει το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας, το μέλλον της ελληνικής νεολαίας με τα δικά τους οικονομικά αποτελέσματα, έρχονται να μας ασκήσουν κριτική. Ακούμε το ενδιαφέρον τους για τους μισθούς των καθηγητών και των δασκάλων.

Εκείνοι οι οποίοι στο όνομα του σοσιαλισμού, στο όνομα της ενίσχυσης των ασθενών κοινωνικών τάξεων, μας άφησαν αυτές τις τιμές των μισθών δασκάλων και καθηγητών, τις οποίες εμείς εξακολουθε κάθε χρόνο, αφού καταβάλαμε και ένα επίδομα, το οποίο η προηγούμενη πολιτική ηγεσία της κ. Γιαννάκου αποφάσισε, έρχονται να μας ασκήσουν κριτική εμφανιζόμενοι τώρα φιλολαϊκοί, τώρα ότι ενδιαφέρονται για τον εκπαιδευτικό κόσμο, τώρα ότι ενδιαφέρονται για την εκπαιδευτική κοινότητα, αυτοί οι οποίοι μας άφησαν –επαναλαμβάνω– αυτές τις αμοιβές.

Μας ασκούν κριτική αυτοί, οι οποίοι άφησαν την εκπαιδευτική κοινότητα με τα τεράστια προβλήματα σχολικής στέγης και σήμερα εμείς με δαπάνες του προϋπολογισμού κατασκευάζουμε στο πενταετές πρόγραμμα χίλια διακόσια τριάντα τρία καινούργια σχολεία, βιοκλιματικά σχολεία, το έξυπνο και αειφόρο σχολείο της νέας εποχής που αποτελεί απόφαση της πολιτικής μας ηγεσίας.

Σε σχέση με τις δαπάνες και την αξία την οποία έχουν οι δαπάνες για την εκπαίδευση, οι τόκοι τους οποίους καταβάλλει η ελληνική πολιτεία, θα καταθέσω στα Πρακτικά για την ενημέρωση των συναδέλφων τα εξής στοιχεία, με βάση την έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α. του 2007 και της EUROSTAT του 2007. Διότι η σχέση δαπανών και χρέους, δαπανών για την παιδεία και δημόσιου χρέους, συνδέεται με τους τόκους, οι οποίοι μας αποστερούν παραγωγικούς πόρους, τους οποίους θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε και για τις αμοιβές και για τις υποδομές, κυρίως για τη σχολική στέγη, τα σύγχρονα εργαστήρια, την ανάπτυξη της ελληνικής εκπαίδευσης.

Η Δανία, λοιπόν, η οποία έχει το μεγαλύτερο ποσοστό δαπανών για την εκπαίδευση -8,4%- έχει ταυτόχρονα χρέος 30,3%. Η Ελλάδα η οποία έχει δαπάνες για την παιδεία περισσότερο από το 3%, έχει -όπως εμφανίζει το 2007- 95,3% δημόσιο χρέος. Αυτές είναι οι αλήθειες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις οποίες δεν μπορείτε να παραγνωρίζετε, γιατί είναι δικές σας ευθύνες και να αποσιωπάτε τις ευθύνες σας, όταν ασκείτε κριτική για τα οικονομικά.

Κατά τα άλλα, σε ό,τι αφορά την προγραμματική αντιπαράθεση, τις τελευταίες ημέρες ήταν πυκνές οι τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, των υπευθύνων για τα θέματα παιδείας, είτε με αφορμή τον προϋπολογισμό είτε και γενικότερα τις υποθέσεις της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις.

Σημειώνω, πρώτον, ότι όλα αυτά αποτελούν δικές τους πρωτοβουλίες, οι οποίες δεν συνδέονται με τις θεσμικές διαδικασίες διαλόγου, τις οποίες οργάνωσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η ηγεσία της κ. Γιαννάκου και φρόντισαν να δραπετεύουν απ' αυτές τις διαδικασίες, να μην παίρνουν υπεύθυνη θέση στα ζητήματα, τα οποία ανοίγαμε στο διάλογο αυτό, προσποιούμενοι ότι θίγονται από τεχνικού χαρακτήρα διαδικαστικά θέματα και αφορμές.

Έσπευσα να διαβάσω το πρόγραμμα, το οποίο έχει κατατεθεί, έχει δημοσιοποιηθεί κατ' αρχάς για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια και βρίσκεται σήμερα και στο δικτυότοπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τις 28.2.2008. Παρά το γεγονός ότι είναι μια πάρα πολύ καλή έκθεση, με ευρηματικές διατυπώσεις, με αριστοτεχνική αοριστολογία, αναζήτησα να δω πού είναι οι προτάσεις. Διότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου έχει αναλάβει με συγκεκριμένα μέτρα, με δράσεις, με προτάσεις, να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις, τις σύγχρονες ανάγκες της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Όλο αυτό το πρόγραμμα, λοιπόν, το οποίο είναι στη διάθεση του κάθε Έλληνα πολίτη -άρα και στη δική μου- είπα ότι πέρα των γενικοτήτων αποφεύγει να πάρει συγκεκριμένη θέση στο στιγμιότυπο. Είναι η γνωστή τακτική πρακτική «μιλούμε για όλα, δεν λέμε τίποτα συγκεκριμένο, έτσι έχουμε τη δυνατότητα να δημαγωγούμε, να υποσχόμαστε, να μη δεσμευόμαστε, να μην αποτιμούμε σε κόστος όλα αυτά, τα οποία μπορούμε να υποσχεθούμε.

Έρχομαι στο συγκεκριμένο. Επειδή κατηγορηθήκαμε ότι πάμε να ανοίξουμε το διάλογο για την αναβάθμιση του λυκείου βιαστικά, δήθεν για να στρέψουμε αλλού το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης, απροετοίμαστα. Δεν υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουδεμία προκατάληψη. Δεν υπάρχει δογματισμός, δεν υπάρχουν αποφάσεις, δεν υπάρχουν δεσμευτικές προτάσεις για εμάς. Είμαστε ανοικτοί σε όλη αυτήν τη συζήτηση. Αλλά πάει πολύ να μας λέτε ότι διαθέτετε πρόγραμμα, όταν λέτε ότι σε γενικές γραμμές το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα θέσει σε δημόσιο διάλογο εναλλακτικά συστήματα που διασφαλίζουν τις παραπάνω προϋποθέσεις.

Καμμία αναφορά στο ποια θα είναι η αξιολογική διαδικασία, ποια θεσμικά όργανα θα περιφρουρούν το κύρος των εξετάσεων, με ποια δικαιοσύνη θα αντιμετωπίζονται οι υποψήφιοι φοιτητές, όλα αυτά τα οποία απαιτούν να έχουμε συγκεκριμένες απαντήσεις.

Το ανέφερα αυτό ως χαρακτηριστικό, διότι είναι προφανές ότι αυτό το οποίο δεν μπορεί να γίνει ως σοβαρή, υπεύθυνη, δημόσια αντιπαράθεση, με προτάσεις, με προγραμματικές θέσεις, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιχειρεί να το αναπληρώσει πέρα από το γεγονός της δημαγωγίας, πέρα από το γεγονός του λαϊκισμού και της πάγιας πρακτικής του της παραπλάνησης, με το να επενδύει στην ένταση, να επενδύει σε όλα αυτά τα οποία δηλητηριάζουν την ατμόσφαιρα της δημόσιας ζωής της χώρας.

Δεν είναι πλέον εποχή γι' αυτής της ποιότητας την άγωνα αντιπαράθεση. Είναι εποχή να συνεννοηθούμε, να συμφωνήσουμε σε επιλογές τις οποίες άλλες κοινωνίες έχουν συμφωνήσει και χάριν αυτών σημειώνουν υψηλές επιδόσεις, στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση, στην έρευνα, στην ανταγωνιστικότητα, σε μια ουσιαστική μεταρρύθμιση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στην ανάδειξη των ικανοτήτων και των δεξιοτήτων των

μαθητριών και των μαθητών μας, στην ενίσχυση της παρεχόμενης εκπαίδευσης με τη συνεχή επανεκπαίδευση, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών μας και τη στήριξή τους, να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης και σε καινούργιες σπουδές, σε καινούργια πτυχία, με τα οποία θα βελτιώσουν την ποιοτική τους συγκρότηση και θα την προσφέρουν στις μαθήτριες και στους μαθητές μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, όπως θα εξηγήσει αναλυτικά και το απόγευμα ο Υπουργός κ. Στυλιανίδης, στις πολιτικές τις οποίες ακολουθούμε έχουμε ως επίκεντρο τον άνθρωπο, έχουμε τη σχέση του ατόμου με την παιδεία, ως παιδεία-προϋπόθεση της ελευθερίας, για την εσωτερική του πνευματική ελευθερία ως ελευθερία της σκέψης, ως ανάπτυξη κριτικής σκέψης. Θεωρούμε ότι υπηρετούμε τον άνθρωπο με την ελευθερία ως εξωτερική υπόθεση των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων, διότι για εμάς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα είναι η αγωγή, ο υπεύθυνος δημοκρατικός πολίτης, ο ώριμος πολίτης, ο πολίτης της χώρας μας, ο Έλληνας, ο Ευρωπαίος πολίτης, ο πολίτης της διεθνούς κοινότητας σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινότητα που διαρκώς αλλάζει.

Με τις σκέψεις αυτές, θα μου επιτρέψετε να εξηγήσω ότι ως Βουλευτής Αρκαδίας, ψηφίζω και ψηφίζεις και ο τόπος μου αυτόν τον προϋπολογισμό, οι άνθρωποι που κατοικούμε σε αυτόν τον τόπο, την Αρκαδία, διότι αλλάζει η μοίρα της πατρίδος μας. Τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα, τα έργα υποδομής, τα οδικά έργα, τα έργα στις επικοινωνίες, φέρνουν κοντά το δικό μας τόπο με ένα καινούργιο ρεύμα ανάπτυξης, τουριστικής ανάπτυξης με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αρκεί να σας πω ότι στη βιομηχανική ζώνη της Τρίπολης δεν υπάρχουν οικόπεδα πλέον για επιχειρήσεις.

Σημαίνει αυτό, λοιπόν, ότι η οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, η προσπάθεια η οποία έγινε για την περιφέρεια, η μεταφορά των πόρων μέσω της Δ' Προγραμματικής Περιόδου, μας επιτρέπει να αισθανόμαστε υπερηφάνεια για τη δουλειά μας και να είμαστε σίγουροι για την εμπιστοσύνη των συμπολιτών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο κ. Κουτσούμπας για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση και η ψήφιση του προϋπολογισμού αποτελεί αναμφισβήτητη κορυφαία πολιτική πράξη και σαν τέτοια, τυπικά και ουσιαστικά, δεν έχω το δικαίωμα, δεν ευελπιστώ και δε ζητώ από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να δώσουν θετική ψήφο ούτε και να αναγνωρίσουν και την προσπάθεια που γίνεται από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Και αυτό γιατί αφού υπάρχει η έλλειψη πολιτικών επιχειρημάτων, η έλλειψη, από την πλευρά σας, ουσιαστικής πολιτικής πρότασης που να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και να αντιμετωπίζει τα καυτά προβλήματα του τόπου και της κοινωνίας, η έλλειψη, από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, ενιαίου πολιτικού λόγου, η πολιτική σας αδυναμία σας έχει οδηγήσει στην υιοθέτηση μιας στάσης, μιας τακτικής, της άρνησης του λαϊκισμού και του μηδενισμού.

Τονίστηκε απ' όλους, ομολογήθηκε -έστω και αργά- ότι υπάρχει μια αβεβαιότητα σε διεθνές επίπεδο για το αύριο των οικονομιών. Ειπώθηκε -και πρέπει να γίνει δεκτό- ότι πρόκειται περί ενός κρίσιμου προϋπολογισμού, που καταρτίστηκε σε συνθήκες αβεβαιότητας και οικονομικής ταραχής και συζητείται σε μια κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας. Είναι προσανατολισμένος σε στόχους με προτεραιότητες, χωρίς πειράματα, με σκοπό την ενίσχυση της απασχόλησης, της ανάπτυξης, την αύξηση της παραγωγικότητας και την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής. Συντάχθηκε κάτω από το βάρος της χρόνιας παθogenείας του τεράστιου χρέους, για το οποίο υπάρχουν υπεύθυνοι, με όνομα και διεύθυνση.

Λειτουργώντας υπό το βάρος της κρίσης, έχοντας, όπως αποδείχθηκε, αντιδράσει έγκαιρα, με παρεμβάσεις και πρωτο-

βουλίες που αναφέρθηκαν από προηγούμενους συναδέλφους, θωρακίζοντας την ελληνική οικονομία και αποφεύγοντας τους κλυδωνισμούς με μέτρα υπέρ του συστήματος και των πολιτών, ανταποκρινόμενα στο μέγιστο ικανό βαθμό στα αιτήματα της κοινωνίας, στις ανάγκες των οικονομικά ασθενέστερων, με συνέπεια και υπευθυνότητα. Και βεβαίως, όλα αυτά έχοντας υπ' όψιν τις υποχρεώσεις που έχουμε απέναντι στην Ευρώπη σαν Κράτος, με τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη.

Στόχος μας είναι η προστασία και η πρόοδος της χώρας και της κοινωνίας. Με αυξημένο αίσθημα ευθύνης, χωρίς να ενδίδουμε σε παροχολογίες και λαϊκισμούς, προστατεύουμε τη χώρα από τις επιπτώσεις της κρίσεως. Με όλα τα μέτρα που πήραμε και τους νόμους, θεμελιώνουμε περισσότερο τις βάσεις της οικονομίας, για να μπορεί να ανταπεξέλθει στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες. Απαντά ο προϋπολογισμός με ρεαλισμό στις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και με ευαισθησία στις ανάγκες αυτής. Είναι προϋπολογισμός και πρέπει να το ομολογήσουμε -και αποτελεί μεγάλο δείγμα, όπως είχε πει και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο αείμνηστος, ότι είναι μεγάλο, αν θέλετε, προσόν, να αποδεχθεί τη μεγαλύτερη πολιτική αρετή, την αλήθεια- ότι κινούμαστε -και, κύριοι- μέσα στα όρια της πραγματικότητας. Η κατάσταση υπαγορεύει νέες προτεραιότητες, μακριά από την ανέξοδη και εύκολη παροχολογία σας και επιβάλλει εγκράτεια και διορατικότητα.

Η σημερινή κατάσταση υπαγορεύει υπευθυνότητα και δεν μας δίνει το δικαίωμα να υπονομεύσουμε το μέλλον της χώρας. Και σύμφωνα με τις αντοχές αυτές που έχει η οικονομία μας και σε αυτόν τον προϋπολογισμό η Κυβέρνηση κάνει εκείνες τις παρεμβάσεις, αυξάνει εκείνες τις πιστώσεις που, όπως αναφέρθηκε από άλλους ειδικότερα συναδέλφους, νομίζουμε ότι συμβάλλει στην αναπτυξιακή τροχιά της χώρας.

Αυξάνουμε τις πιστώσεις κατά 12,9% στο Υπουργείο Απασχόλησης, κατά 8,7% στο Υπουργείο Υγείας, κατά 6,1% στο Υπουργείο Παιδείας, κατά 7,7% στο Υπουργείο Γεωργίας, κατά 8,8% στην εκπαίδευση, κατά 10,2% στις δαπάνες για μισθούς και συντάξεις και κατά 8,7% στα επιδόματα πρόνοιας.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, κινούμαστε στο χώρο του δυνατού. Επεικώς θα σας έλεγα ότι εσείς κινείστε -θεμιτό- στο χώρο του επιθυμητού, αλλά διαπράττετε μεγάλο πολιτικό σφάλμα, παραπλανώντας το λαό και αντιφάσκοντας. Όταν αποκρύπτετε την αλήθεια, επιδιώκετε πρόσκαιρα οφέλη. Σπέρνετε ανέμους και θα θερίσετε θύελλες. Επιλέγετε την πολιτική απραξία, το κρυφτούλι από την ωμή αντιμετώπιση της πραγματικότητας.

Καλό επικοινωνιακό το άναμμα των κεριών στη μνήμη του νεκρού, αλλά αυτό, όμως και μόνο δεν φτάνει για να αντιμετωπίσετε τα προβλήματά σας. Δεν έχετε το θάρρος, την πολιτική γενναιότητα να αναγνωρίσετε το κρίσιμο της κατάστασης. Θέλετε καλύτερο πολιτικό σύστημα, καλύτερη οικονομία, όταν μέντε απαθείς με τα συμβαίνοντα, απλοί θεατές και δεν επιδεικνύετε αίσθημα ομοψυχίας και ενότητας σε μια δύσκολη περίοδο.

Είναι ώρες ευθύνης κι εσείς απέχτε. Δεν προτείνετε. Δεν συμβάλλετε με την πολιτική σας συμπεριφορά σε αυτό που απαιτούν οι καιροί.

Σας καλούμε να αντιδράσετε θετικά για την Ελλάδα, για τους Έλληνες. Το οφείλετε. Άλλως θα έχετε την ευθύνη για τα δύσκολα μονοπάτια όπου οδηγείται η χώρα. Σας καλούμε να αντιδράσετε σε όλους αυτούς, ξένους και μη, που αμαυρώνουν την εικόνα της Ελλάδος, που υποσκάπτουν τα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας, αυτούς που καίνε τις σημαίες, αυτούς που, αν θέλετε, βεβηλώνουν τα εθνικά μας μνημεία. Το οφείλετε στην Ελλάδα.

Η θέση μας, επιβάλλει να σταθμίσουμε λογικά, συνετά την κατάσταση, να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες των πολιτών. Αλήθεια, σας αφιερώνω έναν τίτλο σημερινής εφημερίδας: «Με την απάθεια και την απραξία σας, ερώτημα απλό προς εσάς και σε όλους αυτούς: Τίνος την πόλη καταστρέφουν;».

Επιβάλλεται με την οτάση μας, τις αποφάσεις, να κάνουμε σωστές επιλογές και να δείξουμε το σωστό δρόμο των επιλογών της κοινωνίας. Για το καλό της κοινωνίας, της οικονομίας

που σήμερα συζητάμε, πρέπει να βρούμε ένα κοινό τόπο συνάντησης, έτσι ώστε να αποφευχθούν στο μέλλον γεγονότα που μειώνουν το κύρος των θεσμών, στρέφονται κατά της δημοκρατίας και σε τελική ανάλυση, κατά της ελληνικής κοινωνίας προς βλάβη αυτής, αφού υποσκάπτουν τα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας.

Και σας κάνω πρώτος την πρόταση γι' αυτόν τον κοινό τόπο που σας προτείνω. Το άρθρο 11 του Συντάγματος επιβάλλει να πάρουμε μία απόφαση να πείσουμε όλους εκείνους τους φορείς να εφαρμόσουμε το άρθρο 11 που αντί να μας εγκαλείτε γι' αυτό που δεν το εφαρμόζουμε, εσείς μένετε απαθείς και κρύβεστε. Και θα συνεχίσετε να κρύβεστε. Και όταν θα έρθει η ώρα, ο ελληνικός λαός θα αποδείξει το ποιους πρέπει να ξαναψηφίσει.

Αντιλαμβάνομαι τη σοβαρότητα της κατάστασης και με αίσθημα ευθύνης απέναντι στους πολίτες, βλέποντας το αύριο της οικονομίας, δίνω θετική ψήφο στον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο και για τη συνέπιά του ως προς το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ενημερώσω το Σώμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας-Πλαίσιο μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO) για συνεργασία στον Τομέα της Επισιτιστικής Ασφάλειας».

Ο κ. Ραγκούσης έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ηγεσία της Κυβέρνησης προσέρχεται στο δημόσιο διάλογο και σ' αυτήν τη συζήτηση για τον τρέχοντα προϋπολογισμό με ένα επιπλέον επιχείρημα σ' αυτό που μας είχε συνηθίσει τον τελευταίο καιρό. Πέραν από τη ρητορική, αλλά και την πραγματικότητα που διαμορφώνει η διεθνής κρίση, η Κυβέρνηση το τελευταίο διάστημα, προκειμένου να απαντήσει στην κριτική γιατί δεν αναπτύσσει πολιτικές που πλέον επιτρέπει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και που ακολουθούν οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως της Ευρωζώνης στήριξης της πραγματικής οικονομίας και των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων, επικαλείται ως επιχείρημα το δημόσιο χρέος. Συνδυάζοντας τη διεθνή κρίση με την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους, δημιουργεί την εντύπωση ότι η Ελλάδα βρίσκεται αντιμέτωπη με μία έκτακτη κατάσταση σε σχέση με αυτό το μέγεθος και εξ αυτού του λόγου η Κυβέρνηση αδυνατεί λόγω των ιδιαίτερων και έκτακτων περιστάσεων να ανταποκριθεί σε πολιτικές στήριξης της ζήτησης.

Αυτό είναι μία πάρα πολύ σημαντική επισήμανση. Είναι ένα πολύ σημαντικό επιχείρημα, το οποίο όμως αν δεν αληθεύει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τότε τα πράγματα για την Κυβέρνηση ή για την ηγεσία της Κυβέρνησης γίνονται ακόμα χειρότερα.

Θα αναφέρω τρία επιτόκια, τρεις διαφορετικές ημερομηνίες. Στις 2 Δεκεμβρίου 2008, αν η Ελλάδα δανειζόταν, θα δανειζόταν με ένα επιτόκιο της τάξης του 4,6%, μεσούσης της κρίσης. Αν η ελληνική οικονομία δανειζόταν στις 13 Μαΐου 2008, δηλαδή πριν από το ξέσπασμα της διεθνούς κρίσης, θα δανειζόταν με ένα επιτόκιο της τάξης του 4,6%. Ακόμα χειρότερα για την ηγεσία της Κυβέρνησης, ένα χρόνο πριν, στις 17 Οκτωβρίου 2007, εάν η Ελλάδα δανειζόταν, θα δανειζόταν πάλι με ένα επιτόκιο της τάξης του 4,6%.

Αυτό αποδεικνύει -και το καταθέτω στα Πρακτικά- από το 2001 και μετά όλα τα επιτόκια με τα οποία δανειζεται -θα μπορούσε να έχει δανειστεί- η χώρα μας σε διαφορετικές ημερομηνίες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Ραγκούσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό μας οδηγεί σ' ένα πάρα πολύ σημαντικό συμπέρασμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και το συμπέρασμα στο οποίο

μας οδηγεί είναι ότι αυτό που στην πραγματικότητα συμβαίνει εξαιτίας της διεθνούς κρίσης σε όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, είναι να μειώνονται τα επιτόκια. Και αυτό το οποίο υφίσταται η χώρα μας είναι η άρνηση των διεθνών αγορών να μειωθούν τα επιτόκια με τα οποία δανείζουν την Ελλάδα.

Κατ' αρχάς, αυτό καταρρίπτει το επιχείρημα ότι η εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους εμποδίζει την Κυβέρνηση να ασκήσει ενεργητικές πολιτικές στήριξης των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων της πραγματικής οικονομίας. Δεύτερον, δημιουργεί ένα μείζον ερώτημα, γιατί δηλαδή οι διεθνείς αγορές αρνούνται να μειώσουν στην Ελλάδα τα επιτόκια, όταν τα μειώνουν στη Γερμανία, για παράδειγμα και γι' αυτό καθημερινά μεγαλώνει το περίφημο spread, η διαφορά μεταξύ των επιτοκίων Ελλάδας και Γερμανίας.

Η απάντηση είναι πάρα πολύ σημαντική, γιατί θα μας οδηγήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην άκρη του τούνελ. Και η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα είναι ότι δεν υπάρχει πια εμπιστοσύνη στην ηγεσία της χώρας και υπάρχει πολύ μεγάλη αρνητική άποψη για τα δημοσιονομικά της πατρίδας μας. Και πρέπει να τονίσω κάποιος ότι αυτό γίνεται ακόμα χειρότερο –και είναι και μία από τις ιδιαιτερότητες που έχει η συζήτηση του φετινού προϋπολογισμού– διότι από τότε που η Κυβέρνηση γνωστοποίησε τον προϋπολογισμό του 2009, οι αντιδράσεις είναι ακόμα χειρότερες. Αυτό σημαίνει ότι όχι μόνο δεν έπεισαν τις διεθνείς αγορές, αλλά το αντίθετο, μεγάλωσαν την έλλειψη εμπιστοσύνης.

Αυτό, λοιπόν, που πρέπει να πει κάποιος είναι γιατί δεν εμπιστεύονται οι διεθνείς αγορές την ελληνική οικονομία και την ηγεσία της Κυβέρνησης. Μήπως γιατί κάποιος υπονομεύουν την Κυβέρνηση;

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνω μία παρέκβαση για να πω ότι από την απώλεια της πλειοψηφίας στη Βουλή, από την απώλεια της εξουσίας, υπάρχει κάτι χειρότερο. Και το χειρότερο, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι η απώλεια της αξιοπρέπειας. Και μιλάμε για την αξιοπρέπεια μίας Κυβέρνησης που επειδή ευθύνεται για το γεγονός ότι κανείς πια δεν την εμπιστεύεται, προσφεύγει σε επιχειρήματα και κατηγορίες. Ας μην πάμε μακριά. Αυτό που είπε εδώ χθες βράδυ ο Υπουργός Οικονομίας περί υπονόμευσης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την Αντιπολίτευση, ας τολμήσει να το πει ενώπιον των συναδέλφων του σε μία συνεδρίαση η οποία θα πραγματοποιηθεί κάποια στιγμή ξανά σε επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε επίπεδο της Ευρωζώνης.

Η αλήθεια, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία. Δεν μας εμπιστεύονται, γιατί –όπως σωστά και έγκαιρα έχει πει η Κυβέρνηση– «πιάσαμε πάτο»! «Έπιασαν πάτο» οι πολιτικές τους! Έπιασαν πάτο οι πολιτικές μίας Κυβέρνησης που προσωποποιεί –δυστυχώς για την Ελλάδα πια– την αναξιοπιστία, πολιτικά την αναποτελεσματικότητα και την αφερεγγυότητα.

Υπ' αυτήν την έννοια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν μείζον και θα έπρεπε ο φετινός προϋπολογισμός να βοηθάει την οικονομία να βγει από την κρίση. Όμως, για να το κάνει αυτό, έπρεπε –όπως έχουν πει κατ' επανάληψη όλοι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.– να κάνει τρία πράγματα. Έπρεπε να αυξάνει τις επενδύσεις, να μειώνει τους φόρους και να μειώνει τις σπατάλες, δηλαδή ακριβώς τα αντίθετα απ' αυτά που προβλέπει ο φετινός προϋπολογισμός. Ο φετινός προϋπολογισμός όχι μόνο αυξάνει τους φόρους, αλλά αν αυτή η Κυβέρνηση κατάργησε ένα φόρο τους τελευταίους μήνες, αυτός είναι ο Φόρος Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας. Είναι η Κυβέρνηση της κατάργησης του Φόρου Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας σε μία εποχή που έπρεπε να ασκούνται ακριβώς οι αντίθετες πολιτικές.

Με βάση τα παραπάνω, προκύπτει ένα καθαρό πολιτικό συμπέρασμα για τη χώρα και τους Έλληνες πολίτες. Η χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται επείγοντως μία νέα αξιόπιστη ηγεσία, μία ηγεσία με διεθνές κύρος, η οποία θα φέρει στο πολιτικό προσκήνιο τρεις λέξεις-κλειδιά, «εμπιστοσύνη-εντιμότητα-δικαιοσύνη». Θα φέρει στο προσκήνιο την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού που θα επιτρέψει ξανά στους ξένους να εμπιστευθούν την Ελλάδα, την εντιμότητα στη διαχείριση, τη δικαιοσύνη στην κατανομή των βαρών, αλλά και των

ωφελειών που προκύπτουν από τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής.

Αυτή η νέα ηγεσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η επερχόμενη κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Γιώργου Παπανδρέου. Είναι η επερχόμενη κυβέρνηση ενός κινήματος που θα καλέσει όλες τις δυνάμεις του τόπου να συνεργαστούν και βεβαίως τις πολιτικές δυνάμεις με τις οποίες μπορούμε να συμφωνήσουμε, να συνεργαστούν, αλλά και να εργαστούν για να βγει η χώρα από την κρίση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξ ορισμού ο προϋπολογισμός είναι το ετήσιο πρόγραμμα παρέμβασης της Κυβέρνησης στο οικονομικό και κοινωνικό γίγνεσθαι. Καθορίζει τον τρόπο κατανομής των εσόδων και των δαπανών του κράτους και αυτή η κατανομή καταδεικνύει τις προτεραιότητες και τις ευαισθησίες της Κυβέρνησης.

Είναι ο πέμπτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησής μας και αναντίρρητα είναι ο πιο δύσκολος. Έχουμε σε εξέλιξη μία διεθνή οικονομική κρίση για την οποία κορυφαίοι οικονομολόγοι, με χαρακτηριστικότερη την περίπτωση του φετινού Νομπελίστα Πολ Κρούγκμαν, ομολογούν αδυναμία οποιασδήποτε βάσιμης πρόβλεψης. Δεν υπάρχει σήμερα το κατάλληλο θεωρητικό πλαίσιο για να περιγραφεί η πρωτοφανής κρίση. Η θεωρία θα διαμορφωθεί κατόπιν της εμπειρίας.

Για να σας το πω με άλλα λόγια, προχωράμε σε αχαρτογράφητα εδάφη. Το μόνο βέβαιο είναι ότι πρέπει να συνεχίσουμε να κινούμαστε πάνω στους δύο βασικούς άξονες της οικονομικής μας πολιτικής, τη δημοσιονομική εξυγίανση και τη διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Η δημοσιονομική εξυγίανση δεν είναι μία κοινοτική ιδιοτροπία. Το δημόσιο χρέος είναι σαν ένα βαρίδι που διαρκώς γιγαντώνεται και απειλεί να μας τραβήξει στον πάτο.

Ή η χώρα θα εξαφανίσει το χρέος ή το χρέος θα εξαφανίσει τη χώρα, είχε πει πριν από δεκαπέντε χρόνια ο Ανδρέας Παπανδρέου και επειδή τότε και για πολλά χρόνια στη συνέχεια, δεν έγινε τίποτα, δεν έγιναν τα απαραίτητα βήματα, σήμερα δεν έχουμε άλλα περιθώρια. Στην εποχή της χειρότερης χρηματοπιστωτικής κρίσης, είναι πολύ δύσκολο, είναι πολύ άδικο να καταφύγεις σε επιπλέον δανεισμό.

Ταυτόχρονα, πρέπει να διατηρηθούν σε υψηλά επίπεδα οι ρυθμοί ανάπτυξης και να αυξηθεί η εγχώρια παραγωγή, όχι μόνο γιατί έτσι καταπολεμάται ουσιαστικά η ανεργία, αλλά και γιατί πρέπει κάποτε να μπορούμε να παράγουμε όσα καταναλώνουμε. Πρέπει κάποτε να σταματήσουμε να εισάγουμε περισσότερα από όσα εξάγουμε. Αλλιώς, θα παραμείνουμε μία ελλειμματική οικονομία, θα παραμείνουμε μία εξαρτώμενη κοινωνία.

Ο προϋπολογισμός του 2009 ακολουθεί αυτούς του δύο βασικούς άξονες, τη δημοσιονομική εξυγίανση και την ενίσχυση της ανάπτυξης. Είναι η αποτελεσματικότερη «ασπίδα» απέναντι σε μία κρίση με απρόβλεπτη διάρκεια και κατάληξη.

Οι προηγούμενοι ομιλητές ανέλυσαν εκτενώς τα γενικά στοιχεία. Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να αναφερθώ σε χειροπιαστά παραδείγματα από την ιδιαίτερη πατρίδα μου, την Εύβοια με πανελλαδικό –πιστεύω– συμβολισμό.

Η πιο ανησυχητική συνέπεια της κρίσης μέχρι στιγμής στον τόπο μου είναι η κατάσταση της «ΛΑΡΚΟ». Ο τελευταίος βιομηχανικός γίγαντας στην Εύβοια απειλείται με κλείσιμο, λόγω της καταβάρθρωσης των διεθνών τιμών του νικελίου και κινδυνεύουμε να ζήσουμε ένα νέο Μαντούδι, με την απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας. Και ξέρουμε τι σημαίνει «Μαντούδι».

Είμαι σίγουρος ότι η προσπάθεια του Υπουργού Οικονομίας θα ευοδωθεί και θα βρεθεί λύση για τη «ΛΑΡΚΟ» και τους εργαζομένους της. Όμως, υπάρχουν και χιλιάδες άλλοι εμμέσως απασχολούμενοι στην εταιρεία μέσω εργολάβων, προμηθευτών κ.λπ.. Γι' αυτούς η λύση μπορεί να δοθεί με την αύξηση των δημοσίων επενδύσεων και την αξιοποίησή τους σε έργα υποδομής, σε έργα περιφερειακής ανάπτυξης.

Μετά από είκοσι χρόνια εγκατάλειψης, η Εύβοια έχει επιτέλους μεγάλα έργα ώριμα, έτοιμα να μπουν στη φάση της κατασκευής. Ο βόρειος οδικός άξονας, ο Περιφερειακός της Χαλκίδας, το νέο μεγάλο νοσοκομείο και άλλα σημαντικά έργα μπορούν να ξεκινήσουν μέσα στο 2009, δημιουργώντας άμεσα θέσεις εργασίας, αλλά και βάζοντας την Εύβοια στην τροχιά ανάπτυξης που της αξίζει.

Αντίστοιχη είναι η εικόνα και σε άλλους νομούς της χώρας και πρέπει να υπογραμμιστεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι το 80% του Ε.Σ.Π.Α. πηγαίνει στην περιφέρεια. Επιτέλους, αποκαθίσταται μία χρόνια αδικία.

Είναι επιτακτικό, όμως, να καταπολεμηθεί η γραφειοκρατία και τα έργα να προχωρήσουν τάχιστα. Ας μην ξεχνάμε ότι κύριος στόχος μας πρέπει να είναι η θεραπεία του «μεγάλου ασθενούς», του ελληνικού κράτους. Βέβαια, υπάρχουν πολλά ακόμα να γίνουν. Οι αγρότες, για παράδειγμα, που βλέπουν το εισόδημά τους να συρρικνώνεται, χρειάζονται βοήθεια, πέρα των κοινοτικών ενισχύσεων που είναι αμφίβολες μετά το 2013. Χρειάζονται βοήθεια για την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών. Χρειάζονται βοήθεια για τη συνένωση των κλήρων, για να μπορέσουν να ζήσουν καλύτερα σε ένα σκηνικό ολοένα και πιο ανταγωνιστικό.

Θα σας πω και κάτι άλλο, σχετικά με το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου. Είναι απαράδεκτο για μία χώρα σαν την Ελλάδα να κάνει τόσο μεγάλες εισαγωγές κρεάτων. Είναι απαράδεκτο περιοχές που προσφέρονται για κτηνοτροφία, όπως η βόρεια Εύβοια, να μην έχουν ένα σφαγείο και να καταδικάζονται οι κτηνοτρόφοι σε εξαφάνιση. Ιδιαίτερα στα προϊόντα διατροφής, δεδομένων και των διεθνών διατροφικών σκανδάλων, μπορούμε και πρέπει να περιορίσουμε στο ελάχιστο τις εισαγωγές. Μπορούμε και πρέπει να είμαστε διατροφικά αυτόνομοι. Πρέπει, επίσης, να αλλάξει τον πνεύμα λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών οι οποίες πρέπει να υπηρετούν τον πολίτη και το κοινωνικό σύνολο και να μην περιχαράκωνονται σε ένα γραφειοκρατικό ρόλο.

Και επειδή υπάρχουν φωτεινές εξαιρέσεις, θέλω να ευχαριστήσω δημοσίως το προσωπικό των δασαρχείων της Εύβοιας που παρ' ότι δεν ήταν στα θεωρητικά καθήκοντά τους, ανταποκρίθηκαν άμεσα στο αίτημα να προσδιορίσουν και να υποδείξουν τις περιοχές που μπορούν να γίνουν μικρά υδροηλεκτρικά και αρδευτικά φράγματα. Αντίστοιχα μπορούμε να δουλέψουμε και σε όλη την Ελλάδα. Θα συμφωνείτε, φαντάζομαι, ότι η ενεργειακή αυτονομία και η προστασία των υδάτινων πόρων πρέπει να είναι ψηλά στις προτεραιότητές μας.

Μία άλλη πολύ σημαντική παράμετρος είναι η διεύρυνση του δικτύου κοινωνικής προστασίας. Δεδομένης και της οικονομικής κρίσης, οι πλέον ευάλωτες ομάδες της κοινωνίας χρήζουν μεγαλύτερης προστασίας και αυτό επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερα με στοχευμένες δράσεις. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε ρήγματα στον κοινωνικό ιστό. Δεν πρέπει να ανεχθούμε καμίας μορφής αποκλεισμό.

Κυρίες και κύριοι, το τρίπτυχο «δημοσιονομική εξυγίανση-διατήρηση ανάπτυξης-διεύρυνση κοινωνικής προστασίας» είναι μονόδρομος για να μπορέσει η κοινωνία να περάσει αλώβητη από την κρίση. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος. Αυτόν ακολουθεί ο προϋπολογισμός. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει. «Τα όμορφα τα λόγια τα μεγάλα», οι πλούσιες παροχές και οι υποσχέσεις που ακούγονται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση προϋποθέτουν εκ νέου επαχθέστερο δανεισμό και αυτό είναι μία λύση απαράδεκτη. Δεν μπορούμε να δανειστούμε ξανά για παροχές και κατανάλωση από το μέλλον μας, το οποίο κινδυνεύει να χρεοκοπήσει πριν ακόμα φτάσει.

Και επειδή ακούστηκαν πολλά για την εξέγερση των νέων στους δρόμους, σκεφτείτε και αυτήν την εξέγερση: Οι νέοι ξέρουν ότι το μέλλον τους είναι υποθηκευμένο. Ξέρουν ότι οι προηγούμενες γενιές δανειστήκαν για να ζήσουν εκείνες καλύτερα και τώρα αυτοί καλούνται να πληρώσουν με δυσβάσταχτους τόκους. Εκτενέως δικαιώματα έχουν μόνο οι μεγαλύτεροι. Από το 1993 και έπειτα, όλες οι αλλαγές και ιδιαίτερα στον εργασιακό τομέα και στο ασφαλιστικό ήταν εις βάρος των νέων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν είναι άδικο να καλούνται οι νέοι να ξεκινήσουν την επαγγελματική τους διαδρομή από δυσμενέστερη θέση και αυτό να μην αποτελεί μια απλή πρακτική της αγοράς εργασίας, αλλά να αποτυπώνεται τόσο ρητά και απόλυτα στο σχετικό θεσμικό μας πλαίσιο;

Ας είμαστε ειλικρινείς. Έχει διαταραχθεί το αίσθημα δικαιοσύνης μεταξύ των γενεών και είναι χρέος μας να το αποκαταστήσουμε. Τόνισα προηγουμένως ότι δεν πρέπει να επιτρέψουμε κανενός είδους αποκλεισμό και πόσω μάλλον τον αποκλεισμό του μέλλοντος της κοινωνίας μας. Πιστεύω ότι η υλοποίηση του προϋπολογισμού του 2009 είναι μία καλή αρχή σ' αυτήν την κατεύθυνση και φυσικά τον υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. συνάδελφο.

Το λόγο έχει η κ. Γκερέκου για επτά λεπτά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα μου επιτρέψτε κατ' αρχάς να μοιραστώ μαζί σας έναν προσωπικό μου προβληματισμό. Ειλικρινά, βρίσκω σχεδόν σουρεαλιστικό να συζητάμε για τον προϋπολογισμό της χώρας μας μόλις δύο εβδομάδες μετά τον εντελώς άδικο θάνατο ενός δεκαπεντάχρονου παιδιού, μετά το κάψιμο και την καταστροφή της Αθήνας και των άλλων πόλεων της χώρας μας και με τους μαθητές και τους νέους ανθρώπους να βρίσκονται ακόμα και σήμερα στους δρόμους.

Αυτή σίγουρα δεν είναι η Ελλάδα των λουλουδιών και των καλάντων που ακούστηκε πριν από λίγο εδώ μέσα. Τι νόημα, λοιπόν, έχει αυτή η συζήτηση γι' αυτούς τους ανθρώπους εκεί έξω; Τι πραγματικό και ουσιαστικό νόημα μπορεί να έχει μία τεχνοκρατική συζήτηση, όταν γύρω μας έχουμε διάχυτη την αίσθηση της παντελούς αποτυχίας; Και η βασική αποτυχία βρίσκεται στο εξής απλό σημείο. Έχουμε αποτύχει να δημιουργήσουμε μία κοινωνία στην οποία παιδιά δεκαπέντε χρονών να μπορούν να βλέπουν έστω και κάποια ελάχιστη ελπίδα στο μέλλον.

Σκεφθείτε όλοι τους εαυτούς σας στην ηλικία αυτών των παιδιών. Θεωρούσαμε ότι ο κόσμος μάς ανήκει, ότι μπορούμε να γίνουμε και να είμαστε τα πάντα, ότι όλες οι δυνατότητες είναι ανοιχτές μπροστά μας για όλους, φτωχούς και πλούσιους.

Οι σημερινοί έφηβοι δεν βλέπουν τίποτα απ' όλα αυτά. Βλέπουν πλήρες αδιέξοδο στα πάντα, βλέπουν τη συνεχώς αυξανόμενη δυσκολία των γονιών τους να τα βγάλουν πέρα στην καθημερινότητα, βλέπουν μια ματαιότητα σε ό,τι κι αν επιχειρήσουν να κάνουν, αισθάνονται, αλλά και είναι παγιδευμένοι σ' ένα σύστημα ανισότητας και αναξιοκρατίας.

Αν το σκεφθεί κάποιος αυτό είναι συγκλονιστικό. Δεν είναι τυχαίο που υπάρχει επικίνδυνη αύξηση στην παιδική και εφηβική κατάθλιψη. Δεν είναι τυχαίο που υπάρχει αύξηση στις αυτοκτονίες σ' αυτήν την ηλικία και στις εξαρτησιογόνες ουσίες.

Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια, κυρίες και κύριοι. Οφείλουμε να ακούσουμε πραγματικά αυτά τα παιδιά. Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε τις πραγματικές αιτίες που τους έχουν οδηγήσει στους δρόμους και όχι άκριτα να τους κατακρίνουμε.

Για μένα ειδικά τη συγκεκριμένη χρονιά, μιλώντας για επενδύσεις, για δαπάνες και για προϋπολογισμούς, θα πρέπει να τα εννοήσουμε όλα αυτά και με μία άλλη έννοια, πέρα από την τεχνοκρατική. Πολύ απλά: Θα επενδύσουμε στη νέα γενιά της χώρας μας; Θα επενδύσουμε επιτέλους σε μία σοβαρή παιδεία και δημόσια υγεία; Θα κάνουμε τις δαπάνες που χρειάζονται για να μπορούν όλοι αυτοί οι άνθρωποι να δουν ότι υπάρχει μέλλον μπροστά τους; Θα μπορέσουμε να κάνουμε ένα προϋπολογισμό που να αφορά το κοινωνικό κεφάλαιο της χώρας μας και όχι τα μετρημένα στα δάχτυλα του ενός χεριού οικονομικά συμφέροντα;

Η απάντηση φυσικά είναι «όχι», γιατί τίποτε, μα τίποτε απ' όλα αυτά δεν αποτυπώνεται σ' αυτόν τον απαράδεκτο προϋπολογισμό τον οποίο συζητάμε σήμερα. Αναγκαστικά, λοιπόν, ας αποδεχθούμε αυτήν τη σύμβαση και ας μιλήσουμε για το αν έχουμε πρόβλημα ή όχι στα οικονομικά της χώρας μας.

Αφήνω κατά μέρος όλα τα υπόλοιπα τα οποία με απόλυτη σαφήνεια έχουν αναλυθεί από του συναδέλφους μου και θα εστιάσω απλά και μόνο σε ένα από τα μεγάλα «θύματα» –ίσως το μεγαλύτερο- της συνολικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Και αυτό είναι ο τουρισμός.

Ο ελληνικός τουρισμός πλήττεται από τρεις εξαιρετικά αρνητικούς παράγοντες: Από την παγκόσμια οικονομική κρίση, από την εσωτερική συγκυρία και από την πλήρη ανεπάρκεια και ανικανότητα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Ας δούμε λίγο πιο προσεκτικά αυτούς τους τρεις παράγοντες. Μαζί με τον τομέα των κατασκευών ο τουρισμός είναι ο τομέας που θα πληγεί σοβαρότερα από την οικονομική κρίση. Στην Ελλάδα ο τουρισμός συνεισφέρει με συντηρητικούς υπολογισμούς το 18% και 22% και άρα πρόβλημα σε αυτόν τον τομέα σημαίνει σοβαρό πρόβλημα συνολικά στη χώρα.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι με την έννοια της διάχυσης των θετικών αποτελεσμάτων ο τουρισμός είναι ο τομέας με την ευρύτερη λαϊκή συμμετοχή και τη βαθύτερη διείσδυση στην ελληνική κοινωνία. Ένα σχεδόν εκατομμύριο εργαζόμενοι στον ευρύτερο κλάδο του τουρισμού.

Όμως, το τέλος του 2008 επεφύλασσε άλλη μια κακή έκπληξη για τον ελληνικό τουρισμό, με τις πρόσφατες ταραχές να κάνουν το γύρο του κόσμου, δείχνοντας από τη χώρα μας εικόνες φρίκης. Τα ξενοδοχεία ερήμωσαν, οι ακυρώσεις για τις γιορτές φθάνουν στο 90% και η συνολική εικόνα της χώρας μας έχει δεχθεί σοβαρό πλήγμα ως προς το θέμα «ασφάλεια των επισκεπτών».

Μια ματιά μόνο στα ταξιδιωτικά forum στο internet θα σας πείσει για τη ζημιά που έχει υποστεί ήδη η χώρα μας. Περιφέρειες υψηλού τουριστικού προορισμού, όπως η Κέρκυρα, η Ρόδος, η Κρήτη, η Χαλκιδική και άλλες, εκπέμπουν ήδη και αυτές σήματα κινδύνου. Και πώς να μην ισχύει για τη δική μου περιφέρεια, όταν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αντί να τελειώσει έστω και ένα έργο υποδομής, όπως αυτό του νέου νοσοκομείου που στοιχειώνει στην Κέρκυρα, έχει εγκαταστήσει διμοιρίες ΜΑΤ εδώ και οκτώ μήνες σε μια από τις τουριστικότερες περιοχές της Λευκίμμης;

Όμως, η βασική ατυχία του ελληνικού τουρισμού, κυρίες και κύριοι, είναι ότι όλα αυτά συμβαίνουν, ενώ στη χώρα βρίσκεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Στις αγωνιώδεις εκκλήσεις των φορέων για στήριξη ο Πρωθυπουργός απάντησε μόλις προχθές, ανακοινώνοντας τα μέτρα για τον τουρισμό. Και με τα μέτρα αυτά πια άλλη μια φορά αποδεικνύεται η σύγχυση στην οποία βρίσκεται η Κυβέρνηση.

Με τις ρυθμίσεις που εξήγγειλε τόσο χαρούμενα ο κ. Καραμανλής δημιουργεί πολύ περισσότερες εστίες προβλημάτων και αντιδράσεων απ' αυτές που επιχειρεί να λύσει. Δεν θα αναφερθώ αναλυτικότερα στα μέτρα. Ήδη ο τομέας τουρισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει εκδώσει σχετική ανακοίνωση και έχει αναδειχθεί ήδη και από το Γραμματέα.

Θα πω μόνο το εξής: Τα μέτρα αυτά είναι πολύ απλά. Ως συνήθως, το πρόσημα για την αδυναμία επίλυσης του μεγαλύτερου προβλήματος του τουρισμού αυτήν τη στιγμή δεν είναι άλλο από την κατάσταση ταραχής που επικρατεί σε ολόκληρη τη χώρα. Αν η Κυβέρνηση δεν φροντίσει να διαχειριστεί την κρίση και την αναταραχή, σύντομα κανένα μέτρο δεν θα είναι αρκετό, για να σώσει τον τουρισμό μας. Και όποιος διαθέτει κοινή λογική μπορεί να καταλάβει ότι η κατάρρευση του ελληνικού τουρισμού σημαίνει ευρύτερη κατάρρευση της συνολικής μας οικονομίας.

Κατά τα λοιπά, οι επιχειρηματίες και οι εργαζόμενοι στον τουρισμό στην Ελλάδα από το 2004 έως και σήμερα πρέπει να έχουν ακούσει γύρω στις εκατό –μπορεί και παραπάνω- εξαγγελίες για έργα και πρωτοβουλίες του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης, χωρίς στην πράξη να έχουν δει το παραμικρό. Είναι ενδεικτικό ότι το Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης είναι το μοναδικό Υπουργείο το οποίο δεν έχει φέρει στη Βουλή ούτε ένα σοβαρό νομοσχέδιο προς ψήφιση. Ευτυχώς, όμως, που την κατάσταση ανέλαβε να «σώσει» το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., με το ειδικό χωροταξικό για τον τουρισμό.

Μόνο μία πρόταση θα πω επ' αυτού: Κύριε Σουφλιά, κύριε

Σπηλιωτόπουλε, κύριε Πρωθυπουργέ, εάν νομίζετε ότι η τουριστική ανάπτυξη ταυτίζεται απόλυτα με το «REAL ESTATE», την αγορά ακινήτων, κάνετε τρομερό λάθος. Εάν νομίζετε ότι με το να κτίσουμε μέχρι και το τελευταίο τετραγωνικό ελεύθερης γης αξιοποιούμε τουριστικά τη χώρα μας, κάνετε τρομερό λάθος.

Από τη Βουλή, βέβαια, έχετε αποφύγει να περάσετε το ειδικό χωροταξικό τουρισμού για ευνόητους λόγους. Από την κοινωνία θα αναγκαστείτε να το περάσετε και αυτή σίγουρα θα σας σταματήσει.

Κλείνοντας, να πω για άλλη μια φορά ότι ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης είναι στα όρια του αστείου. Κατά τα άλλα, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, το Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης στηρίζεται στο Ε.Σ.Π.Α. για την ενίσχυση της τουριστικής επιχειρηματικότητας. Ποιον κοροϊδεύουν;

Μόνο οι φετινές δαπάνες για το Ε.Σ.Π.Α. είναι εξαιρετικά χαμηλές και το πρόγραμμα ουσιαστικά δύο σχεδόν χρόνια μετά την επίσημη έναρξή του έχει ξεκινήσει μόνο στην τηλεόραση με τα σχετικά σποτ.

Δεν τίθεται, λοιπόν, καν θέμα ψήφισης του συγκεκριμένου προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι, από πλευράς μας. Αν μη τι άλλο, για λόγους στοιχειώδους αξιοπρέπειας και εντιμότητας προς τους πολίτες, πληρώνοντας το τίμημα της κυβερνητικής της αποτυχίας, η Νέα Δημοκρατία είναι εντελώς μόνη της στο δρόμο προς την έξοδο και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι έτοιμο, όταν οι πολίτες αυτής της χώρας το θελήσουν, να οδηγήσει αυτήν τη χώρα με ασφάλεια και προοπτική για όλους στο μέλλον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε την κ. Γκερέκου.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Σταύρου για επτά λεπτά.

Ο κ. Σταύρου δεν είναι παρών.

Επόμενος εγγεγραμμένος στον κατάλογο ομιλητής είναι ο κ. Καζάκος, ο οποίος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούμε τόσες μέρες τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2009. Ακούσαμε Υπουργούς να κάνουν απολογισμό της δράσης των Υπουργείων τους και τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να υποστηρίζουν με πάθος τον προϋπολογισμό, αλλά και τη συνολική πολιτική της Κυβέρνησης. Και πολύ καλά κάνουν. Αυτός είναι ο δρόμος τους.

Δεν ακούσαμε ούτε παραμικρή νύξη, ένα ίχνος αμφισβήτησης και αμφιβολίας για το αλήθο αυτής της πολιτικής. Προβάλλεται το αλήθο της πολιτικής τους με τόση έπαρση που δεν έχει ούτε ο πάπας, όταν προβάλλει το αλήθο του Θεού, το θεϊκό του αλήθο! Κάτι συμβαίνει εκεί.

Έχουμε μετά την Αξιωματική Αντιπολίτευση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο κάνει δριμεία κριτική στην κυβερνητική πολιτική, με επιχειρήματα που πρέπει να προσέξετε λιγάκι και να αλλάξετε, γιατί φαίνεται ότι τα ίδια επιχειρήματα, με τις ίδιες λέξεις αλλάζουν χέρια από την Αντιπολίτευση στη Συμπολίτευση, ανάλογα με το ρόλο που παίζετε κάθε φορά. Κάτι πρέπει να αλλάξετε εκεί, γιατί αυτή η διεκυστίνδα ανάμεσα στα δύο κόμματα της εξουσίας, που γίνεται για την κατανομή των ευθυνών, έχει γίνει βαρετό και μονότονο ζήτημα. Δεν ακούμε τίποτα άλλο όχι μόνο σε αυτήν τη συζήτηση, αλλά και για όλα τα νομοσχέδια που έρχονται στη Βουλή. Και αυτή η διεκυστίνδα γίνεται με την πρόθεση και την προοπτική να τραβήξουμε το σκοινί και την εκλογική πελατεία προς το μέρος μας.

Έχουμε και άλλα δύο κόμματα στην Αντιπολίτευση, το ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. και το ΛΑ.Ο.Σ., που κάνουν, επίσης, δριμεία κριτική στην Κυβέρνηση και ώρες-ώρες έχω την εντύπωση ότι ακούω ακραϊφνείς κομμουνιστές να μιλάνε, αλλά μετά από λίγο αρχίζουν οι αντιφάσεις και θολώνουν τα νερά και δεν ξέρει κανείς πού κατευθύνεται όλη αυτή η υπόθεση.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στέκεται απέναντι και στα τέσσερα κόμματα της Βουλής, γιατί έχει μια εντελώς διαφορετική αντίληψη και γιατί δεν θέλει με κανένα τρόπο να εξυπηρετήσει την εφαρμογή της ευρωπαϊκής πολιτικής στη χώρα μας. Αυτή η πολιτική, που είναι η πολιτική της νέας τάξης πραγμά-

των, των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των στρατοκρατών και του NATO και που η εφαρμογή της στην Ελλάδα έχει προκαλέσει τρομερά δεινά.

Οι προϋπολογισμοί –για να έρθουμε στο θέμα μας- και αυτός ο προϋπολογισμός, αλλά και όλοι οι μεταπολιτευτικοί προϋπολογισμοί κινούνται προς την ίδια κατεύθυνση. Είναι και μελετημένοι με το υποδεκάμετρο, με μαθηματικούς υπολογισμούς. Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Σε αυτούς τους προϋπολογισμούς αποτυπώνεται η πορεία και η εξέλιξη αυτής της πολιτικής της νέας τάξης πραγμάτων. Μετά μάλιστα από την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την ένταξη στην Ο.Ν.Ε. και όλα αυτά που συνέβησαν, το πράγμα γίνεται φανερό. Οι στόχοι έχουν επιτευχθεί. Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Όλοι οι προϋπολογισμοί είναι ακριβείς και φέρνουν το αποτέλεσμα για το οποίο έχουν γίνει. Το αποτέλεσμα είναι ορατό.

Έρχεστε εδώ όλοι και ολοφύρεστε γι' αυτήν την κρίση. «Κρίση! Παγκόσμια κρίση! Ανεπανάληπτη! Πρωτοφανής! Δεν έχει ξαναγίνει!» Προσπαθείτε να δώσετε την εντύπωση ότι πρόκειται περί θεομηνίας, ότι είναι από Θεού, ότι είναι κάτι σαν τις καταστροφές της τύχης, σαν να εξερράγη ξαφνικά ο Βεζούβιος ή έγινε ένας μεγάλος σεισμός!

Δεν ξέρετε πολύ καλά, τόσο οικονομολόγοι, τόσο νομικοί με πείρα εδώ μέσα, ότι οι κρίσεις σε αυτό το σύστημα το συγκεκριμένο είναι καινούργιες ευκαιρίες για κερδοφορία, ότι έχουμε αλλαγή χειρών, απλώς γίνεται ανακατανομή, αναδιανομή του πλούτου; Φεύγουν από μερικά χέρια και πάνε σε μερικά άλλα. Ευκαιρίες για πλουτισμό είναι και για εξαθλίωση των μαζών.

Δεν ξέρετε ότι οι κρίσεις, οι πόλεμοι, η αγραμματοσύνη είναι τα βασικά όπλα του καπιταλισμού για την υπερσυγκέντρωση του κεφαλαίου, για την εξαθλίωση των λαών; Δεν βλέπετε; Τα αποτελέσματα είναι ορατά. Η πραγματικότητα βοά, ουρλιάζει απέξω. Και εδώ η συζήτηση γίνεται λες και είμαστε σε άλλο πλανήτη, λες και δεν έχουμε καμμία σχέση με αυτό που συμβαίνει, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά διεθνώς αυτήν τη στιγμή και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις αναπτυσσόμενες χώρες του καπιταλισμού, αλλά και στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ο στόχος είναι όλη η εξουσία να κλειστεί στα χρηματοκιβώτια των τραπεζών και των χρηματιστηρίων. Και έχει επιτευχθεί ο στόχος. Ποιος αμφιβάλει; Ποιος αμφιβάλλει ότι η υποβάθμιση των Εθνικών Κοινοβουλίων και των εκλεγμένων κυβερνήσεων των λαών της Ευρώπης έχουν υποβιβαστεί στο ρόλο –ελπίζω να μην είναι βαρύς ο χαρακτηρισμός, αλλά θα τον πω- των σεκιουρητάδων ουσιαστικά, που διευκολύνουν την ασφαλή και απρόσκοπτη διακίνηση των χρηματοποστολών. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κάτω από αυτήν την ψευδεπίγραφη δημοκρατία που ζούμε, που έχουμε και προσπαθούμε να τη διατηρούμε και πιπιλίζουμε αυτήν την καραμέλα της δημοκρατίας κάθε μέρα, υποκρύπτεται –και δεν υποκρύπτεται, είναι πασιφανές- ότι ζούμε σε μία ωμή ολιγαρχία του πλούτου. Και το Σύνταγμά μας και το νομικό σύστημα της χώρας δεν διαχέεται στην κοινωνία και ως εκ τούτου δεν νομιμοποιείται. Και αυτά είναι και τα σημάδια της βαθιάς παρακμής που ζούμε.

Τι έχει καταφέρει το σύστημα με αυτούς τους τρόπους, με αυτά τα μέσα; Αυτό που βλέπουμε, έχει χειραγωγηθεί ο κόσμος, τρομοκρατείται, έχει φθάσει ο μισός πληθυσμός της χώρας να πένεται και δεν είναι το ένα τέταρτο και το ένα πέμπτο του πληθυσμού, είναι η πλειονότητα του πληθυσμού που έχει οδηγηθεί και σπρωχθεί σε έναν αιώνα επιβίωσης. Και όταν ο άνθρωπος αγωνίζεται για την επιβίωση χάνεται κάθε είδος ανθρωπιάς, ζωοποιείται, χειραγωγείται και είναι έρμαιο σε όποιον αέρα φυσήσει και όπου τον πάει. Μία χώρα, ένα λαό αγραμμάτων στην ουσία, με επίσημα στοιχεία, τα ξέρετε.

Έχουμε φθάσει στο σημείο να έχει εξαθλιωθεί η εργατική δύναμη του τόπου, να έχει γίνει φτηνή και όλα αυτά είναι για να υποταχθεί ολόκληρη η ζωή μας στους νόμους του εμπορίου και του μέγιστου κέρδους, σε αυτήν τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη για την οικονομία, στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία σε όλο αυτό το σύστημα που έχει καταστρέψει όλο τον κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Τελείωσε ο χρόνος σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, αλλά είναι πολύ λίγος ο χρόνος για όλα αυτά τα θέματα. Δεν μπορώ να μπω και σε κάποιο θέμα του προϋπολογισμού.

Εμείς ξέρουμε ότι η μόνη διεξόδος σε αυτήν την κατάσταση που επικρατεί στον τόπο μας και καλούμε το λαό συνεχώς, τον ενημερώνουμε, είναι η οργανωμένη πολιτική ταξική πάλη. Άλλο τρόπο για να αντιστρέψουμε το κλίμα και να το γυρίσουμε υπέρ των εργαζομένων του τόπου μας, δεν βλέπουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Βρούτσος έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2009 περιλαμβάνει το σχεδιασμό της Κυβέρνησης για τον περιορισμό των επιπτώσεων από την πρωτοφανή οικονομική κρίση που ταλανίζει ολόκληρο τον κόσμο.

Πιστεύω ότι συνηγορούμε όλοι και είναι ιδιαίτερα θετικό ότι ενεργοποιήθηκε και η παγκόσμια κοινότητα και η ευρωπαϊκή κοινότητα, σε ένα πλαίσιο δράσεων και ρυθμίσεων για να αντιμετωπίσουμε αυτήν τη διεθνή κρίση.

Επίσης, από τη δική μας την πλευρά θεωρούμε αδιαμφισβήτητα θετικό γεγονός τα θετικά μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση για να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα της απασχόλησης, για να ενισχύσουμε τις ασθενείς οικονομικά τάξεις, για να διαμορφώσουμε πλαίσιο ρευστότητας στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Αυτά είναι τα δεδομένα, τουλάχιστον αυτά πιστεύουμε και εκπέμπουμε εμείς ως Κυβέρνηση.

Μέσα λοιπόν σε αυτήν τη συζήτηση που κάνουμε σήμερα για τον προϋπολογισμό γεννιέται ένα ζήτημα που έχει να κάνει κυρίως με την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Βάσει της τοποθέτησης του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατά την πρώτη μέρα συζήτησης του προϋπολογισμού γεννιέται το θεμελιώδες ερώτημα, καλή ή κακή, αλλά ποιες είναι οι δικές σας θέσεις; Και εξηγούμαι: Κατήγγειλε ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραδείγματα χάριν τη Νέα Δημοκρατία για τοποθέτηση γαλάζιων διευθυντών σε εφορίες και γενικά στο δημόσιο τομέα. Μία πρώτη εύκολη απάντηση θα ήταν «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί». Η δεύτερη όμως, η προσαρμοσμένη στην πολιτική πραγματικότητα, είναι ότι παραβλέπουν, δεν γνωρίζουν ότι αυτή η Κυβέρνηση στην προηγούμενη Βουλή με τη συναίνεση της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ψήφισε τον αξιοκρατικό και αντικειμενικό τρόπο προώθησης στην ιεραρχία και τμηματάρχων και διευθυντών σε όλο το δημόσιο τομέα. Άρα, τι; Σκέφτεστε να το καταργήσετε; Να το πείτε στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ., να το πείτε στους δημοσίους υπαλλήλους. Εμείς φέραμε την αντικειμενικότητα στην ιεραρχική εξέλιξη όλου του δημόσιου τομέα. Είναι κατάκτηση της Κυβέρνησης Καραμανλή.

Δεύτερον, κατηγορείτε τη Νέα Δημοκρατία για αύξηση των φορολογικών συντελεστών. Ποιον κοροϊδεύετε; Παραγνωρίζετε το γεγονός ότι σήμερα που κουβεντιάζουμε οι φορολογικοί συντελεστές σε επίπεδο επιχειρήσεων νομικών προσώπων, ανωνύμων εταιρειών, Ε.Π.Ε., ομορρύθμων, μικρών επιχειρήσεων και φυσικών προσώπων, είναι οι μικρότεροι φορολογικοί συντελεστές από τότε που αποκαταστήσαμε τη δημοκρατία στον τόπο μας, από το 1974 και μετά; Εσείς τι σκέφτεστε να κάνετε; Λέτε ότι έρχεστε στην Κυβέρνηση. Θα τους αυξήσετε τους φορολογικούς συντελεστές; Γιατί δεν απαντάτε και κάνετε μόνο κριτική για το φορολογικό σύστημα; Ή γιατί δεν κάνετε αυτοκριτική για τους φορολογικούς συντελεστές που είχατε όταν ήσασταν εσείς Κυβέρνηση;

Από εκεί και πέρα, καταγγέλλετε την Κυβέρνηση για νέους φόρους. Η πραγματικότητα αξιότιμοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης είναι ότι σε αυτόν τον προϋπολογισμό –και πρέπει να λέμε αλήθειες- δεν υπάρχει ούτε ένας νέος φόρος. Ίσα-ίσα που υπάρχει μείωση του κεντρικού συντελεστή για τα φυσικά πρόσωπα από το 27% στο 25%. Γιατί παραγνωρίζετε αυτήν την πραγματικότητα; Γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό έτσι όπως πρέπει;

Κατακρίνετε το Ε.Τ.Α.Κ., το ειδικό τέλος ακίνητης περιουσίας, ένας σύγχρονος φόρος που πρέπει να διατηρηθεί. Ποια είναι η αντιπρόταση; Η αντιπρότασή σας δεν βγαίνει στην επιφάνεια.

Πρέπει να πείτε στον ελληνικό λαό ότι αν καταργηθεί αυτός ο φόρος, που τουλάχιστον έτσι λέτε, θα επαναφέρετε τον αναχρονιστικό φόρο γονικής παροχής και φόρο κληρονομιάς, ο οποίος πραγματικά πόνεσε και πονούσε για πολλά χρόνια, για πολλές δεκαετίες τον ελληνικό λαό, όταν ο αγρότης, ο εργαζόμενος ήθελε να μεταβιβάσει στα παιδιά του ένα σπίτι, ένα οικοπέδο. Είναι σύγχρονος φόρος το Ε.Τ.Α.Κ. που πρέπει να διατηρήσουμε.

Καταγγείτε την Κυβέρνηση, πέρσι από αυτό το Βήμα, το θυμάμαι ανάγλυφα, ότι δεν φορολογεί τα μερίσματα των εταιρειών όταν διανέμονται, με έναν τρόπο έτσι ώστε να μη δημιουργείται ανάπτυξη και οι επιχειρήσεις να κάνουν τη διανομή των κερδών τους. Είχατε δίκιο. Και εγώ συμφωνούσα τότε μαζί σας. Μέσα σε αυτόν τον χρόνο το αλλάξαμε και πλέον τα μερίσματα όλων των εταιρειών φορολογούνται με 10%, έτσι ώστε να υπάρχει κίνητρο να παραμένουν τα κέρδη στις επιχειρήσεις.

Η δική σας θέση ποια είναι; Μετατοπιστήκατε εκ νέου. Τώρα λέτε, τα μερίσματα θα πάνε στη φορολογική κλίμακα των φυσικών προσώπων. Σιγά τη μεγάλη αλλαγή. Είναι ανέφικτο.

Κυρία Γκερέκου, με όλο το θάρρος και το σεβασμό στο πρόσωπό σας, κάνετε μια αναφορά στον τουρισμό. Πρέπει να σας πω ότι και εγώ εκπροσωπώ γεωγραφική ενότητα της πατρίδας μας, τις Κυκλάδες, που είναι κατ' εξοχήν τουριστική περιοχή. Λάθος γήπεδο διαλέξατε να κάνετε την κριτική σας.

Πρέπει να θυμίσουμε στον ελληνικό λαό ότι αυτόν τον τουρισμό, το βασικό οικονομικό πυλώνα για την ανάπτυξη της πατρίδας μας, η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση έφερε στο προσκήνιο δημιουργώντας το Υπουργείο Τουρισμού. Και δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε ότι τα προηγούμενα δύο χρόνια ήταν πολύ θετικές οι επιπτώσεις και οι αποδόσεις του ελληνικού τουρισμού.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ζείτε σε άλλη χώρα τότε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ζω στην πραγματικότητα, κυρία Γκερέκου, ζω στις Κυκλάδες, προέρχομαι και εκπροσωπώ αυτό το νομό. Και τα οικονομικά δεδομένα είναι καταγεγραμμένα.

Ποτέ δεν βάλατε ως στόχο να κάνετε Υπουργείο Τουρισμού. Η Νέα Δημοκρατία το έκανε δείχνοντας το ενδιαφέρον της για τον τουρισμό και την ανάπτυξη του τουρισμού στον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι ασκήθηκε και κριτική για την αυτοδιοίκηση. Ο τομέας της αυτοδιοίκησης πρέπει να πω ότι πραγματικά είναι ένας χώρος προνομιακός για τη Νέα Δημοκρατία. Φέραμε διαφανείς τρόπους κατανομής των πόρων, φέραμε το «ΘΗΣΕΑ», αυξήσαμε τους Κ.Α.Π. και στον Α' βαθμό αυτοδιοίκησης και στο Β' βαθμό αυτοδιοίκησης. Οι δήμοι και οι κοινότητες μεταξύ 2003 και 2009 πήραν 89% παραπάνω λεφτά για να ασκήσουν τα καθήκοντά τους και 300% οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Επιπλέον επιστρέφουμε αυτά που υπεξαίρεσате από την αυτοδιοίκηση.

Τα 1.700.000.000 ευρώ, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που υπεξαίρεσате ηθελήμενα από την αυτοδιοίκηση, εμείς τα επιστρέφουμε και είναι καταγεγραμμένα σε αυτόν τον προϋπολογισμό.

Να πω ότι η δημοκρατία θέλει ανοχές και αντοχές. Κυρίως, όμως, θέλει να την υπηρετούν άνθρωποι που αγαπούν την ελευθερία, συμμερίζονται την ελευθερία και αγωνίζονται για αυτήν. Κάνω αυτήν την παρατήρηση γιατί είμαι και εγώ, πέρα από την ιδιότητα του Βουλευτή, πολίτης αυτής της χώρας και αρκετά στεναχωρημένος. Και συντάσσομαι απόλυτα στο πλευρό του Νικήτα του Κακλαμάνη, του Δημάρχου της Αθήνας για το ζήτημα που έχει ανακύψει με τη διπλή ανάπλαση στο Λεκανοπέδιο.

Είναι απαράδεκτο σήμερα να υπάρχουν απόψεις εκατόν τριάντα ενός υποτίθεται υπερενυασισθέντων για το περιβάλλον, που να βάζουν φρένο στην ανάπτυξη του τόπου μας, να σταματούν την περιβαλλοντική, την οικονομική ανάπτυξη σε δύο περιοχές, στους Αμπελόκηπους και στο συγκεκριμένο χώρο του Ελαιώνα. Κάτι αντίστοιχο έγινε και στην περιοχή της Νάξου, στο νησί μου. Τριάντα ένας υπερενυασισθέντοι έκαναν καταγγελία, προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας και έκοψαν τα 16.000.000 ευρώ, τα οποία δόθηκαν για να φτιαχτεί ένα νέο σύγχρονο λιμάνι στο νησί της Νάξου.

Θα πρέπει, κύριοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., να είστε πιο υπεύθυνοι και

πιο προσεκτικοί, γιατί ο λαός έχει και μνήμη, έχει και γνώση και κρίνει.

Να είστε καλά. Χρόνια πολλά σε όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Έξαρχος Βασίλειος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον προϋπολογισμό που κατέθεσε η Κυβέρνηση είναι βέβαιο ότι δεν τον αποδέχεται η ελληνική κοινωνία, γιατί είναι ένας προϋπολογισμός που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της χώρας. Μπορεί βέβαια να τύχει της εμπιστοσύνης της οριακής Κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας της Νέας Δημοκρατίας, είναι όμως βέβαιο ότι δεν τυγχάνει της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού.

Μπορεί τον προϋπολογισμό να τον συνυπογράφουν οι Υπουργοί μιας Κυβέρνησης που βρίσκεται σε πολιτική αφασία και πολύ μεγάλη αμηχανία, είναι όμως βέβαιο ότι δεν το συνυπογράφουν οι εργαζόμενοι της χώρας, που βλέπουν τα εισοδήματά τους να μειώνονται, που βλέπουν βασικές κατακτήσεις και δικαιώματά τους να καταργούνται, που βλέπουν τα φάσμα της ανεργίας να προβάλλει απειλητικά.

Δεν συνυπογράφουν τον προϋπολογισμό οι αγρότες της χώρας. Οι αγρότες που βρίσκονται σε απόγνωση, που δεν μπορούν να συνεχίσουν την παραγωγική τους δραστηριότητα, που βλέπουν το κόστος παραγωγής να αυξάνει ανεξέλεγκτα, που βλέπουν τα προϊόντα τους να σαπίζουν στις αποθήκες.

Και άκουσα διάφορους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να ζητούν από την Αντιπολίτευση να είναι υπεύθυνη. Αλήθεια;

Θέλετε να θυμίσω, κύριε Υπουργέ, τι έλεγε η παράταξή σας όταν ήταν στην Αντιπολίτευση; Όλα τα κιάλα όλα τα λεφτά.

Τι απαντάτε τώρα στους συνδικαλιστές σας, που είχαν ανέβει στα τρακτέρ για να φύγει η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν όλα τα κιάλα είναι στις αποθήκες και οι αγρότες ψάχνουν δανεικά για να ζήσουν; Αλλά ξέρετε, μπορώ να μην αναφέρω τίποτα απ' όλα αυτά που απασχολούν τους αγρότες.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Αυτά τα λέγατε εσείς πριν από είκοσι χρόνια.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ενδεικτικό στοιχείο ότι η Κυβέρνηση η έχει κάνει θάλασσα στον αγροτικό τομέα είναι ότι σε πέντε χρόνια τρεις Υπουργοί πήγαν στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Και αν έχουν βάση τα δημοσιεύματα, θα φύγει και ο τρίτος τις επόμενες μέρες.

Τι απαντάτε αλήθεια στους ψηφοφόρους σας που σας στέλνουν μηνύματα απ' όλη την Ελλάδα; Τι τους λέτε για τις υποσχέσεις που δώσατε αφειδώς προεκλογικά για φτηνό πετρέλαιο, για φτηνά λιπάσματα, για φτηνά φυτοφάρμακα, για τιμές που θα είναι εγγυημένες; Τώρα τους λέτε είναι χρηματιστηριακές οι τιμές για το βαμβάκι, για τα σιτηρά. Αλήθεια, αυτό δεν το ξέρατε εσείς ως υπεύθυνη Αντιπολίτευση; Δεν το γνωρίζατε; Τι απαντάτε τώρα σε αυτούς που ψάχνουν πώς θα διαθέσουν την παραγωγή; Τι λέτε στους βαμβακοπαραγωγούς; Τι λέτε στους ελαιοπαραγωγούς; Τι λέτε στους σιτοπαραγωγούς; Τους λέτε ότι καταβάλατε τις επιδοτήσεις. Και χειροκροτήσατε η πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.

Μου είπε ένας αγρότης στη Λάρισα: Έτσι όπως πάνε αυτοί, σε λίγο καιρό θα ανακοινώνει ο Πρωθυπουργός ότι πληρώσανε τις συντάξεις και τους μισθούς στο τέλος του μήνα και θα χειροκροτεί η πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ενδεικτικό της αμηχανίας και της δυσκολίας στην οποίαν βρίσκεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Τους είπατε βεβαίως ότι θα τους καταβάλατε τις εξισωτικές αποζημιώσεις, λες και αυτά δεν είναι λεφτά τα οποία τα δικαιούνται και τα παίρνουν κάθε χρόνο.

Αλλά την υποτίμηση της νοημοσύνης των αγροτών θα την εισπράξατε στο ακέραιο, κύριε Υπουργέ. Διότι όταν τους λέτε «σας πληρώσαμε τις εξισωτικές αποζημιώσεις, σας δώσαμε τις ενισχύσεις», δημιουργείτε ένα κλίμα στους μη γνωρίζοντες τα αγροτικά ότι 320.000.000 δίνει η Κυβέρνηση για τους αγρότες. Ακόμα και αυτό το δάνειο που υποσχθήκατε στη ενώσεις συνεταιρισμών δεν το πληρώσατε. Και δημιουργείτε ψεύτικες εντυπώσεις.

Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα, όμως, τα προεκλογικά,

δυστυχώς εδώ πληρώνονται. Γι' αυτό το μήνυμα που έρχεται από όλη την Ελλάδα είναι «φτάνει πια η κοροϊδία και ο εμπαιγμός». Και σας το λένε αγρότες που σας ψήφισαν. Ορισμένοι μπορεί να σας ξαναψηφίσουν. Κάποιοι όμως είναι κοψοχέρηδες. Και αυτό πρέπει να το δεχθείτε. «Φτάνει πια η κοροϊδία» σας λένε. Πάρτε επιτέλους κάποια μέτρα οικονομικής ανακούφισης. Διορθώστε την κατάσταση. Κινηθείτε, κάντε κάτι. Αφασία πλήρης. Πολιτική αφασία. Καμμία πρωτοβουλία. Καμμία ενέργεια για την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Και έχει δημιουργηθεί ένα κλίμα στους αγρότες αβεβαιότητας και ανασφάλειας.

Εδώ πρέπει να απαντήσουμε ως πολιτικές δυνάμεις με ειλικρίνεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα μείνουμε προσκολλημένοι στις αναμνήσεις του παρελθόντος για τις καλές μέρες που πέρασαν; Εμείς λέμε, όχι. Θα αναλογιζόμαστε τις εποχές της δεκαετίας του '80 και της δεκαετίας του 90, όπου οι αγρότες είχαν στο ήλιο μοίρα πραγματικά; Εμείς λέμε, όχι. Χρειάζεται όμως ριζικές, τολμηρές αλλαγές. Και ο κ. Γιώργος Παπανδρέου προσδιόρισε στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης με σαφήνεια την πολιτική μας: Προσανατολισμός, παραγωγή τροφίμων φυτικής ζωικής προέλευσης και αλιείας, συμπληρωματικές δράσεις στον αγροτουρισμό, σύνδεση της αγροτικής ανάπτυξης με τον τουρισμό στη χώρα, μεσογειακή διατροφή, ριζικές αλλαγές στο συνεταιριστικό κίνημα και στην οργάνωση των αγροτών για να σπάσουμε τα καρτέλ που κερδοσκοπούν και εις βάρος των γεωργών και εις βάρος των κτηνοτρόφων. Άλλη πολιτική σε ό,τι αφορά την ενίσχυση των επενδύσεων και τον εκσυγχρονισμό των αγροτικών εκμεταλλεύσεων.

Αυτά για σας μπορεί να ακούγονται λόγια από άλλον πλανήτη, όπως είπε ένας συνάδελφος χθες. Για μας, όμως, είναι πρόταση ευθύνης, πρόταση για την οποία δεσμευόμαστε με ευθύτητα και με ειλικρίνεια απέναντι στους Έλληνες αγρότες.

Βεβαίως τον προϋπολογισμό δεν τον ψηφίζουν και οι μικρομεσαίοι όλης της χώρας, δεν τον συνυπογράφουν. Γιατί τους φορτώνει φορολογικά βάρη. Γιατί τους αφαιρεί δικαιώματα. Γιατί τους οδηγεί στο λουκέτο. Και τα λουκέτα την επόμενη περίοδο θα είναι πάρα πολλά. Και θα είναι πολλά και σε ανθρώπους που δεν θα μπορέσουν να πάρουν τη σύνταξη.

Τον προϋπολογισμό που υπογράφουν οι Υπουργοί σε αμχανία ευρισκόμενοι, δεν τον συνυπογράφουν οι νέοι που διαμαρτύρονται, που θέλουν καλύτερη παιδεία, που βλέπουν ότι με τα κονδύλια αυτά που εσείς δίνετε για την παιδεία, δεν μπορούν να βελτιωθούν τα σχολεία και τα πανεπιστήμια, δεν μπορούν να βρουν θέση εργασίας.

Οι νέοι που αμφισβητούν, οι νέοι που τις ιδέες τους δεν τις κάνουν εμπόρευμα.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός σας είναι έωλος προϋπολογισμός, είναι προϋπολογισμός στον αέρα. Δεν έχει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας, δεν έχει την εμπιστοσύνη των εργαζομένων, δεν έχει την εμπιστοσύνη των μικρομεσαίων, δεν έχει την εμπιστοσύνη των αγροτών, δεν έχει την εμπιστοσύνη των νέων, δεν έχει την εμπιστοσύνη των συνταξιούχων που δεν μπορούν να βγάλουν τον μήνα, είναι ένας έωλος προϋπολογισμός. Αυτήν τη δύσκολη ώρα, η χώρα χρειάζεται μια Κυβέρνηση με κύρος, με σχέδιο, με πρόγραμμα, με ηθική νομιμοποίηση, που θα συναισθάνεται τα προβλήματα των πολιτών και θα εφαρμόσει μια άλλη οικονομική πολιτική. Με τιμηριοποίηση της φορολογικής κλίμακας, με έμφαση στην περιφερειακή ανάπτυξη και στην ανάπτυξη της υπαίθρου, με αύξηση των δημοσίων επενδύσεων. Όσο πιο γρήγορα φύγει αυτή η Κυβέρνηση, τόσο καλύτερα για τον τόπο. Αυτή είναι η προσφορά που μπορεί η Νέα Δημοκρατία να προσφέρει στον τόπο, επιλέγοντας μια άλλη κυβέρνηση, μια κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Οι πολίτες ευελπιστούν ότι έτσι η χώρα μπορεί να βγει από την κρίση. Με ειλικρίνεια, με ευθύτητα, με κοινωνική δικαιοσύνη, με κύρος και με απόφαση να αλλάξουν πολλά σε αυτήν τη χώρα. Γι' αυτό και εμείς καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Έξαρχο.

Ο Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, έχει ζητήσει το λόγο.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να κάνετε παρέμβαση ή να κάνετε την ομιλία σας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Μία παρέμβαση να κάνω, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά, ο συνάδελφος έθεσε ζητήματα που αφορούν κατ' εξοχήν το Υπουργείο που προϊσταμαι μαζί με τον Υπουργό, ως πολιτική ηγεσία και γι' αυτό και ζήτησα το λόγο. Όχι άκαιρα, άστοχα ή λαϊκίστικα. Θέλω να θυμίσω, όμως, ότι κανένας δεν αμφισβητεί στρεβλές και διαρθρωτικές καταστάσεις που υφίσταται στον αγροτικό τομέα και στην αγροτική οικονομία. Και βεβαίως εδώ υπάρχει και ένας επιμερισμός αναλογικός και χρονικός ευθυνών. Θέλω όμως να θυμίσω στον αγαπητό συνάδελφο, αυτές οι διαρθρωτικές αλλαγές, που πράγματι κατά έναν βάνουσο τρόπο οδήγησαν σε αυτόν τον κοινωνικό μετασχηματισμό της μετατροπής της πάλας ποτέ ενδόξου υπαίθρου να μετακινείται ο πληθυσμός προς τα αστικά κέντρα, τότε εμφανίστηκε και τότε δεν συγκρατήθηκε.

Και, βεβαίως, θυμούνται οι αγρότες, αγαπητέ συνάδελφε, ότι στο πετρέλαιο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πριν εφαρμοστεί την επιστροφή που για πρώτη φορά εφαρμόστηκε εφέτος, έδωσε καθ' όλη τη χρονική διάρκεια τη δυνατότητα στους Έλληνες αγρότες να χρησιμοποιούν τότε το φθηνό πετρέλαιο. Αυτή ήταν η πρώτη και ουσιώδης διαφορά.

Από την άλλη πλευρά, ένα μόνο αν σας θυμίσω, αγαπητέ συνάδελφε, να δείτε πόσα σχέδια βελτίωσης εγκρίνατε εσείς την τετραετία 2000-2004 και πόσα έχουν εγκριθεί και πράγματι έχουν δημιουργήσει πρόβλημα στην υλοποίησή. Είναι δέκα φορές περισσότερα αυτά στην τετραετία της Νέας Δημοκρατίας, τέσσερις χιλιάδες σχέδια βελτίωσης έναντι τετρακοσίων.

Θέλετε να σας θυμίσω κάτι άλλο πιο πικρό, για να δούμε την ουσία του αγροτικού ζητήματος της πατρίδας μας.

Αγροτικό Πρόγραμμα Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και δεν προβλέπονταν αρδευτικά έργα. Δεν προβλέπονταν έργα υποδομής. Είκοσι χρόνια δεν έγινε ένα σχέδιο ενίσχυσης βοσκοτόπων. Ένα! Ένα για δείγμα. Και μιλάτε σήμερα πώς θα σταθεί η ελληνική κτηνοτροφία, όταν ουσιαστικά το μόνο που μπορείτε να δώσετε σε αυτόν τον ευλογημένο τόπο είναι κατά τη διάσταση της εκτατικής κτηνοτροφίας, να δώσετε βοσκή για να μειώσετε το κόστος;

Θα σας θυμίσω και άλλα. Ποιοί ήταν αυτοί που φρόντισαν για γυναικείους συνεταιρισμούς τόσα χρόνια; Πείτε μου. Εφέτος αξιωθήκαμε να κάνουμε την πρώτη πανελλήνια έκθεση γυναικείων συνεταιρισμών. Ομάδες παραγωγών, αυτή η μετατροπή, η οποία βεβαίως και πρέπει να γίνει. Ποιοί ήταν αυτοί οι οποίοι την υποστήριξαν και βήμα-βήμα προχωρούμε;

Και, αγαπητέ συνάδελφε, κλείνοντας, εγώ δεν θέλω να μεγεθύνω τη διάσταση της χρηστής διαχείρισης. Θα σας πω όμως ότι μετά από είκοσι πέντε, είκοσι έξι χρόνια τις δύο τελευταίες χρονιές οι Έλληνες αγρότες δεν κάνουν «μαύρα» Χριστούγεννα. Γιατί είμαι παιδί που κατάγεται από γη και γνωρίζαμε καλά τι γινόταν κάθε χρόνο τέτοια εποχή τα Χριστούγεννα. Ψάχνανε να βρουν οι άνθρωποι εάν θα έχουν τα απαραίτητα για να κάνουν γιορτές και καταφέραμε τα δύο χρόνια η μεν εξισωτική να δοθεί ένα χρόνο πιο μπροστά με το απαραίτητο κόστος βεβαίως που έχει στον ελληνικό προϋπολογισμό, να δοθούν και φέτος 2.100.000.000 ευρώ. Η μεγαλύτερη πληρωμή του τελευταίου αιώνα σε αυτό το νεοελληνικό κράτος, έτσι συνολικά μέσα σε τρεις-τέσσερις ημέρες. Αυτά τα πετύχαμε. Και, πείτε μου, τότε εδόθη μισό δισεκατομμύριο άτοκο δάνειο τα δύο τελευταία χρόνια; Τριακόσια στους κτηνοτρόφους πέρυσι και 150.000.000 εφέτος που ήδη τα εισπράττουν αυτήν τη στιγμή και πρέπει να το γνωστοποιήσω και αυτό στην Αίθουσα. Επομένως, όλα έχουν την αξία τους, αρκεί να λέγονται με μέτρο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ένα χρόνο οι πολίτες αυτής της χώρας, έκαναν μία επένδυση ελπίδων και προσδοκιών στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Μία επένδυση, όμως, η οποία αποδείχθηκε μέσα σε ένα μόλις χρόνο μια πολύ μεγάλη επενδυτική «φούσκα». Μια «φούσκα» μεγαλύτερη και πιο επώδυνη θα έλεγα από την επενδυτική «φούσκα» των στεγαστικών δανείων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Πολύ πριν την οικονομική κρίση, η Κυβέρνηση είχε οδηγήσει τη χώρα σε μια βαθιά αξιακή κρίση. Μια κρίση ηθικής ερημοποίησης και αφυδάτωσης. Τα πρόσφατα γεγονότα και οι κινητοποιήσεις της νεολαίας δεν γίνονται ούτε εν κενώ, ούτε χωρίς αιτία. Η ουσιαστική κοινωνική ρίζα τους βρίσκεται στα αποτελέσματα των κυβερνητικών πολιτικών.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αρκεί μονάχα ένας αριθμός για να περιγράψει που έχετε οδηγήσει τη χώρα. Ο αριθμός αυτός, ο δείκτης αυτός είναι ο αριθμός διακοπών του ηλεκτρικού ρεύματος της Δ.Ε.Η. μεταξύ 2005 και 2007. Ο αριθμός που δείχνει ότι οι πολίτες έχουν φθάσει σε τέτοιο σημείο εξαθλίωσης που δεν μπορούν ούτε το ηλεκτρικό ρεύμα να πληρώσουν. Και αναφέρομαι και στους πολίτες, τα νοικοκυριά και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τα εμπορικά καταστήματα.

Πριν ένα μήνα μου απέστειλε ο Υπουργός Ανάπτυξης απάντηση σε δικό μου ερώτημα, ποιες ήταν οι διακοπές ηλεκτρικού ρεύματος στη χώρα, ανά νομό, μεταξύ 2005 και 2007. Κατά μέσο όρο στη χώρα αυξήθηκαν μέσα σε δύο χρόνια κατά 32% οι διακοπές ηλεκτρικού ρεύματος στα νοικοκυριά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Με άλλα λόγια αυξήθηκε κατά 32% κατά μέσο όρο η φτώχεια σε αυτό τον τόπο. Όμως, ο αριθμός αυτός δεν περιγράφει όλη την αλήθεια. Κυρίως δεν περιγράφει τις περιφερειακές διαφοροποιήσεις. Οι διακοπές διπλασιάστηκαν στην Αττική, την Αρκαδία, τα Δωδεκάνησα, τον Έβρο, τη Μαγνησία, τη Χαλκιδική. Οι διακοπές ηλεκτρικού ρεύματος τριπλασιάστηκαν στην Ευρυτανία, την Καβάλα, τη Ροδόπη, τη Φθιώτιδα, τη Φλώρινα. Όταν όλες οι χώρες του κόσμου αυξάνουν τις δημόσιες δαπάνες, προκειμένου να ενισχύσουν την αναπτυξιακή τους πορεία, εμείς στον προϋπολογισμό του 2009 τις μειώνουμε, κατά 9%. Όταν όλοι διαχειτεύουν ρευστότητα στην αγορά για να την ενισχύσουν, εσείς απομυζάτε την κοινωνία και επιβάλλετε 7.500.000.000 επιπλέον φόρους. Η μείωση πόρων για τα νομαρχιακά έργα φθάνει το 32%.

Ακούστε μια μικρή λεπτομέρεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά ο διάβολος μερικές φορές κρύβεται σε λεπτομέρειες. Στη Νομαρχία Αργολίδας –και ελέγξε και τις δικές σας νομαρχίες- το 2008 διατέθηκαν για πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση –σελίδα τριάντα πέντε, τριάντα έξι και τριάντα επτά του φετινού προϋπολογισμού- 1.000.000 ευρώ. Στον προϋπολογισμό του 2009 προβλέπονται 190.000 ευρώ, μόνο.

Τι θα κάνουν δηλαδή οι γονείς και οι δάσκαλοι; Θα γίνουν κλέφτες, για να στηρίξουν την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση; Οδηγήσατε τους αγρότες στην εξαθλίωση. Αρνείστε να πληρώσετε αποζημιώσεις, όταν φέτος η παραγωγή πορτοκαλιών στην Αργολίδα είναι μειωμένη κατά πάνω από 50% λόγω των καιρικών συνθηκών και όταν οι τιμές φέτος είναι χαμηλότερες από τις περσινές. Τα ίδια και χειρότερα στο λάδι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τσουνάμι της πολλαπλής περιβαλλοντικής, χρηματοπιστωτικής, αξιακής κρίσης που ζούμε πρέπει να γιγαντιστεί τις πρωτοβουλίες για ένα άλλο μοντέλο βιώσιμης ανάπτυξης. Ο χθεσινός φονταμενταλισμός των αγορών επιβάλλει σήμερα μια νέα οικονομική φιλοσοφία και λειτουργία σε μια νέα πολύ πιο σύνθετη εποχή. Εποπτεία των αγορών, μείωση των χωρικών και περιφερειακών ανισοτήτων, δικαιότερη κατανομή του διεθνούς και εθνικού πλούτου, αλλαγή των ενεργειακών προτεραιοτήτων, ανατροπή του σημερινού κανιβαλικού υπερκαταναλωτικού προτύπου αποτελούν βασικές και αναγκαίες προϋποθέσεις σωτηρίας. Η μοναδική λύση είναι αυτή που τελευταία ονομάζεται σε παγκόσμιο επίπεδο «έξυπνη πράσινη ανάπτυξη». Αυτό είναι το κρίσιμο στοίχημα στον αγροτικό τομέα, στις υπηρεσίες, στον τουρισμό, στον πολιτισμό, στην ενέργεια. Αυτό είναι πάνω και πέρα απ' όλα το κρίσιμο στοίχημα στην έρευνα, την τεχνολογία, την καινοτομία

και την παιδεία.

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, ο Μπαν Κι Μουν, διακηρύσσει σε όλους τους τόνους: «Υπάρχει πράσινο αντίδοτο στην κρίση». Οι Ευρωπαίοι σοσιαλιστές δεσμεύονται για μια έξυπνη πράσινη ανάπτυξη που θα δημιουργήσει πάνω από δέκα εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας. Ο Μπαράκ Ομπάμα θα επενδύσει τα επόμενα χρόνια πάνω από 150.000.000.000 δολάρια σε καθαρές μορφές ενέργειας με δημιουργία πέντε εκατομμυρίων νέων θέσεων εργασίας. Στη Γερμανία μέχρι το 2020 οι απασχολούμενοι στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας θα είναι περισσότεροι απ' αυτούς της γερμανικής αυτοκινητοβιομηχανίας. Το 10% του εισοδήματος των πολιτών φοροαπαλλάσσεται για δέκα χρόνια για όσους επενδύσουν στη θερμομόνωση των κατοικιών τους. Στη Μεγάλη Βρετανία τα επόμενα χρόνια οι επενδύσεις 100.000.000.000 δολαρίων σε αιολικά πάρκα θα δημιουργήσουν εκατόν εξήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Ο Νικολά Σαρκοζί θα διαθέσει για τα επόμενα δέκα χρόνια και κάθε χρόνο 2.000.000.000 ευρώ για τη βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας των κτηρίων και τη δημιουργία εκατόν πενήντα χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ανέφερα μερικά παραδείγματα από τη διεθνή εμπειρία. Όταν οι άλλοι Ευρωπαίοι πρωθυπουργοί προσπαθούν να γράψουν σελίδες της δικής τους εθνικής ιστορίας, δυστυχώς ο Έλληνας Πρωθυπουργός δεν μπορεί ούτε «σκονάκι» αντιγραφής να χρησιμοποιήσει, δεν μπορεί ούτε καν να αντιγράψει πετυχημένα μέτρα άλλων Ευρωπαίων συναδέλφων του. Οι Έλληνες θέλουν μια κοινωνία δικαιοσύνης και αλληλεγγύης. Οι Έλληνες θέλουν ένα κράτος σύγχρονο, αποκεντρωμένο, επιτελικό. Η κοινωνία ζητά μια ανθρωπινή πολιτική που να σέβεται και να υπηρετεί αξίες και ιδανικά, που να τη διαπερνά ευαισθησία και κοινωνική αλληλεγγύη, μια πολιτική που και να ακούει και να βλέπει και να αισθάνεται και να οραματίζεται και να πράττει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μανιάτη.

Το λόγο έχει ο κ. Αλέκος Παπαδόπουλος για επτά λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τρέφω κανέναν απολύτως σεβασμό κυρίες συνάδελφοι, στον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης, μολοντί είναι μια κορυφαία διαδικασία, και όπως λέγεται, αποτελεί τη βάση της σύγχρονης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, θα έλεγα ότι αποτυπώνει ένα κείμενο ατάκτως ερριμμένων αριθμών, μια ψευδή απεικόνιση της χώρας, προκειμένου να αποκρύψει, αλλά δεν αποκρύπτεται, η δημοσιονομική κατάντια της χώρας. Θα ήταν προτιμότερο να είχαμε πάει -έτσι θα έκαναν οι σοβαρές χώρες- στο σύστημα των δωδεκατημορίων για να αντιμετωπιστεί η παρούσα περίοδος, κάτι το οποίο εγώ προσωπικά θα το υποστήριζα. Όμως, υπάρχει και κάτι βαθύτερο, το οποίο αναδεικνύεται μέσα από μια πολιτική αντίληψη πολλών τελευταίων ετών, το οποίο εσείς φέρετε ως επιχείρημα -δεν ήταν στη δημόσια ρητορική σας των προηγούμενων χρόνων- και αφορά τη δημοσιονομική κατάρρευση της χώρας μας και έχει να κάνει με την αποτύπωση του δημοσίου χρέους.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ομολογήσουμε ενώπιον του ελληνικού λαού ότι ένας ιδιότυπος παραπλανητικός λαϊκισμός, τον οποίο εσείς μην τον επικαλείστε, διότι με αυτόν ενσκήψατε στην πολιτική ζωή, ο οποίος διατρέχει το σύνολο της πολιτικής ζωής της χώρας μας, είναι εκείνος ο οποίος δημιούργησε πεποιθήσεις ότι η άσκηση πολιτικής δεν είναι η παραγωγή πλούτου, αλλά είναι άσκηση πολιτικής με δανεικά. Και όταν το τελευταίο διάστημα το δημόσιο χρέος διογκωνόταν σαν το πτώμα του Αμαδέου του Ίψεν, μια πολιτική η οποία στραγγάλιζε κάθε δυνατότητα της χώρας μας να ασκεί δημόσιες πολιτικές, είτε αναπτυξιακές είτε κοινωνικού χαρακτήρα, η πιο αντιπροσδυτική, η πιο αντιλαϊκή επιλογή, αυτή η οποία μας οδήγησε σε συνδυασμό με το έλλειμμα του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών, αυτό το φονικό δίδυμο, στη σημερινή ασφυξία, η οποία θα οδηγήσει σε οδύνες το επόμενο διάστημα, υπήρχαν άνθρωποι και από το χώρο της επιστήμης και από το χώρο της

οικονομίας λίγοι και από το χώρο της πολιτικής, οι οποίοι επεσήμαιναν τους κινδύνους ότι, σε περίπτωση κρίσης, όταν θα ερχόταν η ώρα των παγκόσμιων ανισορροπιών, χώρες με υψηλό δημόσιο χρέος και δημοσιονομική ανισορροπία θα αντιμετώπιζαν πολύ μεγαλύτερα προβλήματα απ' ό,τι αντιμετωπίζουν χώρες με ισχυρή παραγωγική βάση και με νοικοκυρεμένα δημοσιονομικά. Ξέρετε ποια ήταν η απάντηση; Η απάντηση ήταν μια οξεία επίθεση, είτε σε δημόσιο λόγο είτε κατ' ιδίαν, με χαρακτηρισμούς οι οποίοι υπέκρυπταν μια αλαζονεία, μια αμετροπέπεια και μία οίηση, με κατηγορίες μάλιστα και προσωπικού χαρακτήρα «δημοσιονομιστές», «δεξιών αποκλίσεων», «γραφικοί», «εμμονές», «νεοφιλελεύθεροι», για να μπορεί να συντηρηθεί ένα πνεύμα που οδηγούσε μαθηματικά τη χώρα εδώ που την έφερε. Και αν μεν αυτά, αυτοί που τα δέχονταν ήταν ζήτημα προσωπικής διαχείρισης αδιάφορο για την πολιτική, όμως εδώ αναδεικνύονται και ζητήματα πολιτικής ηθικής, όταν βλέπουμε η υποκρισία να παίρνει και άλλες μορφές, όπως τη μορφή να εμφανίζονται ενώπιον του Βήματος της Βουλής, όπως παρατηρούμε αυτές τις μέρες, ή να πηγαίνουν από το πρωί μέχρι το βράδυ στα διάφορα τηλεοπτικά μέσα, όπου εκεί ολοκληρώνεται ο κατεδαφισμός της χώρας μας, να κλαίνε για τη χαμένη δημοσιονομική τιμή της χώρας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Και αυτό πηγαίνει και κάπου αλλού, αγαπητοί φίλοι, πηγαίνει σε μια μελαγχολική σκέψη, πηγαίνει στη συνολική αποτύπωση του κύκλου της Μεταπολίτευσης που είναι στο τέλος, είναι εν αποδρόμη. Πηγαίνει στην οδυνηρή διαπίστωση, ότι η σημερινή κρίση συναντάει μια χώρα χωρίς παραγωγική βάση, με αποξηραμένες παραγωγικές δυνατότητες, αφού στο Ακαθάριστο Εθνικό μας Εισόδημα το 70% είναι κατανάλωση, και αυτό συνδυάζεται με μία εκτεταμένη μαύρη οικονομία πάνω από 45%. Αυτό συναντιέται επίσης με τη θεσμική καταρράκωση και αποδιοργάνωση της χώρας μας και επίσης αυτό συναντιέται, όπως σας είπα, με το υψηλότερο στον κόσμο -και πρέπει να το πούμε στον ελληνικό λαό- έλλειμμα στο ισοζύγιο εξωτερικών μας συναλλαγών και με το δημόσιο χρέος, αυτό το δημοσιονομικό κατάντημα που είναι το υψηλότερο στην Ευρώπη, δείχνει πολύ χαρακτηριστικά, πολύ ανάγλυφα ότι το επόμενο διάστημα, στην κρίση που έρχεται στους επόμενους μήνες, θα συναντηθεί το οικονομικό κραχ μαζί με το κοινωνικό κραχ. Δεν είναι αυτά που βλέπουμε έξω τώρα, η κρίση, αυτά είναι πρόδρομα στοιχεία. Αυτό που θα έρθει και θα πλήξει, θα πλήξει καταστάσεις που θα συνδυαστούν σε εκρηκτικό μίγμα με το θεσμικό έλλειμμα της χώρας μας και όλα αυτά θα συναντήσουν ένα πολιτικά ασθενές σύστημα διακυβέρνησης μαζί με μια βαθειά καχυποψία και με έναν παράλυτο διοικητικό μηχανισμό. Οφείλουμε να κάνουμε, δύο πράγματα. Το πρώτο είναι να πούμε στον ελληνικό λαό τι συμβαίνει. Από εκεί ξεκινάμε. Νομιμοποίηση, που δεν την έχετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και πρέπει να την αναζητήσουμε όλοι μας, να πούμε στον ελληνικό λαό καθαρά ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να ζούμε με δανεικά. Τέλος, έληξε αυτή η ιστορία.

Το δεύτερο που πρέπει να του πούμε είναι ότι τα επόμενα χρόνια...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συνήθως οι πρώην Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών παίρνουν ένα λεπτό παραπάνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αυτό ήταν αυτό-ματο, προχωρήστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τα επόμενα δύο με τρία χρόνια το επίπεδο ευημερίας του ελληνικού λαού θα είναι τουλάχιστον κάτω από το 20% από το σημερινό. Πρέπει να πούμε στον ελληνικό λαό ότι χρειάζεται μία σταθεροποίηση της οικονομίας -από εκεί ξεκινάμε- αλλά σταθεροποίηση της οικονομίας σημαίνει συγκροτημένες δημόσιες πολιτικές, οι οποίες υποστηρίζουν την ισχυρή απόφαση του Έθνους ότι θέλει να επιβιώσει.

Δεν είμαι εγώ από εκείνους που θα πουν ότι είμαστε σε φάσμα χρεοκοπίας. Το λέω μετά λόγου γνώσεως, γιατί εγώ διαχειρίστηκα χρεοκοπία στη χώρα μας το 1993-1996. Υπάρχουν

τεχνικές, τουλάχιστον στο πρώτο διάστημα, να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της κάλυψης των χρηματοδοτικών αναγκών της χώρας μας μέσα από ιδιωτικές καταθέσεις. Αυτό θα κάνετε το Γενάρη και μη το φέρετε και αυτό ως επιτυχία, γιατί έχετε να κάνετε έκδοση -εκτός από μία του Νοεμβρίου που ήταν τριετής- με ιδιωτικές τοποθετήσεις, private investment, για να μην σας φύγουν και επισήμως τα επιτόκια, τα spread, από το σημερινό επίπεδο.

Αγαπητοί φίλοι, το θέμα δεν είναι αν θα μπορούμε σε διαδικασία διεθνούς οικονομικού ελέγχου. Επειδή δεν διαβλέπω αυτή τη στιγμή, σε μία χώρα η οποία είναι ξεστρατισμένη με την έννοια της απορρύθμισης και σε μία χώρα αποσταθεροποιημένη, ότι μπορεί να αντιμετωπίσει άνετα το πρόβλημα της σταθεροποίησης της οικονομίας της και των άλλων θεσμικών παραμέτρων, εγώ θα έλεγα μήπως, στην κατάσταση που είμαστε, εμείς να επιζητήσουμε ένα διεθνή οικονομικό έλεγχο, αναλαμβάνοντας ως πολιτική, οικονομική, κοινωνική, πνευματική ελίτ της χώρας να γίνε από άλλους εκείνο το οποίο έχουμε εμείς ως μέγα χρέος.

Αυτό είναι ένας βαθύς προβληματισμός διότι, κύριοι, η κρίση είναι προ των πυλών. Ο Αννίβας είναι ante portas και έχει σημασία να σωθεί η πόλη, η Ρώμη και όχι οι Καίσαρες ούτε οι Συγκλητικοί.

Θέλω να τελειώσω με κάτι. Επειδή βλέπω να παρελαύνουν συνεχώς από εδώ και έξω κυρίως, εκεί που διαμορφώνονται από την επικοινωνία των εντυπώσεων κλαυθοί και οδυρμοί για τους θεσμούς της χώρας, το πολιτικό σύστημα, λες και εμείς δεν είμαστε το πολιτικό σύστημα ή δεν είμαστε εμείς που καταρρακώσαμε τους θεσμούς, θα ήθελα να σας διαβάσω ένα απόσπασμα του Γιώργου Σεφέρη από τη συνομιλία του με τον Φαμπρίκιο το 1966. Ο Φαμπρίκιος ήταν ο Γιώργος Θεοτοκάς.

Εκεί λέει το εξής: «Δεν μου φταίνε οι θεσμοί και τα πολιτικά συστήματα. Μου φταίει το δαιμόνιο που έχουμε να εξευτελίζουμε τον κάθε θεσμό και το κάθε σύστημα και να σκεπάζουμε τα καμώματά μας με ρητορείες». Η χώρα μας έχει δεμένα χέρια, δεν έχει μόνο ρητορείες, έχει μπόλικες -ίσως αυτές να ήταν για άλλες εποχές- τώρα έχει βάλει και την κουκούλα, είναι κουκουλωμένη η χώρα!

Απευθυνόμενος σε εσάς, κύριοι της Κυβέρνησης, θέλω να εκφράσω μια παραδοξολογία. Δεν μπορώ να αντιληφθώ πως, άνευ ιδίας ικανότητας, πραγματικά εξακολουθείτε να είστε Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ελπίζω, κύριε Παπαδόπουλε, να μην έχετε παράπονο για το χρόνο που σας παρασχέθηκε. Δεν θα μπορούσα άλλωστε εγώ προσωπικά να σας τον στερήσω, και το ξέρετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Βερελής.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Νέα Δημοκρατία δεν υπάρχει στην Αίθουσα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ελάτε, κύριε Βερελή.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ επί τρεις μέρες Υπουργούς της Κυβέρνησης να αναφέρονται σε άπειρα επιτεύγματα, να αναφέρονται σε μεγάλες επιτυχίες και νομίζω ότι ένα πράγμα το οποίο πρέπει να κάνουμε, είναι αυτές τις «επιτυχίες» να τις παρουσιάσουμε εδώ επίσημα από το Βήμα της Βουλής.

Από το 2004 μέχρι σήμερα συστηματικά η χώρα έχει οδηγηθεί σ' έναν οικονομικό κατήφορο και όπου υπάρχει οικονομικός κατήφορος υπάρχει ταυτόχρονα μία κρίση που ακουμπά όλη την κοινωνία. Αυτό που βλέπουμε σήμερα στους δρόμους, είναι τα παιδιά τα οποία αγωνιούν για το μέλλον. Κάνω μία αντιδιαστολή έντονη μ' αυτούς που φορούν τις κουκούλες και οι οποίοι είναι προϊόν της δικής σας αδυναμίας και της ελλειμματικής πολιτικής, οι οποίοι καταστρέφουν και έρχεστε εσείς μετά με τα χρήματα των φορολογουμένων να πληρώσετε. Γιατί μόνο αυτό

μπορείτε να κάνετε πια, να πληρώνετε δανειζόμενοι.

Αυτά τα παιδιά, λοιπόν, έχουν μία αγωνία για το μέλλον. Το μέλλον, όμως, χρειάζεται θέσεις εργασίας. Για τις θέσεις εργασίας εγώ ένα τρόπο ξέρω, να γίνονται με επενδύσεις. Οι επενδύσεις μειώθηκαν. Όλοι οι οικονομικοί δείκτες έχουν γίνει απολύτως πιο δυσμενείς για την Ελλάδα.

Η ανταγωνιστικότητα της χώρας έχει καταρρεύσει. Η παιδεία βρίσκεται σε πολύ άσχημο σημείο. Είμαι από αυτούς που θεωρώ ότι δεν φθάνουν μόνο τα χρήματα. Πρέπει να δοθούν χρήματα στην παιδεία, αλλά η Ιταλία να ξέρετε δίνει τα περισσότερα χρήματα ανά μαθητή από όλη την Ευρώπη και το αποτέλεσμα είναι σχεδόν ίδιο με το δικό μας.

Ήθελα μόνο ένα παράδειγμα να πω. Έχουμε στη μέση εκπαίδευση επτά χιλιάδες καθηγητές ξένων γλωσσών. Εγώ δεν ξέρω ένα παιδάκι το οποίο να έχει μάθει ξένη γλώσσα μόνο μέσα στο σχολείο, ένα και όποιος το ξέρει να μου το πει εδώ μέσα. Έχουμε τετρακόσια είκοσι μεταπτυχιακά τμήματα, που τα περισσότερα παράγουν χαρτιά για τον Α.Σ.Ε.Π. και το ερευνητικό αποτέλεσμα της χώρας τείνει προς το μηδέν. Δεν έχουμε οργανώσει τα μυαλά της χώρας. Όλες οι χώρες αν θέλουν να έχουν προοπτική, αυτό πρέπει να κάνουν.

Το κόστος στο δημόσιο τομέα αυξήθηκε εγκληματικά. Μόνο η μισθοδοσία του δημόσιου τομέα αυξήθηκε κατά 43 μονάδες από το 2004 μέχρι σήμερα, 30% σχεδόν πάνω από τον πληθωρισμό της ίδιας περιόδου. Αυξήθηκαν οι απασχολούμενοι κατά απόλυτο αριθμό στο ίδιο διάστημα κατά εβδομήντα χιλιάδες. Αυτή είναι η πολιτική την οποία κάνετε.

Ακούω περί νεοφιλελευθερισμού. Το νεοφιλελευθερισμό τον αντιμετωπίζεις, το φιλελευθερισμό τον κριτικάρεις. Αυτόν τον απίθανο «χαβαλέ», τον οποίο παρουσιάζει η χώρα στα ανώτατα επίπεδα της ηγεσίας της, είναι αυτός τον οποίο δεν μπορείς να παλέψεις με τίποτα και τα αποτελέσματα έρχονται.

Η νέα γενιά έχει αγωνίες. Ξέρει ότι δεν αντιμετωπίζει ισονομία. Θα ήθελα να ακούσω τον κύριο Υπουργό Εθνικής Αμύνης να μας πει τι κάνει με τα παιδιά τα οποία έχουν υποχρέωση να βρίσκονται στον Έβρο ή σε άλλες ακριτικές περιοχές και βγαίνουν μία φορά την εβδομάδα να πιουν ένα καφέ σε ένα καφενείο και με άλλους οι οποίοι είναι στο κέντρο της Αθήνας και βγαίνουν τριάντα ημέρες, ενώ μένουν μία μέρα μόνο μέσα. Όταν αυτό θα φθάσει στα μυαλά της νεολαίας, εκεί θα έχετε να μαζέψετε ακόμα μεγαλύτερες αντιδράσεις.

Άλλο επίτευγμά σας, πάγωσαν τα μεγάλα έργα της χώρας. Άλλο επίτευγμά σας, δεν γνωρίζω, κύριοι Υπουργοί μου, καμμία Δ.Ε.Κ.Ο. –αν την ξέρετε, σας προσκαλώ να την πείτε– που να πηγαίνει καλύτερα σήμερα απ' ό,τι πήγαινε το 2004. Καμμία, μηδέν.

Στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών τότε κάναμε δέκα πράγματα. Το ενδέκατο μετά από πέντε χρόνια το περιμέναμε ακόμα. Δεν έχει γίνει το ενδέκατο ακόμα. Ο νέος πλούτος της χώρας, που είπε και ο Αλέκος Παπαδόπουλος προηγουμένως, είναι η βασική υποχρέωση των κυβερνήσεων. Δεν παράγεται νέος πλούτος. Μειώνεται ο πλούτος της χώρας. Μειώνονται οι μονάδες παραγωγής. Μειώνεται η ενσωμάτωση τεχνολογίας στα παραγόμενα προϊόντα. Έχουμε το χειρότερο σκορ σε όλη την Ευρώπη, 29 εμείς, 42 ο επόμενος, που είναι η Πορτογαλία.

Είχε μία άυλη περιουσία η χώρα. Κάποτε ήταν το «μαύρο» πρόβατο επί κυβερνήσεων του κ. Μητσοτάκη, έγινε «άσπρο» πρόβατο επί κυβερνήσεων Ανδρέα Παπανδρέου και Κώστα Σημίτη, ξανάγινε σήμερα το «μαύρο» πρόβατο, αλλά τα αποτελέσματα δυστυχώς είναι εξαιρετικά επικίνδυνα.

Εσείς ζείτε πολιτικά τον απολίτικο μύθος σας. Ζείτε την απόλυτη εμπειρία, την οποία όμως τραγικά τη ζει ο ελληνικός λαός. Καταρρέετε, αλλά δεν μπορεί να καταρρεύσει μαζί σας και η χώρα. Δεν είναι δυνατόν το σύνολο του πολιτικού κόσμου να αφήσει τη χώρα να καταρρέει, όταν γνωρίζουμε όλοι ότι σε λίγο η χώρα θα είναι στα νύχια κερδοσκόπων και διεθνών τοκογλύφων.

Οι εξελίξεις μιλάνε μόνες τους. Θα υπάρχει δυνατότητα το Μάιο να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις; Μπορεί ο κύριος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών αυτό να το εγγυηθεί; Παίζει πολύ μεγάλο ρόλο αν το εγγυηθεί ο κύριος Υπουργός

Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος ήρθε και μας είπε στην Αίθουσα αυτή ότι τα πράγματα πηγαίνουν πάρα πολύ καλά;

Είναι κουτόφραγκοι όλοι αυτοί οι οποίοι ανησυχούν φοβερά για την πορεία της Ελλάδας; Είναι περιέργοι αυτοί οι οποίοι αρχίζουν και κάνουν σκέψεις δυσμενείς για την Ελλάδα και αυτοί που δεν θέλουν την Ελλάδα στη χώρα της Ευρωζώνης; Έχουν τη δυνατότητα πλέον να μιλούν και γι' αυτό. Αυτές είναι οι μεγάλες επιτυχίες που κάνατε!

Και μέσα στην όλη αυτή ιστορία ένα πράγμα οφείλουμε να προστατεύσουμε, την κοινή μας λογική. Η κοινή λογική δεν μπορεί να καταρρεύσει μαζί σας και για το λόγο αυτό πρέπει πολύ γρήγορα να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές. Και για το λόγο αυτό, η τελευταία συνεισφορά του κ. Καραμανλή μπορεί να είναι το να ορίσει ημερομηνία εκλογών για να μπορέσει η χώρα να περάσει το αδιέξοδό της. Μόλις θα οριστεί ημερομηνία εκλογών, κύριοι Υπουργοί, θα συμβεί ένα πολύ απλό πράγμα. Οι διεθνείς αγορές είναι βέβαιες ότι θα υπάρξει αλλαγή κυβέρνησης και ο λόγος αυτός θα είναι που θα υποστυλωθεί, σε κάποιο βαθμό, η εμπιστοσύνη των διεθνών αγορών και θα σταματήσει αυτός ο επικίνδυνος δρόμος προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αν δεν αντιδράσουμε, αν δεν δώσουμε δείγματα άμεσα ότι μπορούμε να σηκώσουμε τη χώρα από το χάλι, στο οποίο την έχετε οδηγήσει, τα πράγματα στην Ελλάδα θα είναι πάρα πολύ άσχημα.

Εγώ, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, έχω την άποψη ότι οι κυβερνήσεις οι οικουμενικές είναι αρνητικές κυβερνήσεις και το έχω πει επανειλημμένα. Έχω την άποψη ότι οι λεγόμενες «κυβερνήσεις του μεγάλου συνασπισμού» ζημιά κάνουν στη χώρα. Αυτό το οποίο χρειάζεται η χώρα είναι λύσεις επείγοντως. Οι λύσεις προσφέρονται από την κοινή λογική και από το όραμα. Η Κυβέρνησή σας δυστυχώς δεν είχε ποτέ όραμα. Έχει χάσει και την κοινή λογική!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κ. Βερελή και για το ότι τηρήσατε το χρόνο.

Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Βλάχος έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2009 γίνεται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη συγκυρία για την παγκόσμια κοινότητα, για την Ευρώπη και για τη χώρα μας. Σαφώς οι συνθήκες είναι διαφορετικές σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές. Η χρηματοπιστωτική κρίση προκάλεσε τριγμούς και αβεβαιότητα στο παγκόσμιο σύστημα. Η οικονομική ύφεση πέρασε για πρώτη φορά το κατώφλι της Ευρωζώνης. Το κυρίαρχο ζήτημα είναι παντού η διεθνής κρίση.

Είναι ξεκάθαρο ότι η σημερινή συγκυρία, με τις σημαντικές δυσκολίες αλλά και τις ευκαιρίες για δράσεις που περικλείει, απαιτεί απ' όλους ευθύνη και αποφασιστικότητα. Απαιτεί συγκεκριμένες και αξιόπιστες προτάσεις κι όχι κραυγές, όπως αυτές στις οποίες καταφεύγει η Αξιωματική Αντιπολίτευση προσπαθώντας να καλύψει την ένδεια επιχειρημάτων και πολιτικού λόγου που έχει.

Ακούστηκε και ακούγεται αυτές τις μέρες από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης μια κριτική σε υψηλούς τόνους, χωρίς όμως κανένα να καταθέσει προτάσεις, μέτρα που θα έδιναν διέξοδο από τη μεγάλη αυτή κρίση που σήμερα, όπως ισχυρίζονται, βρίσκεται η χώρα.

Ακούστηκε νωρίτερα από την κ. Παπανδρέου, μεταφέροντας ένα δυσμενές κλίμα και σχολιασμούς σε βάρος της πατρίδας μας που έγινε σε διεθνή συνάντηση, ότι περιμένουν ότι η Ελλάδα θα είναι η πρώτη χώρα που θα φύγει από την Ευρωζώνη. Και πραγματικά αναρωτιέται κανείς, η κ. Παπανδρέου δεν ήξερε ή δεν ήθελε να υπερασπιστεί την πατρίδα μας; Γιατί περί αυτού πρόκειται πια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Υπουργείο Ανάπτυξης καταβάλλουμε μια σκληρή προσπάθεια σ' ένα περιβάλλον ιδιαίτερα δύσκολο, θα έλεγα. Δουλεύουμε συστηματικά και κάνου-

με πράξη όλες τις δεσμεύσεις μας απέναντι στον καταναλωτή. Ο μόνος δρόμος που έχουμε μπροστά μας είναι η ένταση της προσπάθειας μέχρι το τελικό αποτέλεσμα που δεν μπορεί να είναι άλλο από τη συνεχή βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς προς όφελος των καταναλωτών αλλά και της υγιούς επιχειρηματικότητας. Να εργαστούμε δηλαδή προς όφελος του συμπολίτη μας, του συνανθρώπου της διπλανής πόρτας.

Προς αυτή την κατεύθυνση το Υπουργείο Ανάπτυξης κινείται μεθοδικά και υπεύθυνα. Όπως γνωρίζετε, στο χρόνο που έχουμε την πολιτική ευθύνη του Υπουργείου, έχουμε ξεκινήσει μια εντατική προσπάθεια για την ομαλή λειτουργία της αγοράς με συγκεκριμένες δράσεις που υλοποιούμε βήμα-βήμα. Διαμορφώσαμε ένα νέο και πιο αυστηρό θεσμικό πλαίσιο. Δημιουργούμε νέες δομές ελέγχου και εποπτείας, ενώ αναβαθμίζουμε τις υφιστάμενες.

Πιο συγκεκριμένα. Δημιουργήθηκε Υπηρεσία Εποπτείας της Αγοράς. Θεσπίστηκε η αναλυτική τεκμηρίωση τιμών με τις οποίες διακινούνται προϊόντα σε άλλες χώρες, από διεθνείς ομίλους. Καθιερώσαμε υποχρεωτική υποβολή κοστολογικών στοιχείων για προϊόντα που παράγονται στην Ελλάδα. Θεσπίσαμε υποχρεωτική αναγραφή των εκπτώσεων επί των τιμολογίων και κατάθεση εντός είκοσι ημερών από τη σύναψη κάθε συμφωνίας για παροχές για οποιονδήποτε λόγο, ώστε να διακριβωθεί η πραγματική τιμή χρέωσης. Επιβάλαμε την υποχρεωτική γνωστοποίηση στις αρμόδιες Υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου των ειδικότερων συμφωνιών μεταξύ προμηθευτών και αλυσίδων λιανεμπορίου. Εφαρμόσαμε νέο κανονισμό λειτουργίας των Οργανισμών Κεντρικών Αγορών Αθήνας και Θεσσαλονίκης, με τη δυνατότητα για πρώτη φορά σε συνεταιρισμούς και ομάδες παραγωγών να μπορούν για όσο χρόνο θέλουν να πωλούν τα προϊόντα τους μέσα από το χώρο των κεντρικών αγορών.

Στηρίξαμε έμπρακτα τις καταναλωτικές οργανώσεις προχωρώντας αφενός μεν στη διαδικασία πιστοποίησης αυτών αλλά δε και στην γενναία χρηματοδότησή τους. Αξίζει να σημειωθεί ότι για τη φετινή χρονιά δόθηκαν δεκαπέντε φορές περισσότερα χρήματα απ' ό,τι εκείνα που δόθηκαν το 2004. Η φετινή, μάλιστα, χρηματοδότηση είναι διπλάσια της περυσινής. Αυτή είναι η δική μας προσέγγιση, αυτή είναι η δική μας στήριξη στις καταναλωτικές οργανώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με συνεχείς κοστολογικούς ελέγχους, που συστηματικά πραγματοποιήθηκαν και εντάθηκαν από τον περασμένο Σεπτέμβριο, καταφέραμε την ανάκληση ανατιμήσεων και μειώσεις τιμών σε περίπου δέκα χιλιάδες κωδικούς προϊόντων που διακινούνται στο λιανεμπόριο. Μας ικανοποιεί τόσο εμάς όσο και όλους τους συνεργάτες μας στο Υπουργείο η δήλωση του Γενικού Γραμματέα της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας που εξηγεί ότι η μείωση του πληθωρισμού οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη συγκράτηση και τη μείωση των τιμών των τροφίμων. Δεν υποστηρίζουμε βέβαια ότι λύθηκε το πρόβλημα. Γι' αυτό συνεχίζουμε, μέσα από την αδιαπραγμάτευτη τήρηση της νομιμότητας, να διασφαλίζουμε τον υγιή ανταγωνισμό που είναι προϋπόθεση για την προστασία του καταναλωτή. Έτσι εντατικοποιήσαμε τους ελέγχους, στείλαμε στον εισαγγελέα χονδρεμπορικές εταιρείες που υπέπεσαν σε φορολογικές και αγορανομικές παραβάσεις, παραπέμφαμε επίσης στον εισαγγελέα μεγάλες εταιρείες λόγω ελλιπούς παροχής στοιχείων στο Υπουργείο Ανάπτυξης σχετικά με το πλαίσιο των ειδικών συμφωνιών με τους πελάτες τους. Επιβάλαμε πρόστιμα που υπερβαίνουν το 1,2 εκατομμύριο ευρώ σε μεγάλες εταιρείες λόγω ελλιπούς υποβολής κοστολογικών στοιχείων. Κλείσαμε για πρώτη φορά καταστήματα, σούπερ μάρκετ, για σειρά παραβάσεων.

Συνεχίζουμε σταθερά, καθώς έχουμε την πολιτική βούληση να συγκρουστούμε με όσους δεν αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να σεβαστούν τον καταναλωτή.

Ακόμη με υπευθυνότητα κάναμε παρέμβαση στην τραπεζική αγορά για την ανάκληση αναίτιων αυξήσεων επιτοκίων στις πιστωτικές κάρτες. Με την υπουργική απόφαση που εκδώσαμε το καλοκαίρι αποδείξαμε έμπρακτα ότι προστατεύουμε το δανειολήπτη, καταναλωτή τραπεζικών προϊόντων και υπηρε-

σιών από καταχρηστικές χρεώσεις και όρους.

Επιπλέον, με το νομοσχέδιο που πριν λίγες μέρες δώσαμε στη δημοσιότητα βάζουμε τέλος στον εκφοβισμό και εμπαιγμό των δανειοληπτών καθιερώνοντας για πρώτη φορά αυστηρό πλαίσιο δράσης, λειτουργίας των λεγόμενων «εισπρακτικών εταιρειών». Με την πρόταση αυτή θεσπίζεται ειδικό κανονιστικό πλαίσιο, το οποίο θέτει πλέον διαφανείς όρους δράσης και λειτουργίας των εν λόγω εταιρειών δίνοντας τέλος σ' ένα νοσηρό φαινόμενο επιχειρηματικής δράσης.

Θυμίζω επιγραμματικά ότι με την πρόταση νόμου απαγορεύεται ρητά η είσπραξη χρηματικών απαιτήσεων από τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται με αυτό το αντικείμενο βάσει συμβάσεων που συνάπτουν με διάφορες τράπεζες ή εταιρείες του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Οι εταιρείες αυτές πλέον θα ονομάζονται και θα είναι «εταιρείες ενημέρωσης οφειλετών για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις», ενώ δημιουργείται μητρώο καταχώρισης των εν λόγω εταιριών, που θα τηρείται στο Υπουργείο Ανάπτυξης και συγκεκριμένα στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε συνδυασμό με πολιτικές ενίσχυσης της ποιότητας και προστασίας του καταναλωτή δημιουργείται ένα συνολικό πλέγμα δράσεων για την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της δραστηριότητάς μας είναι το Παρατηρητήριο Τιμών. Με αυτό ενισχύεται το δίκτυο προστασίας και ασφάλειας για τον Έλληνα καταναλωτή ενώ επιτυγχάνεται ακόμη πιο αποτελεσματικά ο στόχος για διαφάνεια στην αγορά. Πρόσφατα, όπως ανέφερα, ιδρύσαμε την Υπηρεσία Εποπτείας της Αγοράς.

Κεντρικός στόχος του Υπουργείου το επόμενο διάστημα είναι να την καταστήσει επιχειρησιακά πανέτοιμη. Η νέα υπηρεσία αναμένεται να αξιοποιήσει την εμπειρία που υπάρχει στο Υπουργείο Ανάπτυξης με την επεξεργασία των κοστολογικών στοιχείων, την επεξεργασία των συμφωνιών μεταξύ προμηθευτών και λιανεμπορίου, τον έλεγχο των τιμοκαταλόγων.

Με τα εξειδικευμένα παλαιά στελέχη, που υπηρετούν σήμερα στο Υπουργείο Ανάπτυξης καθώς και τα νέα που θα έλθουν, θα μπορεί αποτελεσματικά και άμεσα να φέρει σε πέρας το ελεγκτικό έργο, αντιμετωπίζοντας κάθε πρόβλημα στη βάση του, υποβοηθώντας έτσι το έργο της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Επόμενο βήμα για εμάς είναι η αναβάθμιση του ρόλου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, την οποία πιστεύουμε και στηρίζουμε. Δίνουμε έμφαση στην αναδιοργάνωσή της, στην ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, στη μείωση της γραφειοκρατίας. Στόχος μας, με την κατάθεση άμεσα σχετικού νομοσχεδίου, είναι να την κάνουμε πιο ευέλικτη, πιο αποτελεσματική.

Με την αξιοποίηση και της ευρωπαϊκής εμπειρίας επιδιώκουμε να την καταστήσουμε κεντρικό μοχλό για την αντιμετώπιση μεγάλων υποθέσεων και οι αποφάσεις της να γίνονται, κάθε μια, σταθμός στη λειτουργία της αγοράς και της κοινωνίας γενικότερα.

Παράλληλα, εργαζόμαστε για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του Ε.Φ.Ε.Τ. με την αξιοποίηση του επιστημονικού συμβουλίου και τη συγκρότηση Επιτροπής Διαχείρισης Κρίσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ταύτισή μας με τα συμφέροντα του καταναλωτή και η ουσιαστική δέσμευσή μας στην προστασία των δικαιωμάτων του δεν σημαίνει ότι είμαστε εναντίων των επιχειρήσεων. Η αποφασιστικότητάς μας πατάξουμε τις στρεβλώσεις και να τιμωρήσουμε όσους δεν σέβονται τους κανόνες της αγοράς, τους νόμους και το γενικό σύνολο, δεν σημαίνει ότι στοχοποιούμε την επιχειρηματικότητα.

Ίσα-ίσα, στηρίζουμε την επιχειρηματικότητα και προωθούμε τον υγιή και θεμιτό ανταγωνισμό. Έχουμε τονίσει πολλές φορές ότι ο ανταγωνισμός είναι συνώνυμο της ανάπτυξης που είναι και το ζητούμενο για κάθε οικονομία. Στην κατεύθυνση της ανάπτυξης, η στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων αποτελεί για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μονόδρομο.

Σ' αυτό το στόχο είναι επικεντρωμένες όλες οι πρωτοβουλίες που παίρνει το Υπουργείο Ανάπτυξης που αφουγκράζεται τις αγωνίες και τις προσδοκίες των μικρομεσαίων.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Αυτό που λέμε το εννοούμε και το αποδεικνύουμε έμπρακτα με τις τελευταίες δράσεις του Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε., αλλά και τη στήριξη όσων επλήγησαν από τα τελευταία επεισόδια στους δρόμους της Αθήνας και των άλλων πόλεων.

Επίσης, το Υπουργείο Ανάπτυξης για τη στήριξη των επιχειρήσεων προωθεί το Γενικό Εμπορικό Μητρώο, το Γ.Ε.ΜΗ., η ανάπτυξη του οποίου θα συμβάλει στην απλούστευση των διαδικασιών ίδρυσης, οργάνωσης, λειτουργίας και μεταβίβασης των επιχειρήσεων, καθώς και στην απλούστευση εν γένει επικοινωνίας των επιχειρήσεων με το δημόσιο.

Σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να επισημανθεί η σταδιακή βελτίωση επιδόσεων σε διαγωνισμούς κρατικών προμηθειών και ως προς τους ρυθμούς ολοκλήρωσης των διαγωνισμών αυτών και ως προς την εξοικονόμηση χρημάτων.

Είναι ενδεικτικό ότι από τον Ιανουάριο έως το Δεκέμβριο του 2008 έχουν μειωθεί κατά πολύ οι εκκρεμείς υποθέσεις. Είναι ενδεικτικό ότι για την ίδια περίοδο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υφυπουργέ, πρέπει να τελειώσετε. Έχετε υπερβεί κατά δύο λεπτά το χρόνο σας.

Παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, είχα υπ' όψιν μου για λίγο περισσότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Όχι, όχι, δυστυχώς. Είναι αυστηρότατο το ωράριο. Είναι εντολή του Προέδρου. Έχετε περάσει ήδη δύο λεπτά και αυτά είναι, κατά έσχατη παραχώρηση προς εσάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Νωρίτερα δόθηκαν σε συνάδελφο είκοσι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Όχι, όχι. Μόνο οι Υπουργοί μιλάνε είκοσι λεπτά. Οι Υφυπουργοί μιλάνε δέκα λεπτά.

Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα προπαθήσω να κλείσω το συντομότερο.

Έλεγα, λοιπόν, για το ίδιο διάστημα ότι από τις εκατόν είκοσι επτά ολοκληρωθείσες διακηρύξεις, έχουν υπογραφεί οι ενενήντα δύο συμβάσεις. Υπάρχει, λοιπόν, αισθητή μείωση των εκκρεμοτήτων. Και δεν σταματάμε μόνο στην ποσοτική επιτυχία. Θα πρέπει να πω ότι για το διάστημα αυτό εξοικονομήθηκαν χρήματα 1.217.000 ευρώ από τη μείωση της αρχικής προφοράς του αναδόχου, σε σχέση με την τιμή συμβασιολογίας της προμήθειας, μείωση που επετεύχθη χάρη στην επιμονή μας και την επίμονη εργασία στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

Παράλληλα, προωθούμε τη δημιουργία Μητρώου Προμηθευτών και δημιουργούμε τη «μαύρη» λίστα για κάποιους κυρίους που έμαθαν τόσα χρόνια να υποκρίνονται το δημόσιο χρήμα και παραπλανούν συνεχώς τις υπηρεσίες.

Επίσης, σε συνεννόηση με την ηγεσία όλων των φορέων που διενεργούν προμήθειες με το Υπουργείο Ανάπτυξης είμαστε σε ανοικτή γραμμή, ώστε να θέσουμε σε νέα βάση τη δημιουργία των τεχνικών προδιαγραφών και τον προϋπολογισμό των διακηρύξεων. Αυτό σημαίνει διαφάνεια παντού, σεβασμός του μόχθου του Έλληνα κι ένα μεγάλο μέρος αυτής της επιτυχίας μέχρι σήμερα οφείλεται στους συνεργάτες μας, από το γενικό διευθυντή μέχρι και τον τελευταίο υπάλληλο.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες οι πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης Καραμανλή που αποτυπώνονται στον προϋπολογισμό του 2009 θωρακίζουν την εθνική μας οικονομία σε μια δύσκολη διεθνή συγκυρία και αιτιολογούν –θα έλεγα– γιατί η Ελλάδα θα πετύχει καλύτερα αποτελέσματα στον τομέα της ανάπτυξης σε σχέση με άλλες χώρες.

Στη δύσκολη αυτή διαδρομή έχουμε να αντιμετωπίσουμε μπροστά μας πολλές δυσκολίες. Η πολιτική μας στο Υπουργείο Ανάπτυξης είναι μόνο μία όψη αυτής της προσπάθειας και συγκεκριμένης πορείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, αν

έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε. Έχετε ήδη περάσει το χρόνο σχεδόν κατά πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Η συνταγή της απέραντης σιωπής από τη μεριά κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για την ουσία των προβλημάτων, οι ατελείωτες υποσχέσεις για όλους και για όλα δεν αποτελεί πολιτική και μάλιστα κόμματος που φιλοδοξεί να κυβερνήσει, εκτός αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλει να επιστρέψει με τους ίδιους ανθρώπους και τις ίδιες πολιτικές να κάνει τα ίδια και χειρότερα απ' όσα έκανε τις δύο δεκαετίες που είχε την ευθύνη της εξουσίας.

Εμείς πορευόμαστε με γνώμονα την υπευθυνότητα, το συμφέρον της χώρας και της εθνικής μας οικονομίας. Και το συμφέρον αυτό απαιτεί ρήξη με το χθες, στεναχωρεί βολεμένους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ, κλείστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μα, δεν τελειώ-νετε όμως!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Τελειώνω, στην ουσία είμαι.

Γι' αυτό σας καλούμε να εγκαταλείψετε τη δημαγωγία και το λαϊκισμό, να πάμε μαζί στον ίδιο δρόμο, το δρόμο της ευθύνης. Είναι το σημείο συνάντησης των υπεύθυνων πολιτικών που λένε την αλήθεια και υπηρετούν το παρόν και το μέλλον του Έλληνα πολίτη.

Αυτή η ευθύνη μας οδηγεί να πούμε «ΝΑΙ» στον προϋπολογισμό! Ένα πολιτικά δυνατό «ΝΑΙ» δίνει ελπίδα και προοπτική στην πατρίδα μας, δίνει ελπίδα και προοπτική σε κάθε Ελληνίδα και σε κάθε Έλληνα.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Ντινόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στη Β' Αθηνών έχει το λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Χθες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτή την Αίθουσα ανάμεσα στα πολύ ανακριβή που ακούστηκαν από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ειπώθηκε και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τον κ. Πάγκαλο, αμέσως μετά την ομιλία του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ότι δήθεν ο έγκυρος «ECONOMIST» γράφει πως η Ελλάδα θα τεθεί εκτός Ο.Ν.Ε..

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τα άρθρα του «ECONOMIST» από το Σεπτέμβριο και μετά. Πουθενά δεν αναφέρεται κάτι τέτοιο, όπως και ποτέ δεν ετέθη θέμα δανεισμού της Ελλάδας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Αντιθέτως, ο «ECONOMIST» στο τελευταίο άρθρο του αναφέρει την ανάγκη για κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή αναφέρεται στο άρθρο 16 που αποτελεί και αυτό κορυφαίο παράδειγμα της αντιφατικότητας και του λαϊκισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σταματήστε, λοιπόν, κύριοι της Αντιπολίτευσης, αγαπητοί συνάδελφοι, να πληγώνετε την Ελλάδα με δήθεν αναφορές και δημοσιεύματα του διεθνούς Τύπου που πολύ απλά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Βλέπετε, άλλωστε, ότι η συζήτηση για τον προϋπολογισμό αναδεικνύει μια ουσιαστική πολιτική διαφορά, τη διαφορά ανάμεσα στην πολιτική υπευθυνότητας της Νέας Δημοκρατίας και στον ανεύθυνο λαϊκισμό του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Αυτός ο λαϊκισμός πράγματι κυριάρχησε τους τελευταίους μήνες. Βλάστησε –θα έλεγε κανείς– μέσα σε ένα νοσηρό πολιτικό κλίμα. Αλλά κάποτε έρχεται και η ώρα της αλήθειας και αυτή είναι η ώρα της συζήτησης στο Κοινοβούλιο.

Πάμε όμως τρεις μήνες πίσω. Η παροχολογία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης άρχισε στη Θεσσαλονίκη, χωρίς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πει ποτέ πού θα βρει τα λεφτά για να υλοποιήσει όσα υποσχόταν. Τότε μάλιστα ισχυριζόταν ότι δεν υπάρχει καν διεθνής οικονομική κρίση.

Όταν όμως άρχισε η κατάρρευση των αμερικανικών τραπεζών, αλλάξατε πολιτική γραμμή. Και τι προτείνετε; Ανάμεσα σε άλλα νεφελώδη, και τη σύγκληση της Επιτροπής Στίγκλιτς διά στόματος μάλιστα του κ. Παπανδρέου, ένα νέο –λέει– παγκό-

σμιο οικονομικό σύστημα διακυβέρνησης των σοσιαλιστών!

Ουδέποτε όμως μας πληροφορήσατε για τα αποτελέσματα της Επιτροπής Στίγκλιτς. Ποτέ δεν μάθαμε τις σοσιαλιστικές προτάσεις της για την αντιμετώπιση της διεθνούς κρίσης.

Αντιθέτως, ακούγαμε εσάς να κατακεραυνώνετε τους τραπεζίτες. Προκαλέσατε μάλιστα κατάθεση αγωγών τραπεζιτών σε βάρος του κ. Παπανδρέου. Τότε αυτές τις αγωγές τις αντιμετώπισατε περίπου ως εύσημα αντίστασης στο σαθρό καπιταλιστικό σύστημα. Να, όμως, που μετά υποδεχθήκατε τους ίδιους τους ενάγοντες τραπεζίτες στα γραφεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτούς που κατηγορούσατε, τους καλέσατε σε διαβούλευση!

Τελικά, πρέπει να αποφασίσετε αν είστε μέσα ή έξω από το οικονομικό σύστημα. Όχι και με το χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ. Διότι, μου θυμίζετε, τουλάχιστον προσωπικά, το 2003 και τον πόλεμο στο Ιράκ. Τότε, δώσατε τη Σούδα στους Αμερικανούς και μετά, συμμετείχατε σε αντιπολεμικές διαδηλώσεις έξω από την Αμερικανική Πρεσβεία. Έτσι, είχε γίνει ανέκδοτο τότε εκείνη η πολιτική και στους διεθνείς ανταποκριτές, μια που μιλάμε και για το διεθνή Τύπο.

Ας ξαναέρθουμε, όμως, στο Φθινόπωρο του 2008. Μετά το ραντεβού με τους τραπεζίτες, ακολούθησε το ταξίδι του κ. Παπανδρέου στο Μεξικό για συνάντηση πάλι με τους σοσιαλιστές. Το φόρουμ οργανώθηκε από δύο επαναστατικά σοσιαλιστικά μεξικανικά κόμματα. Τι νέα μας φέρατε από το Μεξικό για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης; Ποτέ δεν το μάθαμε.

«Επιτροπή Στίγκλιτς», μεξικανικά επαναστατικά κόμματα, αλλά και τραπεζίτες που από κακοί, έγιναν καλοί. Αυτή ήταν η συμβολή σας στην αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης.

Όταν η Κυβέρνηση κατέθεσε το σχέδιο για ενίσχυση της ρευστότητας, τι είπατε; Ότι χαρίζουμε 28.000.000.000 στις τράπεζες, λευκές επιταγές στους τραπεζίτες. Όταν, όμως, οι τραπεζίτες αρχικά αρνήθηκαν τη «λευκή» επιταγή, μετά το γυρίσατε. Χαρακτηρίσατε το σχέδιο ανεπαρκές και καθυστερημένο, αλλά κι εδώ αποδειχθήκατε ψευδόμενοι, γιατί τρίτη υπήρξε η Ελλάδα στη σειρά κατάθεσης σχεδίων ρευστότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και τελικώς, οι τραπεζίτες οδηγήθηκαν στην αποδοχή του σχεδίου. Υπέκυψαν και στην κυβερνητική πίεση, αλλά, βεβαίως και στην ανάγκη της κοινωνίας. Τότε, βέβαια, εσείς, πολιτικά αμήχανοι, για λίγο σιωπήσατε και μετά, επαναλάβατε την παροχολογία.

Μπορείτε κάποτε να μας πείτε πού θα βρείτε τα λεφτά για όσα τάξετε; Ακούσαμε διάφορες εκδοχές. Από τα υπερέσοδα της φορολόγησης καυσίμων. Μα, καθημερινά μιλάτε για υψηλή τιμή της βενζίνης. Εσείς, δηλαδή, θα την αυξήσετε ακόμα περισσότερο;

Ακούσαμε, επίσης, για φορολόγηση των επιχειρήσεων. Αυτή είναι μία άλλη εκδοχή και εδώ, μάλλον, είστε ειλικρινείς, αν κρίνουμε από το παρελθόν σας, όπου επιβάλατε την δεκαετία 1993-2003 σαράντα εννιά καινούργιους φόρους! Γι' αυτό και αυξήσατε την ανεργία.

Έρχεστε τώρα υποκριτικά και υπόσχεστε αύξηση του επιδόματος ανεργίας. Μα, γιατί δεν το κάνατε, όταν ήσασταν κυβερνηση; Και τι δεν είπατε το 2008 για την ελληνική οικονομία. Για ξεπούλημα του Ο.Τ.Ε. φωνάζατε και το 66% του Ο.Τ.Ε. επωλήθη από εσάς. Για ξεπούλημα της Ολυμπιακής λέγατε και η ιδιωτικοποίησή της ξεκίνησε από εσάς, αλλά απέτυχε με εκείνη την αλήστοιχη μνήμη εταιρεία τη «Speedwing», το 1999.

Μιλούσατε και για ξεπούλημα των λιμανιών στη διάρκεια του 2008. Μα, η ιδιωτικοποίηση και του Ο.Λ.Π. και του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης ξεκίνησε από εσάς. Να σας θυμίσω, επίσης, τι είπατε το 2008 για την ακρίβεια, για την έλλειψη ελεγκτικών μηχανισμών της αγοράς, τους οποίους εσείς καταργήσατε με τη διάλυση του τότε Υπουργείου Εμπορίου. Διότι η ρίζα της ακρίβειας φύτρωσε στις μέρες σας, στην ψεύτικη οικονομία που οικοδομήσατε, την ανίσχυρη να μας προστατέψει από τις παρενέργειες της εισόδου του ευρώ, τα οικονομικά, την οικονομία, την οικονομία με τα ακριβά ελλείμματα και το τεράστιο δημόσιο χρέος, για τους τόκους του οποίου οι Έλληνες πληρώνουν 4 ευρώ κάθε εργάσιμη ημέρα.

Πρέπει, λοιπόν, κάποτε να τολμήσετε κι εσείς να πείτε την

αλήθεια στην ελληνική κοινωνία. Αυτή η κοινωνία ζητάει συγκεκριμένες προτάσεις για την οικονομία. Εμείς τις έχουμε. Τις λέμε στον προϋπολογισμό. Απαντάτε με σκανδαλολογία, «Για όλα φταίει το Βατοπέδι», γι' αυτό επιχειρήσατε να επεκτείνετε τη συζήτηση περί Εφραίμ και στο 2009, όχι γιατί σας ενδιαφέρει η αλήθεια -που, άλλωστε, είναι πια γνωστή- αλλά γιατί προσδοκάτε πολιτικά οφέλη.

Αρχίσατε να ζητάτε πάλι εκλογές. Τις ζητήσατε και με αφορμή το τραγικό περιστατικό της δολοφονίας του μαθητή στα Εξάρχεια και μάλιστα, σε συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας σας.

Η δική μας Κοινοβουλευτική Ομάδα συνεδρίασε ακριβώς μια εβδομάδα μετά, ημέρα Τρίτη, την ίδια ώρα, στην ίδια αίθουσα. Η κοινωνία συνέκρινε δύο ηγέτες και δύο κόμματα, εσάς να χειροκροτείτε τον κ. Παπανδρέου, που ζητούσε εκλογές, λίγες ώρες πριν από την εξόδιο ακολουθία του άτυχου μαθητή, εμάς να χειροκροτούμε τον Κώστα Καραμανλή, που με παρηρησία ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για το Βατοπέδι. Αυτή η ποιοτική διαφορά πολιτικών ηγετών είναι σήμερα και το μεγάλο διακύβευμα της δημοκρατίας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Ντινόπουλε και γιατί τηρήσατε το χρόνο.

Ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στην Α' Πειραιά, ο κ. Δρίτσας, έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεκαπέντε μέρες του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, η χώρα μας ζει πολλά και συγκλονιστικά και ενδιαφέροντα γεγονότα. Ζει, όμως και μια συστηματική, ανεύθυνη προσπάθεια αποπροσανατολισμού από πολλά κέντρα, την οποία ενορχηστρώνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και την οποία προσπάθεια αποτυπώνει και στο συζητούμενο προϋπολογισμό, αλλά κυρίως, στην επιχειρηματολογία για τη στήριξή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρ' όλα αυτά, η Ελλάδα είναι σε κρίση. Και είναι σε κρίση οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική, μορφωτική, ηθική και βέβαια, πολιτική. Απέναντι σ' αυτά δεν μπορεί να κρυφτεί κανείς, δεν μπορεί να κρυφτεί από τα παιδιά -αυτό είναι σίγουρο, αποδεδειγμένο πλέον και καταγεγραμμένο- αλλά δεν μπορεί να κρυφτεί και από κανέναν.

Δεν μπορείτε, συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, να αναμασάτε συνεχώς ότι οι αιτίες της κρίσης είναι η παγκόσμια οικονομική κρίση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν μπορείτε, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να αναμασάτε διαρκώς ότι οι αιτίες της κρίσης είναι, επίσης, η Νέα Δημοκρατία και η παγκόσμια οικονομική κρίση. Δεν μπορείτε να ξεμπερδεύετε με αυτά! Και οι δύο απαντήσεις εμπεριέχουν μέρος αλήθειας, προφανώς. Καταλήγουν, όμως, σ' ένα μεγάλο ψέμα, σε μια παραπλάνηση, από τη στιγμή που δε θέτουν σε βαθιά κριτική τον πυρήνα των πολιτικών που, ταυτόχρονα και ενιαία, εφαρμόστηκαν επί είκοσι τουλάχιστον χρόνια στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στον πλανήτη όλο η πολιτική του διεθνούς ανταγωνισμού των αγορών και η προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στο λεγόμενο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Απέναντι στο οδυνηρό πλέον αδιέξοδο αυτών των επιλογών, αυτής της πολιτικής, πρέπει να πείτε κάτι. Απέναντι στα αδιέξοδα της νεοφιλελεύθερης κερδοσκοπικής καπιταλιστικής ηγεμονίας είναι δυνατόν να μιλήσουμε για έξοδο από την κρίση, χωρίς να αμφισβητήσουμε το σύστημα που τη γέννησε, χωρίς να αμφισβητήσουμε τον πυρήνα των πολιτικών που την έθρεψε;

Κάθε ένας, λοιπόν, που δεν θέλει να βάλει τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων, να αναλάβει τις ευθύνες του, αλλά και υπεύθυνος να σχεδιάσει εναλλακτικές λύσεις που πραγματικά θα προστατέψουν την ελληνική κοινωνία από μια κρίση που έρχεται, όπως όλοι λένε και θα έχει θύματα, αναζητά «μαύρα» πρόβατα, αναζητά τον εχθρό του λαού.

Ο Ίψεν θα ξαναγράψει το έργο του, όχι για να προφητεύσει τα δεινά του 20ού αιώνα, αλλά για να προφητεύσει πλέον τα δεινά του 21ου αιώνα, που ελπίζω να μην είναι χειρότερα.

Και τον εχθρό του λαού τον βρήκατε. Είναι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.! Μέχρι

που μας είπε, λίγο πριν, ο κ. Βρούτσης ότι δεν έχουν δικαίωμα οι πολίτες -λείπει ο συνάδελφος, αλλά, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να κάνω αναφορά- να προσφεύγουν στο Συμβούλιο Επικρατείας. Φταίει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., μάλιστα, για αυτό, για τον Ελαιώνα και για τις αυθαιρεσίες επιχειρηματιών, εν ονόματι του ότι εκεί θα γίνει το γήπεδο του Παναθηναϊκού, στο οποίο, όπως ξέρετε όλες και όλοι, έχουμε συμφωνήσει.

Δε φταίει η Κυβέρνηση που νομοθετεί με παρανομίες, δε φταίνει τα σχέδια που δεν είναι συνταγματικώς και νομικώς εντάξει. Φταίνει αυτοί που προσφεύγουν για να δικαιωθούν στη δικαιοσύνη. Αυτού του είδους τη δημοκρατία επαγγέλλεται η τρέχουσα, παραπλανητική, λαοπλάνη, κατασταλτική πολιτική της Κυβέρνησης και της Πλειοψηφίας; Είναι δυνατόν να αναζητήσουμε εχθρούς του λαού; Είναι δυνατόν να αναγνωρίσουμε το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ως εχθρό του λαού, επειδή μιλά για κοινωνική εξέγερση με αιτίες, επειδή ακούει τα αγωνιώδη μηνύματα και θεωρεί ότι τα κινήματα, η κοινωνία αποτελούν όρο και προϋπόθεση για την πολιτική, περιβαλλοντική, κοινωνική και οικονομική ανγέννηση, ότι κάνουν πολιτική τα κινήματα στους δρόμους και στέλνουν μηνύματα για αλλαγή πολιτικής και είναι πολύ καλό να τα αγκαλιάσουμε και να τα αναδείξουμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν η τηλεόραση τουλάχιστον ισομερώς έδειχνε τις τεράστιες διαδηλώσεις και ζουμάριζε στα πρόσωπα των νέων, των γέροντων, των γυναικών, των εργαζομένων και χωρίς καν να έχει μουσική υπόκρουση για να τα προβάλει, τώρα η συζήτησή μας θα ήταν σε άλλο φόντο, αυτό της τεράστιας συμμετοχής της ελληνικής κοινωνίας σε όλη την Ελλάδα, απέναντι σε όλα αυτά. Το «παρών» που δίνει η ελληνική κοινωνία με τις κινητοποιήσεις, το θάβουμε για να αναδείξουμε την καταστροφική δράση κάποιας μειοψηφίας και να το θεωρήσουμε αυτό ως το υπέρτατο γεγονός στη χώρα μας.

Ε, όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Όσο και αν είναι καταδικαστέο, όσο και αν είναι αρνητικό -και όλη αυτή η καταστροφική δράση είναι κάτι αρνητικό και για το μαζικό κίνημα και για το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και για όλα - το υπέρτατο γεγονός είναι η κινητοποίηση της ελληνικής κοινωνίας και η εγγήγορσή της, η διαμαρτυρία της και το αίτημά της.

Μην παραπλανάτε, λοιπόν, γιατί αυτή η παραπλάνηση είναι σκόπιμη για το μέλλον που έρχεται και αποτυπώνεται σ' αυτόν τον προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., λοιπόν, εχθρός του λαού! Αυτός ο προϋπολογισμός που αποτυπώνει όλη αυτή τη συντηρητική, αντιδραστική και αντιλαϊκή επιλογή της επιμονής σ' αυτά τα ίδια πρότυπα που ακολούθησαν μέχρι τώρα και οδήγησαν σε αδιέξοδα, ενισχύει για μία ακόμη φορά τη δανειακή εξάρτηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, αλλά και της κατανάλωσης, δηλαδή τις τράπεζες. Επιμένει στην υποβάθμιση των δημόσιων επενδύσεων ως εργαλείο στρατηγικών παρεμβάσεων του δημοσίου και στην κρίση. Επιμένει στη φορολογική διευκόλυνση των μεγάλων επιχειρήσεων και των υψηλών εισοδημάτων εν ονόματι των επενδύσεων που θα γίνουν και δεν έγιναν, διότι η κερδοσκοπία έχει πολλούς τρόπους να αναπαράγει τα κέρδη, μη παραγωγικούς πλέον. Έχει και τα όπλα και τα ναρκωτικά, αλλά κυρίως το εμπόριο του χρήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, θα «κόψω» πάρα πολλά απ' αυτά που έχω να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πρέπει να τελειώσετε άμεσα και όχι να κόψετε απλώς, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θα τελειώσω με κάτι, κύριε Πρόεδρε και θα ήθελα να μου δώσετε μισό λεπτό.

Το κεντρικό σας επιχείρημα είναι το δημόσιο χρέος που θα μπορούσε να ήταν σοβαρό επιχείρημα. Σας καλούμε από την πλευρά του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να δεχθείτε τη συζήτηση για τις οκτώ αιτίες του δημόσιου χρέους που έθεσε ο Γιάννης Δραγασάκης εκ μέρους του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Δεν θα τις επαναλάβω γιατί δεν έχω το χρόνο. Αν θέλετε, σας προκαλούμε να συζητήσουμε αν το δημόσιο χρέος οφείλεται στο Θεό ή οφείλεται στις πολιτικές

που ακολουθήθηκαν τόσα χρόνια, πολιτικές ενίσχυσης της κερδοσκοπίας και του κεφαλαίου, ιδιωτικοποίησης του πλούτου και κοινωνικοποίησης της «χασούρας».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σ' αυτή τη βάση σας καλούμε να απολογηθείτε, αν δεν θέλετε να συζητήσετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αδικούμε τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, όταν αλληλοεξαντλούμαστε σε μία τεχνική λογιστικής μορφής αποτίμησης των βασικών μεγεθών της οικονομίας με ακραίες εκτιμήσεις τύπου «άσπρο-μαύρο».

Την ώρα που η παγκόσμια κοινωνία κλυδωνίζεται από την κρίση και οι επιπτώσεις της στην εγχώρια πραγματικότητα προεξοφλούνται σε μία πρωτόγνωρη έκρηξη κοινωνικής δυσανεκίας με μπροστάρισσα τη νέα γενιά, οφείλουμε να μιλήσουμε διαφορετικά. Οφείλουμε να αντιπαρεθεθούμε στη βάση του στρατηγικού σχεδιασμού για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας και τη διατήρηση της δοκιμαζόμενης κοινωνικής συνοχής, με υπεύθυνο πολιτικό λόγο και όχι απαξιωτικές κορώνες, με προτάσεις και όχι με συνθήματα, με ρεαλιστικούς υπεύθυνους υπολογισμούς και όχι ανέξοδη παροχολογία, με ειλικρινή επίγνωση των αυστηρά περιορισμένων δυνατοτήτων παρέμβασης και όχι με ανεύθυνη και εν τέλει, βλαπτική για την οικονομία κινδυνολογία.

Οφείλουμε να αντιπαρεθεθούμε με κλίμα διακομματικής συναίνεσης στην πολιτική αντιμετώπισης της κρίσης ανάλογη με αυτή της Μεγάλης Βρετανίας, όπου οι πρωτοβουλίες του Πρωθυπουργού Μπράουν στηρίχθηκαν ανεπιφύλακτα από την Αντιπολίτευση, παρά το γεγονός ότι αυτό θα επέφερε εν γνώσει των συντηρητικών την ολική πολιτική του επαναφορά.

Δυστυχώς, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αυτά για εσάς δεν ισχύουν. Η πολιτική σας πρόταση στη μέση αυτής της θύελλας συνοψίζεται στο να γίνουν εκλογές, να φύγει ο Καραμανλής, να έρθουμε εμείς στην εξουσία, να εκλείψουν προφανώς τα προβλήματα. Αυτό είναι όλο! Οι εκλογές! Η ανακατάληψη του οχυρού!

Κρίμα, γιατί μ' αυτή τη στάση σας δείχνετε ότι για μία ακόμα φορά η κρισιμότητα της περίπτωσης σας διαφεύγει! Και, βέβαια, σας διαφεύγει διότι μέχρι και πριν από τρεις μήνες αμφισβητούσατε την ίδια την ύπαρξη της κρίσης!

Νομίζω, λοιπόν, ότι ο προϋπολογισμός του 2009 καταρτίστηκε και υποβλήθηκε μέσα σ' αυτήν την πρωτοφανή σε έκταση και ένταση θύελλα της κρίσης. Θυμίζω ότι είχαν προηγηθεί στο πρώτο εξάμηνο του 2008 η ξέφρενη ανοδική πορεία των τιμών του πετρελαίου και των βασικών τροφίμων που τροφοδότησαν την παγκόσμια οικονομία με πληθωριστικές πιέσεις και κύμα ακρίβειας.

Την ίδια ώρα, η αγορά στεγαστικής πίστης των Η.Π.Α. κατέρρεε κάτω από το βάρος απλήρωτων τιτλοποιημένων «θαλασσοδανείων», ώστε να οδηγηθεί τελικά σε κατάρρευση το χρηματοπιστωτικό σύστημα, αυτό το άπληστο σύστημα των Η.Π.Α. και η κρίση να εξαπλωθεί στο τρίτο τρίμηνο του 2008 τόσο στο τραπεζικό σύστημα όλου του κόσμου, όσο και στην πραγματική οικονομία.

Πλήρης κατάρρευση της διατραπεζικής εμπιστοσύνης, μείωση της ζήτησης, περιστολή επενδυτικών σχεδιασμών, καλπάζουσα ανεργία, με την απώλεια σε καθημερινή πλέον βάση χιλιάδων θέσεων εργασίας. Προχθές, έκλεισε η «CHRYSLER», τριάντα εργοστάσια! Υπάρχει διακοπή παραγωγής για ένα μήνα και μετά βλέπουμε! Χιλιάδες νέοι άνεργοι στο δρόμο!

Αυτή είναι η διεθνής πραγματικότητα. Και μ' αυτά τα δεδομένα, η εκπόνηση του υπό συζήτηση προϋπολογισμού είναι η καλύτερη δυνατή προσπάθεια για τη συνέχεια της βελτίωσης των βασικών μακροοικονομικών μεγεθών της οικονομίας μέσα στις χειρότερες δυνατές συνθήκες.

Πράγματι, τα βασικά μεγέθη της οικονομίας μας, ακόμα και στην εξαιρετικά δύσκολη αυτή συγκυρία, διατηρούνται σε επίπεδα αυξητικά, γεγονός που δείχνει ότι η ελληνική οικονομία δυσκολεύεται, αλλά αντέχει. Όταν οι προβλέψεις του Ο.Ο.Σ.Α. για το Α.Ε.Π. των χωρών-μελών του - το 2009 δείχνουν συρρίκνωση, όταν οι προβλέψεις για το παγκόσμιο Α.Ε.Π. δείχνουν συρρίκνωση για πρώτη φορά από τη δεκαετία του 1950 και όταν οι αντίστοιχες επιδόσεις για τις χώρες της Ευρωζώνης είναι αρνητικές, παρά ταύτα για την Ελλάδα προβλέπεται αύξηση του Α.Ε.Π., επιβραδυντική, αλλά όχι «θυσιακή», παρά τα τεράστια βαρίδια του δημοσίου χρέους και των ελλειμμάτων που περιορίζουν ασφυκτικά τα δημοσιονομικά περιθώρια παρεμβάσεων ιδίως για κοινωνική πολιτική και έχουν άμεση συνάρτηση με τα υψηλά επιτόκια δανεισμού προς τη χώρα.

Σας θυμίζω εδώ, κύριοι της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, ότι το δημόσιο χρέος έλαβε εκρηκτικές διαστάσεις από την περίοδο άκρατου υπερδανεισμού της δεκαετίας του 1980 και πέρα, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί όχι ο παραγωγικός ιστός της χώρας, αλλά ο αλόγιστος δανεισμός των ακόμα «καλύτερων ημερών» και η απόλυτη κομματική φαυλοκρατία.

Σήμερα, το χρέος μειώνεται αργά, αλλά σταθερά. Βασικά σημεία αναφοράς αυτού του προϋπολογισμού είναι, πρώτον, η ταχύτητα και όχι η βραδύτητα αντίδρασης που αποδεικνύεται από την υλοποίηση του σχεδίου για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας, η οποία δεν είναι δωρεά στις τράπεζες, αλλά διοχέτευση πολύτιμου πιστωτικού οξυγόνου σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

Είναι, επίσης, η αυξημένη εγγύηση των καταθέσεων του πολιτή για την τόνωση του κλίματος εμπιστοσύνης στο τραπεζικό σύστημα, το νομοσχέδιο για την προστασία των δανειοληπών, τα ειδικά μέτρα για την ενίσχυση των αγροτών που περνούν αναφιλητή μία πάρα πολύ δύσκολη περίοδο τούτη τη χρονιά, τα έκτακτα μέτρα για την ενίσχυση του τουρισμού που πληττείται περισσότερο από τις δυσφημιστικές καταστροφές των ημερών, παρά από την ίδια την κρίση.

Δεύτερον, παρεμβάσεις κοινωνικής αναφοράς για τις πλέον οικονομικά ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Ενεργοποίηση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής με σωρεία εκτάκτων επιδομάτων σε ομάδες χαμηλού εισοδήματος. Αυξημένες δαπάνες για επιδόματα πρόνοιας σε μισθωτούς και συνταξιούχους. Συνεχιζόμενη μείωση φορολογικού συντελεστή επιχειρήσεων και φυσικών προσώπων. Γενναία διεύρυνση της φορολογικής βάσης χωρίς καμμία επιβάρυνση για μισθωτούς και συνταξιούχους, για τον απλούστατο λόγο ότι είναι παράλογο και άδικο αυτές οι δύο ομάδες να καλύπτουν με τις εισφορές τους το 75% του συνόλου των φορολογικών εσόδων.

Αυτό δεν είναι φοροεπιδρομή. Αυτό είναι εμπέδωση και ουσιαστική εφαρμογή φορολογικής δικαιοσύνης και έτσι αυξάνονται τα φορολογικά έσοδα.

Τρίτον, αναπτυξιακές πρωτοβουλίες για την πραγματική οικονομία. Υλοποίηση προγραμμάτων Ε.Σ.Π.Α. με διοχέτευση του 80% αυτών στην Περιφέρεια, όπου πλέον η ολοκλήρωση μεγάλων έργων υποδομής αλλάζει το τοπίο στην αναπτυξιακή προοπτική απομονωμένων περιοχών της περιφέρειας. Επενδυτικές πρωτοβουλίες από Σ.Δ.Ι.Τ. και Συμβάσεις Παραχώρησης. Πολυδιάστατη ενεργειακή πολιτική αφενός με τις διεθνείς συμφωνίες για τους αγωγούς μεταφοράς πετρελαίου ή φυσικού αερίου που καθιστούν τη χώρα στρατηγικής σημασίας ενεργειακό κόμβο και αναβαθμίζουν την ενεργειακή της ασφάλεια και το γεωστρατηγικό της ρόλο και αφετέρου με νομοθετικές πρωτοβουλίες που απλοποιούν διαδικασίες, εκκαθαρίζουν χρονίζουσες εκκρεμότητες και ανοίγουν το δρόμο για την ουσιαστική ανάπτυξη της καθαρής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές στο εγχώριο ενεργειακό μέγας.

Στρατηγικές συμφωνίες για τα λιμάνια Πειραιά και Θεσσαλονίκης με συγκεκριμένο οικονομικό και ανυπολόγιστο στρατηγικό όφελος για τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, σε τριάντα δευτερόλεπτα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, προφανώς υπερψηφίζω τον Προϋ-

πολογισμό. Όμως, θέλω να προσθέσω τώρα που ο πολιτικός λόγος τείνει να αποχρωματιστεί ιδεολογικά, ότι είναι σημαντικό πως με το συγκεκριμένο σχέδιο εσείς τοποθετείστε ανοιχτά υπέρ του καλύτερου και λιγότερου κράτους και ότι επιτέλους πρέπει να πούμε ότι σε μια χώρα που τα 2/3 της συνολικής οικονομικής δραστηριότητας ελέγχονται από το ευρύτερο κράτος είναι εξωφρενικό να μιλάμε για νεοφιλελεύθερες κυβερνητικές πρακτικές. Δεν μας έφερε ως εδώ ο νεοφιλελευθερισμός στην Ελλάδα. Μας έφερε ο υπερβολικός κρατισμός. Γνωρίζουμε ακόμα ότι πρέπει να γίνουν πολλά. Χρειαζόμαστε καλύτερη παιδεία, πολύ καλύτερη Δημόσια Διοίκηση, λιγότερες ζημιογόνες Δ.Ε.Κ.Ο., λιγότερη κρατική σπατάλη.

Χρειαζόμαστε εντατική αξιοποίηση των παραγωγικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας μας στον τουρισμό και τη ναυτιλία, ευάλωτοι τομείς στην παγκόσμια κρίση. Στα αγροτικά προϊόντα της μεσογειακής διατροφής, στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, στην πολιτιστική μας κληρονομιά, όπου τα μνημεία και τα μουσεία μας μπορούν να λειτουργήσουν ως βιομηχανία παραγωγής εθνικού πλούτου με παγκόσμια απήχηση, σήμα φήμης και ονομασία προέλευσης κατοχυρωμένα στους αιώνες.

Έχουμε πολλή δουλειά μπροστά την οποία οφείλουμε να διεκπεραιώσουμε με υπευθυνότητα και συναίνεση. Το οφείλουμε στα παιδιά που αγωνιούν για το υπερχρεωμένο μέλλον που θα τους παραδώσουμε, το οφείλουμε στη δική μας πολιτική αξιοπιστία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Παναγιώτοπουλε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Β' Αθήνας, καθηγητής κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η θέση στην οποία έχετε φέρει τη χώρα, κύριοι Υπουργοί, είναι θέση «ρουά-ματ». Ο λαός μας το λέει κάπως αλλιώς, αλλά οι κομψότερες εκφράσεις ταιριάζουν στη Βουλευτική έδρα. Είναι σε θέση «ρουά-ματ» η χώρα, γιατί μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα. Ενώ χρειάζεται μία απολύτως επιθετική δημοσιονομική πολιτική για να υπερβεί τα συμπτώματα της διεθνούς οικονομικής κρίσης, ταυτοχρόνως η άθλια δημοσιονομική της κατάσταση δεν επιτρέπει να ασκηθεί αυτή η επιθετική δημοσιονομική πολιτική.

Χρειαζόμαστε τόνωση της ζήτησης και των επενδύσεων και αυτό δεν μπορεί να συμβεί γιατί δεν υπάρχουν τα χρήματα. Έχει αυξηθεί το δημόσιο χρέος στην περίοδό σας, στα τεσσεράμισι χρόνια, κατά 80.000.000.000 ευρώ, χωρίς να μπορείτε να πείτε στις επόμενες γενιές, στον ελληνικό λαό σήμερα ότι αυτά τα χρέη, αυτή η αύξηση των χρεών έγινε, γι' αυτά τα συγκεκριμένα έργα.

Εμείς παραδώσαμε οπωσδήποτε τη χώρα με ένα δημόσιο χρέος σημαντικό το οποίο έπρεπε να καταπολεμά κατ' έτος η Κυβέρνηση, αλλά παραδώσαμε και μια σειρά από δημόσια έργα, υποδομές στις επόμενες γενιές που βοηθούν στην ανάπτυξη και την ποιότητα ζωής. Κάθε Κυβέρνηση που παραδίδει αυτό το «δίδυμο», έχει κάνει δουλειά. Όταν παραδίδεις χρέος επειδή μόνο καταναλώνεις, γιατί δεν έχει τα άλλα εργαλεία που σου χρειάζονται, «είσαι μέσα» στην πολιτική που έχεις κληθεί να ασκήσεις.

Και επειδή άκουσα χθες τον κ. Αλογοσκούφη να λέει διάφορα σε σχέση με την εκτίναξη του δημοσίου χρέους, διάφορες σοφιστείες, θέλω να πω ότι ο καθρέπτης για το ποιος έχει δίκιο, δεν είναι τα επιχειρήματά μας στην Αίθουσα. Ο καθρέπτης για το ποιος έχει δίκιο είναι οι διεθνείς χρηματογορές.

Άλλωστε, γιατί σε σχέση με τα δεκαετή ομόλογα του γερμανικού δημοσίου, να υπάρχει αυτή η κατρακύλα στα δικά μας; Επειδή μειώσαμε τη σχέση δημοσίου χρέους και Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος; Γιατί οι ξένοι επενδυτές μας βλέπουν μ' αυτήν τη μειωμένη αξιοπιστία που έχουμε; Γιατί έχουν κλονιστεί σε σχέση με την εμπιστοσύνη τους για την οικονομία μας; Διότι το χρέος αυξάνεται, η χώρα είναι υπερχρεωμένη και η πολιτική της κατάσταση είναι απολύτως ασταθής με σας. Ασταθής, γιατί σήμερα είστε και αύριο δεν είστε. Ασταθής γιατί στην Ελλάδα καίγεται η περιουσία του οποιουδήποτε, απειλείται η ζωή του

οποιοδήποτε χωρίς να μπορείτε να κάνετε την παραμικρή παρέμβαση. Και σ' αυτόν τον τελευταίο δείκτη που χρησιμοποιώ, δεν κινδυνολογώ, αλλά σας παραπέμπω στην τοποθέτηση του Πρωθυπουργού σας στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα πριν από λίγες μέρες.

Η χώρα θα χρειαστεί χρήματα για τις εγγενείς της υποχρεώσεις και ανάγκες και για τις πολιτικές που χρειάζεται η διεθνής οικονομική συγκυρία και δεν θα τα βρίσκει. Δεν θα τα βρίσκει, γιατί δεν μπορεί να δανειστεί, δεδομένου ότι έχει κλονιστεί –λέω ξανά– η εμπιστοσύνη των ξένων επενδυτών στη χώρα και γιατί ενδεχομένως εάν δανειστεί –και χωρίς να θέλω να κινδυνολογώ– στην πορεία θα υποστούμε μορφές επιτροπείας.

Δεν είναι δική μου δουλειά να προβλέπω τις μορφές αυτές, αλλά μπορώ να σκεφτώ ότι ο ενδεχόμενος δανεισμός στο ύψος που χρειαζόμαστε, θα προσανατολιστεί στον τομέα του εξορθολογισμού του δημοσίου χρέους της χώρας και δεν θα υπάρχουν χρήματα για να ασκηθούν οι πολιτικές που χρειάζεται ο τόπος –εξαιτίας της διεθνούς οικονομικής κρίσης– και που χρειάζονται ούτως ή άλλως οι Έλληνες, διότι η κατάσταση της ποιότητας ζωής τους είναι πολύ χαμηλή, έτσι όπως έχετε κυβερνήσει επί τεσσαράμισι χρόνια μέχρι σήμερα. Άρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα! Άρα, «ρουά-μάτ»! Αυτό που χρειάζεται να γίνει, δεν μπορεί να γίνει με τους σχεδιασμούς σας, με την πολιτική σας, με τον τρόπο που αντιμετωπίζετε και σήμερα τη δυσμενέστατη οικονομική συγκυρία.

Εδώ, πρέπει κανείς να σκεφτεί καλά το εξής. Όσον αφορά την κρίση, για την οποία ακούω να λέτε πολλά –όπως ότι εμείς παραδεχθήκαμε ότι υπάρχει κρίση το Σεπτέμβριο– θα ήθελα να σας πω ότι εγώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω διαβάσει τον κ. Αλογοσκούφη από τον Ιούλιο να μιλάει για διεθνείς αναταράξεις και να μη δέχεται ότι υπάρχει κρίση. Και στη συνέχεια μιλούσατε για διεθνή οικονομική κρίση και εννοούσατε την άνοδο της διεθνούς τιμής του πετρελαίου. Αυτά μας θυμίζετε! Εμείς δεν δεχόμαστε να γενεσιουργό αιτία της εγχώριας δυσκολίας που έχουμε στην οικονομία, την άνοδο της τιμής του πετρελαίου και μόνο αυτή. Όμως, όταν άρχισε να γίνεται σχετικός λόγος και συζήτηση εδώ και για την εισαγόμενη από το εξωτερικό χρηματοπιστωτική κρίση, εκεί όλοι είχαμε συμφωνήσει. Ο τελευταίος που δέχτηκε την ύπαρξη της ήταν ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών. Και μας κάνει μαθήματα στην Αίθουσα αυτή, γιατί κάνει πως δεν ξέρει τι έχει πει τους τελευταίους πέντε μήνες!

Αν δούμε, λοιπόν, τι είχε γίνει και μέχρι το Σεπτέμβριο στα θέματα της οικονομικής διακυβέρνησης –δηλαδή, εκεί που συναντά το κράτος την οικονομία και η οικονομία το κράτος– θα δούμε ότι επίσης οφείλονται εκεί όχι μόνο τα περισσότερα, αλλά τα πάντα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μήπως έγινε κάτι για τη λειτουργία του κράτους σε σχέση με τον προσανατολισμό των αγροτικών καλλιεργειών και δεν το ξέρουμε; Μήπως έγινε κάτι σε σχέση με το φορολογικό σύστημα; Μήπως έγινε κάτι για να γίνει δικαιότερο; Για να γίνει λιγότερο διεφθαρμένος ο μηχανισμός; Μήπως έγινε κάτι για την προώθηση των ιδιωτικών επενδύσεων, των ξένων και των δικών μας, που τις «τσακίζει» η γραφειοκρατία;

Μας εξετέλισε ο Πρωθυπουργός της Ισπανίας μιλώντας για κολλημένα 4.000.000.000 επενδύσεων ισπανικού ενδιαφέροντος στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας.

Μήπως έγινε κάτι σε σχέση με τον γραφειοκρατικό και απαξιωμένο κυβερνητικό λόγο για την οικονομία; Μόλις πριν από δεκαπέντε μέρες, ο κ. Φώλιας εξήγγειλε πρόγραμμα στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρηματιών μέσω του Ταμείου Εγγυοδοσίας. Μέχρι χτες το μεσημέρι, η μόνη τράπεζα που φαινόταν πιθανόν να συμμετάσχει, η Αγροτική, απαντούσε σε όσους προσέφευγαν στις υπηρεσίες της: «Δεν ξέρουμε, δεν έχουμε ακόμα κάποια ενημέρωση, δεν έχει ξεκινήσει το πρόγραμμα».

Άρα, λοιπόν, καταψιφίζουμε τον προϋπολογισμό και του ασκούμε κριτική στην Αίθουσα αυτή και διότι έτσι πρέπει να γίνει –αυτό είναι υποχρέωση της Αντιπολίτευσης, κυρίως της Αξιωματικής– αλλά και γιατί ξέρουμε ότι μέσα στο πρώτο διάστημα ενδεχομένως του 2009 –πάντως μέσα στο έτος αυτού

του προϋπολογισμού– θα κληθούμε να αναλάβουμε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. την οικονομική διακυβέρνηση του τόπου, διότι δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς ότι έχετε φέρει εδώ έναν προϋπολογισμό, κάλυμμα, παραλλαγή της δραπέτευσής σας από την Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Λοβέρδο.

Και κλείνουμε την πρωινή συνεδρίαση με την αγοράυση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Κυκλάδων κ. Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνης.

Κυρία Μανούσου, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΑΔΝΗ ΜΑΝΟΥΣΟΥ – ΜΠΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πολλά «γιατί» και «διότι» ακούσαμε από το συνάδελφο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ένα «διότι» είναι η απάντηση, κύριε Λοβέρδο, και ένα «γιατί»! Γιατί συμβαίνουν όλα αυτά στην οικονομία μας; Διότι υπάρχει μία συνέχεια στην οικονομική κατάσταση κάθε χώρας και αυτή η συνέχεια, τη σκυτάλη της οποίας πήραμε από εσάς, έφερε αυτά τα αποτελέσματα. Διότι η ελληνική οικονομία επηρεάζεται αναπόφευκτα από την παγκόσμια οικονομική κρίση και τη ρευστότητα των αγορών.

Όμως, υπάρχει και ένας μεγάλος προβληματισμός που δημιουργείται από τις κοινωνικές εντάσεις, που οπωσδήποτε επηρεάζει την πολιτική ζωή του τόπου μας, αλλά και ζητάει επιτακτικά να καθοριστεί η θέση όλων μας απέναντι στους πολίτες.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες και ενώ όλοι οι πολίτες αισθάνονται ότι το πολιτικό σύστημα περνάει εξαιρετικά δύσκολες στιγμές, δεν ζητούν τίποτα άλλο από εμάς ως μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου και ως εκπρόσωποί τους, χωρίς κινδυνολογίες που εκθέτουν τη χώρα μας, παρά ενότητα, στάση ευθύνης απέναντι στα ζητήματα που οδηγούν στην κρίση, στα αίτια της κρίσης, αλλά και στην ανάλυσή τους.

Απαιτούν να υπάρχει μεταξύ μας, επιτέλους, ουσιαστικός διάλογος, χωρίς στείρες αντιπολιτευτικές κορώνες, που θα δώσει έτσι το περιθώριο του χρόνου να ακούσουμε όλοι μαζί τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας μας, τις αγωνίες της νεολαίας μας, των ανέργων, των συνταξιούχων, των μικρών επιχειρηματιών.

Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα συμφωνήσω μαζί σας. Πράγματι, οι αριθμοί δεν λένε τίποτα στους πολίτες που δοκιμάζονται εύλογα αυτήν την περίοδο. Όταν, όμως, οι αριθμοί αναφέρονται στις ποσοστιαίες μονάδες, δεν λένε τίποτα στους πολίτες. Όταν οι αριθμοί, όμως, αναφέρονται σε 4,5 χιλιάδες νέες αίθουσες διδασκαλίας, σε τριάντα τέσσερα γυμναστήρια, σε διακόσιες ενενήντα βιβλιοθήκες, στην αναβάθμιση εκατόν ογδόντα παλαιών σχολείων, στον προγραμματισμό κατασκευής οκτακοσίων τριάντα νηπιαγωγείων, τετρακοσίων δημοτικών, λυκείων και γυμνασίων, ώστε να σταματήσουν, επιτέλους, τα παιδιά μας να διδάσκονται σε παραπήγματα, όταν αναφέρονται οι αριθμοί σε δεκαεπτά νέα νοσοκομεία, σε αναρίθμητα νέα κέντρα υγείας και όταν, κύριοι συνάδελφοι, οι αριθμοί αυτοί αναφέρονται στη δημιουργία campus για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, για να πάρουν μια ανάσα ζωής και οι γονείς αυτών των παιδιών και όταν έχουν αυτοί οι αριθμοί ως απώτερο στόχο να δώσουμε μια απάντηση στο πραγματικά τραγικό ερώτημα της μάνας με παιδί με ειδικές ανάγκες: «Όταν φύγω εγώ από τη ζωή, τι θα γίνει το παιδί μου;», τότε οι αριθμοί αυτοί μιλούν στην καρδιά των πολιτών!

Κύριοι συνάδελφοι, όταν οι αριθμοί αναφέρονται στην αύξηση του επιδόματος ανεργίας, στο διπλασιασμό σε ορισμένες περιπτώσεις των συντάξεων, όταν αναφέρονται στα 400.000.000 ευρώ για το Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, τότε οι αριθμοί μιλούν στην τσέπη των πολιτών!

Όταν ακόμη οι αριθμοί αναφέρονται στις διακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, που –έτσι και αν είναι μέσω προγραμμάτων– δίνουν μια μικρή αισιοδοξία στα νέα παιδιά μας και όταν αναφέρονται οι αριθμοί αυτοί σε χιλιάδες χιλιόμετρα δρόμων ανάπτυξης, στα εκατοντάδες έργα υποδομής, δίνουν ποιότητα στη ζωή των πολιτών!

Όταν, όμως, κύριοι συνάδελφοι –και το λέω αυτό με πόνο ψυχής– οι αριθμοί αναφέρονται στις έκτακτες προσλήψεις των 5,5 χιλιάδων νοσηλευτών, που θα δώσουν ανάσα στους ασθενείς, και όταν σε αυτές τις έκτακτες προσλήψεις, κύριοι της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, με διάφορες έωλες δικαιολογίες υπαναχωρήσατε και αρνηθήκατε να συναινέσετε να υλοποιηθούν, τότε αυτό, όπως χαρακτηριστικά είπε ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, συνιστά πολιτική αναξιοπιστία.

Θα απαντήσω, όμως, και στον Υπουργό μου και θα του πω. Όχι, κύριε Υπουργέ, δεν συνιστά μόνο πολιτική αναξιοπιστία! Αυτή η προκλητική τους υπαναχώρηση συνιστά απαξίωση στα νοσοκομεία μας, απαξίωση στους νεφροπαθείς μας που περνούν την καθημερινή τους σκληρή δοκιμασία, απαξίωση για τα μικρά παιδιά που νοσηλεύονται στα νοσοκομεία των παιδιών και, εντέλει, συνιστά απαξίωση στην κοινωνία μας!

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο οι οικονομικές παροχές που έχουν κοινωνικές αναφορές. Είναι και ο τομέας της άμυνας και της ασφάλειας της χώρας. Παράλληλα, με το δραστικό εκσυγχρονισμό και την αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά και την ενίσχυση της διακλαδικότητας, κύριο μέλημά μας είναι η μείωση των αμυντικών δαπανών. Αυτό το έχουμε επιτύχει και στον προηγούμενο προϋπολογισμό μας και πολύ εντονότερα στον προϋπολογισμό του 2009. Δεν φορτώνουμε πλέον, όπως γινόταν στο παρελθόν, με αλόγιστες δαπάνες και αμφισβητούμενη σκοπιμότητα εξοπλιστικά προγράμματα.

Το μήνυμα της Κυβέρνησης είναι ξεκάθαρο. Και οι απαραίτητες επενδύσεις στην άμυνα και οι επενδύσεις σε κοινωνικές πολιτικές. Γιατί με τη σωστή διαχείριση των χρημάτων του ελληνικού λαού, όπως γίνεται σήμερα, επιτυγχάνονται και τα δύο.

Είναι πλέον κοινός τόπος ότι η έννοια της εθνικής ασφάλειας περιλαμβάνει όχι μόνο την εδαφική ακεραιότητα, αλλά και την οικονομική και κοινωνική ευημερία των πολιτών.

Εμείς τα χρήματα που ο Έλληνας πολίτης επενδύει στην άμυνά του τα επιστρέφουμε με έργα και του εδραιώνουμε το αίσθημα της ασφάλειας. Η Κυβέρνηση δίνει μεγάλη σημασία στο κοινωνικό έργο των ενόπλων δυνάμεων. Και εδώ οφείλουμε να πούμε ότι χρωστάμε πολλά στο ανθρώπινο δυναμικό τους.

Κλείνοντας, αφού δηλώσω ότι υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό, ως μέλος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και υπεύθυνη του τομέα Εθνικής Άμυνας, αλλά κυρίως ως Κυκλαδίτισσα, από το Βήμα αυτό θέλω να εξάρω και να ευχαριστήσω από καρδιάς το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων για την προσφορά τους στους κατοίκους των νησιών μας. Πάντα είναι παρόντες όχι μόνο σε εκδηλώσεις, αλλά και σε προσφορά ζωής μέσω των αεροδιακομιδών και της περίθαλψης των κατοίκων των Κυκλάδων μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Μανούσου - Μπινοπούλου για την ενδιαφέρουσα ομιλία της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συνεδρίαση για σήμερα το απόγευμα και ώρα 18:00'.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Το λόγο έχει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο Βουλευτής Β' Πειραιά και αγαπητός φίλος, ο κ. Νεράντζης για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε Νεράντζη, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η φετινή συζήτηση του Προϋπολογισμού διεξάγεται σε μία ατμόσφαιρα ζοφερή, θα έλεγα και πνιγηρή. Πνιγηρή κυριολεκτικά, αλλά και μεταφορικά. Τα στοιχεία, τα οποία συνθέτουν αυτήν την ατμόσφαιρα, είναι πολλά. Θα ήθελα να σταθώ σε ένα, το οποίο συχνά παρασιωπάται. Είναι, κατ' εξοχήν, οι αντιφάσεις, οι πελώριες, οι κραυγαλέες, οι καταλυτικές εσωτερικές αντιφάσεις, που παρουσιάζουν πολλοί από τους πρωταγωνιστές της δημιουργίας αυτής της ατμόσφαιρας. Ας αναφέρω δύο χαρακτηριστικές.

Παράδειγμα πρώτο. Ένας αριθμός οριστός, για να μην πω και ορισμένος, κάποιων προσώπων έχει ενδυθεί τον ευρύχωρο χιτώνα του αναρχισμού, και, κινούμενος σαφώς εντός των πλαισίων εφαρμογής του ποινικού νόμου, δεν στρέφεται κατά των συμβόλων της αρχής, όπως θα ήταν, κατ' αρχήν λογικό, σύμφωνα με την άποψή τους, αλλά εναντίον μικρομεσάων επιχειρηματιών και επιχειρήσεων. Ακόμη και ένα περίπτερο στη Θεσσαλονίκη έσπασαν. Ιδού, λοιπόν, η πρώτη αντίφαση.

Θα σας πω και μία δεύτερη αντίφαση. Πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες φιλάρεσκα αυτοαποκαλούνται προοδευτικές, δεν σεβάστηκαν ούτε αρχαία μνημεία, και, πραγματοποιώντας την απειλή τους, έφεραν την εξέγερση ακόμη και μέσα στα σχολεία, όπου πλαστοουργείται το ήθος της ελληνικής νεότητας.

Το ακόμη χειρότερο είναι ότι αυτή η αντιφατικότητα, που επιπολάζει στην κοινωνία, ενισχύεται, αντί να παραμεριστεί, από τη συζήτηση επί του προϋπολογισμού. Και ξέρετε γιατί; Προϋπολογισμό ευθύνης και προοπτικής τον αποκαλεί η Κυβέρνηση και τον στηρίζει η κυβερνώσα παράταξη και από την άλλη πλευρά, σύμπτωση η Αντιπολίτευση τον αναιρεί, τον αρνείται καθ' ολοκληρία, τον ελεεινολογεί οικτρά. Τι να πιστέψει, άραγε, ο κόσμος;

Γι' αυτό, λοιπόν, εγώ απεφάσισα σήμερα να μην ακολουθήσω την πεπατημένη, να μην ασχοληθώ με τα μεγέθη του προϋπολογισμού, με τα οποία όλοι μας σχεδόν, κατά καιρούς ή και σήμερα, ασχολούμεθα, αλλά να προσεγγίσω κάτι που μοιάζει πρωτότυπο, αλλά δεν στερείται ουσίας και σημασίας, να εξετάσω δηλαδή τους χαρακτηρισμούς που δόθηκαν από την Αντιπολίτευση σ' αυτόν τον προϋπολογισμό, τον οποίο τώρα συζητάμε.

Και μια που μιλώ γι' αυτούς τους χαρακτηρισμούς, μου έρχεται στο μυαλό ο Θουκυδίδης. Είναι κάτι που θα αρέσει στο φίλο μου και συνάδελφο Μίμη Ανδρουλάκη. Ο Θουκυδίδης, λοιπόν, περιγράφοντας την εμφύλια κερκυραϊκή τραγωδία, στοιχειοθέτησε και την «Παθολογία του Πολέμου» μια παθολογία που εξακολουθεί και σήμερα, μετά από τόσες χιλιάδες χρόνια, να ισχύει και έναν πόλεμο, ο οποίος μοιάζει με την πολιτική, αφού όλοι λένε ότι η πολιτική είναι και αυτή μια μορφή πολέμου. Λέει, λοιπόν, ο Θουκυδίδης: «...και την ειωθυίαν αξίωσιν των ονομάτων εις τα έργα αντήλλαξαν τη δικαιοσύνη...», ότι δηλαδή μόλις ξέσπασε ο πόλεμος, οι αντίπαλοι, για να δικαιωθούν, ακόμη και τη συνηθισμένη, την καθιερωμένη έννοια των λέξεων, και αυτήν άλλαξαν.

Για να δούμε, λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο αξιότιμος γενικός εισηγητής του τι προσάπτουν σ' αυτόν τον προϋπολογισμό. Τον ονομάζουν «κάλπικο».

Κατ' αρχήν, θέλω να πω κάτι και να μη με παρεξηγήσει κανένας. Το «κάλπικο» δεν είναι ελληνική λέξη. Η «κάλπη» είναι ελληνική λέξη. Σημαίνει την υδρία, σημαίνει μία τεροδόχο, σημαίνει το εξάρτημα του εκλογικού εντός του οποίου ρίχνουμε την ψήφο μας. Το «κάλπικο», όμως, δεν προέρχεται από την «κάλπη», προέρχεται από το τούρκικο «καλπ», που σημαίνει νόθος, κίβδηλος.

Εγώ, λοιπόν, βάζοντας στην άκρη, οπωσδήποτε, τέτοιες λέξεις και εμμένοντας στον πλούτο της ελληνικής γλώσσας, που μιλά για κιβδηλεία, για παραχάραξη, για νόθευση, για πλαστογραφία, στέκομαι σε αυτήν καθ' αυτήν την αιτίαση, αλλά έκρινα ότι υποβαλόταν επισημάνω αυτήν τη λεκτική αστοχία.

Γιατί, λοιπόν, άραγε είναι αυτός ο προϋπολογισμός ψευδής; Γιατί είναι «κάλπικος», όπως τον λέει; Μήπως στην ίδια την έκθεση, στο πρακτικό που συνοδεύει τον προϋπολογισμό, δεν αναγράφεται ότι ο προϋπολογισμός αυτός είναι δύσκολος γιατί ήδη υπάρχει μία διεθνής αβεβαιότητα και μία κακή συγκυρία;

Μήπως στο ίδιο αυτό το Πρακτικό δεν υπάρχουν οι φράσεις και οι σκέψεις του Υπουργού Αλογοσκούφη, ότι δηλαδή υπάρχει μια περίοδος ανάπαυσης στη δημοσιονομική μας προσαρμογή; Ποιο είναι το φτιασίδι εκείνο, το ψιμύθιο που καθιστά το πρόσωπο του προϋπολογισμού ψευδές και πλαστό; Εγώ θαρρώ πως κίβδηλη είναι η προσέγγιση του προϋπολογισμού, ο τρόπος με τον οποίο τον προσεγγίζουμε και όχι αυτός καθ' αυτός ο προϋπολογισμός.

Και συνεχίζει ο γενικός Εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «Είναι και

ταξικός ο προϋπολογισμός». Μα πώς είναι δυνατόν να είναι ταξικός, όταν το κοινωνικό του πρόσωπο διαφαίνεται ευκρινώς, όταν έχουμε μια αύξηση των επιδομάτων προνοίας, όταν επεκτείνουμε το επίδομα των πολυτέκνων και στους τριτέκνους, όταν δεν επιβάλλεται φόρος στις ασθενέστερες τάξεις, δηλαδή στους μισθωτούς και στους συνταξιούχους, όταν προ της εισαγωγής στην κρίση υπάρχει σημαντική βελτίωση μεγεθών, αφού και η ανεργία και ο πληθωρισμός έχουν φτάσει σε σημαντικά χαμηλότερα ύψη από ό,τι πρώτα; Ούτε ταξικός, λοιπόν, είναι ο προϋπολογισμός.

Λέει όμως ο γενικός Εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ο προϋπολογισμός αφήνει αθωράκιση και την ελληνική οικονομία. Μα πού το πάει; Δεν έχει ακούσει, ήταν απών όταν εδώ ψηφίσαμε νόμο για την ενίσχυση της ρευστότητας, νόμο, ο οποίος ενεκρίθη από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και μάλιστα από τους πρώτους; Ή μήπως είναι αναξιόπιστος ο προϋπολογισμός, όπως μας τον αναφέρει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αν και τα μεγέθη του είναι στη σωστή τους διάσταση;

Τέλος, λέγεται ότι ο προϋπολογισμός αυτός βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με τη διεθνή κρίση. Σε αναντιστοιχία βρίσκεται η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, η οποία επί του παρόντος λιγότερο επώδυνα αντιμετωπίζει αυτήν την κρίση, απ' ό,τι άλλες.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι, στο οπλοστάσιο της Αντιπολιτεύσεως, δεν υπάρχει ισοτιμία, μεταξύ λέξεων και νοημάτων. Ό,τι νοεί η ελληνική γραμματική, δεν νοεί και η πολιτική ρητορεία της Αντιπολιτεύσεως. Γι' αυτό, κύριες και κύριοι, εγώ πιστεύω ότι αν πρέπει να χαρακτηρίσω τον προϋπολογισμό, θα πω ότι είναι μια απαντητική πρόταση στην κρίση. Έχει στοιχεία ρεαλισμού. Ήταν δύσκολος στην κατάρτιση, δεν το κρύβουμε και θα είναι και δύσκολος στην εφαρμογή του, αλλά δυστυχώς οι καιροί δεν είναι εύκολοι.

Επιτρέψτε μου να κλείσω, γιατί ως Προεδρεύων δεν θέλω να υπερβώ το χρόνο μου, κατά πολύ τουλάχιστον, με έναν Κινέζο φιλόσοφο – κύριε Μίμη Ανδρουλάκη, που θα σας αρέσει – τον Λάο Τσε. Βλέπετε την μανία της ελληνικής πολιτικής ζωής, ν' ασχολείται με τους Κινέζους. Ο Πρωθυπουργός των τελευταίων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε ένα προσωνύμιο, σχετικό με την Κίνα. Η δε παρούσα Κυβέρνηση την χρήση δύο από τις προβλήτες του πειραϊκού λιμανιού, σε κινέζικη εταιρεία τις παραχώρησε. Λέει λοιπόν, ο Τσε: «Μην στέκεστε στις μύτες των ποδιών σας, γιατί δεν στηρίζετε καλά. Μην κάνετε μεγάλες δρασκελίες, γιατί δεν περπατάτε σωστά. Μην αυτοπροβάλλεστε, γιατί εν τέλει δεν διακρίνεστε».

Αφήνουμε σε εσάς να πανηγυρίζετε για τις δημοσκοπήσεις, να ράβετε μαύρα κουστούμια, να μοιράζετε τα Υπουργεία και να τολμάτε να ζητάτε ακόμη και εκλογές. Μήπως και προ ενάμιση έτους εκλογές δεν ζητήσατε; Και τα αποτελέσματα τα είδατε. Ο λαός λέει «πίσω έχει η αχλάδα την ουρά».

Εγώ στηρίζω τον προϋπολογισμό και την Κυβέρνηση η οποία τον εισηγείται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Νεράντζη.

Ο κ. Δημήτριος Ανδρουλάκης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., από τη δύσκολη Β' Αθηνών έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Έχετε χάρη, κύριε συνάδελφε, που είστε Πειραιώτης! Θα πάρω όμως τη φράση σας ότι «έχουμε πόλεμο». Πράγματι η κρίση είναι «πόλεμος» με άλλα μέσα. Και έρχεται μια στιγμή εν μέσω του πολέμου, εν μέσω της κρίσης που τίθεται, κύριοι συνάδελφοι, το αμελικτό ερώτημα: «Υπάρχει κάποιος μέσα στη σύγχυση, στην ανασφάλεια, στον πανικό που είναι σε θέση, έχει τα κότσια να πιάσει γερά το τιμόνι να πει στον καθένα τι θα κάνει, να εμπνεύσει σιγουριά και εμπιστοσύνη, να βάλει φώτα πορείας για να μας βγάλει από την καταιγίδα;». Αυτό είναι το αμελικτό ερώτημα.

Οι «FINANCIAL TIMES», στο χθεσινό τους φύλλο λένε ότι το 2009 θα χτυπήσουν πένθιμες καμπάνες για χώρες με μεγάλο χρέος, ειδικά γι' αυτές που έχουν αδύναμη Κυβέρνηση όπως η Ταϊλάνδη και η Ελλάδα. Κύριοι συνάδελφοι, αντιδρώ ως

πατριώτης σ' αυτό, είναι υπερβολή αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα. Λένε, λοιπόν: «Η Ελλάδα και η Ταϊλάνδη». Αυτό είναι απίστευτο. Δηλαδή η Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων βαθμολογείται από τις αγορές ως εκτός Ευρωζώνης. Και αν μάλιστα, πέραν των άλλων (όπως το μεγάλο χρέος κ.λπ.) έχεις αδύναμη κυβέρνηση, αυτό σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι, υψηλότερο κόστος δανεισμού, ειδικά καθώς αποσύρεται η παγκόσμια ρευστότητα, καθώς η πλημμυρίδα του φτηνού χρήματος αποσύρεται και τώρα φαίνεται ξεκάθαρα ποιοι κολυμπούσαν τόσο καιρό ξεβράκωτοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η «ομπρέλα» του ευρώ δημιούργησε ένα παράλογο, κατά τη γνώμη μου, εφησυχασμό στο πολιτικό και οικονομικό σύστημα και έτσι η ιστορία που φέρει τον τίτλο «δημόσιο χρέος» έχει υποβαθμιστεί. Αλλά δωρεάν γεύμα δεν υπάρχουν και μάλιστα για πολύ καιρό, πολύ περισσότερο εν μέσω της κρίσης.

Το κράτος μας, η οικονομία μας είναι υπερεξαρτημένη από το δανεισμό. Η ισχυρή εσωτερική εγχώρια ζήτηση που στήριζε αυτά τα χρόνια την ανάπτυξη της χώρας, τους εντυπωσιακούς ρυθμούς ανάπτυξης, είναι πολύ πέραν των παραγωγικών δυνατοτήτων της Ελλάδας. Αυτό σημαίνει στα απλά ελληνικά, κύριοι συνάδελφοι, εισαγωγές, εισαγωγές, εισαγωγές και βεβαίως υπερδανεισμός. Ο υπερδανεισμός είναι η «ηρωίνη» της ελληνικής οικονομίας και δυστυχώς δεν μπορούμε σ' ένα βράδυ να απεξαρτηθούμε. Δεν μπορούμε να την κόψουμε απότομα. Θα πάθουμε σοκ καταστροφικό. Άρα πρέπει να πάμε στη «μεθαδόνη». Δηλαδή να βρούμε πρόσβαση σε φτηνό δανεισμό για να έχουμε υγιή δημοσιονομικά «διεγερτικά» μέσα στην κρίση για να χρηματοδοτήσουμε ένα σταθεροποιητικό σχέδιο ανόρθωσης της χώρας και παραγωγικής μεγέθυνσης.

Ναι, έχουμε «πόλεμο». Η κρίση είναι «πόλεμος» με άλλα μέσα και θα έλεγα ότι και ο δανεισμός των κρατών, κύριοι συνάδελφοι, είναι ανταγωνισμός και μάλιστα άγριος ανταγωνισμός με άλλα μέσα. Έχουμε «πόλεμο» ομολόγων.

Δυστυχώς η άσπρη Αμερική, η υπερχρεωμένη, που οδήγησε τον κόσμο στην κρίση, αυτή τη στιγμή, προς το παρόν, κερδίζει τον πόλεμο και έχει την ικανότητα να ρίχνει τις απώλειές της, τις μισές τουλάχιστον, στον υπόλοιπο κόσμο.

Η Ευρώπη μπορεί να ανατρέψει αυτήν την εικόνα μόνο αν φτάσει στο σημείο να εκδώσει κοινό ευρωομολόγο, δηλαδή να αποκτήσει μέγεθος και ρευστότητα η ευρωπαϊκή αγορά των ομολόγων. Αυτό θα ενισχύσει το ευρώ ως αποθεματικό νόμισμα. Θα μας εξασφαλίσει σε όλους φτηνότερο δανεισμό. Θα κερδίσουμε όλοι, χωρίς βεβαίως να εννοώ ότι είμαι αφελής, ότι εμείς οι άσπροι Έλληνες και οι Ιταλοί θα ρίξουμε τα βάρη μας στους Γερμανούς. Αυτή η ρηξικέλευστη ιδέα θέλει χρόνο για να ωριμάσει, αλλά εμείς καιγόμαστε εδώ και τώρα για φτηνή πρόσβαση στο δανεισμό.

Η σκέψη που κάνω από χρόνια είναι ότι άμεσα ο μόνος διαθέσιμος ευρωπαϊκός θεσμός, ο οποίος μπορεί εδώ και τώρα να εκδώσει ευρωομολόγο αποκλειστικά για την έξοδο από την κρίση, στη βάση ενός σταθεροποιητικού fund, αποκλειστικά για την κρίση τονίζω -crises management, εννοώ όχι φεντεραλισμό- εδώ και τώρα μπορεί να εκδώσει ομολόγα αποκλειστικά για την έξοδο από την κρίση μόνο για επενδύσεις σε κρίσιμες για την ανταγωνιστικότητα και το περιβάλλον υποδομές και βεβαίως ανερχόμενους δυναμικούς καινοτομικούς τομείς της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας. Αυτές όμως είναι ιδέες.

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει περάσει το κρίσιμο σημείο της στροφής, όπου και οι πιο έξυπνες ιδέες πέφτουν στην ανυποληψία, οι μπαταρίες σβήνουν, η δύναμη της θέλησης εξαφανίζεται, οι εφεδρείες εξαντλούνται, οι ανασχηματισμοί και τα νέα πρόσωπα καίγονται. Καιρός, λοιπόν, για αλλαγή εν μέσω της κρίσης. Διαφορετικά το κύκνειο άσμα της Νέας Δημοκρατίας θα μετατραπεί σε πένθιμο εμβατήριο για την εθνικής μας οικονομία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, οι πολίτες δεν

ενδιαφέρονται για τη σημερινή συζήτηση. Κανέναν δεν ενδιαφέρει ένα σχέδιο προϋπολογισμού που είναι εικονικός, που στηρίζεται σε αβάσιμες υποθέσεις εργασίας, που δεν πρόκειται να υλοποιηθεί και που δεν λέει λέξη για την τραγική πραγματικότητα στην οποία βρίσκεται η οικονομία της χώρας μας.

Αυτό που ενδιαφέρει τους πολίτες μας είναι η κατάσταση της χώρας μας, η οικονομική κατάσταση που επιδεινώθηκε δραματικά και από τη διεθνή οικονομική κρίση. Οι προοπτικές, η χρονιά που έρχεται, οι χρονιές που έρχονται, οι δυσκολίες, τα αδιέξοδα, η νέα γενιά που δουλεύει, μαθαίνει, επενδύει, σπουδάζει και στο τέλος, βιώνει τα κοινωνικά αδιέξοδα. Και βεβαίως, αυτή η γενιά δέκα χρόνια πριν αναθάρρησε βλέποντας τη χώρα να προσπαθεί να εκσυγχρονισθεί, να βάζει στόχους, να τους πετυχαίνει, να τους πλησιάζει, να κάνει μεγάλα έργα, να μπαίνει στην Ο.Ν.Ε., να βάζει την Κύπρο στην Ο.Ν.Ε., να κάνει Ολυμπιακούς Αγώνες. Αναθάρρησε, πίστεψε ότι αρχίσαμε να παλεύουμε ένα δύσκολο πρόβλημα. Και βεβαίως, έζησε τις ημέρες της νεοδεξιάς, της ανικανότητας, της ανισοκατανομής υπέρ των ολίγων, της πλήρους αποδιοργάνωσης της χώρας, της κατακρήμνισης του κύρους της χώρας και της αξιοπιστίας της εθνικής οικονομίας στο εξωτερικό, που τα πληρώνουμε σήμερα, γιατί σήμερα το θέμα, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είναι αν θα ψηφισθεί και εγκριθεί ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός. Το θέμα είναι αν υπάρχει κυβέρνηση, αν υπάρχει Πρωθυπουργός, αν υπάρχει τιμονιέρης να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Αν υπάρχει σχέδιο, αν υπάρχει προοπτική. Και οι λαϊκές κινητοποιήσεις δείχνουν τη δική τους βεβαιότητα ότι με τη Νέα Δημοκρατία δεν υπάρχει προοπτική. Και αυτό είναι τραγικό γιατί ζούμε σε μια χώρα με πραγματικά δύσκολα διαρθρωτικά προβλήματα, με χαμηλά εισοδήματα, μισθούς, συντάξεις, με μεγάλη ανεργία, με ακρίβεια που εκτοξεύθηκε τα πέντε χρόνια. Εκτοξεύθηκε έντεκα θέσεις στην κατάταξη ακρίβειας της Ευρώπης. Και είκοσι δύο θέσεις η Αθήνα έγινε ακριβότερη πρωτεύουσα σύμφωνα με τον Ο.Ο.Σ.Α., η Λάρισα είναι μια από τις ακριβότερες πόλεις της Ευρώπης. Και βεβαίως, το είπε πριν λίγο ο Μίμης ο Ανδρουλάκης, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών επιδεινώθηκε δραματικά, από το 6% στο 18% σε πέντε χρόνια. Και βεβαίως, το δημόσιο χρέος, το μεγάλο μας πρόβλημα, το ιδιωτικό χρέος. Και η προοπτική; Από ποιά περιμένουμε να εισπράξουμε τα επόμενα χρόνια; Από την παραγωγή, αγροτική, μεταποιητική, βιοτεχνική, βιομηχανική, από τον τουρισμό, από τη ναυτιλία, από την οικοδομή. Μα, και τα τέσσερα, οι σημαντικότερες πηγές είναι βέβαια και όλοι προβλέπουν ότι αυτόν το χρόνο που έρχεται θα είναι μειωμένα από 10% έως 50%. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και βεβαίως, έχουμε υπερδανεισμό. Και τώρα δανειζόμαστε πολύ ακριβότερα. Το 2003 δανειζόμασταν 0,20% πάνω από τα επιτόκια της Γερμανίας. Σήμερα 2,26%. Γιατί; Είμαστε σε επιτήρηση; Πάμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο;

Ευτυχώς, βεβαίως, που είμαστε στην Ο.Ν.Ε., ευτυχώς που έχουμε το ευρώ και αλίμονο εάν δεν το είχαμε. Αλλά, κύριοι της Κυβέρνησης, αφήστε αυτή την αιτιολόγηση, την ωραιοποίηση της κατάστασης ή ότι άλλοι φταίνε. Πέρυσι έφταιγε το πετρέλαιο. Μας λέγατε εδώ, άκουγα, συνέχεια τον έναν μετά τον άλλον, αγοραστή της Νέας Δημοκρατίας συγχορδία, ότι 147 δολάρια το βαρέλι και γι' αυτό η οικονομία βρίσκεται εκεί. Μα, δεν λέγατε την αλήθεια. Γιατί δεν λέτε το ίδιο σήμερα που δεν είναι καλή η οικονομία και το πετρέλαιο είναι στα 30 δολάρια το βαρέλι; Άρα, βάλτε το δάκτυλο στον τύπο των ήλων και πέστε απλά: Χρειάζεται σχέδιο διεξόδου; Οφείλουμε τώρα να συνδυάσουμε και να οργανώσουμε το άμεσο και το μακροχρόνιο, γενναίες επενδύσεις σήμερα, διαρθρωτικές αλλαγές σήμερα. Κυρίως να πούμε την αλήθεια στο λαό. Ο λαός την καταλαβαίνει την αλήθεια, όποια και να 'ναι. Και να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη μεταξύ πολιτών και πολιτικής ηγεσίας. Να συμφωνήσουμε στους στόχους του λαού. Ο λαός θα τους παλέψει και εμείς μαζί με το λαό στη συνέχεια θα παλέψουμε γι' αυτούς τους στόχους. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Εσείς δεν κάνετε τίποτε σ' αυτό. Κάνετε ακριβώς το αντίθετο και γι' αυτό έχουμε κοινωνική έκρηξη. Δεν αναλαμβάνετε ούτε καν τις πολιτικές ευθύνες για οποιαδήποτε κρίση. Γι' αυτό ζείτε σήμερα την

έκρηξη της νεολαίας, την κοινωνική έκρηξη και βεβαίως, στηρίζεται αυτή σε πολλά άλλα κοινωνικά προβλήματα. Και βεβαίως, παρεξήγησαν εκεί μέσα ακραία στοιχεία και ζούμε σήμερα επεισόδια γενικευμένης βίας. Και βεβαίως, πυροδοτήθηκε από το θάνατο του Αλέξανδρου ο οποίος έγινε σύμβολο και για τη δική μας τη νεολαία αλλά και για πολλές νεολαίες του κόσμου. Και η Κυβέρνηση; Παρακολουθεί. Τι περιμένει; Θεία φώτιση; Δεν ανέλαβε ούτε πολιτικές ευθύνες. Και αυτή η μη ανάληψη της πολιτικής ευθύνης, κυρίες και κύριοι, οδήγησε και σε άλλα τραγικά αποτελέσματα.

Εγώ θα σας πω ένα που ίσως δεν τονίστηκε επαρκώς σ' αυτή την Αίθουσα. Έγινε μια ρήξη μεταξύ της κοινωνίας και των Σωμάτων Ασφαλείας. Και ξαναθυμίζουμε εποχές πριν το 1981 γιατί η εθνική συμphilώση, ένα επώδυνο, επίπονο και μακροχρόνιο έργο των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. τώρα τελειώνει.

Και ξέρετε τι σημαίνει έλλειψη εμπιστοσύνης και ασφάλειας στους πολίτες της χώρας μας, στο κέντρο και στην περιφέρεια, στην ορεινή Ελασσόνα αλλά και στο Περιστέρι και στα Εξάρχεια; Και εσείς τι κάνετε; Τίποτε.

Και το ερώτημα: Τι έγινε, αλήθεια, εκείνη η καλύτερη Αστυνομία του κόσμου που παρέλαβε η Νέα Δημοκρατία το 2004, όπως δήλωνε ο τότε Υπουργός, ο κ. Βουλγαράκης;

Θα σας διαβάσω ένα μήνυμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που στάλθηκε ως κραυγή αγωνίας από ένα νέο άνθρωπο, από έναν άνθρωπο που πονάει για τον Αλέξανδρο, αλλά ζει το δικό του δράμα και δεν το ζει μόνος του αλλά το ζουν και άλλες πολλές χιλιάδες Έλληνες πολίτες.

«Αγαπητέ φίλε, είμαι σε αδιέξοδο. Είμαι ένας νέος άνθρωπος είκοσι ενός χρονών, αριστούχος ως μαθητής, από τους πρώτους που πέτυχα με πανελλήνιες εξετάσεις στην Αστυνομία. Αποφοίτησα από τη Σχολή της Αστυνομίας πριν λίγο καιρό και ορκίστηκα του Αγίου Δημητρίου, στις 26 Οκτωβρίου, με άλλους πέντε νέους αστυνομικούς σε ένα αστυνομικό τμήμα του κέντρου της Αθήνας. Από τότε ζω ένα δράμα, ανασφάλεια, επιθετικότητα, από παντού και από τους πολίτες. Το σύνθημα που επικρατεί τις τελευταίες μέρες στα αστυνομικά τμήματα και στο δικό μου, είναι «ή στο χώμα, ή στη φυλακή». Ξεκινάω για τη δουλειά μου και είναι σαν να πάω σε εκτέλεση. Μπήκα στο Σώμα με όνειρα και βρέθηκα στην κόλαση. Αλήθεια, όμως, εμείς τα φτωχά παιδιά, οι απλοί αστυνομικοί φταίμε για όλα; Αν ένας αστυνομικός φταίει, θα πληρώσουν όλοι, θα πληρώνουν συνεχώς όλοι; Και η ηγεσία, η πολιτική και φυσική ηγεσία γιατί δεν αναλαμβάνει τις ευθύνες της με έργα, να δώσει το παράδειγμα στην κοινωνία, να εκτονώσει την κρίση, να διαλύσουμε αυτή την καχυποψία, να διατηρήσουμε την ενότητα και τη συμphilώση. Αν κάποιοι μας ονόμασαν «πραίτορες», αν άλλοι δώσανε όπλα σε ειδικούς φρουρούς χωρίς εκπαίδευση, αν κάποιοι ενοχοποιήσαν τη ζαρντινέρα και αν δεν γίνεται εκπαίδευση και δεν γίνονται ψυχιατρικοί και άλλοι έλεγχοι, εμείς θα πληρώσουμε; Μπορείτε να μας συμβουλευέστε τι να κάνουμε;»

Κύριοι της Κυβέρνησης, μπορείτε να συμβουλευέστε αυτόν το νέο άνθρωπο τι να κάνει; Φυσικά δεν μπορείτε, γιατί δεν έχετε το θάρρος να αναλάβετε την ευθύνη, γιατί δυστυχώς –και το λέω, το εννοώ– είστε το χθες. Δεν το ξέρετε, ίσως δεν σας το είπαν, δεν θέλετε να το δεχθείτε. Οι πολίτες ψάχνουν οι ίδιοι για το αύριο και εσείς της Κυβέρνησης δεν συμπεριλαμβάναστε στα σχέδιά τους.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κаланτζής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά τα χρόνια, με πρώτον εμένα ξεκινάμε τη συζήτηση κάθε φορά στον προϋπολογισμό βρίσκοντας μόνο αρνητικά.

Η κριτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και οι αρνητικές διαπιστώσεις είναι μέσα στο δημοκρατικό διάλογο. Σαφώς και πρέπει να διατυπώνονται οι αρνητικές ή αντίθετες απόψεις.

Όμως η αξιοπιστία των πολιτικών και της πολιτικής επιτυγχάνεται κατά την άποψή μου μόνο αν αναγνωρίσουμε στον αντίπαλό μας και τα καλά, τις θετικές του ενέργειες. Διότι πρέπει να

το πω γιατί το πιστεύω βαθιά μέσα μου. Δεν υπάρχει κανένας κυβερνήτης, κανένας Υπουργός, οποιασδήποτε Κυβέρνησης που να μην εργάζεται για το καλό του τόπου, να μη θέλει να επιτύχει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για την πρόοδο και την ευημερία του ελληνικού λαού. Αυτό πρέπει να το αναγνωρίσουμε όλοι μας. Ικανοί και άξιοι υπάρχουν παντού.

Αν λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αναγνωρίσουμε τα θετικά των πολιτικών μας αντιπάλων, τότε είναι βέβαιο πως η αξιοπιστία των πολιτικών χάνεται. Ο ελληνικός λαός προκειμένου να μας κρίνει δίκαια, περιμένει από εμάς την αρνητική κριτική μας αλλά πάνω απ' όλα περιμένει θετική μας τοποθέτηση. Περιμένει τη μεγαλοψυχία μας. Δεν μπορούμε λοιπόν να μην αναγνωρίζουμε την επιτυχημένη, αναίμακτη αποκατάσταση της δημοκρατίας, τη δημιουργία της νέας Ελλάδας, την έναρξη της Ελλάδας στην Ενωμένη Ευρώπη στον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Επίσης δεν μπορούμε να μην αναγνωρίζουμε στον Ανδρέα Παπανδρέου ότι αυτός έφερε μπροστά νέες γενιές πολιτικών και μας βοήθησε όλου μας, βάθυνε τη δημοκρατία. Δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε στον κ. Σημίτη την είσοδο της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε.. Και, τέλος, θα ήταν μέγα λάθος να μην αναγνωρίσουμε στην Αριστερά ότι με τους κοινωνικούς της αγώνες μπόρεσε και πέτυχε ο εργαζόμενος να έχει ένα καλύτερο αύριο, πιο ανθρώπινες συνθήκες στη ζωή και στη δουλειά.

Επίσης όλοι εμείς πρέπει, σε όποια θέση και αν βρισκόμαστε, να ζητήσουμε κατ' αρχάς συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για τα λάθη και τις παραλείψεις μας. Το λάθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ανθρώπινο. Και όποιος εργάζεται, κάνει λάθη και πρέπει με λεβεντιά να τα αναγνωρίζει. Εγώ το έκανα όταν ήμουν Υπουργός. Όταν είχαμε, αν θυμάστε, τις φωτιές στην Κασσάνδρα, ζήτησα συγγνώμη γιατί δεν μπόρεσαμε να σταθούμε άμεσα, έγκαιρα δίπλα σε όλους τους πυρόπληκτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος -και ιδιαίτερα εμείς η γενιά του Πολυτεχνείου που ονειρευτήκαμε και αγωνιστήκαμε για μια νέα σύγχρονη καλύτερη Ελλάδα- να αναγνωρίσουμε πως δεν ανταποκριθήκαμε στις ελπίδες του ελληνικού λαού στο βαθμό και στην έκταση που μπορούσαμε να βοηθήσουμε.

Η διεθνής οικονομική κρίση οδηγεί σε μεγάλη αβεβαιότητα. Υπάρχει μεγάλη ανησυχία για τις επιπτώσεις της στις οικονομίες ολόκληρου του κόσμου. Τα προβλήματα και οι παθογένειες της ελληνικής οικονομίας είναι μεγάλες και διαχρονικές. Οι καιροί απαιτούν σοβαρότητα, υπευθυνότητα και άμεση αντίδραση στις νέες συνθήκες και τα προβλήματα που δημιουργούνται. Δεν είναι ώρα για λαϊκισμούς. Άλλο εποικοδομητική κριτική και άλλο απλόχερες χωρίς αντίκρισμα υποσχέσεις και δήθεν παροχές.

Αυτή είναι κατά την άποψή μου η διαφορά ανάμεσα στον Κωνσταντίνο Καραμανλή και το Γιώργο Παπανδρέου. Ο Πρωθυπουργός δεν βάζει σε κίνδυνο όσα με θυσίες και κόπους πετύχαμε μαζί με τον ελληνικό λαό τα πέντε τελευταία χρόνια.

Θα προχωρήσουμε με υπεύθυνες πολιτικές για την αντιμετώπιση της κρίσης με γνώμονα την προσφορά στον πολίτη και όχι το πρόσκαιρο πολιτικό όφελος. Θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι.

Ο κ. Παπανδρέου το Σεπτέμβριο μας έλεγε ότι δεν υπάρχει πολιτική κρίση, μετά από λίγο πως για την κρίση φταίει η Κυβέρνηση, μετά πως αργήσαμε να πάρουμε μέτρα. Ας αποφασίσει τελικά ο κ. Παπανδρέου τι φταίει, τι συμβαίνει, ποιες είναι οι προτάσεις του.

Η αλήθεια είναι πως η ελληνική οικονομία αποδεικνύεται ανθεκτικότερη από πολλές άλλες μέσα στην Ευρώπη αλλά και στον κόσμο. Η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης και οι μεταρρυθμίσεις βοήθησαν, θωράκισαν την οικονομία μας. Ήμασταν οι πρώτοι και πριν από τον Πρωθυπουργό της Μεγάλης Βρετανίας κ. Μπράουν που δεσμευθήκαμε για την ασφάλεια των καταθέσεων των πολιτών παρέχοντας εγγύηση μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ για κάθε καταθέτη. Το σχέδιο για την ενίσχυση της ρευστότητας οδηγεί 28.000.000.000 ευρώ στην οικονομία, στην πραγματική οικονομία, χωρίς να χαρίζουμε ούτε 1 ευρώ στις τράπεζες. Δεν θα ξοδευτεί ούτε 1 ευρώ από τον προϋπολογισμό και οι μόνοι που θα ωφεληθούν, οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι μικρομεσαίοι, οι μικρές και μεγάλες επιχει-

ρήσεις, αυτοί που πραγματικά έχουν ανάγκη. Το πρόγραμμα επιδότησης του επιτοκίου για κεφάλαια κίνησης ως 350.000 ευρώ για την επόμενη τριετία με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου είναι από τα μέτρα που πήραμε. Επίσης για τις καταστροφές που μόλις τις προηγούμενες μέρες ζήσαμε όλοι μας, δώσαμε άμεση οικονομική ενίσχυση 10.000 ευρώ στους επαγγελματίες για τις πληγές που τους άφησαν τα πρόσφατα επεισόδια, για τους εμπρησμούς των καταστημάτων μας. Επίσης δώσαμε επιχορήγηση 50% για τις ζημιές που υπέστησαν από 10.000 έως 200.000 ευρώ. Χορηγούνται επιδοτούμενα δάνεια για την αποκατάσταση των ζημιών με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου και με επιδότηση του επιτοκίου μέχρι 100%. Αναστέλλεται για ένα τρίμηνο η πληρωμή των υποχρεώσεων προς τις Δ.Ο.Υ., Ι.Κ.Α. και τα άλλα ταμεία. Παρατείνεται για ένα τρίμηνο η προθεσμία υποβολής των δηλώσεων φόρου εισοδήματος, των παρακρατημένων φόρων, των τελών χαρτοσήμου και άλλων φόρων αλλά και η υποβολή των περιοδικών και εκκαθαριστικών δηλώσεων του Φ.Π.Α.. Για ένα τρίμηνο παρέχεται πλήρης κάλυψη του μισθού και του δώρου των Χριστουγέννων όλων των εργαζομένων στις επιχειρήσεις που δεν θα μπορέσουν να λειτουργήσουν μέχρι τις 20 Δεκεμβρίου. Κανένας εργαζόμενος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μείνει χωρίς μισθό και δώρο τα Χριστούγεννα. Έχουμε δεσμευθεί και γίνεται πράξη να μην υπάρξει κανένας νέος φόρος το 2009. Χορηγείται από τις αρχές Ιανουαρίου το επίδομα θέρμανσης στους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α., τους δικαιούχους του Ε.Κ.Α.Σ., τους ανέργους. Χορηγείται σε δύο δόσεις έκτακτο επίδομα στεγαστικών δανείων 500 ευρώ. Καταβάλλεται διπλάσιο δώρο για τις γιορτές σε τριακόσιους χιλιάδες ανέργους. Δίνουμε ώθηση και ανάπτυξη στην αγορά που τόσο ανάγκη το έχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας σταματήσουμε την κινδυνολογία. Μόνο κακό κάνουμε στην ελληνική οικονομία, μόνο αυτό δεν περιμένει από εμάς τώρα η ελληνική οικονομία και ο ελληνικός λαός. Και ειλικρινά, έμεινα κατάπληκτος από τον κ. Σημίτη που τον θεωρούσα υπεύθυνο πολιτικό, γιατί έτσι ανεύθυνα μας είπε χθες εδώ απ' αυτό το βήμα πως είναι η ελληνική οικονομία προ των πυλών του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Γιατί αλήθεια; Μήπως γιατί ο κ. Σημίτης πιστεύει ότι έτσι θα του ξαναοίξει την πόρτα το Π.Α.Σ.Ο.Κ., ο κ. Παπανδρέου;

Αυτά που συμβαίνουν αυτές τις μέρες και ιδιαίτερα αυτά που ζούμε είναι πράγματα τα οποία έχουμε την ευθύνη όλοι μας να τα αντιμετωπίσουμε. Θεωρώ ότι η ελληνική περιφέρεια απ' αυτές τις παρεμβάσεις έχει βρει πολύ καλύτερο δρόμο απ' αυτόν που είχε χθες.

Για πρώτη φορά, για παράδειγμα, ο Νομός της Καβάλας εντάχθηκε στην ίδια ζώνη κινήτρων με τους νομούς της Θράκης. Υπογράφηκαν κίνητρα βιωσιμότητας για τις επιχειρήσεις, ρυθμίσεις χρόνων χρεών προς τις τράπεζες με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου και 50% επιδότηση του επιτοκίου για όλα τα δάνεια τα οποία έχουν πάρει. Επίσης, καμμία επιχείρηση στην Καβάλα με αυτά τα μέτρα είναι σίγουρο ότι δεν θα κλείσει και ιδιαίτερα, όπως συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια, δεν θα διαβεί το Νέστο για να πάει αλλού όπου θα μπορέσει να βρει καλύτερο αύριο. Σώθηκε με αποφάσεις και ενέργειες η Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων στην Καβάλα και εξασφαλίστηκε το μεροκάματο για επτακόσιους εργαζόμενους. Θέλω να πω ότι η επιδότηση ιδίως του 12% των επιχειρήσεων που γίνεται για τις επιχειρήσεις του Νομού Καβάλας δεν βοηθάει τις επιχειρήσεις. Βοηθάει κατ' εξοχήν τους εργαζόμενους, γιατί απαραίτητη προϋπόθεση για να ενταχθεί κάποια επιχείρηση σε αυτό το μέτρο της επιδότησης του 12% είναι να μην απολύσει ούτε έναν εργαζόμενο.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι κάναμε πολλά. Μπορούμε περισσότερα. Μπορούμε και πρέπει να οδηγήσουμε την Ελλάδα μας σε έναν καλύτερο δρόμο. Οι καιροί είναι δύσκολοι. Οι ευθύνες που έχουμε είναι μεγάλες. Οι συνθήκες παγκοσμίως δεν καθόλου ευνοϊκές. Η ελληνική οικογένεια αναμφισβήτητα δυσκολεύεται. Εμείς όμως δεν σταματάμε. Ο δρόμος σίγουρο δεν είναι εύκολος. Δεν είναι εύκολο να κρίνουμε ή να στεκόμαστε απλά και να συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2009. Εμείς ως Κυβέρνηση προχω-

ράμε με σταθερότητα και συνέπεια. Αυτόν το δρόμο όλοι μας πρέπει να τον ακολουθήσουμε. Το οφείλουμε στους νέους ανθρώπους, στις νέες γενιές που αντιδρούν, στις νέες γενιές που οργίζονται. Είναι υγεία η κοινωνική αντίδραση των νέων. Όμως είναι αρρώστια η τυφλή βία, η καταστροφή. Και ας αναλάβουμε τις ευθύνες όλοι μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Φίλιππος Σαχινίδης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για επτά λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ως παρατηρητής των οικονομικών πολιτικών που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη προκειμένου να σταθεροποιήσουν την οικονομία και να πετύχουν την ένταξη της χώρας στην Ο.Ν.Ε., συνέγραψε ένα βιβλίο που φέρει τον τίτλο «και είναι αυτό εδώ το βιβλίο- «Η δραχμή από τον φοίνικα στο ευρώ». Στον επίλογο του βιβλίου έθετε ως πρώτη πολιτική προτεραιότητα μετά την ένταξη στην Ο.Ν.Ε. τη βελτίωση των δημόσιων οικονομικών. Όμως από το 2004 που ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία, η φοροδιαφυγή και η εισφοροδιαφυγή ξέφυγαν από κάθε έλεγχο.

Ο κ. Κλαδάς πριν την αποπομπή του εκτίμησε ότι ανέρχονται στα 74.000.000.000 ευρώ ετησίως τα ποσά τα οποία χάνονται. Θα καταθέσω σχετικό δημοσίευμα. Η φοροαποφυγή χρήστηκε νόμιμη και ηθική και έγινε υπουργικό άθλημα. Μειώθηκαν οι φόροι στα υψηλά εισοδήματα και στις μεγάλες επιχειρήσεις. Καταργήθηκε ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Δεν έγινε η παραμικρή πρόοδος στην αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα και του κοινωνικού κράτους. Έχουμε ένα κράτος που σπαταλά κάθε χρόνο όλο και περισσότερα, ενώ έχει όλο και λιγότερα έσοδα.

Τα 70 στα 100 που έχει σαν έσοδα το κράτος τα χρησιμοποιεί για να πληρώσει τόκους και χρεωλύσια. Τι κάνει για να τα βγάλει πέρα; Δανειζεται όλο και περισσότερα. Τα 3 στα 10 ευρώ που χρωστάει η Ελλάδα σήμερα τα δανείστηκε από το 2004 και μετά. Θα καταθέσω σχετικά στοιχεία. Είναι πλέον φανερό πως ο κ. Αλογοσκούφης συλλέγει υλικό για ένα επόμενο βιβλίο που θα μπορούσε να έχει ως τίτλο «από το ευρώ στη δραχμή και από εκεί ποιος ξέρει, ίσως, επιστροφή στο φοίνικα του Καποδίστρια», γιατί με τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας η χώρα επιστρέφει στο παρελθόν, επιστρέφει στην εποχή πριν την ΟΝΕ.

Είμαστε η μόνη χώρα της Ευρωζώνης, κύριε Υπουργέ, που σήμερα πληροί μόνο ένα από τα τέσσερα κριτήρια του Μάαστριχτ, αυτού του επιτοκίου. Θα καταθέσω σχετικό στοιχείο. Όσο οι διεθνείς συνθήκες είναι ευνοϊκές, χώρες με ελλείμματα μπορούν να δανείζονται φθηνά. Όταν, όμως, ξεσπούν κρίσεις, τότε οι αγορές βάζουν στο στόχαστρο τις χώρες που δεν έχουν βάλει σε τάξη την οικονομία τους. Μεταξύ των χωρών που τιμωρούνται από τις αγορές για τα ελλείμματά τους ξεχωρίζει μία, η Ελλάδα. Και αυτό αποδεικνύεται από τη μεγαλύτερη διεύρυνση του περιθωρίου επιτοκίου του δεκαετούς ομολόγου της Ελλάδος σε σύγκριση με τις άλλες χώρες από το αντίστοιχο γερμανικό. Θα καταθέσω σχετικό στοιχείο. Ξέρετε γιατί ξεχωρίζουν την Ελλάδα; Γιατί έχει το μεγαλύτερο έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών που έφθασε το 2007 στο 14,1% του Α.Ε.Π.. Ξεχωρίζουν την Ελλάδα, γιατί έχει το δεύτερο μεγαλύτερο χρέος στην Ευρωζώνη. Ξεχωρίζουν την Ελλάδα, γιατί το έλλειμά της και το 2009 θα είναι πάνω από το 3%.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο ότι η Ελλάδα σήμερα αξιολογείται από τις αγορές αυστηρότερα και πληρώνει μεγαλύτερο τίμημα. Και αυτό το τίμημα είναι αποτέλεσμα της μειωμένης αξιοπιστίας της Κυβέρνησης. Οι πολιτικές σας είναι που οδηγούν σε υψηλότερα επιτόκια και σε μεγαλύτερες πληρωμές για τόκους και στερούν τη χώρα πόρους για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Μην αναζητάτε άλλοθι στα λάθη των κυβερνήσεων του παρελθόντος, γιατί κυβερνάτε πλέον πέντε χρόνια. Μην αναζητάτε άλλοθι στη διεθνή κρίση, γιατί αφήσατε την οικονομία αθωράκι-στη. Ο Γάλλος Πωλ Βιρίλιο έγραψε ότι με το κραθ των ημερών μας η ανθρωπότητα ζει στιγμές επιτάχυνσης της ιστορίας. Σε στιγμές όπου η ιστορία και η πραγματικότητα επιταχύνουν, η

Ελλάδα επιβραδύνει με ευθύνη της Κυβέρνησης. Ο κίνδυνος για την οικονομία είναι τεράστιος. Και ο κ. Καραμανλής με τον κ. Αλογοσκούφη αντιμετωπίζουν αυτό το ενδεχόμενο αποσβολωμένοι, μοιραίοι και αδύναμοι να κάνουν το παραμικρό για να το αποτρέψουν. Η Ελλάδα παίζει κορώνα γράμματα όσα πέτυχε και όσα κατέκτησε με κόπους και θυσίες την τελευταία δεκαετία. Η χώρα βρίσκεται σε μία κρίσιμη καμπή. Χρειάζεται να αναληφθούν τώρα όλες εκείνες οι πρωτοβουλίες για τη σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών, ώστε να διασφαλιστεί ότι η Ελλάδα δεν θα γίνει Ισλανδία, δεν θα γίνει Ουγγαρία. Δεν είναι εύκολη η επόμενη περίοδος.

Γι' αυτό ακριβώς χρειάζεται ηγεσία με αυτοπεποίθηση, με αξιοπιστία, με πυγμή, με σχέδιο για τη χώρα και με προσήλωση στις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης. Η Ελλάδα πρέπει να βρει ξανά τον προσανατολισμό της, να ανακτήσει την αυτοπεποίθησή της, τη χαμένη της αξιοπιστία και να αποφύγει τα χειρότερα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε αντίθεση με σας, θα τολμήσει τη σύγκρουση, χτυπώντας τα καρτέλ που λυμαινόνται τα εισοδήματα των παραγωγών και των καταναλωτών, προχωρώντας όλες εκείνες τις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η χώρα, γιατί εσείς καταφέρατε να γελοιοποιήσετε την έννοια της μεταρρύθμισης, εξοικονομώντας πόρους για την παιδεία και την έρευνα και για ένα πρόγραμμα νέο δημοσίων επενδύσεων για την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας, προχωρώντας τις επενδύσεις σε ήπιες και ανανεώσιμες μορφές ενέργειας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το Γιώργο Παπανδρέου, με αίσθημα ευθύνης, με αποφασιστικότητα και κοινωνική συναίνεση μπορεί να διασφαλίσει το παρόν και το μέλλον των Ελλήνων και της Ελλάδας.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κοντός έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεθνής οικονομική συγκυρία είναι εξαιρετικά δύσκολη και ο νέος προϋπολογισμός είναι διαρθρωμένος με τέτοιο τρόπο, ώστε να στηρίζει την ελληνική οικονομία και να απορροφά τους όποιους κραδασμούς με τον πλέον ανώδυνο τρόπο. Είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος όπως και οι προηγούμενοι της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, καταρτίστηκε με αίσθημα ευθύνης. Είναι ειλικρινής και δεν υπονομεύει το μέλλον της χώρας. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής είναι αυτοί που πρώτοι εδώ και καιρό έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου για την οικονομική αναταραχή που φανερά πλέον έξοπασε σε παγκόσμιο επίπεδο.

Όταν οι αντίπαλοί μας εξαπέλυαν εναντίον μας κατηγορίες αρνούμενοι να αντιληφθούν τη σοβαρότητα της κατάστασης, εμείς προετοιμαστήκαμε, οχυρωθήκαμε και οργανωθήκαμε. Όταν αυτοί μοίραζαν αφειδώς υποσχέσεις και επιταγές χωρίς αντίκρισμα εμείς δείξαμε αυτοσυγκράτηση και δεν πέσαμε σε παγίδες. Δεν παρασυρθήκαμε σε ένα αδιέξοδο παιχνίδι εντυπώσεων, μοιράζοντας υποσχέσεις για να γίνουμε προσωρινά αρεστοί. Δεν θέλουμε να είμαστε προσωρινά αρεστοί, αλλά ουσιαστικοί και αποτελεσματικοί.

Ο Προϋπολογισμός του 2009 κινείται αποκλειστικά σ' αυτό το πλαίσιο. Ανταποκρίνεται στις δυσκολίες, στηρίζει αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και δίνει έμφαση στη στήριξη των οικονομικά πιο ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού, αυτών που αντιμετωπίζουν αναλογικά μεγαλύτερα προβλήματα, όπως είναι οι άνεργοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι αγρότες, αυτοί που έχουν χαμηλά εισοδήματα, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Παρά τις δυσκολίες το σημαντικό στοιχείο του Προϋπολογισμού του 2009 είναι ότι έχει έντονα κοινωνικό προσανατολισμό, έντονα κοινωνικό χαρακτήρα.

Μέσα σ' αυτό το δύσκολο οικονομικό περιβάλλον δεν θα μπορούσε να μείνει ανέπαφος ο αγροτικός τομέας. Ιδιαίτερα οι παραγωγοί προϊόντων φυτικής προέλευσης αντιμετωπίζουν τις

περισσότερες δυσκολίες και έχουν τα περισσότερα προβλήματα. Βλέπουν τις ισορροπίες σε διεθνές επίπεδο να αλλάζουν άρδην και αυτό να επηρεάζει όλο και περισσότερο το εισοδήμα τους. Ως Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων έχουμε συνεχή επαφή με τον αγροτικό κόσμο. Νιώθουμε το σφυγμό της ελληνικής περιφέρειας, μοιραζόμαστε τους προβληματισμούς των αγροτών μας και αγωνιούμε το ίδιο για το μέλλον τους. Οι δυσκολίες που συναντάμε δεν είναι λίγες και ασήμαντες ή εύκολα αντιμετωπίσιμες.

Πρώτον, διότι οι διορθωτικές αδυναμίες δυστυχώς υπάρχουν ακόμη στον αγροτικό τομέα ως κατάλοιπα από την κακή αγροτική πολιτική του χθες, αφού πολλά είναι αυτά που αλλάζουν μεν, αλλά όχι με γρήγορους ρυθμούς. Δεύτερον, είναι οι δυσκολίες που δημιουργούνται από τις ασφυκτικές πιέσεις που δεχόμαστε από τη διεθνή αγορά, όπως οι μεγάλες διεθνείς παραγωγές προϊόντων στον τομέα των δημητριακών. Τρίτον, είναι οι ραγδαίες κλιματικές αλλαγές, οι οποίες δημιουργούν σημαντικά κενά και αδυναμίες για έναν ουσιαστικό προγραμματισμό της αγροτικής μας παραγωγής. Τέταρτον, είναι οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι τοποθετούν συγκεκριμένα πλαίσια στις δυνατότητες των κρατών-μελών για την ενίσχυση του αγροτικού εισοδήματος.

Μέσα σ' αυτό το εξαιρετικά δύσκολο περιβάλλον καλούμαστε να δώσουμε τη μάχη για τον αγροτικό κόσμο της χώρας μας που κινείται προς την κατεύθυνση της στήριξης του αγροτικού εισοδήματος και στη δημιουργία καλύτερων προοπτικών για την ελληνική ύπαιθρο. Αυτή η προσπάθεια δεν άρχισε τώρα. Άρχισε το 2004, όταν αναλάβαμε την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου και συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Σ' αυτό το πλαίσιο έχουμε αναλάβει τα τελευταία χρόνια μία σειρά ουσιαστικών πρωτοβουλιών που έχουν βοηθήσει σημαντικά τον αγροτικό κόσμο της χώρας. Ειδικότερα, πρώτον, εντατικοποιήσαμε τις προσπάθειες για δίκαιο και αντικειμενικό υπολογισμό των επιδοτήσεων των αγροτών και την όσο το δυνατόν γρηγορότερη καταβολή των ενισχύσεών τους. Αρχές Δεκεμβρίου φέτος νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά πιστώθηκαν οι λογαριασμοί εννιακοσίων χιλιάδων αγροτών ενιαίας ενίσχυσης με το συνολικό ποσό των 2.100.000.000 ευρώ.

Η καταβολή αυτή αποδεικνύει ότι μπήκε σε τάξη το σύστημα καταβολής των επιδοτήσεων που στο παρελθόν λειτουργούσε άναρχα και σε αρκετές περιπτώσεις άδικα για τους αγρότες, με αποτέλεσμα και σημαντικούς καταλογισμούς για τη χώρα μας.

Από την επόμενη χρονιά, βάζουμε σε εφαρμογή το νέο σύστημα γεωαναφοράς αγροτεμαχίων που αποτελεί μια επανάσταση στον τομέα της καταβολής των ενισχύσεων. Αποτελεί επίσης, πιστή εφαρμογή του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για δίκαιη, αντικειμενική καταβολή των επιδοτήσεων και αποτρέπει την επιβολή καταλογισμών στη χώρα, οι οποίοι –προσέξτε– πρέπει να σημειώσουμε ότι για την περίοδο 1995-2003 ξεπέρασαν το 1.000.000.000 ευρώ.

Δεύτερον, δώσαμε και δίνουμε μάχη για τα αγροτικά μας προϊόντα με σημαντικές επιτυχίες για τους Έλληνες αγρότες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στο θέμα του καπνού διασφαλίσαμε έως το 2013 να αποδοθεί το σύνολο των πόρων του τομέα στους καπνοπαραγωγούς, ενώ παράλληλα –και αυτό είναι σημαντικό– καταφέραμε να ξαναβάλουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων τη συνέχιση των επιδοτήσεων στους καπνοπαραγωγούς μετά το 2013.

Στο θέμα του βαμβακιού, ο νέος κανονισμός που αποφασίστηκε το 2008 και εφαρμόζεται από το 2009, παρέχει τη δυνατότητα συγκράτησης όλων των πόρων του τομέα στη χώρα μας και παράλληλα, τον προκαθορισμό επιπέδου παραγωγής για να ενισχύονται οι πραγματικοί βαμβακοπαραγωγοί.

Ο νέος κανονισμός για το κρασί παρέχει για πρώτη φορά τη δυνατότητα καταβολής άμεσων ενισχύσεων στους αμπελουργούς, ενώ παράλληλα ενισχύει ουσιαστικά την αναδιάρθρωση των αμπελώνων και την προβολή και προώθηση του προϊόντος στις αγορές του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Στο πλαίσιο του ελέγχου υγείας της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής συμβάλαμε αποφασιστικά στην αύξηση των ενισχύσεων ανά εκμετάλλευση των νέων αγροτών, από 55.000 ευρώ σε

70.000 ευρώ και παράλληλα, αποτρέψαμε τη διακοπή καταβολής των ενισχύσεων στις μικρές εκμεταλλεύσεις στη χώρα μας.

Τρίτον, καταφέραμε να μετατρέψουμε τον ΕΛ.Γ.Α., από έναν Οργανισμό που ταλαιπωρούσε τους αγρότες, σε έναν ουσιαστικό υποστηρικτή τους. Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι από 750.000.000 ευρώ, που ήταν οι αποζημιώσεις της περιόδου 2000-2003, από το 2004 έως το 2007 αυξήθηκαν κατά 100%, αγγίζοντας το 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ.

Με το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε για την κτηνοτροφία επεκτείνονται οι καλύψεις σε δεκατέσσερις επιπλέον κατηγορίες κινδύνων στη ζωική παραγωγή και μελετούμε αντίστοιχη αύξηση στη φυτική παραγωγική.

Τη χρονιά που διανύουμε, λόγω των δυσμενών καιρικών συνθηκών, υπήρξαν εκτεταμένες ζημιές στις καλλιέργειες του βαμβακιού και μείωση της παραγωγής στον τομέα του ελαιολάδου. Διαβεβαιώνουμε, λοιπόν, τους παραγωγούς των προϊόντων αυτών ότι ο ΕΛ.Γ.Α. θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και θα τους στηρίξει αποτελεσματικά.

Επίσης, για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν λόγω συμπίεσης των τιμών, λόγω διεθνούς πολύ μεγάλης παραγωγής, οι παραγωγοί του καλαμποκιού, ξεκινάει η χορήγηση άτοκου δανείου 150.000.000 ευρώ προς τις Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών, ώστε να μπορέσουν εκείνες να χορηγήσουν προκαταβολή στους αγρότες και να διαπραγματευτούν την πώληση των προϊόντων τους με καλύτερους όρους.

Τέταρτον, αποτελεί ξεκάθαρη πολιτική επιλογή μας η στήριξη των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών και ιδιαίτερα των νέων αγροτών. Για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, η δαπάνη για την ενεργοποίηση των ατομικών τους δικαιωμάτων ενιαίας ενίσχυσης καλύπτεται από το 2009 με επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Επίσης, μελετούμε, η επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης καυσίμων να χορηγηθεί μόνο στους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες στις αρχές του 2009.

Πέραν αυτών, αποφασίσαμε να χορηγούνται από τον ΕΛ.Γ.Α. υποτροφίες σε περίπου πεντακόσια παιδιά, κατά κύριο επάγγελμα αγροτών χαμηλού εισοδήματος, που εισάγονται στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας.

Τους νέους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες στηρίζουμε με απλοποιημένα και αποκεντρωμένα προγράμματα, τα οποία συνδιαμορφώσαμε μαζί τους και τα οποία δίνουν σημαντικό κίνητρο για την παραμονή τους στην ύπαιθρο και την είσοδό τους στο αγροτικό επάγγελμα.

Πέμπτον, ενεργοποιούμε με τον καλύτερο τρόπο ένα σημαντικό εργαλείο που έχουμε στη διάθεσή μας για την ουσιαστική στήριξη του αγροτικού τομέα. Είναι το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2007-2013, «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ». Έχει προϋπολογισμό 6.000.000.000 ευρώ και είναι σημαντικό ότι εγκρίθηκε από τα πρώτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει να πούμε επίσης ότι από το πρόγραμμα αυτό ήδη απορροφήσαμε το 10% την πρώτη χρονιά εφαρμογής του.

Το πρόγραμμα έχει βασικούς άξονες την ποιοτική αναβάθμιση και τη τόνωση της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών προϊόντων μας, την αντιμετώπιση της λειψυδρίας, ιδιαίτερα τώρα που έχουμε ραγδαίες κλιματικές αλλαγές, την προστασία του περιβάλλοντος από την άσκηση της αγροτικής δραστηριότητας, την προστασία και την αποκατάσταση του δασικού πλούτου της χώρας μας. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι περισσότερες από τις δράσεις του προγράμματος έχουν ήδη προκηρυχθεί. Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στην αξιοποίηση των υδάτινων πόρων, στους αναδασμούς και στην αγροτική οδοποιία.

Για την υλοποίηση των δράσεων αυτών καταβάλλεται μια πολύ μεγάλη προσπάθεια από την πλευρά του Υπουργείου, σε συνεργασία πάντα με τους εκπροσώπους των τοπικών κοινωνιών. Ήδη έχουν προκηρυχθεί και δημοπρατούνται έξι μεγάλα εγγειοβελτιωτικά έργα, οκτώ μελέτες έργων, έχουν εγκριθεί περίπου εκατό μικρά έργα και προγραμματίζουμε να ξεκινήσουν το 2009 εκατοντάδες μικρά και μεγάλα έργα σε όλη τη χώρα. Θυμίζω ότι από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 2000-2006, οι πρώτες προκηρύξεις έργων έγιναν αρχές του 2004.

Έκτον, καταβάλλουμε προσπάθεια για τη μείωση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων. Οι πιέσεις που

ασκήσαμε στις εταιρείες λιπασμάτων και τα στοιχεία που καταθέσαμε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού για την ύπαρξη εναρμονισμένων πρακτικών στον κλάδο, οδήγησαν σε πρόσφατη ανακοίνωση μείωσης των τιμών περίπου κατά 24% από την πλευρά των εταιρειών, ποσοστό το οποίο βέβαια δεν μας ικανοποιεί και συνεχίζουμε τις προσπάθειες για περαιτέρω μειώσεις.

Στον τομέα των φυτοφαρμάκων, οι διαβεβαιώσεις που έχουμε από τις εταιρείες που διακινούν φυτοφάρμακα είναι ότι για το 2009 οι αυξήσεις θα κυμανθούν σε επίπεδα χαμηλότερα του πληθωρισμού.

Για το πετρέλαιο, η επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης θα πραγματοποιηθεί το 2009 πολύ νωρίτερα και με πολύ πιο δίκαιο τρόπο. Οι ζωτροφέες έχουν μειωθεί σημαντικά, γεγονός που οδηγεί σε μείωση του κόστους παραγωγής στην κτηνοτροφία και την πτηνοτροφία.

Η Αγροτική Τράπεζα ανακοίνωσε πρόσφατα μείωση των επιτοκίων για τα δάνεια των αγροτών και μελετούμε περαιτέρω χρηματοδοτικές διευκολύνσεις, ιδιαίτερα των αγροτών που παράγουν προϊόντα, των οποίων οι τιμές έχουν συμπιεστεί.

Εβδομον, στηρίζουμε ουσιαστικά τον ευαίσθητο κλάδο της κτηνοτροφίας, ο οποίος, ιδιαίτερα κατά την περσινή περίοδο, πέρασε μια πολύ δύσκολη φάση. Από την κρίση αυτή η ελληνική κτηνοτροφία βγήκε, με τη συνεχή υποστήριξη του Υπουργείου, με τις λιγότερες συνέπειες και αυτό οι κτηνοτρόφοι το γνωρίζουν πολύ καλά και γι' αυτό είναι δίπλα μας.

Στο πλαίσιο της πολιτικής μας αυτής, μεταξύ άλλων έχουν ληφθεί μέχρι στιγμής δεκάδες σημαντικά μέτρα στήριξης του κλάδου, ενώ πρόσφατα ψηφίστηκε νόμος ειδικά για την κτηνοτροφία, που δίνει λύσεις σε χρόνια προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι κτηνοτρόφοι μας. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι από πέρυσι καταβάλλεται η εξισωτική αποζημίωση πολλούς μήνες νωρίτερα από ότι προβλέπεται. Αυτό έγινε με τα 155.000.000 ευρώ που δόθηκαν την προηγούμενη χρονιά, πολύ δύσκολη, πραγματικά, χρονιά για την κτηνοτροφία, αλλά και φέτος, αφού πριν από λίγες μέρες καταβλήθηκε η εξισωτική αποζημίωση του 2009, ύψους 170.000.000 ευρώ. Θυμίζω ότι επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η εξισωτική αποζημίωση πληρωνόταν δύο και δύομιση χρόνια αργότερα από την κανονική ημερομηνία της καταβολής της.

Επεκτάθηκε η δράση του Οργανισμού Γάλακτος και στον τομέα του κρέατος και εντατικοποιούνται οι έλεγχοι, έτσι ώστε να προστατεύεται η φέτα και να αποτρέπονται οι ελληνοποιήσεις κτηνοτροφικών προϊόντων. Πρόσφατα και για πρώτη φορά, ενεργοποιήθηκε δράση στο πλαίσιο της Δ' Προγραμματικής Περιόδου που αφορά την έγκριση, με απλοποιημένες διαδικασίες και σε πολύ σύντομο χρόνο, επενδυτικών σχεδίων μέχρι 50.000 ευρώ για την κτηνοτροφία. Η συνολική δαπάνη της δράσης ανέρχεται σε 100.000.000 ευρώ και έχει σαν στόχο τον εκσυγχρονισμό των μικρών κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων για την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων. Πρέπει να επισημάνω δε πως το συγκεκριμένο πρόγραμμα καταρτίστηκε μαζί με τους Έλληνες κτηνοτρόφους.

Υλοποιήθηκε ένα πάγιο και χρόνιο αίτημα των Ελλήνων κτηνοτρόφων, με την απόφαση που λάβαμε για την υποχρεωτική αναγραφή στις αποδείξεις λιανικής πώλησης της χώρας της προέλευσης του κρέατος. Την απόφαση αυτή επεκτείνουμε και σε περιοχές κάτω από πέντε χιλιάδες κατοίκους.

Πραγματοποιήσαμε εκστρατεία ενημέρωσης και προβολής της ελληνικής φέτας και του κρέατος στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, έτσι ώστε να γίνουν γνωστά τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα.

Όγδοον, καταβάλλουμε προσπάθεια σε συνεργασία με τους αλιείς όλης της χώρας για τη διαμόρφωση μακροχρόνιας αλιευτικής πολιτικής, η οποία να προστατεύει το εισόδημα των Ελλήνων αλιέων και παράλληλα τον αλιευτικό πλούτο της χώρας μας.

Ενατο, προωθούμε συστηματικά την παραγωγή πιστοποιημένων, ποιοτικών αγροτικών προϊόντων. Είναι σημαντικό ότι τα τελευταία χρόνια αυξήθηκαν σημαντικά οι παραγωγές βιολογικών προϊόντων και η εφαρμογή της ολοκληρωμένης διαχείρισης στη χώρα μας. Επίσης, στις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις

του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης, οι ενισχύσεις για πολλές κατηγορίες βιολογικών προϊόντων έχουν σημαντικά αυξηθεί. Η ολοκληρωμένη διαχείριση επεκτείνεται και στους τομείς των τεύλων και του καπνού και τα προγράμματα απονιτροποίησης επεκτείνονται σε πολλές επιπλέον περιοχές της χώρας.

Στο πλαίσιο της πολιτικής μας για ποιοτική γεωργία, ρίξαμε επίσης μεγάλο βάρος σ' αυτό που ονομάζουμε «άλλη γεωργία» και σήμερα έχουμε σημαντικά αποτελέσματα. Η «άλλη γεωργία» είναι όλες οι άλλες καλλιέργειες, εκτός από τα βασικά αγροτικά μας προϊόντα που παράγονται κυρίως από νέους ανθρώπους σε όλη τη χώρα και που δίνουν ένα ικανοποιητικό εισόδημα σε αυτούς. Οι ομάδες των παραγωγών της «άλλης γεωργίας» πολλαπλασιάστηκαν, τα προϊόντα της γίνονται γνωστά, οι παραγωγές αυξάνονται, δημιουργούνται συσκευαστήρια και τυποποιητήρια με προγράμματα του Υπουργείου σε όλη τη χώρα και νέοι άνθρωποι απολαμβάνουν ένα ικανοποιητικό εισόδημα για να ζήσουν αξιοπρεπώς και να παραμείνουν στον τόπο τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που θα πω είναι πολύ σημαντικό. Έχει ξεκινήσει –και πρέπει να το προσέξουμε ιδιαίτερα– στην Ευρωπαϊκή Ένωση μία μεγάλη συζήτηση για το μέλλον της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής μετά το 2013. Αταλάντευτη θέση της Κυβέρνησής μας είναι ότι οι επιδοτήσεις των αγροτών με τη σημερινή τους μορφή πρέπει να συνεχιστούν και μετά το 2013. Το κάναμε σαφές στο άτυπο συμβούλιο στη Γαλλία το Σεπτέμβριο του 2008, όπου ήταν και το κύριο θέμα συζήτησης με πρωτοβουλία της Γαλλικής Προεδρίας, το κάνουμε σαφές σε κάθε συζήτηση που γίνεται για το θέμα αυτό. Όμως, στο θέμα της στήριξης και συνέχισης των επιδοτήσεων των αγροτών μας, υπάρχουν σοβαρές αντιδράσεις κυρίως από βόρειες χώρες, στις οποίες πρωτοστατούν το Ηνωμένο Βασίλειο, η Δανία, η Λετονία και άλλες χώρες.

Για να αντιληφθείτε τις δυσκολίες, χαρακτηριστικά σας διαβάζω τι δήλωσε για τις επιδοτήσεις Ευρωπαίος πολιτικός σε πρόσφατη συνέντευξή του σε γερμανικό περιοδικό: «Οι ευρωπαϊκές επιδοτήσεις οδηγούν στη διατήρηση ξεπερασμένων δομών. Δεν υπήρξε στρατηγική στην καταβολή των επιδοτήσεων, αλλά μόνο deals». Για την οικονομική πολιτική της χώρας του και για τις αγροτικές επιδοτήσεις είπε: «Η κοινωνία έχει αντιληφθεί ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί». Τα λόγια αυτά που, εμμέσως πλην σαφώς, στρέφονται κατά της συνέχισης των αγροτικών επιδοτήσεων δεν είναι, δυστυχώς, τοποθετήσεις πολιτικού από κάποια χώρα του ευρωπαϊκού βορρά, αλλά είναι η επίσημη θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του κ. Γεωργίου Παπανδρέου, όπως τη διατύπωσε στις 14 Δεκεμβρίου στο γερμανικό περιοδικό «Frankfurter Allgemeine». Είναι υποκρισία, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Αρχηγός να έχει τέτοιες αντιαγροτικές θέσεις, να μην επιδεικνύει βούληση για τη στήριξη των επιδοτήσεων, που ξεπερνούν τα 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ, και να στρέφεται εναντίον των επιδοτήσεων, και εσείς να εμφανίζεστε ως όψιμοι υποστηρικτές των αγροτών, ενώ αυτοί γνωρίζουν πολύ καλά το βεβαρημένο παρελθόν και τα λάθη σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε καλύτερα από τον καθέναν και αναγνωρίζουμε ότι στον αγροτικό τομέα υπάρχουν προβλήματα που δημιουργούν αβεβαιότητα. Είμαστε, όμως, αισιόδοξοι, γιατί πετύχαμε να διασφαλίσουμε μία βασική αρχή, προκειμένου να κερδίσουμε το μεγάλο στοίχημα της ανάπτυξης που έχουμε θέσει ως Κυβέρνηση. Στο δύσκολο δρόμο που διανύουμε, έχουμε καταφέρει να είμαστε συνοδοιπόροι με τον αγροτικό κόσμο της χώρας μας, είμαστε δίπλα στους αγρότες και εκείνοι δίπλα σε εμάς, γιατί μόνο έτσι έχουν επιτυχίες προς το συμφέρον τους. Η σχέση μας με τον αγροτικό κόσμο και οι προσπάθειές μας δεν μας ενδιαφέρει να έχουν χαρακτηριστικά κοινωνιακά, αλλά αποτελεσματικά. Δεν μας ενδιαφέρει το πολιτικό κόστος, γιατί η σημασία του είναι συγκυριακή. Δεν παίρνουμε αποφάσεις υπό την πίεση κανενός, αλλά αξιολογώντας πιο είναι το καλύτερο που είναι και εφικτό.

Κινούμενοι προς αυτήν την κατεύθυνση δώσαμε μεγάλη έμφαση πέρσι για να στηρίξουμε τον κλάδο της κτηνοτροφίας, που περνούσε κρίση, και καταφέραμε να κάνουμε το καλύτερο

γι' αυτόν. Για τον ίδιο λόγο, δίνουμε έμφαση φέτος στη φυτική παραγωγή, η οποία λόγω καιρικών συνθηκών και πιέσεων από την αγορά αντιμετωπίζει μεγάλες δυσκολίες. Δεν δώσαμε αγώνα για να καταβληθούν νωρίτερα από κάθε άλλη φορά οι ενισχύσεις των αγροτών, για να χαϊδέψουμε τα αυτιά κανενός. Όμως, το γεγονός ότι μέσα σε ένα μήνα, το Δεκέμβριο του 2008, καταβάλλονται στους Έλληνες αγρότες περίπου 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ, αν συνυπολογιστεί και το άτοκο δάνειο των ενώσεων, αυτό δεν αποτελεί ένα αυτονόητο γεγονός, αλλά είναι αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς και ουσιαστικής προσπάθειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντιμετώπιση των δυσκολιών και η χάραξη στρατηγικής για την ελληνική ύπαιθρο αντιμετωπίζονται από εμάς ως ύψιστο εθνικό καθήκον. Αυτά είναι τα κίνητρα για την πολιτική μας, η οποία εμπεριέχει σημαντικές και ουσιαστικές πρωτοβουλίες προς κάθε κατεύθυνση για τη στήριξη της ελληνικής υπαίθρου, τη στήριξη των Ελλήνων αγροτών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κοντό.

Ο συνάδελφος κ. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος από τη Νέα Δημοκρατία έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τον πιο δύσκολο προϋπολογισμό που πέρασε της τελευταίες δεκαετίες από το Κοινοβούλιο, ακριβώς διότι βρισκόμαστε στο μέσο μιας πρωτοφανούς παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, η οποία σαράνι πολύ πιο ισχυρές και πολύ πιο εύρωστες οικονομίες από τη δική μας. Και λυπάμαι, αλλά πρέπει να διαπιστώσω ότι πολλοί δεν έχουν αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και ακολούθησαν, δυστυχώς, την πεπατημένη, τον εύκολο, αλλά μη γόνιμο τρόπο της επιφανειακής και αόριστης κριτικής, το λαϊκισμό, τη δημοκοπία. Γιατί πώς αλλιώς μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει ομιλίες οι οποίες ούτε καν αναφέρονται στη διεθνή κρίση, ομιλίες οι οποίες δεν περιέχουν, πέρα από τη γενική κριτική, καμμία πρόταση, ομιλίες που προέρχονται από άτομα και πολιτικούς χώρους που δοκιμάστηκαν και απέτυχαν στο παρελθόν στην προσπάθειά τους να επιλύσουν λιγότερο σύνθετα προβλήματα από τα σημερινά;

Κυρίες και κύριοι, τα λέω αυτά, γιατί δεν θα ήθελα να στηρίξω την ομιλία μου μόνο στα οικονομικά στοιχεία του προϋπολογισμού, τα οποία, εξάλλου, ανέπτυξαν επαρκώς και ο εισηγητής μας κ. Αγοραστός και πολλοί προλαλήσαντες. Άλλα είχα ετοιμάσει να πω, σε άλλα, όμως, πιστεύω ότι πρέπει να παραμείνω. Θεωρώ πολύ πιο σημαντικό μέσα στη διεθνή οικονομική θύελλα να εξετάσουμε πώς μπορούμε να αντεπεξέλθουμε και όχι πώς μπορούμε απλά να εντυπωσιάσουμε με πομπόλογες, προσφέροντας, όμως, μηδενικές υπηρεσίες στον τόπο και στους συμπολίτες μας.

Η αμερικανική οικονομία, η ισχυρότερη οικονομία του κόσμου έχει μπει σε ύφεση. Το ίδιο συμβαίνει και με τη γερμανική, τη βρετανική οικονομία, ενώ άλλες που χαρακτηρίστηκαν «οικονομικά θαύματα», όπως η οικονομία της Ουγγαρίας, έχουν περάσει το κατώφλι της χρεοκοπίας. Καθημερινά χάνονται χιλιάδες θέσεις εργασίας, κολοσσοί καταρρέουν και οι προβλέψεις είναι ιδιαίτερα δυσόιωνες για τους επόμενους μήνες. Τόσο το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο όσο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπουν μηδενικούς ή και αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης για το σύνολο σχεδόν των ευρωπαϊκών χωρών. Αντίθετα, για την Ελλάδα οι προβλέψεις είναι διαφορετικές. Προβλέπεται ρυθμός ανάπτυξης πάνω από το 2% και συγκράτηση των βασικών δεικτών που χαρακτηρίζουν την πορεία της εθνικής οικονομίας. Δεν άκουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, κανέναν να αναφέρει στις προβλέψεις αυτές. Γιατί; Γιατί αυτό αφορά στην οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας; Κάνετε λάθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πέρα από κόμματα, πέρα από κυβερνήσεις και παρατάξεις, τα όποια θετικά στοιχεία και προβλέψεις για την οικονομία, αφορούν πρώτα και πάνω απ' όλα τους Έλληνες πολίτες, τους συμπολίτες μας και τον τόπο. Και είναι ντροπή να μην αναφέρονται κάποιοι σε αυτά μόνο και μόνο γιατί θεωρούν πως από αντιπολιτευτικό

καθήκον οφείλουν να μηδενίζουν το όποιο θετικό έργο της Κυβέρνησης και να διογκώνουν, να μεγεθύνουν τα αρνητικά, τα λάθη και τις αδυναμίες της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν βρίσκομαι σε τούτο το Βήμα ούτε για να εξωραίσω ούτε για να εξιδανικεύσω την κατάσταση. Βεβαίως υπήρξαν και λάθη και αδυναμίες και ατολμία, αλλά υπήρξαν πολλά, πάρα πολλά θετικά, που βοήθησαν την οικονομία, από τη μία να αυξήσει τους θετικούς δείκτες και από την άλλη να επιδεικνύει σήμερα αντοχές και να χαρακτηρίζεται από θετικές προβλέψεις για το επόμενο ιδιαίτερα κρίσιμο χρονικό διάστημα.

Η μείωση των ελλειμμάτων κάτω από το 3%, η αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης πολύ πιο πάνω από το μέσο όρο των χωρών της Ευρωζώνης, η μείωση των φορολογικών συντελεστών και για τα φυσικά και για τα νομικά πρόσωπα, η μείωση της ανεργίας, είναι γεγονότα, είναι στοιχεία που δεν μπορεί κανείς να τα αμφισβητήσει. Όπως είναι αναμφισβήτητο το γεγονός ότι οι διεθνείς οργανισμοί κάνουν θετικές προβλέψεις για την πατρίδα μας. Δεν μπορεί κανείς να παραβλέπει όλα αυτά, αν θέλει να είναι αντικειμενικός και εποικοδομητικός στην κριτική του. Δεν επιζητούμε να παραμείνουμε στο απυρόβλητο της κριτικής. Δεν θα ήταν δυνατόν κάτι τέτοιο. Ζητούμε, όμως, σε τούτη την Αίθουσα, σκληρή, αλλά δίκαιη κριτική, ζητούμε προτάσεις που ενδεχομένως να βελτιώσουν το δικό μας πρόγραμμα, ζητούμε το σχέδιο που υπεύθυνα και με σοβαρότητα οφείλει ο κάθε πολιτικός σχηματισμός να καταθέσει στο Κοινοβούλιο ενώπιον του ελληνικού λαού για την αντιμετώπιση της κρίσης. Αντί γι' αυτά, τι βλέπουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Μία πλήρη και στεία άρνηση, έναν γενικό αφορισμό για ό,τι προτείνει η Κυβέρνηση, έναν χλιαρό σχολιασμό των επιτευγμάτων και μία σφοδρότατη επίθεση για οτιδήποτε αρνητικό.

Είναι στάση ευθύνης αυτή; Χωρίς να προτείνετε κάτι, προτιμώντας να μηδενίσετε τη σημαντική προσπάθεια που γίνεται, θεωρείτε ότι προσφέρετε σημαντικό έργο στον τόπο; Εκτός αν θεωρείτε θετική υπηρεσία το να μοιράζετε απλώς αφειδώς υποσχέσεις δεξιά και αριστερά, μόνο και μόνο για να γίνετε ευχάριστοι, χωρίς καν να εξηγείτε που θα βρείτε τα χρήματα για να υλοποιήσετε όλες αυτές τις υποσχέσεις.

Κάτι ακόμα. Απευθύνομαι κυρίως προς τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Πολλοί από εσάς, κύριοι συνάδελφοι, είχατε διατελέσει Υπουργοί και Υφυπουργοί στις προηγούμενες κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Είχατε όλοι την ευχέρεια να κάνετε πράξη όλα όσα σήμερα υπόσχεστε, όλα όσα μας κατηγορείτε ότι εμείς δεν υλοποιήσαμε. Γιατί δεν τα κάνατε τότε; Και γιατί σήμερα προσπαθείτε να μας πείσετε ότι θα πετύχετε εκεί που επανειλημμένως στο πρόσφατο παρελθόν αποτύχατε; Εύκολο είναι να κάνει κανείς κριτική. Το δύσκολο είναι να παρουσιάζει προτάσεις εφικτές και ρεαλιστικές για μία σειρά από προβλήματα που ταλανίζουν τον ελληνικό λαό.

Το τελευταίο διάστημα το πολιτικό κλίμα είναι ιδιαίτερα βαρύ. Η Κυβέρνηση έχει χρεωθεί το κόστος που της αναλογεί, έχει όμως αναλάβει και τις ευθύνες της. Η διεθνής κρίση από τη μία και κάποιες αδυναμίες από την άλλη έχουν δημιουργήσει ιδιαίτερα ασφυκτικές συνθήκες. Η Κυβέρνηση βρίσκεται στην πιο κρίσιμη καμπή της, ωστόσο η προσπάθεια συνεχίζεται με αμείωτη ένταση για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων. Μία σειρά από μέτρα, όπως το επίδομα θέρμανσης, το Ταμείο κατά της Φτώχειας, το σχέδιο για την ενίσχυση της ρευστότητας, η εγγύηση των καταθέσεων ως 100.000 ευρώ, το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, που κατευθύνεται κατά 80% στην περιφέρεια, μία σειρά από δράσεις για τη στήριξη των χαμηλοσυνταξιούχων, των χαμηλομισθωτών, των ανέργων της απασχόλησης, όλα αυτά αποτελούν την προσπάθεια της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει την ιδιαίτερα δύσκολη κατάσταση.

Χαρακτηρίστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, όπως θέλετε τα μέτρα αυτά: σοβαρά, μέτρια, λίγα. Πάντως, το σίγουρο είναι ότι δεν μπορείτε να τα προσπεράσετε. Εδώ ζητούσαμε την κριτική και της προτάσεις σας και βρήκαμε την άρνηση και το λαϊκισμό σας. Εμείς αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας για ό,τι δεν κάναμε σωστά και το κάνουμε με τον πιο σοβαρό τρόπο και τον πιο υπεύθυνο τρόπο. Το κάνει ο ίδιος

ο Πρωθυπουργός, ο οποίος με παρρησία αναλαμβάνει τις ευθύνες ολόκληρης της παράταξης. Αυτό σημαίνει και πολιτική λεβεντιά. Το κάνει η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία όταν προτείνει τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για μία υπόθεση από την οποία πλήττεται σοβαρά. Αυτή είναι η δική μας στάση. Δεν καλύπτουμε τις αδυναμίες μας, δεν αποφεύγουμε τις αδυναμίες μας, τις αναλαμβάνουμε και συνεχίζουμε την προσπάθεια. Αυτή είναι και η βασική μας διαφορά.

Θα μου ήταν εύκολο να θυμίσω μόνο τι κάνατε εσείς σε αντίστοιχες περιπτώσεις όταν κυβερνούσατε τον τόπο, τι κάνατε για τα σκάνδαλα του Χρηματιστηρίου, της ανάθεσης του συστήματος της σύμβασης για το «ΕΥΣΤΟ», για το σύστημα ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων, το γνωστό C4I για τις παράνομες ελληνοποιήσεις. Τότε δεν ακούγατε ότι υπάρχει τίποτα, δεν βλέπατε να συμβαίνει τίποτα παράνομο. Και ενώ ολόκληρη η αντιπολίτευση ζητούσε τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, εσείς το αρνιόσασταν και το αρνείστε ως σήμερα, όπως αρνείστε να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Όπως δεν είναι και στάση ευθύνης -αφού μιλάμε για την ευθύνη- και για κάποιους άλλους που από τη μια στα λόγια καταδικάζουν τις πράξεις της τυφλής, της ωμής βίας και από την άλλη προτιμούν να παροτρύνουν εμμέσως τέτοιου είδους καταστάσεις, άσχετα αν στα λόγια τις καταδικάζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα λόγια είναι εύκολα και πολλές φορές δυστυχώς περισσεύουν και μέσα στο Κοινοβούλιο. Το δύσκολο στην πολιτική είναι να μπορεί κανείς να φανεί χρήσιμος, πολύτιμος και όχι απλά ευχάριστος. Και το μόνο βέβαιο είναι ότι και εμείς και εσείς θα κριθούμε από τα έργα και όχι από τα λόγια μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Πρόκειται για έναν ακόμα προϋπολογισμό αντιλαϊκό, που παίρνει από τους πολλούς, τους εργαζόμενους και δίνει στους λίγους. Κατά 7.000.000.000 υπολογίζεται η είσπραξη περισσότερων φόρων, κυρίως από τα λαϊκά στρώματα, μείωση των κοινωνικών παροχών ή καθήλωση, ενώ οι ανάγκες είναι τεράστιες, όπως αυτό συμβαίνει στην παιδεία, στην υγεία και στους άλλους κοινωνικούς τομείς. Αντίθετα, έχουμε ελαφρύνσεις με προοπτική παραπέρα ελαφρύνσεων της φορολογίας του κεφαλαίου και όσον αφορά τις δημόσιες επενδύσεις, όλα κατευθύνονται στη βοήθεια του ιδιωτικού τομέα, είτε με τη μέθοδο της παραχώρησης είτε με τη μέθοδο της σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είτε με κατευθείαν εργολαβίες που δίνονται σε ιδιώτες. Πρόκειται λοιπόν για έναν ταξικό προϋπολογισμό, που αναδιανέμει τα όποια έσοδα υπέρ των ισχυρών, υπέρ των μονοπωλίων.

Έχουμε συνηθίσει όμως σε τέτοιους προϋπολογισμούς και δεν μιλάω μόνο για την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας, που έχουμε συνεχώς τέτοιους προϋπολογισμούς. Ανάλογοι αντιλαϊκοί προϋπολογισμοί που έκαναν αναδιανομή υπέρ του κεφαλαίου είχαμε και στα χρόνια του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και αυτό είναι φυσικό. Διότι και τα δύο κόμματα έχουν την ίδια στρατηγική. Διότι σε ολόκληρη την Ευρώπη και τα νεοφιλελεύθερα λεγόμενα κόμματα και η σοσιαλδημοκρατία έχουν την ίδια στρατηγική, τη στρατηγική της Λισαβόνας, τη λογική της ανταγωνιστικότητας, της επιχειρηματικότητας. Πώς θα κερδίσει το κεφάλαιο περισσότερη. Και αν κερδίσει και αν γίνουν επενδύσεις, να πετάξουμε και ένα κόκαλο στους εργαζόμενους που απασχολούνται στη βιομηχανία ή σε άλλους τομείς της οικονομίας!

Αυτό συμβαίνει και με αυτόν τον προϋπολογισμό. Ειδικότερα επειδή άκουσα με προσοχή και τον Υπουργό Γεωργίας η ίδια λογική υπάρχει και στον τομέα της γεωργίας όπως εξειδικεύεται, γιατί είναι κάπως πιο εξειδικευμένος ο τομέας αυτός λόγω της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Μας εμφάνισε ότι η Κυβέρνηση κάνει προσπάθειες και έχει αποτελέσματα. Ποια είναι τα αποτελέσματα; Τα αποτελέσματα είναι ότι συνεχώς και επί Νέας Δημοκρατίας και παλαιότερα επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάθε ρύθμιση, κάθε κανονισμός είναι χειρότερα από τα προηγούμενα. Χτυπιέται το κάθε προϊόν. Δεν υπάρχει εναλ-

λακτική λύση, να φύγω από το ένα προϊόν να πάω στο άλλο. Διότι οι ρυθμίσεις που υπάρχουν και οι κανόνες που μπαίνουν χτυπούν συνολικά όλα τα αγροτικά προϊόντα και δεν υπάρχει εναλλακτική λύση.

Κρύβουν και τα δύο κόμματα -και όχι μόνο αυτά τα δύο- το τι σημαίνει Κοινή Αγροτική Πολιτική. Ο αγρότης, τα τελευταία ιδιαίτερα χρόνια, έχει καταλάβει πολύ καλά. Ιδιαίτερα φέτος, που οι τιμές είναι πάρα πολύ χαμηλές και το κόστος πάρα πολύ μεγάλο, έχει βγάλει τα συμπεράσματά του και καταλαβαίνει ότι αυτά που τους λέγαμε από χρόνια, ότι η Κοινή Αγροτική Πολιτική τους οδηγεί στο ξεκλήρισμα, το βλέπει μπροστά του. Είκοσι χιλιάδες αγρότες φεύγουν από την παραγωγή κάθε χρόνο. Και αντί να πείτε αυτά, έρχεστε εδώ και μας λέτε ότι κάποια χρήματα, τα οποία έτσι κι αλλιώς θα τα παίρναμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα δίνετε χωρίτερα, ότι ενώ θα μπορούσαν να μας τα πάρουν όλα με βάση τους καινούργιους κανονισμούς, κάτι κερδίσαμε, δηλαδή η ζημία θα ήταν μεγαλύτερη και μειώσαμε με κάποιον τρόπο τη ζημία, κρύβετε όμως ότι το 2013 όλα μπαίνουν σε μηδενική βάση, όλα είναι μία καινούργια διαπραγμάτευση, μία διαπραγμάτευση από το μηδέν, που θα σημαίνει λιγότερες ενισχύσεις, μέχρι κατάργηση των ενισχύσεων, πλήρη καταστροφή ή πολύ μεγαλύτερη καταστροφή για όσους αγρότες θα έχουν μείνει στο αγροτικό επάγγελμα μέχρι το 2013.

Πολλή κουβέντα γίνεται και για την κρίση. Και εδώ συμπιπτουν τα δύο κόμματα και για τις αιτίες της κρίσης και για τη διέξοδο από την κρίση.

Κατ' αρχάς στην Ελλάδα ακόμα δεν είδαμε τα φαινόμενα της κρίσης. Έχουμε επιβράδυνση της ανάπτυξης, όπου νά 'ναι όμως έρχεται η κρίση και στην Ελλάδα. Ακούσαμε κανένα από τα δύο μεγαλύτερα κόμματα να μας εξηγήσει ότι φταίει το οικονομικό και κοινωνικό ζήτημα που ζούμε, ο καπιταλισμός, για την κρίση. Άλλοι τα φορτώνουν στα golden boys, που λένε, στα στελέχη που έπαιρναν μεγάλες αμοιβές. Άλλοι λένε, οι διεθνείς σοσιαλιστικοί, ότι θα έπρεπε να βάλουμε κανόνες ρυθμιστικούς σε διεθνές επίπεδο. Αν είναι δυνατόν να μπουν κανόνες διεθνείς με τέτοια ανισομετρία που υπάρχει από κράτος σε κράτος σε διεθνές επίπεδο. Άλλοι το θεωρούν σαν φυσικό φαινόμενο που έρχεται και παρέρχεται. Η αιτία είναι το σύστημα και αυτό είναι που κρύβετε επιμελώς τα δύο μεγαλύτερα κόμματα και όχι μόνο τα δύο μεγαλύτερα κόμματα αλλά με τον τρόπο τους προς την ίδια κατεύθυνση κινείται και ο ΛΑ.Ο.Σ. και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Ταυτίζονται τα δύο μεγαλύτερα κόμματα και στο πώς θα αντιμετωπιστεί αυτή η κρίση, ποιος θα πληρώσει τα σπασμένα. Οι προτάσεις, ανεξάρτητα αν εμφανίζονται κατά κάποιον τρόπο διαφορετικές, οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα, όλα τα σπασμένα να τα πληρώσει ο λαός, γι' αυτό η Κυβέρνηση μιλάει για δύσκολο προϋπολογισμό, ο οποίος μπορεί και να μη φέρει αποτελέσματα, μπορεί δηλαδή να μην εισπραχθούν τα χρήματα που λένε λόγω και μείωσης της ζήτησης και να έχουμε έκτακτα μέτρα λόγω της κρίσης. Τα ίδια και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η μόνη διαφωνία είναι αν τα «πακέτα» θα πάνε για να βοηθήσουν τις τράπεζες και μέσω των τραπεζών την πραγματική οικονομία ή αν θα πάνε κατευθείαν στη βιομηχανία, στους εφοπλιστές κ.λπ., δηλαδή κατευθείαν στην πραγματική οικονομία.

Τελειώνω με το τρέχον θέμα σε σχέση με την καταστολή και με το θάνατο του μαθητή. Εδώ και πολλά χρόνια οικοδομείται ένα κράτος καταστολής και από άποψη νομοθεσίας και από άποψη συγκεκριμένων μέτρων και από τις δύο κυβερνήσεις. Οι κάμερες για ποιο λόγο μπήκαν; Για τους Ολυμπιακούς, για τη συγκοινωνία; Επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπήκαν και χρησιμοποιήθηκαν για να παρακολουθούν τις διαδηλώσεις επί Νέας Δημοκρατίας. Έχουμε δολοφονίες λόγω της γενικότερης αντίληψης που επηρεάζει μέρος τουλάχιστον των σωμάτων ασφαλείας λόγω της διαπαιδewγησης που έχουν και έχουμε τέτοια φαινόμενα και στα χρόνια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας. Εμείς απαντάμε ότι δεν πρέπει ο κόσμος να κάνει πίσω, ότι πρέπει οι αγώνες να αναπτυχθούν.

Οι κουκουλοφόροι παίζουν το ρόλο τους, οι γνωστοί-άγνωστοι επί τριάντα πέντε χρόνια υπάρχουν, πράγμα που αποδεικνύει ότι έχουν δεσμούς με την εξουσία. Γι' αυτό υπάρχουν, για να συκοφαντείται το κίνημα. Εμείς λέμε ότι οι αγώνες πρέπει να

δυναμώσουν όχι μόνο ενάντια στην καταστολή, αλλά και για τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Είναι ο μόνος δρόμος και τα υπόλοιπα είναι διαχείριση του συστήματος με περισσότερη ή λιγότερη κοινωνική ευαισθησία. Μιλώ και για τα δύο μεγαλύτερα κόμματα και για τα δύο μικρότερα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Σκυλλάκο.

Ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Φώλιας έχει το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού καθώς διεξάγεται υπό το βάρος της πρωτοφανούς παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης μάς θέτει όλους ενώπιον μίας μεγάλης ευθύνης, να αποδείξουμε ότι μπορούμε να συζητάμε υπεύθυνα και έντιμα, με ειλικρίνεια και ευθύτητα.

Ο Πρωθυπουργός –και το λέω με πλήρη συναίσθηση των λεγομένων μου– δεν παίζει με την κρίση, δεν παίζει με το μόχθο και τις αγωνίες των Ελλήνων, δεν παίζει με τις καταθέσεις τους, δεν παίζει με τις επενδύσεις τους, δεν παίζει με τις δουλειές τους. Αυτή είναι συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησής μας. Μπορούμε μια διεθνή κρίση να την μετατρέψουμε σε εθνική ευκαιρία με περισσότερη δουλειά, με περισσότερη αποτελεσματικότητα, με περισσότερη τόλμη, αλλά και με περισσότερη στήριξη σ' αυτούς που έχουν ανάγκη, σε ευκαιρία για ανάδειξη των βασικών αξιών που πρέπει να διέπουν την καθημερινότητα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής και που ενδεχομένως στο δρόμο τις ξεχάσαμε και πρέπει να τις ξαναβρούμε.

Η πιο βασική αξία είναι η συναντίληψη του συλλογικού συμφέροντος πάνω από τις όποιες επί μέρους επιδιώξεις και φιλοδοξίες. Δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο η ενοχοποίηση της αισιοδοξίας. Η απάντηση πρέπει να είναι μια μεγάλη συμμαχία ελπίδας, προόδου και προοπτικής, μια συμμαχία που θα κινητοποιεί ό,τι καλύτερο έχουμε και όχι ό,τι χειρότερο, μια συμμαχία που θα αντιπαχθεί σθεναρά σ' αυτήν τη συνωμοσία της απαισιοδοξίας, της ισοπέδωσης και της αποτυχίας. Αυτό απαιτεί αγάπη για την πατρίδα, αλλά προϋποθέτει και νοημοσύνη και κοινωνική παιδεία που ελπίζω όλοι να έχουμε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, διότι δεν μπορεί να επιδιώκετε πάση θυσία να αποτύχει κάθε πρόγραμμα και κάθε δράση της Κυβέρνησης. Διότι δεν μπορεί να καλλιεργείται τρόμος και πανικός τη στιγμή που μοχλούμε για λύσεις για τον τόπο μας. Διότι δεν μπορεί κανείς να παίζει με τις αγωνίες των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων, τη στιγμή που η Κυβέρνηση δίνει χέρι βοηθείας. Διότι δεν μπορείτε να επιχειρείτε να εμφανίσετε τους εαυτούς σας ως τους έχοντες το μονοπώλιο της κοινωνικής ευαισθησίας, λες και η Κυβέρνηση ανήκει σε άλλη κοινωνία, σε άλλη χώρα, σε άλλον κόσμο, λες κι εμείς δεν έχουμε παιδιά, ευαισθησία και γνώση. Διότι δεν μπορεί να επιχειρείτε να ορίσετε την πολιτική ατζέντα με τους δικούς σας όρους, τους όρους των γενικεύσεων, των υπερβολών, των διαστρεβλώσεων, της απαισιοδοξίας. Ε, λοιπόν, όχι, κύριοι, αυτό δεν θα σας το επιτρέψουμε.

Φιλοδοξείτε να αναλάβετε τη διακυβέρνηση του τόπου και όμως την ίδια στιγμή αναλώνετε όλες σας τις δυνάμεις στο να εμφανίσετε τη χώρα σαν χρεοκοπημένο μαγαζί. Αν υπήρχε έστω και ψήγμα αλήθειας στους ισχυρισμούς σας, τότε εύλογα ερωτώ: Ποιος νοήμων άνθρωπος μπορεί να επιδιώκει να αναλάβει το κουμάντο σ' ένα μαγαζί χρεοκοπημένο;

Συνεπώς είναι φανερό πως μέσα από τη συστηματική απαξίωση προσπαθείτε να δημιουργήσετε μια εικονική πραγματικότητα, να δημιουργήσετε σύγχυση, να ψαρέψετε σε θολά νερά. Όμως πραγματική πολιτική σημαίνει να διαπιστώνω πραγματικές ανάγκες και να δίνω πραγματικές λύσεις και αυτό κάνει η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή. Δίνουμε τη μάχη μας στηριγμένοι πάνω σε δυνατότητες, πάνω σε δράσεις, πάνω σε «εργαλεία».

Αυτή είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η γραμμή πλεύσης του Υπουργείου Ανάπτυξης μέσα στο νέο απαιτητικό περιβάλλον που διαμορφώνει η οικονομική κρίση. Χωρίς δισταγμό, χωρίς καθυστερήσεις, χωρίς δευτερες σκέψεις μήπως στην

πρώτη γραμμή της μάχης. Ξέρουμε ότι πρέπει να κάνουμε καλά τη δουλειά μας για να μπορούμε να εγγυηθούμε ότι θα κάνουν καλά τη δουλειά τους και οι επιχειρήσεις μας, για να μπορούμε να εγγυηθούμε ότι θα έχουν και αύριο τη δουλειά τους οι εργαζόμενοι.

Απαντάμε στοχευμένα σε πραγματικές ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας. Απαντάμε με ένα μείγμα πολιτικής που περιλαμβάνει μέτρα άμεσης απόδοσης αλλά και δράσεις με μακροπρόθεσμα αποτελέσματα, παρεμβάσεις στήριξης αλλά και πρωτοβουλίες δημιουργίας νέων ευκαιριών.

Αυτό το μείγμα πολιτικής αναπτύσσεται σε τρία βασικά επίπεδα: Έμπρακτη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας, νοικοκύρεμα της αγοράς και προστασία του καταναλωτή, ενεργειακή ασφάλεια και προσέλκυση επενδύσεων στην ενεργειακή αγορά.

Ξεκινώ από το πρώτο. Για το Υπουργείο Ανάπτυξης, το κατ'εξοχήν Υπουργείο της μικρομεσαίας επιχείρησης, η επιλογή είναι μία. Η ώρα της κρίσης είναι ώρα ευθύνης. Είμαστε αποφασισμένοι –και αυτό καθημερινά το αποδεικνύουμε– να σταθούμε με τρόπο ουσιαστικό και αποδοτικό στο πλευρό της μικρής και της μεσαίας επιχείρησης για να εγγυηθούμε τη βιωσιμότητά της και την προσφορά της στην εθνική οικονομία και στο κοινωνικό σύνολο. Στα προβλήματα ρευστότητας –των οποίων η πλέον ορατή πλευρά είναι η αύξηση των ακάλυπτων επιταγών στην αγορά– δώσαμε άμεση και στοχευμένη απάντηση μέσω του νέου προγράμματος του Ταμείου Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων για την εγγύηση και την επιδότηση επιτοκίου για δάνεια κεφαλαίου κίνησης μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων. Είναι η πρώτη φορά που παρέχεται εγγύηση και επιδοτούνται πλήρως οι τόκοι για κεφάλαια κίνησης. Το πρόγραμμα έχει ξεκινήσει ήδη να «τρέχει» από τις 15 Δεκεμβρίου και όλες οι τράπεζες, που έχουν δεσμευτεί να συνεργαστούν, καλούνται τώρα να αποδείξουν την αξιοπιστία τους και την κοινωνική τους ευθύνη βοηθώντας στην επιτυχία του, σεβόμενες την υπογραφή που οι ίδιες επέλεξαν να βάλουν. Άλλωστε η θετική υποδοχή του προγράμματος αυτού από τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις δείχνει τη μεγάλη αξία του προγράμματος αυτού σ' αυτήν τη συγκυρία αλλά και την εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων σ' αυτήν τη δράση, αξία που βέβαια η Αντιπολίτευση επιχειρεί να αμφισβητήσει επιβεβαιώνοντας το γνωστό εαυτό της.

Διάβασα άρθρο στελέχους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αναφερόταν σε ψήφιση νόμου από τη Βουλή για το πρόγραμμα του ΤΕΔΜΕ και αυτό βέβαια δεν έγινε ποτέ. Προφανώς μπέρδεψε το πρόγραμμα του ΤΕΔΜΕ με το πρόγραμμα των 28.000.000.000 ευρώ. Άλλο στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και μάλιστα από τα πιο προβληματικά– αμφισβήτησε με δήλωσή του την επάρκεια του προγράμματος επειδή –λέει– το μετοχικό κεφάλαιο του ΤΕΔΜΕ είναι 247.000.000 ευρώ και κατά τη δική του εκτίμηση μπορεί να καλύψει μόνο εξακόσιες με εκατόσιες επιχειρήσεις. Είτε αγνοεί είτε σκόπιμα διαστρεβλώνει την πραγματικότητα. Το ΤΕΔΜΕ δεν χρηματοδοτεί επιχειρήσεις αλλά παρέχει εγγυήσεις για δάνεια που παίρνουν επιχειρήσεις από τις τράπεζες και μπορεί να τα καλύψει το δεκαπλάσιο του κεφαλαίου του.

Δηλαδή, το ταμείο μπορεί να παράσχει εγγυοδοσία για περίπου 2,5 δις ευρώ σήμερα. Όπως επίσης είναι λυπηρό που κάποιοι, ευτυχώς λίγοι, αντί να ανταποκρίνονται στο θεσμικό τους ρόλο, επιλέγουν να γίνουν «παπαγαλάκια» της Αντιπολίτευσης και κάνουν απεγνωσμένες προσπάθειες να αποδομήσουν το πρόγραμμα, αγνοώντας τη ζημιά που προκαλούν στους ίδιους τους μικρούς και πολύ μικρούς αλλά και στην αγορά που υποτίθεται πως υπηρετούν με συνέπεια.

Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πως η αγωνία σας δεν έχει να κάνει με τις επιπτώσεις της κρίσης στην οικονομία και την κοινωνία. Άλλη είναι η αγωνία σας. Είναι το πώς θα εμπεδωθεί η εντύπωση πως η χώρα βρίσκεται σε πολιτική κρίση. Είναι η αγωνία της επιστροφής στην εξουσία. Και αυτή η αγωνία γίνεται πλέον αντιληπτή στους πολίτες σε σημείο που οδηγεί σε ανέκδοτο για τα κουστούμια που έχουν αρχίσει ορισμένοι να ράβουν. Λυπάμαι που θα σας απογοητεύσω αλλά αυτά τα κουστούμια θα μείνουν στο ντουλάπι.

Συγκρατήστε λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, την πολιτική σας βουλιμία για εξουσία, γιατί ο ελληνικός λαός δεν έχει καμιά όρεξη ούτε για μαθητευόμενους Πρωθυπουργούς ούτε για περιπέτειες με άγνωστη κατάληξη. Το έχετε δοκιμάσει και έχετε αποτύχει. Συγκρατήστε την εξουσιολαγνεία την οποία επιδεικνύετε πάντα και παντού, ακόμα και μεταξύ σας, μέσα στο ίδιο σας το κόμμα. Συγκρατήστε αυτήν την τάση σας να σαρώνετε τα πάντα στο δρόμο προς την εξουσία. Και, εν πάση περιπτώσει, αν νομίζετε πως είναι ορθή και ωφέλιμη η πολιτική σας στάση, πηγαίνετε να συναντήσετε τον έμπορο και τον μικροεπαγγελματία. Πηγαίνετε να τους εξηγήσετε πως και γιατί πυροβολείτε, υπονομεύετε, δυσφημείτε κάθε μέτρο και κάθε πρωτοβουλία που παίρνει η Κυβέρνηση για το δικό τους όφελος.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν λέμε ότι κάνουμε τα πάντα σωστά. Το αλάθητο κανένας δεν το έχει σαν προνόμιο. Λέμε όμως ότι με ρεαλισμό και αποτελεσματικά και με αποφασιστικότητα δίνουμε τη μάχη μας. Αντιμετωπίζουμε άμεσα και έγκαιρα τα όποια προβλήματα προκύπτουν και χωρίς να κινδυνολογούμε και να μεταθέτουμε ευθύνες μοχλούμε για να σταθούμε δίπλα στους πολίτες. Να δημιουργούμε και να δίνουμε ευκαιρίες και διεξόδους. Να συνεφέρουμε την οικονομία και την κοινωνία από την αρνητική κληρονομιά της εικοσαετίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κληρονομία βαριά. Και αυτό δεν είναι παρελθοντολογία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό είναι ιστορία. Και μάλιστα πονεμένη ιστορία.

Κλείνω εδώ την παρένθεση για να επιστρέψω στις δράσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης που αφορούν στην ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και την ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας. Θέλω λοιπόν να τονίσω ότι μέσω του επιχειρησιακού μας προγράμματος «ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ» ενεργοποιούνται εντός του πρώτου τριμήνου του 2009 δράσεις ύψους 1,3 δις ευρώ. Είναι πόροι πολύτιμοι που θα κατευθυνθούν στοχευμένα στην αγορά.

Αναφέρω ορισμένες δράσεις ενδεικτικές. Το Γενάρη του 2009 προκηρύσσονται από τον Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. δράσεις ενίσχυσης επιχειρηματικότητας νέων και γυναικών. Αρχικός προϋπολογισμός περίπου 100.000.000 ευρώ. Πολύ μεγαλύτερος δηλαδή, απ' αυτόν του Γ' Κ.Π.Σ..

Τον Φεβρουάριο του 2009 προκηρύσσεται δράση ενίσχυσης επιχειρηματικών σχεδίων μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων στη μεταποίηση για τον εκσυγχρονισμό, την αναβάθμιση, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους. Προϋπολογισμός 160.000.000 ευρώ.

Επίσης το πρώτο τρίμηνο του 2009 προκηρύσσεται ειδικό πρόγραμμα ενίσχυσης των κλάδων κλωστοϋφαντουργίας, ένδυσης, υπόδησης και δέρματος. Αρχικός προϋπολογισμός 50.000.000 ευρώ.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι έχουμε ήδη προκηρύξει δράση προϋπολογισμού 33.000.000 ευρώ για τη δημιουργία καινοτομικών συνεργατικών σχηματισμών -ο όρος innovation clusters- η οποία απευθύνεται σε επιχειρήσεις όλων των τύπων και μεγεθών που δραστηριοποιούνται σε τομείς υψηλής τεχνολογίας.

Την ίδια στιγμή δημιουργούμε ένα νέο θεσμικό περιβάλλον που στηρίζει την επιχειρηματικότητα. Ήδη τροποποιήσαμε το ν. 3190/1955 μειώνοντας το συνολικό χρόνο που απαιτείται για την ίδρυση μιας εταιρείας περιορισμένης ευθύνης αλλά και το ελάχιστο κεφάλαιο που απαιτείται για την ίδρυσή τους.

Συνεχίζουμε και με άλλες παρεμβάσεις. Μέσα στο Γενάρη του 2009 καταθέτουμε στη Βουλή νομοσχέδιο για την απλούστευση του θεσμικού πλαισίου σύστασης Ε.Π.Ε. και Α.Ε.. Τα «one stop shop» και η αυθημερόν ίδρυση των Ε.Π.Ε. και των ανωνύμων εταιρειών γίνονται πραγματικότητα.

Για την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων υιοθετούμε την πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις μικρές επιχειρήσεις της Ευρώπης, το small business act. Η πρωτοβουλία αυτή βασίζεται σε δέκα κατευθυντήριες γραμμές με προτάσεις πολιτικών ενεργειών που πρέπει να αναλάβουν τα κράτη-μέλη αλλά και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι οποίες προβλέπουν το σχεδιασμό και την εφαρμογή πολιτικών για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που οι μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις

αντιμετωπίζουν.

Επίσης στις αρχές του νέου έτους θα είναι έτοιμη η πρόταση για την απλοποίηση της βιομηχανικής αδειοδότησης. Παράλληλα προωθούμε άμεσα για ψήφιση σχέδιο νόμου για τα επιχειρηματικά πάρκα παρέχοντας ισχυρά επενδυτικά κίνητρα σε συνδυασμό με την απλοποίηση της αδειοδότησης.

Με την ευκαιρία επιτρέψτε μου να τονίσω πως μέσα στο 2008 και μόνο λειτουργήσαμε δέκα νέες βιομηχανικές και επιχειρηματικές περιοχές ενώ αναβαθμίσαμε τριάντα δύο από τις σαράντα υφιστάμενες Ε.Π.Ε.. Όταν λέμε λοιπόν ότι ενισχύουμε τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα και ενδυναμώνουμε την ανταγωνιστικότητα, το εννοούμε στο ακέραιο και το αποδεικνύουμε με δράσεις και με έργα. Όπως επίσης το εννοούμε πλήρως όταν λέμε πως ελεύθερη αγορά δεν σημαίνει ασύδοτη αγορά.

Και έρχομαι στο επόμενο επίπεδο των παρεμβάσεών μας. Πήραμε σειρά μέτρων για την εξυγίανση της αγοράς. Η επιδίωξη του υγιούς ανταγωνισμού μέσα από την αδιαπραγμάτευτη τήρηση της νομιμότητας είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της πολιτικής μας για την αγορά. Διαμορφώσαμε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που μας επιτρέπει την αποτελεσματικότερη εποπτεία της αγοράς και το εφαρμόζουμε με ευλάβεια. Βλέπετε τα αποτελέσματα.

Για πρώτη φορά μπήκαν λουκέτα σε καταστήματα μεγάλων αλυσίδων σούπερ μάρκετ όταν διαπιστώθηκαν παραπλανητικές και αθέμιτες πρακτικές. Για πρώτη φορά έχουμε μειώσεις τιμών σε βασικά είδη. Για πρώτη φορά έχουμε συνεχείς ανακλήσεις ανατιμήσεων. Για πρώτη φορά έχουμε επεκτάσεις των προσφορών προς όφελος των καταναλωτών. Για πρώτη φορά επιβάλαμε πλαφόν στις τιμές των καυσίμων. Η προσπάθειά μας πιάνει τόπο. Είναι στη σωστή κατεύθυνση. Και παράγει αποτελέσματα που πιστοποιούνται από τα επίσημα στοιχεία.

Βέβαια, η Αντιπολίτευση και εδώ επιλέγει να παριστάνει την Κασσάνδρα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το πετρέλαιο θέρμανσης, όταν είχαν φτάσει να διακινούν σενάρια για 85 λεπτά το λίτρο. Γινόταν, υποτίθεται, υπεύθυνη πολιτική κριτική υιοθετώντας άκριτα αυθαίρετες αναφορές από πρωινές τηλεοπτικές εκπομπές και από πρωτοσέλιδες κινδυνολογίες. Τελικά όταν το πετρέλαιο βγήκε στην αγορά στα 65 λεπτά, παρά τις δυσοίωνες προβλέψεις τους και όταν δεν κατάφεραν παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειές τους να βρουν φθηνότερες τιμές σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, αποφάσισαν να τηρήσουν σιγή ιχθύος.

Σε κάθε περίπτωση εμείς δεν εφησυχάζουμε. Μπορεί ο πληθωρισμός να βρέθηκε το Νοέμβριο στο 2,9% και να αναμένεται περαιτέρω αποκλιμάκωσή του το Δεκέμβριο, εμείς όμως συνεχίζουμε αταλάντευτα την πολιτική μας. Ψηφίσαμε την υπηρεσία εποπτείας της αγοράς και το νέο νομικό πλαίσιο για την τεκμηρίωση τιμών, ώστε να βάλουμε τέλος στο φαινόμενο κάποια προϊόντα πολυεθνικών εταιρειών να πωλούνται ακριβότερα στην ελληνική αγορά από άλλες ευρωπαϊκές.

Επίσης, αναδιοργανώνουμε την Επιτροπή Ανταγωνισμού και καταθέτουμε το σχετικό σχέδιο νόμου στις αρχές του 2009. Θυμίζω επίσης ότι με υπουργική απόφαση απαγορεύσαμε στις τράπεζες να εφαρμόζουν πρακτικές και να χρεώνουν προμήθειες που έχουν κριθεί καταχρηστικές, με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

Ακόμη, ολοκληρώσαμε και έχουμε ήδη δώσει για δημόσια διαβούλευση το σχέδιο νόμου που ρυθμίζει για πρώτη φορά τους όρους λειτουργίας των λεγομένων εισπρακτικών εταιρειών, οι οποίες από εδώ και εμπρός απαγορεύεται να εισπράτουν αλλά θα έχουν σαν αντικείμενο να ενημερώνουν και να υπενθυμίζουν τις οφειλές τους. Έτσι βάζουμε ένα τέλος στην αυθαίρεση και την προσβολή της αξιοπρέπειας των συμπολιτών μας.

Σε ό,τι αφορά, τέλος, στον τομέα της ενέργειας, σημειώνω την αποφασιστικότητά μας να προχωρήσουμε στην υλοποίηση όλων των διεθνών ενεργειακών συνεργασιών μας που διασφαλίζουν την ενεργειακή επάρκεια της χώρας, κατοχυρώνουν μια θέση - κλειδί της Ελλάδας πάνω στον παγκόσμιο ενεργειακό χάρτη και συγχρόνως δημιουργούν προνομιακά πεδία επενδύσεων και δημιουργίες νέων ευκαιριών παραγωγικής δουλειάς.

Ξεκίνησε η λειτουργία του ελληνο - τουρκικού αγωγού φυσικού

κού αερίου και προχωρεί η επέκτασή του προς την Ιταλία. Ο αγωγός διασύνδεσης IGTI αποτελεί σημαντική προτεραιότητα για την εξωτερική ενεργειακή πολιτική της Κυβέρνησης αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ολοκλήρωσή του θα καλύψει τη συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση των δυτικοευρωπαϊκών χωρών αλλά και της δικής μας χώρας.

Άλλη μια πολύ σημαντική στρατηγική συνεργασία επετεύχθη φέτος στις 29 Απριλίου και μάλιστα σε χρόνο ρεκόρ με την υπογραφή της διακρατικής συμφωνίας Ελλάδας-Ρωσίας που αφορά την κατασκευή αγωγού μεταφοράς φυσικού αερίου που θα αποτελέσει τμήμα του πολύ σημαντικού ενεργειακού σχεδίου «South Stream». Επίσης, ιδρύθηκε και λειτουργεί ήδη η διεθνής εταιρεία για την κατασκευή και διαχείριση του αγωγού μεταφοράς πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Σκοπός του αγωγού είναι η μεταφορά αργού πετρελαίου στις διεθνείς αγορές. Το έργο μπαίνει στην τελική του ευθεία. Ταυτόχρονα εξειδικεύτηκαν τα ενεργειακά έργα που θα χρηματοδοτηθούν από το Ε.Σ.Π.Α.. Προϋπολογισμός πάνω από 1.000.000.000 ευρώ.

Η διασύνδεση των Κυκλάδων, η ζεύξη Αττικής-Ευβοίας, η αύξηση του αποθηκευτικού χώρου στην υφιστάμενη εγκατάσταση υδροποιημένου φυσικού αερίου στη Ρεβυθούσα. Η εισαγωγή φυσικού αερίου στην Κρήτη. Η δημιουργία τριών νέων εταιρειών παροχής αερίου στη βόρεια και Στερεά Ελλάδα είναι μόνο μερικά από τα έργα αυτά που θα δώσουν μια αναπτυξιακή ώθηση σε όλη την ελληνική περιφέρεια.

Στον τομέα τώρα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας ολοκληρώνονται νέες επενδύσεις ύψους 1,2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Σε ό,τι αφορά στα φωτοβολταϊκά συστήματα, το σχέδιο νόμου, που ψηφίστηκε ήδη κατ' άρθρον στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, ανοίγει το δρόμο για να προχωρήσουν όσα έργα είναι ώριμα τεχνικά και βιώσιμα οικονομικά.

Προβλέπεται, επίσης, πρόγραμμα για εύκολη, γρήγορη και αποδοτική εγκατάσταση και λειτουργία φωτοβολταϊκών στις στέγες των κτηρίων. Στο ίδιο σχέδιο νόμου προβλέπονται σημαντικές απλουστεύσεις των διαδικασιών που θα απελευθερώσουν εκατοντάδες επενδυτικά σχέδια με σημαντικά οφέλη για την περιβαλλοντική προστασία, την περιφερειακή ανάπτυξη και την τόνωση της απασχόλησης. Έχει αξία επίσης, να τονιστεί σε ό,τι αφορά την εξοικονόμηση ενέργειας πως με σχέδιο νόμου που θα κατατεθεί τον άλλο μήνα στη Βουλή, προωθούμε μια ιδιαίτερα καινοτόμο πρωτοβουλία για την ελληνική οικονομία και κοινωνία. Τη δημιουργία μιας εντελώς νέας αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών μέσω της χρηματοδότησης από τρίτους σε ενεργειακά έργα. Με αυτό το νέο θεσμικό πλαίσιο, εταιρείες ενεργειακών υπηρεσιών θα μπορούν να προσφέρουν ενεργειακά αποδοτικότερες λύσεις που θα απευθύνονται σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις, θα προκαλούν εξοικονόμηση ενέργειας για τους χρήστες αλλά και οικονομικό όφελος για τις ίδιες τις εταιρείες. Αυτό το όφελος θα πληρώνεται από την οικονομία του ενεργειακού λογαριασμού του πελάτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη.

Έτσι ενθαρρύνουμε την επιχειρηματικότητα και τη δημιουργία νέων θέσεων δουλειάς, ενώ παράλληλα δίνουμε νέα ώθηση στον κατασκευαστικό κλάδο με ταυτόχρονα μεγάλα οφέλη για το ενεργειακό ισοζύγιο της Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτήν την πολιτική, με αυτές τις προτεραιότητες, με σωστό και έγκαιρο προγραμματισμό, με ψυχραιμία, αλλά και με αυτοπεποίθηση, το Υπουργείο Ανάπτυξης δίνει την απάντησή του στους κραδασμούς και τις αβεβαιότητες της κρίσης. Και όχι μόνο αυτό, σκιαγραφούμε και υπηρετούμε με συνέπεια το όραμα της επόμενης μέρας. Δημιουργούμε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για μία ανάπτυξη που θα διαχέεται παντού και θα διανέμει οφέλη σε όλους. Το όραμα μιας Ελλάδας με περισσότερη παραγωγική άμιλλα και λιγότερο απαξιωτικό φθόνο, μιας Ελλάδας με περισσότερη δημιουργική τόλμη και λιγότερη μικροκοιμητική υστεροβουλία. Ξεκάθαρη, λοιπόν, σε τούτη τη δύσκολη ώρα βάζουμε το συμφέρον του τόπου και το συμφέρον των πολιτών πάνω από όλα και αυτό

αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό ευθύνης που καταθέσαμε και τον οποίο σας καλώ να υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλώ το συνάδελφο από το Π.Α.ΣΟ.Κ. κ. Χατζή Οσμάν Αχμέτ να προσέλθει στο Βήμα για επτά λεπτά για την αγόρευσή του.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγα μέτρα έξω από το Κοινοβούλιο η Αθήνα και όλη η χώρα μοιάζει με καζάνι που βράζει. Καταδικάζω κάθε μορφή βίας από όποια πλευρά και αν προέρχεται. Πρέπει να επανέλθει η ηρεμία και οι φυσιολογικοί ρυθμοί ζωής στη χώρα μας. Για να γίνει αυτό όμως πρέπει η Κυβέρνηση να αναλάβει επιτέλους τις πολιτικές της ευθύνες. Δεν μπορεί ο πολίτης να ζει μέσα στην ανασφάλεια. Δεν μπορεί να αμαυρώνεται η εικόνα της χώρας μας διεθνώς, επειδή η Κυβέρνηση απέχει και απουσιάζει. Θα σταθώ ιδιαίτερα στα θέματα που αφορούν το Νομό μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 19 Νοεμβρίου το Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης έβαλε την οριστική ταφόπλακα για τους καπνοπαραγωγούς της Ελλάδας, ψηφίζοντας παρουσία και του Έλληνα Υπουργού, τη ρύθμιση για μεταφορά του 50% των άμεσων ενισχύσεων για τον καπνό από τον Α' στον Β' πυλώνα αγροτικής ανάπτυξης. Μια απόφαση την οποία στήριξε η Κυβέρνηση και την οποία είχε ήδη υπογράψει από το 2004.

Για την απόφαση του Συμβουλίου των Υπουργών Γεωργίας περιέργως ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης πανηγυρίζει. Δεν είναι αλήθεια ότι ο Υπουργός ο κ. Κοντός εξασφάλισε όλες τις επιδοτήσεις καπνού για τους καπνοπαραγωγούς. Του χρόνου στους ατομικούς λογαριασμούς των καπνοπαραγωγών θα κατατεθούν λιγότερα χρήματα. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Υπουργέ. Υποπτα τα κίνητρα. Στη Ροδόπη από τον καπνό συντηρούνται οκτώμισι χιλιάδες οικογένειες. Εκτιμώ ότι αν δεν αναληφθούν άμεσες πρωτοβουλίες θα έρθουμε αντιμέτωποι με την οικονομική καταστροφή όλης της Ροδόπης.

Ο καπνός τύπου «μπασμά» που παράγεται στη Θράκη είναι μονοκαλλιέργεια, είναι παραδοσιακό και ποιοτικό προϊόν. Οι καπνοπαραγωγοί έχουν έρθει στο απόλυτο αδιέξοδο. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από το 2004 μέχρι σήμερα άφησε τελείως απροστάτευτους τους καπνοπαραγωγούς. Δεν τους στήριξε και δεν τους προσταύσε.

Το 2003 επί διακυβερνήσεως Π.Α.ΣΟ.Κ. η τιμή του καπνού ανερχόταν από 2,5 μέχρι 4,5 ευρώ. Επί Νέας Δημοκρατίας μειώθηκε δραματικά και έφτασε μέχρι τα 50 λεπτά. Δεν υπάρχουν πολιτικές ευθύνες ούτε γι' αυτήν την κατάσταση; Για τα υπόλοιπα αγροτικά προϊόντα, για το βηνβάκι, το καλαμπόκι, τα κεράσια, τα σιτηρά υπάρχει κάποιος σχεδιασμός; Το απόλυτο χάος! Οι τιμές έχουν μειωθεί δραματικά, τη στιγμή που το κόστος παραγωγής έχει διπλασιαστεί και τριπλασιαστεί. Οι αποζημιώσεις καθυστερούν όσο ποτέ άλλοτε. Το 2008 στη Ροδόπη σημειώθηκαν ζημιές σε περίπου σαράντα πέντε χιλιάδες στρέμματα κυρίως στον καπνό, στο βαμβάκι, αλλά και σε άλλα προϊόντα, όπως τα κεράσια. Παρ' όλο που μας υποσχέθηκε ο κύριος Υπουργός, δεσμεύτηκε για την καταβολή των αποζημιώσεων όταν τον επισκέφτηκε δύο φορές πριν τρεις τέσσερις μήνες στο γραφείο του μαζί με το Νομάρχη Ροδόπης και δεσμεύτηκε για την άμεση καταβολή των αποζημιώσεων, παρ' όλα αυτά μέχρι και σήμερα αναμένουμε την έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης για να ξεκινήσει η διαδικασία.

Οι αποζημιώσεις αποτελούν δικαίωμα των παραγωγών. Δεν είναι δώρο του Ε.Λ.Γ.Α., κύριε Υπουργέ. Προπαντός, δεν είναι δώρο της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ. Ας σταματήσει η μικροπολιτική. Μας προσβάλλει, γιατί και αυτό το έχουμε παρεξηγήσει. Στη Ροδόπη η καταβολή των αποζημιώσεων παρουσιάζεται ως δώρο της Κυβέρνησης. Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Δεν κάνει χάρη η Κυβέρνηση στους αγρότες, όταν καταβάλλει τις αποζημιώσεις. Είναι καθήκον της να αποζημιώνει τους πληγέντες αγρότες. Ας σταματήσουν επιτέλους οι λαϊκισμοί στις

πλάτες των αγροτών μας. Αυτά σε ό,τι αφορά στους αγρότες μας.

Να περάσω και σε άλλα θέματα της περιοχής μου. Βλέπετε η Ροδόπη και γενικότερα η Θράκη έχει πολλές ανοιχτές πληγές τις οποίες επιδεικτικά ξύνει η Κυβέρνηση, αντί να θεραπεύει. Το 2004 σε προεκλογική του ομιλία στην Κομοτηνή ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε για τη μειονότητα ένα πακέτο προτάσεων για μία σύγχρονη ευρωπαϊκή μειονοτική πολιτική, όπως την προσδιόρισε ο ίδιος. Το πακέτο των εξαγγελιών και των δεσμεύσεων του Πρωθυπουργού περιελάμβανε: την παροχή πιλοτικής εκπαίδευσης υψηλού επιπέδου. Τη δημιουργία σύγχρονης κτηριακής υποδομής. Τον εκσυγχρονισμό της υφιστάμενης υποδομής των σχολικών κτηρίων. Την αναβάθμιση της Ε.Π.Α.Θ. σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα τετραετούς φοίτησης. Την προστασία της βακουφικής περιουσίας. Την ολοκλήρωση σύγχρονου οδικού δικτύου για τους οικισμούς του ορεινού όγκου. Την υδροδότηση χωριών, τη συγκοινωνιακή σύνδεση όλων των οικισμών, τον εκσυγχρονισμό και τη στελέχωση των αγροτικών ιατρείων, την οικονομική και επαγγελματική στήριξη των μελών της μειονότητας μέσω ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Από το πακέτο που εξήγγειλε και για το οποίο δεσμεύθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν υλοποιήθηκε τίποτα και πλέον δεν έχουμε καμμία ελπίδα για μελλοντική υλοποίηση των παραπάνω δεσμεύσεων. Η κατάσταση από το 2004 όχι μόνο παρέμεινε στάσιμη, αλλά επιδεινώθηκε.

Το σύστημα της υγείας νοσεί. Η Κυβέρνηση εξήγγειλε θέσεις ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού για τα ιατρεία των Κοινοτήτων του ορεινού όγκου Οργάνης και Κέχρου. Είναι ένας νόμος που δεν εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα. Οι Κοινότητες αυτές απέχουν σαράντα και πενήντα χιλιόμετρα από την Κομοτηνή. Οι κάτοικοι, όταν έρχονται αντιμέτωποι με έκτακτα προβλήματα υγείας, είναι εντελώς αβοήθητοι.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, και το Νοσοκομείο Κομοτηνής δεν καλύπτει ούτε τις βασικές ανάγκες και δεν πληροί ούτε καν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για το χαρακτηρισμό του ως Νοσοκομείο.

Η Νέα Δημοκρατία σέρει στα δικαστήρια τους κατοίκους του ορεινού όγκου, επειδή παραμένει άλυτο το πρόβλημα ανυπαρξίας τίτλων κυριότητας.

Σαν να μην φθάνει αυτό, ο ορεινός όγκος παραμένει αποκομμένος από τα αστικά κέντρα της Θράκης. Δεν υπάρχει οδικό δίκτυο. Οι οικισμοί στα ορεινά συνδέονται με χωματόδρομο. Για να μεταβεί κάποιος από τον έναν οικισμό στον άλλο, πρέπει να διασχίσει ποτάμια, βουνά και χωματόδρομους.

Υπάρχει και το πρόβλημα του δικτύου ύδρευσης. Στην Ελλάδα του 2008 υπάρχουν οικισμοί στην Κοινότητα Οργάνης, στην Κοινότητα Κέχρου, στο Δήμο Φιλύρας και στο Δήμο Ορίων, οι οποίοι τους θερινούς μήνες μένουν χωρίς πόσιμο νερό. Δεν έχουν οι άνθρωποι αυτοί δικαίωμα σε μία αξιοπρεπή διαβίωση;

Όλα αυτά συμπεριλαμβάνονταν στο πακέτο εξαγγελιών της Κυβέρνησης, στο πακέτο του 2004. Ολοκληρώθηκε το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, είμαστε στην εφαρμογή του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Με ποια κριτήρια αποκλείονται ολόκληρες περιοχές από την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένας προϋπολογισμός που θα μας πάει πίσω, ένας προϋπολογισμός που δεν αγγίζει ούτε το λαό ούτε το Νομό που εκπροσωπώ. Για όλους τους παραπάνω λόγους καταψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης για είκοσι λεπτά.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω μία κουβέντα προς τον προλαλήσαντα συνάδελφο και συμπατριώτη. Μόνο για την εκπαίδευση στη Ροδόπη έχουν εγκριθεί και υλοποιούνται έργα συνολικού προϋπολογισμού

70.000.000 ευρώ, ποσό μεγαλύτερο από όσα έχουν δοθεί τις τελευταίες τρεις δεκαετίες στο Νομό. Βεβαίως, βρίσκεται σε εξέλιξη η υλοποίηση μιας σύγχρονης, ευρωπαϊκής, μειονοτικής πολιτικής που καθιστά τη Θράκη μοντέλο ανοιχτής δημοκρατικής κοινωνίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Στις εκλογές θα δείξει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μην τα μετράτε με ψήφους, κύριε Παπουτσή. Μετρήστε τα με αποτελέσματα και θα δείτε ότι θα βγείτε χαμένοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγες ημέρες ο τραγικός θάνατος ενός δεκαπεντάχρονου μαθητή μας συγκλόνισε ολόκληρη την Ελλάδα και οδήγησε τη νεολαία μας σε ένα οργανωμένο, αλλά απολύτως δικαιολογημένο ξέσπασμα, σε ένα ξέσπασμα το οποίο οφείλουμε να σεβαστούμε. Πρέπει να αφήσουμε τα νέα παιδιά να εκδηλώσουν την οργή τους, να βγάλουν τη φωνή τους και να καταθέσουν τις σκέψεις τους. Πρέπει να τους αφήσουμε να εκφραστούν ελεύθερα και κυρίως να τους σεβαστούμε, αλλά και να τους ακούσουμε. Δεν έχουμε το δικαίωμα να χτίσουμε μόνοι μας το αύριο, γιατί αυτοί και όχι εμείς θα ζήσουν μέσα σ' αυτό. Δεν έχουμε το δικαίωμα να τους κάνουμε ομοιώματα του εαυτού μας, αλλά ζωντανή συνέχεια μας. Τον κόσμο μας και την πατρίδα μας τον δανειστήκαμε από τα παιδιά μας. Έχουμε χρέος, λοιπόν, αυτόν τον κόσμο να τους τον επιστρέψουμε καλύτερο και αυτήν την πατρίδα ισχυρότερη.

Οι πρωτόγνωρες ταραχές που ζήσαμε στους δρόμους της Αθήνας πρέπει να μας προβληματίσουν. Κάποιοι επιχειρήσαν να χρησιμοποιήσουν τα παιδιά μας ως ανθρωπίνες ασπίδες. Επεδίωξαν να εκμεταλλευθούν την ψυχολογική τους κατάσταση και να στρατολογήσουν νεανικές ψυχές στις καταστροφικές τους επιδιώξεις, χρησιμοποιώντας ακόμη και τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας. Πιστεύω ότι όλοι μας έχουμε χρέος να αναλάβουμε τις ευθύνες μας ως πολιτικοί, ως γονείς, ως δάσκαλοι, ως Έλληνες.

Προσωπικά, από το Βήμα της Βουλής, το Βήμα της δημοκρατίας μας, νιώθω σήμερα την ανάγκη να απευθυνθώ σε όλες τις νέες και τους νέους του τόπου μας. Νιώθω την ανάγκη να τους μιλήσω όχι ως Υπουργός Παιδείας, αλλά ως πατέρας που αγωνιά για την πατρίδα μέσα στην οποία καλούνται να ζήσουν τα παιδιά του, ως παιδί δασκάλων που αγωνίστηκαν μία ζωή ολόκληρη για μία σύγχρονη ποιοτική εκπαίδευση. Νιώθω την ανάγκη να τους φωνάξω: «Βγάλτε τις κουκούλες, κανένας δεν δικαιούται να κρύβει τα πρόσωπά σας. Ζούμε σε μία πραγματική δημοκρατία, κανείς δεν δικαιούται να σπάζει τα χέρια σας με πέτρες, για να σπάτε το μαγαζί του βιοπαλαιστή πατέρα σας. Κανείς δεν δικαιούται να ποτίζει την ψυχή σας με μίσος, για να χτίζει πάνω σ' αυτό τις ιδιοτελείς πολιτικές του. Βγάλτε τις κουκούλες και εκφραστείτε ελεύθερα. Κανείς δεν δικαιούται να σκοτώσει την ελπίδα σας, να κλονίσει την αυτοπεποίθησή σας. Κανείς δεν δικαιούται να σας αφαιρέσει το χαμόγελο. Δεν είστε βαποράκια ξένων ιδεών. Εκφραστείτε ελεύθερα και εμείς θα σας ακούσουμε. Πολιτική ηγεσία, δάσκαλοι, γονείς, όλοι σας εμπιστευόμαστε. Είστε τα παιδιά μας, είστε η συνέχεια του αύριου αυτού του τόπου».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μαθητές μας απολύτως δικαιολογημένα ξεχύθηκαν στους δρόμους. Δεν έκαναν πολιτική, δεν υπηρέτησαν σκοπιμότητες. Δεν υπηρέτησαν, ούτε υποτάχθηκαν σε ιδιοτελείες. Ξέσπασαν, έκλαψαν για το χαμένο σύμμαχό τους, κατήγγειλαν τον απερισκεπτό ειδικό φρουρό και διεκδίκησαν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Πίσω, όμως, από αυτούς κάποιοι έκαναν πλιάτσικο. Κάποιοι άλλοι επιδίωκαν να τους στρατολογήσουν, καθιστώντας τους βαποράκια ξένων ιδεών, ιδεών που τις απορρίπτει η δημοκρατική ελληνική κοινωνία. Κάποιοι άλλοι με τη συμπεριφορά τους επεδίωξαν να διασύρουν τη διεθνή εικόνα της Ελλάδας, δείχνοντας ότι δεν είναι ο τόπος που γέννησε τη δημοκρατία, αλλά η χώρα και η πατρίδα της άρνησης και του μηδενισμού.

Κύριος στόχος αυτών των κύκλων με το σκεπασμένο πρόσωπο είναι η μεταφορά της έντασης από το δρόμο στο σχολείο.

Για να πετύχουν αυτό δεν διστάζουν να στοχοποιήσουν προσωπικά, να προβοκάρουν, να εκμεταλλευθούν συγκυριακά τυχαία γεγονότα, να παραπληροφορήσουν, να συκοφαντήσουν, να παίξουν πάνω στις κομματικές ή τις προσωπικές αντιπαραθέσεις. Και εγώ μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι το βίωσα προσωπικά και οικογενειακά αυτό αυτές τις ημέρες.

Έχουμε όλοι μας μεγάλη ευθύνη. Εμείς οι πολιτικοί πρέπει να δράσουμε, χωρίς να υπολογίζουμε το μικροκομματικό συμφέρον. Οι δημοσιογράφοι να ενημερώνουν υπεύθυνα και αληθινά, χωρίς να υποκύπτουν στη δουλεία της τηλεθέσης και της σκοπιμότητας. Οι γονείς να ενδιαφέρονται πραγματικά και οι δάσκαλοι να εξαντλούν τα περιθώρια προσφοράς στο πλαίσιο του λειτουργήματός τους. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε η βία και ο μηδενισμός να περάσει από το δρόμο στο σχολείο. Δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να σκοτώσουμε την ελπίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ισχυρίζομαι ότι η παιδεία μας δεν έχει προβλήματα. Δεν εξιδανικεύω την εικόνα, ούτε παραποιώ την πραγματικότητα. Πιστεύω όμως ακράδαντα ότι γίνεται συστηματική δουλειά τα τελευταία χρόνια στο Υπουργείο Παιδείας. Η βελτίωση της εκπαιδευτικής καθημερινότητας φέτος και η πλήρης εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στα πανεπιστήμια είναι το οδόφραγμα που εμπόδιζε μέχρι τώρα τη μεταφορά της έκρηξης από το δρόμο στο σχολείο. Είναι βέβαιο πως ό,τι έγινε, ό,τι και αν γίνεται είναι μόνο η αρχή, για να καλυφθούν ελλείψεις και λάθη δεκαετιών. Πρέπει να προσαθήσουμε όλοι μαζί. Πρέπει να υπάρξει δυναμική συνέχεια.

Εμείς, στην Κυβέρνηση Καραμανλή, την ηρεμία στην εκπαίδευση δεν την εξαργυρώνουμε με την πολιτική της ακινησίας και της αδράνειας, με την πολιτική των «βουλευμένων». Νομίζω ότι αυτό το αποδείξαμε, με όσες δυνάμεις διαθέταμε, τον προηγούμενο χρόνο. Ξεκινήσαμε την πολιτική του «έξυπνου αειφόρου σχολείου». Παραλάβαμε πεντέμισι χιλιάδες κτήρια εκατό ετών, ακατάλληλα και προσπαθήσαμε και πετύχαμε να κατασκευάσουμε πεντακόσια ογδόντα καινούργια σχολεία, να αναβαθμίσουμε τριακόσια εβδομήντα πέντε παλιότερα και να ξεκινήσουμε ένα πρόγραμμα κατασκευής χιλίων διακοσίων τριάντα τριών νέων διδακτηρίων, αειφόρων οικολογικών σχολείων μέχρι το 2012.

Μειώσαμε τη διπλοβάρδια, που ήταν 6% το 2004, στο 2,1% σήμερα και θα είμαστε ευχαριστημένοι, όταν την εξαλείψουμε εντελώς.

Είναι βέβαιο ότι η βελτίωση της εκπαιδευτικής καθημερινότητας που φέτος επιτύχαμε, δημιούργησε την πεποίθηση τόσο στα παιδιά όσο και στους δασκάλους ότι η Κυβέρνηση εργάζεται προς τη σωστή κατεύθυνση. Γι' αυτό, άλλωστε και την προηγούμενη σχολική και ακαδημαϊκή χρονιά είχαμε τις λιγότερες απώλειες ωρών από καταλήψεις ή απεργίες και άλλες εκδηλώσεις.

Αυξήσαμε το διδακτικό προσωπικό. Καλύψαμε τα οργανικά κενά. Τα βιβλία έφθασαν στην ώρα τους, μετά από πολλά χρόνια, για πρώτη φορά.

Το δημόσιο φροντιστήριο ξεκίνησε μέσα στο σχολείο νωρίς, για να χτυπήσει την παραπαιδεία. Η εισαγωγική επιμόρφωση χιλιάδων νεοδιοριστων καθηγητών και αναπληρωτών έγινε για πρώτη φορά στην ιστορία του εκπαιδευτικού συστήματος πριν το σχολικό κουδούνι του αγιασμού. Λειτουργήσε το υποχρεωτικό νηπιαγωγείο και εισέρευσαν σε αυτό ενενήντα οκτώ χιλιάδες νήπια και σαράντα οκτώ χιλιάδες πεντακόσια προνήπια, το 100% των απτήσεων. Ξεκινά ο διάλογος για τα έξυπνα αναλυτικά προγράμματα. Εκσυγχρονίζονται με γρήγορους ρυθμούς τα εποπτικά μέσα. Ψηφίστηκε και εφαρμόζεται, παρά τις όποιες δυσκολίες, ο νόμος για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση που σκοτώνει τη σχολική διαρροή για δεκάδες χιλιάδες νέων παιδιών με αναπηρία, που δεν απολάμβαναν ίσες ευκαιρίες.

Η Ελλάδα –και το παρουσίασα πρόσφατα στους Ευρωπαίους συναδέλφους μου– πρώτη σε όλη την Ευρώπη, πήρε τα εύσημα γι' αυτό, μοιράζει αυτόν το μήνα τέσσερις χιλιάδες διακόσιους ηλεκτρονικούς υπολογιστές στα σπίτια των παιδιών με αναπηρία. Παιδιά με τύφλωση, παιδιά με κινητικά προβλήματα, με αυτισμό, με πνευματική καθυστέρηση φεύγουν από τον εκπαιδευτικό αποκλεισμό και μπαίνουν από απόσταση στο σύστημα

της εκπαίδευσης.

Κατασκευάζουμε πενήντα έξι ειδικά σχολεία σε όλη τη χώρα. Προσλάβαμε χίλια επτακόσια άτομα –και αυτό είναι μόνο η αρχή– ειδικού επιστημονικού και βοηθητικού προσωπικού, άτομα που τους τα στέργει η πολιτεία.

Ιδιαίτερα έμφαση δώσαμε και δίνουμε και στην επαγγελματική εκπαίδευση. Την περίοδο 2000-2006 υποβαθμίστηκε και συρρικνώθηκε αυτός ο τύπος της εκπαίδευσης κατά 55,3% όσον αφορά τη συμμετοχή του μαθητικού δυναμικού. Εμείς δημιουργήσαμε τετρακόσια τριάντα πέντε εργαστήρια ΕΠΑ.Λ.-ΕΠΑ.Σ., εκατόν δέκα εννέα εργαστήρια σε Σ.Ε.Κ., ογδόντα επτά βιβλιοθήκες, εκατόν πέντε γραφεία διασύνδεσης με την αγορά εργασίας.

Αναβαθμίσαμε, αναδείξαμε, τη νέα ποιότητα στην επαγγελματική εκπαίδευση και πετύχαμε φέτος να αυξήσουμε τη συμμετοχή σε αυτή κατά 14% του μαθητικού πληθυσμού.

Δίνουμε έμφαση στην περιβαλλοντική εκπαίδευση. Κατασκευάσαμε εξήντα δύο κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης σε όλη τη χώρα και με βιωματική διδασκαλία συνδυασμένη με τις σχολικές εκδρομές, αναπτύσσουμε την περιβαλλοντική συνείδηση των νέων, τους κάνουμε να αγαπήσουν τη φύση, το περιβάλλον, την πατρίδα τους και να σέβονται αυτόν τον τόπο που κατοικούν.

Συνδέουμε την παιδεία με τον αθλητισμό και τον πολιτισμό. Ενισχύουμε την πολυγλωσσία και την ελληνομάθεια των ομογενών με το κρατικό πιστοποιητικό που έχει πετύχει. Με τον τριπλασιασμό των εδρών ελληνικών σπουδών στο εξωτερικό καταφέραμε να σμιλεύουμε καθημερινά τη συνείδηση του νέου Έλληνα ως πολίτη της Ευρώπης και πολίτη του κόσμου και ενισχύουμε ένα σύγχρονο φιλελληνικό ρεύμα, το οποίο είναι βέβαιο ότι δυναμώνει και τη διεθνή θέση της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής, αφουγκραζόμενος την ανησυχία της νέας γενιάς και την αγωνία των γονιών για τα παιδιά τους, την ευαισθησία των μάχιμων και ευσυνειδητών εκπαιδευτικών, ανακοίνωσε στις αρχές του έτους ότι ξεκινά ο δημόσιος διάλογος για το νέο λύκειο και την αποσύνδεσή του από τις εισαγωγικές εξετάσεις στην ανώτατη εκπαίδευση. Στόχος μας, ο διάλογος αυτός να είναι πλήρης και εξαντλητικός. Να δίνει την ευκαιρία έκφρασης σε όλους, κόμματα, παρατάξεις, μάχιμους εκπαιδευτικούς, ειδικούς επιστήμονες, γονείς και κυρίως τους ίδιους τους μαθητές.

Η Κυβέρνηση δεν θέλει να προκαταλάβει κανέναν. Είμαστε αποφασισμένοι να επιδιώξουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση για ένα θέμα που προσδιορίζει το ίδιο το μέλλον των παιδιών μας. Θα εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο γι' αυτό, ώστε η θεσμική μας πρωτοβουλία που θα εκδηλωθεί κατά την επόμενη κυβερνητική περίοδο να είναι πλήρης και να είναι κατά το δυνατόν συναινετικότερη. Οφείλω όμως να τονίσω εκ των προτέρων ότι η επιδίωξή μας είναι το νέο λύκειο να πάψει να είναι χώρος επιδείξεως φροντιστηριακών γνώσεων. Να πάψει να προωθεί την αποστήθιση και να αναπτύσσει την κριτική σκέψη και την αναλυτική δυνατότητα του μαθητή. Το νέο λύκειο οφείλει να ενισχύει την αυτογνωσία των μαθητών και να ενημερώνει τον κάθε μαθητή με πληρότητα και χωρίς προκατάληψη για τον επαγγελματικό του προσανατολισμό, συνδέοντάς τον με το μηχανογραφικό δελτίο και την κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων που, όπως είχαμε δεσμευθεί, την φέραμε εις πέρας, μια που σήμερα τελείωσαν πια και όλες οι δεσμεύσεις του Υπουργείου Παιδείας έγιναν πράξη για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων αυτών και δρομολογούνται τα σχετικά προεδρικά διατάγματα.

Η Ευρωπαϊκή τάση διευκολύνει την πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση και εμείς οφείλουμε να την παρακολουθήσουμε, χωρίς όμως να απομακρυνόμαστε επί ουδενί από τις αρχές της αντικειμενικότητας, της αξιοκρατίας και της συνεχούς αξιολόγησης.

Οι μεταρρυθμίσεις μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζονται και εφαρμόζονται και φέρνουν και αποτελέσματα και στην ανώτατη εκπαίδευση. Η εφαρμογή του νόμου-πλασίου ενίσχυσε την Αυτοδιοίκηση, διασφάλισε την αποτελεσματική και διαφανή διαχείριση των κονδυλίων και παρά τις αντιδράσεις

των ακραίων στοιχείων μέσα στα πανεπιστήμια, πέτυχε και την εδραίωση της δημοκρατίας. Εκλογές έγιναν σε όλα τα ιδρύματα που είχαν προγραμματιστεί, χωρίς πρόβλημα, παρά τις αντιδράσεις.

Η αξιολόγηση προχώρησε, όταν συνδέθηκε όμως με τη χρηματοδότηση και είχαμε κατηγορηθεί γι' αυτό. Ξεκινήσαμε το 2007 από σαράντα πέντε υπό αξιολόγηση τμήματα. Σήμερα έχουν ξεπεράσει τα εκατόν εξήντα δύο και σαράντα τρία από αυτά έχουν μπει ήδη στη διαδικασία της εξωτερικής αξιολόγησης από διαπρεπείς Έλληνες επιστήμονες του εξωτερικού, που κατά το παρελθόν είχαν βρει κλειστές πόρτες στην Ελλάδα. Συνέπεια; Φέτος, έξι ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια είναι μέσα στα πεντακόσια καλύτερα, από τα δωδεκάμισι χιλιάδες πανεπιστήμια του κόσμου.

Ο νόμος μας για τα διεθνή μεταπτυχιακά ενίσχυσε την εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι., ωθώντας τα να αναπτυχθούν και εκτός των συνόρων. Παράλληλα αυξάνονται ραγδαία οι συνεργασίες με άλλα ξένα ιδρύματα. Πανεπιστήμια από όλον τον κόσμο όπως η Σορβόνη, το Χάρβαντ, το Τζον Χόπκινς Γιουνιβέρσιτι, το πανεπιστήμιο της Μόσχας και άλλα, έρχονται και συνεργάζονται με τα δικά μας, κάτι που προσελκύει σταδιακά και ξένους φοιτητές. Αλλά αυτή η σημερινή πραγματικότητα απαντά και σε όλους όσους μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, πριν από ένα χρόνο, μας ειρωνεύονταν και μας χλεύαζαν όταν βάζαμε έναν τέτοιο στόχο.

Κεντρικός στόχος μας είναι η Ελλάδα να καταστεί διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο και πιστεύω ότι μπορούμε να το πετύχουμε. Σίγουρα έχουμε ακόμα πολύ δρόμο μπροστά μας, αλλά είμαστε βέβαιοι ότι κινούμαστε προς τη σωστή κατεύθυνση. Η απόφασή μας με τόλμη να βάλουμε τάξη στον ανεξέλεγκτο και άναρχο χώρο των κολεγίων δικαιώθηκε από τις δικαστικές εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο και πρόλαβε να προστατεύσει την ποιότητα στη μεταλυκειακή εκπαίδευση και κατάρτιση, θεσπίζοντας αυστηρούς κανόνες, οι οποίοι θα εφαρμοσθούν με πληρότητα.

Δημιουργούνται καινούργιοι εναλλακτικοί δρόμοι για τους νέους προς την αγορά εργασίας, ώστε να σταματήσει η αιμορραγία νέων Ελλήνων στο εξωτερικό και κυρίως να απελευθερωθούν από την παγίδευση σε ένα ιδιότυπο εμπόριο ελπίδας όλα εκείνα τα χιλιάδες νέα παιδιά, που στο παρελθόν δεν ήξεραν τι συμβαίνει και τι ισχύει.

Οι δομές διά βίου μάθησης που αναπτύξαμε σε όλη τη χώρα τα τελευταία τέσσερα χρόνια παρείχαν υπηρεσίες σε πάνω από επτακόσιες πενήντα χιλιάδες πολίτες. Φτιάξαμε πενήντα επτά σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, πενήντα οκτώ σχολές γονέων, πενήντα οκτώ κέντρα εκπαίδευσης ενηλίκων, πενήντα τέσσερις Ν.Ε.Λ.Ε., είκοσι επτά κόμβους μάθησης από απόσταση, που έδωσαν και συνεχίζουν να δίνουν μία δεύτερη ευκαιρία στη μάθηση, στην επανένταξη στην αγορά εργασίας, στη βελτίωση των όρων ζωής.

Στο χώρο της άτυπης μάθησης η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς ενεργοποίησε πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες νέους, από αυτούς που δεν ενδιαφέρονται για τα κοινά –όπως συνηθίζεται να λέγεται– οι οποίοι εκλέξαν εκπροσώπους τους στα τοπικά συμβούλια και απέκτησαν φωνή στο σύνολο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της χώρας.

Πάνω από ογδόντα θυρίδες και κόμβοι νεανικής επιχειρηματικότητας δημιουργήθηκαν ανά την Ελλάδα, οι οποίοι ενημερώνουν τους νέους μας για νέες θέσεις εργασίας, για προγράμματα, για χορηγίες ή επιχορηγήσεις των Υπουργείων προς αυτούς, για υποτροφίες, για νέες ευκαιρίες, χωρίς να χρειάζεται να στοιβάζονται, όπως στο παρελθόν, στους κομματικούς προθαλάμους, χωρίς να τσαλακώνεται η αξιοπρέπεια τους.

Στην παιδεία, με απλά λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται δουλειά, δουλειά βάσης, χωρίς τηλεοπτικά ή άλλα πυροτεχνήματα. Γίνεται ουσιαστική δουλειά. Βέβαια, αυτή η δουλειά έχει κόστος, όχι μόνο πολιτικό, αλλά και οικονομικό.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. την περίοδο 2000-2004 αύξησε –είναι πραγματικότητα αυτό– κατά 1.000.000.000 ευρώ τις δαπάνες για την εκπαίδευση. Η Νέα Δημοκρατία την περίοδο 2004-2008 αύξησε κατά το υπερδιπλάσιο τις δαπάνες για την εκπαίδευση κατά 2,4

δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς όμως να επιτευχθεί ακόμα η δέσμευσή μας σε σχέση με το 5% του Α.Ε.Π., από την οποία, παρά τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, δεν παραιτούμαστε.

Δεν μπορούμε να συγκρίνουμε αυτά που εμείς κάνουμε με αυτά που η αξιωματική αντιπολίτευση υπόσχεται, γιατί απλούστατα, αν συγκρίνουμε αυτά που εμείς κάνουμε με αυτά που εσείς κατά το κυβερνητικό σας παρελθόν πράξατε, τότε θα διαπιστώσουμε ότι οι δικές μας πράξεις είναι κοντύτερα στις δικές σας υποσχέσεις.

Το Υπουργείο Παιδείας διεκδικεί αύξηση των δαπανών για την παιδεία και παράλληλα αγωνίζεται για την καλύτερη αξιοποίηση των χρημάτων που διαθέτει.

Είμαστε πρώτο Υπουργείο σε απορροφητικότητα από το Γ' Κ.Π.Σ.. Με τεκμηριωμένο επιχειρησιακό πρόγραμμα επιτύχαμε κατά 29% την αύξηση των δαπανών από το Δ' Κ.Π.Σ., το 14% των χρημάτων που θα εισρεύσουν στη χώρα από σήμερα μέχρι το 2013, δηλαδή 3,3 δισεκατομμύρια που θα δαπανηθούν όλα στην εκπαίδευση και είμαι βέβαιος ότι η ευαισθησία του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης τα επόμενα χρόνια θα συμπληρώσει τις δαπάνες αυτές με αύξηση και των κρατικών πόρων στο πλαίσιο των πραγματικών δυνατοτήτων της οικονομίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ημέρες αυτές τα τηλεοπτικά δίκτυα αναμεταδίδουν διεθνώς και καλλιεργούν πανελληνίως μία θλιβερή εικόνα για τη χώρα μας, μία εικόνα που δεν αποδίδει την ελληνική κοινωνική πραγματικότητα, δεν αντανακλά την ποιότητα, το ήθος, τις αξίες και την αυτοπεποίθηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των νέων Ελλήνων, της ελληνικής κοινωνίας.

Προχθές στο Υπουργείο Παιδείας βραβεύσαμε τρία νέα παιδιά και τιμήσαμε τους γονείς και τους δασκάλους τους. Τον γιο μιας μέσης ελληνικής οικογένειας εργαζομένων, το γιο μιας οικογένειας μεταναστών από την Αλβανία και το γιο της οικογένειας ενός αξιωματικού του ελληνικού Στρατού. Τα παιδιά αυτά εν μέσω διεθνούς οικονομικής κρίσης βρήκαν και κατέθεσαν στις αρχές 100.000 ευρώ, χωρίς να κάνουν οποιαδήποτε άλλη δεύτερη σκέψη.

Αυτή η πράξη ήθους αναδεικνύει τις αξίες της νέας γενιάς, τιμά τους γονείς και δικαιώνει τους ενσυνειδητούς δασκάλους που κάνουν τη δουλειά τους.

Μπορεί στο κλίμα των ημερών αυτή η ενάρετη πράξη να μη γίνεται πρώτη τηλεοπτική είδηση, μπορεί να μη γίνεται καν είδηση. Είναι ταυτισμένη, όμως, με τη ζωντανή ελπίδα που υπάρχει στα σχολεία μας και αποδεικνύει ότι στην παιδεία γίνεται δουλειά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αποστολάτος.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα σας εύχομαι τα καλύτερά μας χρόνια να είναι μπροστά και όχι ακριβώς έτσι όπως βιώνουμε το σήμερα, τώρα.

Πέρυσι, τέτοιες μέρες από τούτο το Βήμα παιζόταν ακόμα για μένα το «Λεωφορείον ο Πόθος» και χαμογελούσαμε. Σήμερα, είναι ο τρόμος με μάσκες. Παίζεται «Η αποκάλυψη τώρα» χωρίς τον Μπράντο και μάλιστα με ένα τέτοιο θάνατο.

Για τον κόπο που κατέβαλαν στην Κυβέρνηση γι' αυτό το πόνημα, που ουσιαστικά είναι ένα business plan, θα μπορούσε κάποιος να πει: «Μπράβο»! αν δεν είχαν αποκλίνει από το βασικό στόχο που είναι ο άνθρωπος και τα συναισθήματά του, όλη η ελληνοκεντρική ανθρωποκεντρική ελληνική μας παιδεία και σκοπός. Επιμένω σ' αυτό.

Ξέρουμε όλοι ότι ζούμε πια σε έναν κόσμο γενικών πεποιθήσεων. Ο κυρίαρχος ατομικισμός δεν έχει αφήσει περιθώριο για τίποτε άλλο, δυστυχώς. Κινδυνεύουμε έτσι να νομίσουν οι νέοι ότι εκτρέφουμε ένα ψυχρό και τερατώδες κράτος, όπως ισχυρίζονται, ένα κράτος που το συγκρίνουν με ένα και μόνο σύστη-μα εξουσίας ολοκληρωτικό. Η τρέχουσα κρίση δεν είναι μία συνέπεια μόνο της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Άρχισε από τότε που το βιοτικό επίπεδο μειώθηκε παντού στην Ευρώπη. Εκείνο, που κατά τη γνώμη μου προκάλεσε την κρίση ήταν η μείωση της

αγοραστικής δύναμης των ανθρώπων και η μετάφραση αυτού σε αναξιοπρέπεια με τα μοντέλα που υπάρχουν στον καταναλωτικό μας κόσμο.

Όταν οι κυβερνήσεις συνεχίζουν να μοιράζουν χρήμα, τροφοδοτούν ξανά τώρα τον ίδιο μηχανισμό που ξηλώνει τις δουλειές από μία χώρα για να τις μεταφέρει έξω, ρίχνοντας τους μισθούς ακόμα πιο χαμηλά. Μία κατάσταση που δικαιολογείται τελικά δημιουργεί ανασφάλεια στους πολίτες. Και οι οικονομικές δυσκολίες, οι κοινωνικές ανισότητες, η διαφθορά, η κρίση του πολιτικοοικονομικού πλαισίου, οι προσδοκίες που δεν γίνονται, η ανασφάλεια που επικρατεί γεννούν φαινόμενα βίας. Όλα λειτουργούν σωρευτικά και προκαλούν εκρήξεις σαν την τωρινή. Η κοινή γνώμη έχει τα δίκια της, κάνει και λάθη, αλλά τουλάχιστον μας λέει ότι αυτήν την ώρα απαιτεί δράση και απαιτεί δράση απ' αυτό το κράτος που φοβούνται οι νέοι και απαιτούν από την Αστυνομία να είναι πιο flexible λένε οι Αγγλοσάξωνες, δηλαδή να προσαρμόζει τις αντιδράσεις της σε κάθε πρόκληση και να γίνεται αποτελεσματική κατά περίπτωση, γιατί όλοι ζητούν ασφάλεια.

Η εμμονή ωστόσο στην ασφάλεια είναι σύμπτωμα μιας πολύ επικίνδυνης αρρώστιας. Μιλούν για έναν «ιό» στην Ευρώπη, οι συνέταίροί μας, οι συνάδελφοί μας, οι φίλοι μας της ηπείρου που κατοικούμε και ανήκουμε. Απαιτούν μία αστυνομία οι άνθρωποι πιο αποτελεσματική, λοιπόν και η εμμονή για την ασφάλεια γίνεται μανία.

Όταν το κράτος θέτει τον εαυτό του απευθείας στην υπηρεσία όμως ιδιωτικών συμφερόντων, μας φέρνει στο νου άσχημες μνήμες που φοβίζονται και τελικά, εδώ έχουμε ευθύνες όλοι, ατομική και πολιτική.

Και γυρίζω στα παιδιά που είναι πρωταγωνιστές των ημερών για να πω ότι εκτός απ' αυτά τα ίδια, οι δάσκαλοι και οι γονείς θα πρέπει αυτές τις Άγιες ημέρες να εκμεταλλευτούν αυτό το πνεύμα των Χριστουγέννων και να καθίσουν κάτω και να μιλήσουν και να λύσουν τις απορίες της ψυχής τους, γιατί μιλάμε για μία αρρώστια της ψυχής, καθολική και γενική. Να τους ρωτήσουμε και πρώτα να αναρωτηθούμε εμείς: Επενδύουμε στο μέλλον των παιδιών μας, στοχεύουμε σε μία στρατηγική ανάπτυξης; Τελικά, διαθέτουμε εμείς οικογενειακή πολιτική; Διαθέτουμε, κύριε Υπουργέ, εκπαιδευτική πολιτική τέτοια που να δημιουργούμε νέες συνθήκες ζωής, που θα πει δουλειάς, που θα πει υγείας, που θα πει αξιοπρεπών όρων διαβίωσης, δηλαδή αξιοπρεπών συντάξεων; Τέτοιου είδους ερωτήματα απασχολούν και τα παιδιά μας και όχι πόσο μεγάλο ή μεγαλύτερο είναι το δημόσιο χρέος, που φαντάζομαι ότι έχουν βαρεθεί να μας ακούνε τέσσερις ημέρες εδώ. Και είναι σίγουρα η ευκαιρία να εξηγήσουμε στα παιδιά ότι η κοινωνία μας χρειάζεται να γίνει καλύτερη και πως είναι στο χέρι μας και κυρίως στο χέρι τους να το πετύχουν. Αλλά ότι αν τινάξουμε στον αέρα την μπάγκα της, αν τη διαλύσουμε δηλαδή, θα την πληρώσουν άγρια αυτοί, θα την πληρώσουμε άγρια όλοι μας, γιατί έξω από τη Δημοκρατία, έξω απ' αυτό το σύστημα με όσα τραγικά λάθη –δεν νομίζω– με όσες ατέλειες και αν έχει –μια και δεν βρίσκουμε κάτι καλύτερο– υπάρχει ο νόμος της ζούγκλας, το ξέρουμε πάρα πολύ καλά, υπάρχει το χάος. Δεν πιστεύω στην κόλαση. Πιστεύω, όμως, στη μεταδημοκρατία, όπως στο μεταμοντερνισμό.

Ο Φουτζιγάμα είχε πει για το τέλος της ιστορίας. Δεν τον πιστεύαμε, δεν το είδαμε. Δεν πιστεύω ότι θα δούμε και το τέλος του Πολιτεύματός μας, γιατί δεν υπάρχει άλλο. Και είναι ελληνικό κληροδότημα στον κόσμο ό,τι καλύτερο. Γιατί; Για να γίνει –θα πω ξανά– μία κοινωνία καλύτερη, για να γίνει ο κάθε άλλος καλύτερος που πρέπει να δρούμε συμπληρωματικά, συνθετικά, να εντάξουμε αίσθημα στους θεσμούς, πιστέψτε με, για να γιατρέψουμε αρρώστιες, όπως η διαφθορά, που είναι αυτή η μερικότητα που μας κάνει να δρούμε ιδιοτελώς. Εγώ πιστεύω ότι αυτό είναι που λείπει σήμερα. Λείπει ο σεβασμός στο συναίσθημα, κύριοι συνάδελφοι, για τον άνθρωπο. Και αυτό οδηγεί σε έλλειψη «μπέσας», σε έλλειψη εμπιστοσύνης. Όταν τίθεται το πρόβλημα της εμπιστοσύνης, τότε το οποίο θέμα έχει τελειώσει και η πολιτεία των θεσμών θα μετατραπεί σε πολιτεία αναξιοπρεπών ανθρώπων.

Πιστεύω ότι χρειαζόμαστε επαναστατικές προτάσεις αξιοπρέπειας των πολιτών και ως πολιτικοί άνθρωποι είμαστε καταδικασμένοι να τις δημιουργήσουμε. Και αυτό μας επιτάσσει να γίνουμε πράγματι πολιτικοί άνθρωποι της πράξης, πατώντας στα πόδια μας ελληνικά, χωρίς να μιμούμαστε ευρωπαϊκά μοντέλα ή μαρξιστικά νεκρά μοντέλα. Και όχι απλά μιμούμενοι, αλλά ως Έλληνες να αλλάξουμε την προοπτική του θέματος με την οικονομία αυτή για ένα σύγχρονο μόρφωμα, «Ελλάδα», από την ιθαγένειά μας για τα παιδιά μας, που είναι η ελπίδα του καλύτερου αύριο, του θαύματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από το ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Ορφανός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση σε παγκόσμιο επίπεδο εδώ και πολλές δεκαετίες. Το χρηματοπιστωτικό σύστημα έφτασε σε όρια κατάρρευσης. Βιομηχανίες κλείνουν, η ανεργία σε Αμερική και Ευρώπη αυξάνεται με τρομακτικούς ρυθμούς και η χώρα μας ως μέρος του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος δέχεται ισχυρές πιέσεις σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο.

Μέσα σ' αυτό το γκρίζο σκηνικό συζητούμε τον προϋπολογισμό του 2009. Πραγματικά, περίμενα ότι αυτή η συζήτηση αυτή τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή θα ήταν διαφορετική. Περίμενα να ακούσω από την πλευρά της Αντιπολίτευσης κριτική, αλλά και συγκεκριμένες προτάσεις διεξόδου από την κρίση. Δυστυχώς, η ίδια μίζερη προσέγγιση, οι ίδιες τετριμμένες εκφράσεις, ιδιαίτερα από την Αξωματική Αντιπολίτευση. Τα ίδια συνθήματα αποδεικνύουν ότι εξαντλήθηκαν τα επιχειρήματα, έχουν τελειώσει οι προτάσεις και το μόνο στοιχείο που επικρατεί είναι η γλυκιά προσμονή για την εξουσία. Είναι φανερό ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ουδόλως ασχολείται με τα προβλήματα των πολιτών. Ενδιαφέρεται πρωταρχικά για το σκαρφάλωμα στην εξουσία. Δεν είδε η Αξωματική Αντιπολίτευση ότι την ώρα που σε χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Αγγλία, η Γαλλία, η Γερμανία, κολοσσοί καταρρέουν, εδώ στην Ελλάδα με τα όποια διαρθρωτικά προβλήματα η οικονομία θωρακισμένη σε ικανοποιητικό βαθμό, ανθίσταται. Κλαίουν και οδύρονται γι' αυτά που έρχονται ως άλλες «Κασσάνδρες». Δυσφημούν τη χώρα στο εξωτερικό. Δεν αντιλαμβάνονται ή κάνουν πως δεν αντιλαμβάνονται τη ζημιά που προκαλούν στην εσωτερική αγορά, διασπείροντας ανυπόστατες φήμες και μετά δηλώνουν συμπαραστάση σε όσους καταστρέφουν ως «μοιρολόγιστρες». Η προσποιητή αθωότητα δεν πείθει πια κανέναν. Ωθούν τους κατ' επάγγελμα διαδηλωτές –τους ξεχωρίζω από εκείνους που έχουν κάτι να πουν– να βγουν στους δρόμους πιστεύοντας ότι μέσα από τα συντρίμμια θα αναδυθούν ως σωτήρες, ξεχνώντας την ιστορία «για εκείνον που πριόνιζε το κλαδί στο οποίο καθόταν».

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αδυνατεί να αντιληφθεί ότι πληρώνουμε 19% των καθαρών κρατικών εσόδων σε τόκους, 12.000.000.000 περίπου ευρώ για δάνεια που πήρε η χώρα, επειδή η εικασατία ΠΑ.ΣΟ.Κ. εκτίναξε το δημόσιο χρέος από 29,7% του Α.Ε.Π. το 1981 σε πάνω από 100% το 2004. Αυτή η Κυβέρνηση το μείωσε στο 90%, όμως το φορτίο για τον ελληνικό λαό εξακολουθεί να είναι πολύ μεγάλο.

Να θυμίσω ότι το 2004 μας παραδώσατε ανεργία στο 11,3%, που μειώθηκε στο 7,5% το 2008. Τα δε φληναφήματα περί «STAGE» που αναμασάτε σας τα επιστρέφουμε, ως πρώτους διδάξαντες τον θεσμό. Μειώσαμε το έλλειμμα από 7,3% γύρω στο 2% του Α.Ε.Π. και δράσαμε με αποφασιστικό τρόπο στην κρίση στηρίζοντας την ασφάλεια των καταθέσεων, τη νομική εγγύηση των 100.000 ευρώ ανά καταθέτη και τράπεζα, την προστασία των δανειοληπτών. Ψηφίσαμε το νομοθετικό πλαίσιο της ρευστότητας της οικονομίας, έχοντας επιτύχει την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από τους πρώτους.

Την ίδια ώρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παλινδρομεί μεταξύ λαϊκισμού και ανευθυνότητας. Αλλάζει θέσεις όπως το εκκρεμές, πιστεύοντας ότι έτσι θα καλύψει περισσότερες εκλογικές ομάδες. Είναι σαφές ότι το μόνο που καταφέρει είναι να υπενθυμίζει το «μακιαβελικό» παρελθόν του και να ξυπνά θλιβερές αναμνήσεις

στον ελληνικό λαό, που θα στρέψει τις πλάτες του στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. της ασυνέπειας όταν έρθει η ώρα της κρίσεως.

Αντιθέτως η Νέα Δημοκρατία, του Κώστα Καραμανλή με υπεύθυνο τρόπο αξιοποιεί τα αναπτυξιακά εργαλεία που δημιουργεί, προχωρά σε μεγάλα και μικρά έργα. Ενεργοποιεί το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς με μεταφορά του 80% των πόρων στην περιφέρεια. Εγκρίνει το Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο, το Κτηματολόγιο, τα Ειδικά Χωροταξικά Πλαίσια. Κατασκευάζει έργα προϋπολογισμού 20.000.000.000 ευρώ. Εγκρίνει επενδυτικές πρωτοβουλίες πάνω από 11.000.000.000 ευρώ. Λαμβάνει μέτρα για τον τουρισμό και την αγροτική ανάπτυξη. Στηρίζει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ειδικά μέτρα και το Ταμείο Εγγυοδοσίας. Αναβαθμίζει το γεωστρατηγικό ρόλο της χώρας με στρατηγικές συμμαχίες που ίσως ενοχλούν μέσα και έξω από τη χώρα στην ενέργεια, στις μεταφορές, στα λιμάνια αναδεικνύοντας και τον ιδιαίτερο ρόλο της Θεσσαλονίκης στην ευρύτερη περιοχή, καθώς είναι σε εξέλιξη η μετατροπή της σε κέντρο παιδείας, πολιτισμού, μεταφορών, εμπορίου, νέων τεχνολογιών και καινοτομίας.

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να κάνω μία επισήμανση. Τελευταία παρουσιάζεται το φαινόμενο, εκπρόσωποι εκείνων που έχουν ιδιαίτερα μεγάλο μερίδιο στην οικονομική κρίση, όπως τραπεζίτες και βιομήχανοι, να πολιτικολογούν ασύστολα, να ασκούν κριτική, να προτείνουν συμμαχίες και ανατροπές. Όχι ότι δεν έχουν το δικαίωμα αλλά στην «εσπερία» γνωρίζομαστε καλά και όλοι ξέρουμε τι επιδιώκουν. Θα τους συμβούλευα λοιπόν να προχωρήσουν σε ενδοσκόπηση και αυτοκριτική των δικών τους πράξεων και παραλείψουν ενισχύοντας ουσιαστικά την κοινωνική συνοχή, μειώνοντας τα δικά τους υπερκέρδη και εξυπηρετώντας τον πολίτη όπως απαιτείται από το ρόλο τους και τις αποφάσεις της πολιτείας.

Ευχόμενος να γαληνέψει η ψυχή του Αλέξη Γρηγορόπουλου, καλώ την Κυβέρνηση να προωθήσει ταχύτατα όλες εκείνες τις πολιτικές στην παιδεία, στην οικονομία, στην απασχόληση που θα υλοποιούν στόχους, θα διευρύνουν τους ορίζοντες της νέας γενιάς, θα δίνουν ευκαιρίες για δημιουργική παρουσία των νέων στο δύσκολο κόσμο μας και θα τους απομακρύνουν από τα νύχια των επιτήδειων που θέλουν να τους χρησιμοποιούν και να τους οδηγούν σε αλλότριες κατευθύνσεις για τα δικά τους ύποπτα συμφέροντα.

Ο προϋπολογισμός του 2009 υλοποιεί πολιτικές στήριξης της κοινωνικής συνοχής και των ασθενέστερων οικονομικά συμπολιτών μας με σταθερότητα, συνέπεια και ειλικρίνεια. Και αξίζει στο δύσκολο παγκόσμιο περιβάλλον να το στηρίξουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστώ.

Ο κ. Πεταλωτής έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να συζητήσουμε τον προϋπολογισμό για το έτος 2009 με πολύ ιδιαίτερες συνθήκες στη χώρα μας. Εδώ και δεκαπέντε μέρες η Ελλάδα είναι μία ανοχύρωτη χώρα, η Αθήνα καίγεται. Έχουμε έναν θάνατο, μία δολοφονία ενός δεκαπεντάχρονου, έναν επικίνδυνο τραυματισμό ενός άλλου δεκαεξάχρονου, έχουμε καμένες περιουσίες, βανδαλισμούς, την αστυνομία στους δρόμους σε έξαλλη κατάσταση και μία παιδεία, μία νεολαία να βρίσκεται στους δρόμους δικαιολογημένα, γιατί ακριβώς έχουμε στερήσει ως πολιτεία - και την ευθύνη κύρια την έχει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εδώ και πέντε χρόνια - από την νεολαία μας το όραμα. Δεν μπορούν να δουν ένα κράτος και μία παιδεία αντάξια των προσδοκιών της. Έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα στο σκάνδαλο Βατοπεδίου, τη λέξη «σκάνδαλο» δεν την έχει αναφέρει ποθενά, ανακάλυψε τον όρο αντικειμενική πολιτική ευθύνη και έναν πρωθυπουργό ο οποίος ανέλαβε δήθεν χωρίς συνέπειες τις ευθύνες του στην Αίθουσα της Γερουσίας μπροστά στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα και ούτε καν στην Αίθουσα της Ολομέλειας.

Έχουμε μία έκθεση αρχής, έκθεση του Α.Σ.Ε.Π. πριν από δύο - τρεις μέρες, όπου ο ίδιος ο Πρόεδρος του Α.Σ.Ε.Π. ομολογεί ότι έχει διαλυθεί πλέον η αξιοκρατία στις προσλήψεις, όπου

μάθαμε ότι όσοι νέοι εργάζονται με «STAGE» -και ξέρουμε πολύ καλά πώς μοιράζονται οι θέσεις από τα «STAGE» από τα βουλευτικά γραφεία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας- θα έχουν πλέον προμολόγηση 50% για να προσληφθούν στο δημόσιο. Αυτή την παιδεία, αυτήν την νεολαία, αυτό το κράτος, αυτή τη Δημόσια Διοίκηση φέρνουμε αν αντιπροτείνουμε στους νέους μας με κύρια ευθύνη της Κυβέρνησης.

Και εδώ και δύο - τρεις μέρες ακούμε στο ραδιόφωνο, βλέπουμε στην τηλεόραση και είναι πραγματικά τραγική ειρωνεία και ειρωνεία της τύχης να ακούμε για φορολογική συνείδηση. Ζητά, ποιο κράτος και ποια πολιτεία, ποια Κυβέρνηση από τον Έλληνα πολίτη να έχει φορολογική συνείδηση, όταν απαιτείται για να υπάρχει συναίνεση, εμπιστοσύνη και βρισκόμαστε στο «ναδίρ» της σχέσεως εμπιστοσύνης κράτους-πολίτη και εμείς αντίθετα ακούμε αυτές τις ακριβοπληρωμένες διαφημίσεις από το Υπουργείο Οικονομικών;

Η εισηγητική έκθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του προϋπολογισμού για το έτος 2009 ομολογεί ξεκάθαρα την πλήρη αποτυχία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε διαχείριση των δημοσιονομικών μεγεθών.

Σε ένα αβέβαιο παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον επιβάλλεται ένας προϋπολογισμός με έντονα αναπτυξιακό και κοινωνικό χαρακτήρα. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όμως ακολουθεί αντίθετη πορεία. Υπονομεύει την κοινωνική συνοχή και το οικονομικό μέλλον της χώρας μας. Πριν από ενάμιση χρόνο η Κυβέρνηση ανανέωσε τη θητεία της. Πήρε μία δεύτερη ευκαιρία. Προκάλεσε πρόωρες εκλογές, γιατί μας εξομολογήθηκε ότι δεν μπορούσε να συντάξει προϋπολογισμό. Έπεισε μεγάλο μέρος του εκλογικού σώματος και υποτίθεται ότι «σήκωσε τα μανίκια» για να καταστρώσει κάτι φιλόδοξο.

Το αποτέλεσμα ήταν μία κραυγαλέα αποτυχία. Ο προϋπολογισμός του 2008 όντας ατελής και άδικος, δεν εκτελέστηκε ποτέ. Σε συνδυασμό με το γενικότερο κλίμα απαξίωσης της κυβέρνησης στα μάτια του λαού ζούμε σήμερα, αν όχι τον εφιάλτη μιας χρεοκοπίας, σίγουρα την αγωνία μιας καθόλου πρόσκαιρης πίεσης στην ευημερία μας, στην καθημερινότητά μας, στο μέλλον των παιδιών μας. Και αυτό αφορά ευρύτερα στρώματα του λαού. Δεν είναι αυτό δική μας φαντασίωση, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Το γνωρίζει όλος ο ελληνικός λαός καλύτερα από όλους μας, γιατί το βιώνει καθημερινά.

Ο προϋπολογισμός δεν είναι μία απλή παράθεση αριθμών που οδηγούν βολικά στο επιθυμητό για σας ωραιοποιημένο αποτέλεσμα. Αποτελεί πυξίδα της δημοσιονομικής πολιτικής. Επηρεάζει ποικιλοτρόπως και καθοριστικά τις οικονομικές εξελίξεις σε κάθε επίπεδο. Δεσμεύει τυπικά για την εκτέλεσή του ως νόμος του κράτους. Δίνει τη δυνατότητα σε όλους τους πολίτες να αξιολογήσουν την οικονομική θέση της χώρας μας και τις προοπτικές μας. Γι' αυτό βρισκόμαστε σήμερα εδώ σχεδόν όλοι οι Βουλευτές. Και λέω σχεδόν όλοι οι Βουλευτές, γιατί βλέπω ότι αυτή τη στιγμή στα έδρανα της Συμπόλιτευσης βρίσκονται ελάχιστοι συνάδελφοι. Αυτό ακριβώς δείχνει μία αδιαφορία, μία έλλειψη ενδιαφέροντος των συναδέλφων της Συμπόλιτευσης να στηρίξουν τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Το βασικό ζήτημα για τη χώρα είναι ο κίνδυνος «κραχ» στο δανεισμό του δημοσίου. Η διαφορά στα επιτόκια δανεισμού της Ελλάδας σε σχέση με της Γερμανίας εκτοξεύτηκε πάνω από 2% και είναι μακράν η χειρότερη επίδοση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιστρέψαμε, λοιπόν, σε επιτόκια με τα οποία δανειζόταν η Ελλάδα πριν μπει στη ζώνη του ευρώ. Σε απλή οικονομική γλώσσα θεωρούμαστε μία χώρα που βαδίζει προς την πτώχευση. Αυτό φυσικά δεν είναι λαϊκισμός. Είναι η πραγματικότητα. Είμαστε μια χώρα που ενδέχεται να μην μπορεί να πληρώσει μισθούς και συντάξεις. Κινδυνεύουμε να γίνουμε μία ευρωπαϊκή εκδοχή της απροστάτευτης Αργεντινής, που τόσο μας εντυπώσασε η κρίση της πριν από λίγα χρόνια και την ξορκίζαμε ευχαριστημένοι που συμμετέχουμε στο σκληρό πυρήνα της Ευρώπης. Μόνο η συμμετοχή μας στην Ο.Ν.Ε. μας προσφυλάσσει από τα χειρότερα.

Θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι, την Ο.Ν.Ε., αυτή που τόσο υπο-

τιμήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία και λοιδορήθηκε από διάφορους; Εάν δεν ήμασταν σήμερα στην Ο.Ν.Ε. δεν θα βρισκόμασταν σήμερα εδώ με μία σχετική ασφάλεια που μας παρέχει. Αυτό είναι μία καταξίωση και του ελληνικού λαού πρώτα απ' όλα, αλλά και της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γιατί βέβαια για την παγκόσμια κρίση δεν φταίει η κυβέρνηση, παρά την ιδεολογική της ταύτιση με το κοινωνικό μοντέλο που την προκαλεί. Όμως, ποτέ στη θητεία της δεν δημιούργησε τις προϋποθέσεις που θα έκαναν την ελληνική οικονομία να αξιοποιήσει τις δυνατότητές της και να αναπτυχθεί σε γερές βάσεις. Μπήκαμε στη κρίση ανοχύρωτοι.

Θυμάμαι πέρυσι τέτοιο καιρό από αυτό εδώ το Βήμα στον περσινό προϋπολογισμό, μιλούσα και πάλι για τη Ροδόπη. Δυστυχώς έρχομαι και σήμερα να πω τα ίδια πράγματα. Τι να πρωτοθυμηθούμε για τη Ροδόπη; Την επιδότηση κόστους εργασίας 12% σε επιχειρήσεις του Νομού Ροδόπης η οποία καθυστερεί απaráδεκτα; Τις καθυστερήσεις εξόφλησης των συμβεβλημένων ιατρών με το δημόσιο; Τις καθυστερήσεις επιδότησης των επιχειρήσεων που κινητροδοτούνται από τον αναπτυξιακό νόμο για την ακριτική Θράκη; Την αδυναμία να παρασχεθούν επαρκείς υπηρεσίες υγείας με πρωταγωνιστή το νοσοκομείο Κομοτηνής; Για τους αγρότες το τρίπτυχο εξευτελιστικές τιμές, ανεξέλεγκτο κόστος παραγωγής, δυσβάσταχτος δανεισμός αποτελει το «τρίγωνο των Βερμούδων» γι' αυτούς και για την ελληνική περιφέρεια. Το κράτος πρόνοιας και κοινωνικής αλληλεγγύης δεν υφίσταται ούτε στη Ροδόπη.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι αυτός ο προϋπολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι αυτής της Κυβέρνησης είναι πλασματικός, είναι ληψιασμός. Η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να οδηγήσει τη χώρα σε μία διακυβέρνηση σταθερότητας. Υπάρχει μια τεράστια αβεβαιότητα. Η μόνη λύση είναι η αλλαγή πλεύσης. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Φλωρίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρωστάω μία φράση στον μόλις προ ολίγου ομιλήσαντα Υπουργό Παιδείας. Ο πενταετής απολογισμός της περίφημης νέας διακυβέρνησης στον τομέα της παιδείας είναι πέντε χρόνια κλειστά πανεπιστήμια και πέντε χρόνια κλειστά λύκεια. Τα παιδιά στα λύκεια προσλαμβάνουν τις γνώσεις από τα φροντιστήρια με τα έξοδα των γονιών τους προκειμένου να δώσουν εξετάσεις. Δυστυχώς, αυτός είναι ο θλιβερός απολογισμός μιας ολόκληρης πενταετίας.

Η ελληνική κοινωνία ζει σε καθεστώς ανασφάλειας. Η ανασφάλεια παράγει φόβο και ο φόβος παράγει αντιδράσεις. Οι νέοι που αποτελούν σε όλες τις εποχές το πρωτοποριακό τμήμα της κοινωνίας βρίσκονται σε μια πρωτοφανή κινητοποίηση, σε έναν πρωτοφανή ξεσηκωμό. Αυτό που φωνάζουν, αυτό που κραυγάζουν είναι «ακούστε μας». Οφείλουμε να ακούσουμε, οφείλουμε να καταλάβουμε, αλλά κυρίως οφείλουμε να απαντήσουμε. Και οι απαντήσεις πρέπει να αφορούν τα κοινωνικά ζητήματα, τα οικονομικά ζητήματα, τα εθνικά ζητήματα. Και προκειμένου να υπάρξουν αυτές οι απαντήσεις απαιτείται ένας σοβαρός δημόσιος διάλογος εάν θέλει το πολιτικό σύστημα να ανακτήσει τη χαμένη εμπιστοσύνη της ελληνικής κοινωνίας προς αυτό.

Όμως, η απάντηση στο πολιτικό επίπεδο σημαίνει αλλαγή πορείας, σημαίνει μια ξεκάθαρη πλεύση. Και όλα αυτά απαιτούν καθαρές κυβερνητικές λύσεις και όχι εξαναγκασμένες, θολές, νόθες, αδιαφανείς, παραλυτικές κυβερνήσεις. Είναι άλλο πράγμα μία διακυβέρνηση η οποία πραγματοποιείται με ευρεία κοινωνική συναίνεση και άλλο είναι ότι αυτή η συναίνεση μπορεί να παραχθεί με νόθα σχήματα κορυφής. Η κοινωνική συναίνεση δεν προκύπτει από διατάγες. Είναι ζήτημα ξεκάθαρων πολιτικών. Και οι ξεκάθαρες πολιτικές προκύπτουν μόνο από καθαρά πολιτικά σχήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πούμε στους νέους αυτήν τη στιγμή ότι αυτό μπορεί να δώσει τώρα η ελληνική κοινωνία σε αυτούς. Μόνο έτσι ο δημόσιος πολιτικός λόγος μπορεί να επενεργήσει καταπραϋντικά και να υπάρξει καταλαγή. Συζητάμε τον προϋπολογισμό για το 2009. Όλες οι κοινωνικές ομά-

δες είναι λογικό, επειδή ο προϋπολογισμός ενσωματώνει όλες τις κυβερνητικές πολιτικές που θα ακολουθηθούν για την επόμενη χρονιά, να θέλει να δει αν υπάρχουν απαντήσεις στα αγωνιώδη ερωτήματά του. Υπάρχουν απαντήσεις για τους νέους μας όσον αφορά το εκπαιδευτικό σύστημα; Υπάρχουν απαντήσεις προς τον ελληνικό λαό για το δημόσιο σύστημα υγείας; Υπάρχουν απαντήσεις προς τους εργαζόμενους και τους άνεργους για το τι θα γίνει με την εργασία τους ή με την ανεύρεση εργασίας; Υπάρχουν απαντήσεις για την ανάπτυξη; Υπάρχουν απαντήσεις για τους Έλληνες αγρότες που είναι η πιο «χειμαζόμενη» κοινωνική ομάδα της χώρας;

Υπάρχουν, αλλά είναι οι λάθος απαντήσεις. Είναι οι απαντήσεις μιας πολιτικής η οποία εγκαταστάθηκε στο παγκόσμιο χώρο εδώ και τριάντα χρόνια και τώρα ηττήθηκε και αφήνει πίσω της συντρίμια. Και επιχειρήθηκε να εφαρμοστεί με είκοσι πέντε χρόνια καθυστέρηση από την Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Το τι έγινε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, που είναι και ο τομέας που εκπροσωπώ στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., βρίσκεται μόνο μέσα στις τελευταίες εξελίξεις αυτών των ημερών. Ο Υπουργός Υγείας θέλει πάση θυσία να εγκαταλείψει το Υπουργείο του. Αυτό και μόνο φθάνει για να υπάρξει ο συνολικός απολογισμός μιας πολιτικής που κατεδάφισε το σύστημα, που διέλυσε όλη την αντίληψη ότι η υγεία είναι δημόσιο αγαθό και ως τέτοιο πρέπει να υπηρετείται, που οδηγεί σε κλείσιμο αυτή τη στιγμή όλων των κέντρων για την πρόληψη των ναρκωτικών, που οδηγεί σε κλείσιμο όλων των μονάδων ψυχικής υγείας. Κάθε μέρα κλείνουν μονάδες ψυχικής υγείας, κυρίως για παιδιά, τα οποία πετιούνται στο δρόμο. Ο απολογισμός είναι 6.000.000.000 ευρώ οφειλές προς τους προμηθευτές των νοσοκομείων που δεν έχουν αυτή τη στιγμή γάzes, σύριγγες, βαμβάκια. Δεν έχουν τα στοιχειώδη για να πραγματοποιήσουν τις επιχειρήσεις.

Τον ακούσαμε προχθές ξανά να δηλώνει ότι έχει αποφασίσει να κάνει πεντέμισι χιλιάδες προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού. Τον ερώτησα εδώ και τον ξαναρωτώ και σήμερα. Οι πιστώσεις που είναι γραμμένες στον προϋπολογισμό που συζητάμε για προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού είναι 10.000.000 ευρώ. Αυτά τα 10.000.000 ευρώ φθάνουν μόλις για πεντακόσιες προσλήψεις. Ζήτησα να μου απαντήσει ή να απαντήσει στη Βουλή και στον ελληνικό λαό, πού είναι τα χρήματα για τις υπόλοιπες πέντε χιλιάδες προσλήψεις, πού είναι τα χρήματα για τις τεσερισημί χιλιάδες προσλήψεις γιατρών που έχει υποσχεθεί στους γιατρούς για τις εφημερίες. Υπάρχει απάντηση; Προφανώς όχι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα την δώσει ο επόμενος, μετά τον ανασχηματισμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Περιφέρει μια σύμβαση που κατά το νόμο είναι ανύπαρκτη, την οποία δήθεν υπέγραψε με τους γιατρούς. Πράγματι την υπέγραψε με έναν εκπρόσωπο των γιατρών, αλλά αυτή η σύμβαση δεν έχει την κατά νόμο μορφή.

Είναι εδώ ο Υπουργός Οικονομικών να μας απαντήσει, αν έχει υπογράψει τη σύμβαση, όπως οφείλει; Αλλιώς η σύμβαση δεν υφίσταται. Την έχει υπογράψει ο Υπουργός Εσωτερικών, όπως ο νόμος ορίζει; Προφανώς όχι. Και τώρα όλοι αυτή τη στιγμή αγωνιούν, πόσο γρήγορα θα γίνει αυτός ο περιβόητος ανασχηματισμός για να φύγουν και να πουν: «Ξέρετε, εγώ την υπέγραψα, αλλά έφυγα. Τώρα τι να κάνω;». Βρισκόμαστε πάλι μπροστά σε μια τεράστια εξαπάτηση και των εργαζομένων και των γιατρών και του ελληνικού λαού;

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υπάρχει τομέας κυβερνητικής πολιτικής που τα πάντα να μην έχουν καταρρεύσει. Και η κρίση στην Ελλάδα προϋπήρχε κατά πολύ της διεθνούς κρίσης, όπως όλοι οι αγορητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν επισημάνει μέχρι αυτή τη στιγμή και το ξέρει όλος ο κόσμος αυτό. Είναι μια κρίση του νεοφιλελευθερισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και επειδή πρέπει να τελειώσω –τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε- θα σας θυμίσω το «μέντορά» σας, θα σας θυμίσω μία φράση που είπε αυτός, γιατί παρακολούθησα και τον Υπουργό Οικονομικών και τους άλλους Υπουργούς και κυρίως τους

συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να προσπαθούν να εξηγήσουν την κατάσταση, λέγοντας: «Ξέρετε, η Ελλάδα δεν έχει μπει ακόμα σε οικονομική ύφεση και γίνεται μία συζήτηση, αν είναι οικονομική κάμψη ή οικονομική ύφεση».

Θα σας πω τι είπε ο Ρόναλντ Ρήγκαν, όταν ένα τέτοιο θέμα απασχόλησε την Αμερική. Είπε: «Οικονομική κάμψη έχουμε, όταν ο γείτονά σου χάνει τη δουλειά του. Ύφεση έχουμε, όταν εσύ ο ίδιος χάνεις τη δουλειά σου». Και λέω εγώ ότι ανάκαμψη θα έχουμε, όταν ο κ. Καραμανλής χάσει τη δική του δουλειά. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Φλωρίδη.

Ο κ. Χυτήρης έχει το λόγο.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ΠΑ.ΣΟ.Κ. διαδέχεται ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Βήμα και είδα ότι στον κατάλογο αύριο είναι περίπου οκτώ συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που κλείνουν τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό. Νομίζω ότι δεν είναι και το καλύτερο για τον Κανονισμό της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα σας απαντήσω, κύριε Χυτήρη, ότι αυτό ετέθη από τον Πρόεδρο της Βουλής και ελήφθη ομόφωνα απόφαση από το Σώμα της Βουλής.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Θα μπορούσαν να μπου ενδιάμεσα, ένας προς έναν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό με διαβεβαίωσε ο Πρόεδρος, αλλά ωστόσο, όμως, θα το συζητήσουμε αυτό.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Υπάρχει έλλειψη ομιλητών. Να το παραδεχθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κατ' αρχάς, διαμαρτύρεστε...

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Εγώ μπορώ να εκφράσω τη μομφή μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ένα λεπτό, κύριε Χυτήρη. Θα κρατηθεί ο χρόνος σας.

Εσείς που διαμαρτύρεστε, μπορείτε...

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Νομίζω ότι καταστρατηγείται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Χυτήρη, ο χρόνος μηδενίζεται. Επιτρέψτε μου λίγο, όμως, επειδή τίθεται θέμα λειτουργίας της Βουλής.

Έχει τεθεί από τον Πρόεδρο του Σώματος, έχει ληφθεί απόφαση ομόφωνα, μπορεί να αλλάξει στη συνέχεια...

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Πότε, κύριε Πρόεδρε;

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Γιατί; Ήσασταν συνέχεια εδώ και το ξέρετε; Παρακολουθείτε ότι τα κανάλια, οι τηλεοράσεις λένε ότι τις συνεδριάσεις για τον προϋπολογισμό τις παρακολουθούν οκτώ, δέκα, δεκαπέντε Βουλευτές; Το ξέρετε αυτό; Ο κ. Κακλαμάνης το ξέρει πολύ καλά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Αυτό δεν είναι αλήθεια.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Θα μπορούσαν να προστεθούν εναλλάξ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε. Το άκουσα αυτό που είπατε από δημοσιογράφο, ο οποίος μάλιστα εργάζεται στη Βουλή και είναι απαράδεκτο. Ήδη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., βλέπετε πόσοι είναι. Απουσιάζει η Νέα Δημοκρατία, αλλά αυτό είναι άλλο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, παρακολουθείτε, όμως, ότι άλλες ώρες δεν συμβαίνει αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι απαράδεκτο να εμφανίζεται στα κανάλια η Βουλή ότι δεν έχει συμμετοχή, από δημοσιογράφο, ο οποίος εργάζεται στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ακούστε, κύριε Πρόεδρε. Επειδή και εμένα ως Βουλευτή αυτό με στεναχωρεί, γι' αυτό το αναφέρω, για να υπάρχει παρουσία Βουλευτών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, αλλά υπάρχει, όπως βλέπετε. Από τη Νέα Δημοκρατία απουσιάζουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, μετά

από μια ώρα, ελάτε να ξαναδούμε αν υπάρχει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα έρθουν να ψηφίσουν αύριο το βράδυ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σεβαστέ, αγαπητέ Πρόεδρε, ελάτε μετά από δυο ώρες να δείτε τι θα υπάρχει. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Ο Πρόεδρος του Σώματος θα συνεννοηθεί με τον Εκπρόσωπο του κόμματός σας γι' αυτήν την εκκρεμότητα που υπάρχει, κατά τη γνώμη σας.

Ορίστε, κύριε Χυτήρη, έχετε το λόγο.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Εμείς δεν είπαμε να μη προστεθούν άλλοι ομιλητές. Να μπου εναλλάξ, όμως. Να μιλάμε ο ένας μετά τον άλλον. Τέλος πάντων.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Αντιπολίτευσης, διότι δεν έχουμε εδώ Βουλευτές της πλειοψηφίας...

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Είναι ο κ. Βουλγαράκης εδώ.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Λέγε με Γιώργο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Αναρωτιέμαι πώς να μιλήσει κάποιος για τον προϋπολογισμό, για έναν εικονικό προϋπολογισμό που ξέρουν όλοι ότι είναι εικονικός. Το ξέρει η αγορά, το ξέρει η ίδια η Κυβέρνηση, το ξέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ξέρουν οι πάντες ότι είναι εικονικός. Δεν αμφισβητείται αυτό κανέναν.

Το ίδιο είχε γίνει και πέρυσι, αν θυμάμαι καλά και ήρθε εδώ η Κυβέρνηση και μίλησε για τον προϋπολογισμό -για τον περσινό προϋπολογισμό μιλάμε- και μίλησαν οι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης για τον προϋπολογισμό, πόσο καλός είναι, πόσο αναπτυξιακός είναι και είδαμε τι έγινε. Ο ίδιος ο Υπουργός Οικονομικών τι είπε; Είπε ότι πιάσαμε πάτο. Τι έκανε; Έβαλε φόρους 7,5 δισεκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι απέτυχε ο προϋπολογισμός, απέτυχε η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Δεν υπάρχει καλύτερη απόδειξη από αυτήν, όταν ο ίδιος ο Υπουργός βάζει 7,5 δισεκατομμύρια φόρους και δηλώνει ότι πιάσαμε πάτο.

Έρχεται, λοιπόν, τώρα με έναν άλλον εικονικό προϋπολογισμό και όχι μόνο τον υποστηρίζει, αλλά τον υποστηρίζει με τον ίδιο τρόπο που υποστήριξε και τον περσινό. Δηλαδή μας λέει ότι φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για ό,τι συμβαίνει στην οικονομία. Τώρα προσθέτει ότι φταίει και η διεθνής κρίση.

Κύριοι της Κυβέρνησης, είμαστε το μαύρο πρόβατο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό είναι αναμφισβήτητο. Μας δείχνουν με το δάχτυλο, ως παράδειγμα προς αποφυγή. Και το ξέρετε και το ξέρουμε όλοι μας και δεν το ομολογείτε, διότι φοβάστε την αλήθεια. Αν δεν ξέρουμε την αλήθεια όμως και στην οικονομία, όπως γενικώς στην πολιτική, δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Καταντήσαμε να δανειζόμαστε με επαχθείς όρους. Στο 2,35% έχει φθάσει η διαφορά επιτοκίου ελληνικών και γερμανικών τίτλων. Ποιος θα μας δανείσει και πώς θα τα πληρώσουμε; Μαθαίνω και διαβάζω ότι θα προσφύγει η Κυβέρνηση στη Μέση Ανατολή να βρει δανειστές από εκεί, ένα κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κύριοι της Κυβέρνησης!

Αλλά τι να πει κανείς; Η Κυβέρνηση αυτή έχει σπάσει όλα τα ρεκόρ, αρνητικά βεβαίως. Θέλετε το εμπορικό ισοζύγιο; Θέλετε τη διαφθορά; Θέλετε το χρέος, το έλλειμμα, την παραγωγή, τον ανταγωνισμό; Όλα αρνητικά.

Ο Πρωθυπουργός και ο κ. Αλογοσκούφης, επίσης, υποστηρίζουν ότι η Ελλάδα είναι σε πολύ καλύτερη θέση από πολλά ευρωπαϊκά κράτη και χώρες στην οικονομία. Σε λίγο θα μας πείτε ότι μας ζηλεύουν τα ευρωπαϊκά κράτη για την οικονομία μας και ότι αυτοί έχουν μείνει πίσω. Είναι δυνατόν με τέτοιες δηλώσεις να γίνετε πιστευτοί; Πού είναι οι επενδύσεις, τα δημόσια έργα, η ανάπτυξη, οι θέσεις εργασίας, η αγροτική οικονομία, το κοινωνικό κράτος, η υγεία, που ανέφερε ο κ. Φλωρίδης πριν; Ακούμε τον Υπουργό Υγείας να δηλώνει -ενώ έχει διαλυθεί η υγεία και το ξέρουμε όλοι- ότι ολοκλήρωσε το έργο του. Ολοκλήρωσε το έργο του, διαλύοντας την υγεία;

Και στον τομέα το δικό μου, στον τομέα της Επικρατείας, έφυγε ο κ. Ρουσόπουλος και τα πάντα έμειναν έτσι. Δεν υπάρχει κανείς, δεν εφαρμόζεται κανένας νόμος απ' αυτούς που

έχουν ψηφισθεί, τα αναβάλλει όλα ο κ. Παυλόπουλος. Στην Ε.Π.Τ. –να μη συζητήσουμε– υπάρχει μία διάλυση και κυρίως μία σπατάλη. Υπάρχουν οι σύμβουλοι επί συμβούλων, οι οποίοι, κύριοι Βουλευτές, παίρνουν διπλάσια και τετραπλάσια από τις αποδοχές του Βουλευτού. Υπάρχουν κρατικές διαφημίσεις που δίδονται από δω και από κει, με πολλά εκατομμύρια ευρώ.

Όσον αφορά την οικονομία –ό,τι και να λέει η Κυβέρνηση– υπάρχει πραγματική οικονομία, για την οποία ακούμε όλοι να μιλούν. Σε ποια κατάσταση είναι η πραγματική οικονομία; Αυτό το καταλαβαίνει ο καθένας στην τσέπη του, το βλέπουν οι μικρομεσαίοι σε ποια κατάσταση είναι η πραγματική οικονομία. Και δεν φτάνουν όλα αυτά, υπάρχει και ακρίβεια, ακρίβεια την οποία αντιμετώπισε υποτίθεται με σαράντα πέντε μέτρα ο κ. Φώλιας. Μα, είναι δυνατόν να λέγονται αυτά τα πράγματα, όταν η ίδια η πραγματικότητα διαψεύδει και την Κυβέρνηση και τους Υπουργούς της; Υπάρχει μία οικονομία σε ασφυξία. Αυτό είναι γεγονός. Και όταν η οικονομία είναι σε ασφυξία και όταν το ξέρουν όλοι αυτοί και μάλιστα οι εταίροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε σωστά λέγεται ότι ο κίνδυνος και ο εφιάλτης είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και έρχεται ο κ. Αλογοσκούφης χθες και λέει: «Οχι, δεν θα προσφύγουμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» και χειροκροτείται γι' αυτό.

Πρέπει να σας πω ότι όσον αφορά όλους τους δείκτες και κυρίως όσον αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία, που ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό, που ενδιαφέρει τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους και αυτά έχουν μία μαύρη τρύπα 3.000.000.000 ευρώ. Ποια; Τα ταμεία που δίνουν τις συντάξεις. Το αποκρύπτετε αυτό; Φοβάμαι ότι το πράγμα πάει από το κακό στο χειρότερο. Η Ελλάδα η ίδια επί Κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας έχει γίνει προβληματική. Ο Πρωθυπουργός μιλάει για ανεύθυνες διαδόσεις και την ίδια στιγμή λέει ότι η κατάσταση είναι κρίσιμη. Ο «βασιλιάς είναι γυμνός» και καλό είναι να το ξέρουμε όλοι μας και να το ξέρει και η ίδια η Κυβέρνηση, διότι αν δεν ξέρει την πραγματικότητα, δεν την αντιμετωπίζει.

Θυμάμαι το 1993 που η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε να αντιμετωπίσει, μετά την Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, τη δραχμή και τα καταφέραμε με πολύ μεγάλη δυσκολία να την αντιμετωπίσουμε. Θυμάμαι –και το ξέρετε– ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου με την πολιτική του ανόρθωσε τη χώρα και θα μείνει στην ιστορία. Ο κ. Σημίτης έβαλε τη χώρα στην Ο.Ν.Ε. και θα μείνει στην ιστορία. Αναρωτιέμαι τι θα γίνει και ποια είναι η τύχη του κ. Καραμανλή, τι έχει κάνει και πώς θα μείνει; Αυτό θα έπρεπε να αναρωτιέστε εσείς, κύριοι της Συμπόλιτευσης, περισσότερο, διότι χειροκροτείτε συνεχώς. Αλλά χειροκροτώντας θα πέσετε σαν τον «Τιτανικό» που βούλιαξε μετά μουσικής!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα να ενημερωθώ από τα Πρακτικά. Τη δεύτερη ημέρα της συζήτησης ο Πρόεδρος του Σώματος κ. Σιούφας λέει, όπως στα Πρακτικά αποδίδονται: «Επίσης, επτά συνάδελφοι» –αφού αναφέρεται στη μνήμη της αιμνήστου συναδέλφου Λαΐου Αγγελικής– «που για λόγους εκτάκτου κωλύματος δεν μπόρεσαν να εγγραφούν στον κατάλογο των ομιλητών, ζητούν ...»

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Αλλά δεν είχαν εγγραφεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τώρα είναι συμπεριφορά αυτή; Θα με ακούσετε; Πώς να μιλήσω; Ακούστε με.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Σας ακούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν με ακούτε όλοι σας, κύριε Γείτονα.

«... δεν μπόρεσαν να εγγραφούν στον κατάλογο των ομιλητών, ζητούν μετά τον τελευταίο ομιλητή να εγγραφούν και αν υπάρξει χρόνος, να μιλήσουν». Έχουμε διακόσιους έξι Βουλευτές εγγεγραμμένους, όπου σ' αυτό τον αριθμό δεν φτάναμε προφανώς άλλες χρονιές.

«Συμφωνεί το Σώμα να εγγραφούν;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Να μιλήσουν μετά τον τελευταίο ομιλητή, που είχε διαμορφωθεί ο κατάλογος με την αλλαγή».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πόσοι είναι οι

ομιλητές αυτή τη στιγμή και πόσοι απομένουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είμαστε στο νούμερο «162» και είναι διακόσιοι έξι. Θα μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές.

Επειδή, αγαπητέ Πρόεδρε, δεν εξαντλείται ο κατάλογος, είτε ο Πρόεδρος του Σώματος, ας εγγραφούν τελευταίοι. Πολύ απίθανο ήταν να μιλήσουν. Έτσι έγινε. Από εκεί και πέρα, όμως, αφού θέτετε ζήτημα –και δεν καταλαβαίνω γιατί θέτετε ζήτημα– απόψε που υπάρχει η τηλεόραση ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Προχωρήστε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ δεν αντιλαμβάνομαι γιατί θέτετε θέμα απόψε που το κόμμα της Αντιπολίτευσης έχει κατά κύριο λόγο, το λόγο, αλλά είναι δικό σας θέμα.

Επικοινωνήσα με τον Πρόεδρο του Σώματος και έθεσα το ζήτημα αυτό. Εφ' όσον επιμένετε, μπορεί να γίνει αυτή η εναλλαγή. Όμως, δεν μπορεί να γίνει απόψε η εναλλαγή, διότι οι Βουλευτές δεν είναι έτοιμοι να μιλήσουν. Θα συνεννοηθούμε και πάλι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Συμφωνούμε ότι στο τέλος, όπως έχουν εγγραφεί, μπορούν να μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Στο τέλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άλλωστε την Κυβέρνηση την υπερασπίζονται οι Υπουργοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι μία άποψη του Προέδρου κ. Κακλαμάνη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ, δικαιολογήστε την απορία των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το γεγονός ότι απουσιάζει πλήρως η Νέα Δημοκρατία από την Αίθουσα και ως εκ τούτου δεν υπάρχει κανείς εγγεγραμμένος ομιλητής στον κατάλογο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**.)

Εγώ θέλω να σας παρακαλέσω να συνεχίσετε τον κατάλογο ως έχει διαμορφωθεί μετά την απόφαση του Σώματος, όπως ακριβώς την είχε προτείνει ο Πρόεδρος κ. Σιούφας. Να ολοκληρωθεί δηλαδή ο κατάλογος και αν μετά τη συμμετοχή των Βουλευτών που έχουν μείνει και των Υπουργών, οι οποίοι αύριο πρόκειται να πάρουν το λόγο, υπάρξει χρόνος στο τέλος, τότε θα πάρουν το λόγο οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Μέχρι τότε, όμως, παρακαλώ πολύ να συνεχίσετε τον κατάλογο ως έχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, μπορώ να καταλάβω ποιο είναι το πρόβλημα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κανένα πρόβλημα δεν υπάρχει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κανένα πρόβλημα δεν υπάρχει. Συμφωνήσαμε αυτοί που έχουν εγγραφεί μετά το κλείσιμο του καταλόγου, να μιλήσουν στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταβάλαμε τη μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές.

Υπήρξε αίτημα επτά Βουλευτών προχθές που δεν πρόλαβαν να εγγραφούν και ζήτησα την έγκριση του Σώματος, αφού εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών και υπάρξει χρόνος, να εγγραφούν. Το ανέγνωσε πριν από λίγο ο Προεδρεύων κ. Σούρλας. Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, γνωρίζετε ότι κατά την τελευταία ημέρα συζήτησης του προϋπολογισμού που μιλούν οι Αρχηγοί των Κομμάτων, οι δύο πρώην Πρόεδροι της Βουλής και οι Υπουργοί, ο χρόνος για να μιλήσουν Βουλευτές είναι ελάχιστος, για να μην πω σχεδόν αδύνατον.

Και τρίτον, από το νούμερο «159» και μετά μέχρι και το «199», με τον αριθμό των Βουλευτών που έχουν εγγραφεί, δεν ομιλεί κανένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Να αντιληφθώ πού είναι το πρόβλημα. Έγινε κάποια εύνοια, έγινε κάποια παραβίαση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν είπαμε αυτό!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Παπουτσή, να σας ακούσω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Έκανα προηγουμένως μία έκκληση στον Προεδρεύοντα κ. Σούρλα, την ώρα που εισερχόσασταν στην Αίθουσα. Η παράκληση είναι να συνεχίσετε τον κατάλογο ως έχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μα, δεν μπορεί κανείς μας να τον ανατρέψει τον κατάλογο!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Αυτή ακριβώς ήταν και η παρέμβαση του Προέδρου, του κ. Κακλαμάνη, προηγουμένως. Παρακαλώ πολύ να συνεχιστεί ο κατάλογος ως έχει και αν στο τέλος του καταλόγου, όπως αποφάσισε το κόμμα χθες, υπάρχει χρόνος για τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι ζήτησαν να ομιλήσουν, έχει καλώς, εάν δεν υπάρξει, προχωράμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κανένα πρόβλημα. Χάνουμε το χρόνο χωρίς λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Χάσαμε το χρόνο, γιατί ακριβώς υπήρξε μία αντίδραση των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δικαιολογημένη 100%, οι οποίοι εξέφρασαν την απορία τους για το γεγονός ότι στον κατάλογο των ομιλητών δεν υπάρχει εγγεγραμμένος κανένας ομιλητής της Νέας Δημοκρατίας και επιπλέον από την Αίθουσα απουσιάζουν και οι συνάδελφοι στην πλειοψηφία τους. Αυτό είναι όλο το θέμα, τίποτε άλλο. Παρακαλώ πολύ να μην χάσουμε άλλο χρόνο. Να συνεχιστεί ο κατάλογος ως έχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχω την αίσθηση ότι όλοι μας αυτήν την ώρα μπορούμε να επικεντρωθούμε στο αντικείμενο της συζήτησης.

Κύριε Παπουτσή, να μην αρχίσουμε να λέμε πόσοι είναι από τη μία και από την άλλη πλευρά. Σημασία έχει να είναι όλοι οι συνάδελφοι εδώ, για να παρακολουθούν τη συνεδρίαση ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα είναι, γιατί αυτό είναι το χρέος μας, να είμαστε όλοι εδώ παρόντες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Συμφωνώ απολύτως με αυτά τα οποία λέτε και παρακαλώ πολύ να συνεχίσουμε τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα συνεχίσει η διαδικασία όπως ακριβώς είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο των ομιλητών. Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Θέλω απλώς μόνο να υπενθυμίσω στο Προεδρείο, ότι για τις περιπτώσεις των συναδέλφων που δεν ήταν στην Αίθουσα την ώρα που κλήθηκαν για να μιλήσουν, δεν εγγράφονται στο τέλος μαζί με τους άλλους συναδέλφους, οι οποίοι είχαν εγγραφεί κατά παρέκκλιση του Κανονισμού της Βουλής με την ειδική άδεια του Σώματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παπουτσή, διαχρονικά όταν υπάρχει χρόνος και δεν ήταν ένας συνάδελφος στην 18.10' εδώ και ήλθε στην 19.00', με συμφωνία του Σώματος μπορεί να μιλήσει εκείνη την ώρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ναι, αλλά όπως βλέπετε, όπως εμείς μπορούμε να διαπιστώσουμε από τη μελέτη του καταλόγου, δύο συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι προφανώς δεν ήταν ακριβώς την ώρα που έπρεπε να πάρουν το λόγο, έχουν εγγραφεί μαζί με τους άλλους συναδέλφους, οι οποίοι κατά παρέκκλιση του Κανονισμού έχουν εγγραφεί στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σε αυτήν την περίπτωση θα σας δώσω τη λύση, κύριε Παπουτσή. Αντί να γραφούν στο τέλος του καταλόγου, να δώσουμε 14' στο τέλος της αποψινής συνεδρίασης γι' αυτούς τους συναδέλφους και να κλείσει με αυτόν τον τρόπο το θέμα. Όλοι θα μιλήσουν!

Μπορούμε να συνεχίσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τρώμε χρόνο χωρίς λόγο!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Θέσσατε θέμα όμως. Δεν είναι καθόλου χωρίς λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, τώρα είπατε κάτι άλλο. Τώρα είπατε να δώσουμε στο τέλος χρόνο εάν έλθει η σειρά τους!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν είπα αυτό. Δεν με παρακολουθήσατε. Έβαλε το θέμα ο κ. Παπουτστής για δύο συναδέλφους που δεν πρόλαβαν σήμερα, που ανακοινώθηκε το όνομά τους, να μιλήσουν, στο τέλος της σημερινής συνεδρίασης, εάν υπάρχει χρόνος και συμφωνήσει το Σώμα, αυτοί οι συνάδελφοι που δεν ήταν παρόντες να μιλή-

σουν σήμερα. Αυτό είπα, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Καλώς!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ.

Ο κ. Τσιρώνης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον να γνωρίζαμε εάν αυτήν τη συζήτηση που κάνουμε αυτές τις ημέρες στη Βουλή των Ελλήνων για τον προϋπολογισμό του κράτους συγκέντρωνε την προσοχή και το ενδιαφέρον της ελληνικής κοινωνίας και των Ελλήνων πολιτών. Θα είχε πραγματικά πολύ εξαιρετικό ενδιαφέρον εάν γνωρίζαμε όλα αυτά τα στοιχεία τηλεθέασης από το κανάλι της Βουλής και από την κρατική τηλεόραση, για το πόσοι παρακολουθούν αυτήν τη συζήτηση. Προσωπική μου άποψη είναι ότι αυτή η συζήτηση δεν προκαλεί κανένα ενδιαφέρον στην ελληνική κοινωνία. Και δεν προκαλεί κανένα ενδιαφέρον, γιατί αυτόν τον προϋπολογισμό η ελληνική κοινωνία τον έχει απορρίψει. Και τον έχει απορρίψει και η ελληνική κοινωνία και οι Έλληνες πολίτες και η νεολαία και οι αγρότες και οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, ακόμα και οι βιομήχανοι προχθές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Η Ελλάδα σήμερα βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, στα πρόθυρα της οικονομικής κατάρρευσης. Αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα, είτε μας αρέσει, είτε όχι. Το λέμε με πόνο ψυχής, αγαπητοί συνάδελφοι. Φτάσατε την Ελλάδα να είναι στα πρόθυρα «προ των πυλών» της οικονομικής κατάρρευσης μαζί με την Ισλανδία, την Ουγγαρία και τη Λετονία, που προσέφυγαν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και μάλιστα από εδώ, από αυτό το Βήμα της Βουλής πριν από έναν μήνα ο Πρωθυπουργός μας έλεγε ότι από αυτήν την κρίση, η Ελλάδα, η ελληνική κοινωνία θα βγει κερδισμένη μάλιστα και με 500.000.000 ευρώ το χρόνο και θα χρηματοδοτούσε με αυτά τα χρήματα την ανεργία, την απασχόληση και το Ταμείο Φτώχειας. Αυτό δεν έπρεπε εδώ από το Βήμα της Βουλής πριν από ένα μήνα ο Πρωθυπουργός της χώρας; Ότι θα κερδίσει η ελληνική οικονομία 500.000.000 ευρώ. Δεν μπορούμε να το καταλάβουμε.

Εν πάση περιπτώσει, αυτός εδώ ο προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι στον «αέρα». Τον έχει απορρίψει πρώτα από όλα η νεολαία με τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των τελευταίων ημερών. Η Κυβέρνηση δείχνει να μην μπορεί να κατανοήσει αυτά τα μηνύματα της νεολαίας μας, αυτά τα μηνύματα που στέλνουν και δεν μπορεί να δώσει καμμία απάντηση, καμμία πειστική λύση σε αυτά τα ζητήματα που θέτουν σήμερα οι νέες και οι νέοι της χώρας μας.

Εμείς είμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες της νεολαίας. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αδυνατεί να συλλάβει αυτά τα ζητήματα, αυτά τα προβλήματα.

Εγώ σαν νέος άνθρωπος κυρίες και μετά σαν νέος πολιτικός θέλω να στείλω ένα μήνυμα σε αυτούς τους νέους ανθρώπους: Ότι υπάρχουν άνθρωποι, υπάρχουν νέοι πολιτικοί που πιάνουμε τα μηνύματά τους. Ότι υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις, όπως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Πρόεδρός του, ο Γιώργος ο Παπανδρέου, που αυτά τα μηνύματα τα παίρνουμε, τα αποκωδικοποιούμε και αύριο που θα είμαστε κυβέρνηση θα προσπαθήσουμε να δώσουμε λύσεις. Θα δώσουμε λύσεις, αυτές που απαιτούνται στον ελληνικό λαό, αυτές που απαιτεί σήμερα η νεολαία, οι νέοι και οι νέες της πατρίδας μας. Γιατί σας φοβίζονται οι αγώνες των νέων; Γιατί σας φοβίζονται οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις της νεολαίας μας; Γιατί σας φοβίζονται οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις του ελληνικού λαού; Αφήστε καθαρό αέρα να μπει μέσα. Αφήστε μπας και εξυγιανθεί αυτό το σύστημα που νοσεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εκεί πρέπει να απαντήσουμε σήμερα στα μεγάλα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Γι' αυτό τον απορρίπτουν όλοι αυτόν τον προϋπολογισμό. Και είχε μία ευκαιρία αυτή η Κυβέρνηση να πιάσει στον «αέρα» αυτά τα ζητήματα, να έλθει να δώσει λύσεις, να δώσει απαντήσεις με αυτόν τον προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό που στηρίχτηκε στο προσχέδιο του προϋπολογισμού του Αυγούστου, του νομοσχεδίου της φοροκλοπής των ελεύθερων επαγγελματιών και όσων ασκούν ατομικό επάγγελμα. Σε αυτόν τον προϋπολογισμό στηρίχθηκε. Και αυτός ο προϋπολογισμός στη νέα χρονιά

θα χρειαστεί αναθεώρηση, θα χρειαστεί αναμόρφωση. Και δεν ξέρουμε ποιος θα την κάνει, εάν προλάβετε να την κάνετε εσείς σαν Κυβέρνηση. Γιατί είστε μία καταρρέουσα Κυβέρνηση που στηρίζεται σε μία ισχνή πλειοψηφία. Και είχατε μεγάλη ευκαιρία να δώσετε λύσεις και απαντήσεις σε αυτά τα ζητήματα. Αφήσατε απ' έξω από αυτόν τον προϋπολογισμό την ελληνική περιφέρεια. Εγκαταλείψατε την ελληνική ύπαιθρο και την ελληνική περιφέρεια. Στο πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων για τα περιφερειακά έργα οι πιστώσεις είναι μειωμένες κατά 20%, για τα νομαρχιακά έργα είναι 14%. Αυτό δείχνει τον τρόπο και την αντίληψη που σήμερα η Νέα Δημοκρατία αντιλαμβάνεται τα τόσο σοβαρά ζητήματα όπως είναι η περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας, όπως είναι η αναζωογόνηση και η αναβίωση της υπαίθρου. Σε αυτά τα ζητήματα η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να δώσει λύσεις, δεν μπορεί να τοποθετηθεί πάνω σε αυτά.

Σήμερα στην πατρίδα μου την Άρτα οι αγρότες θα κάνουν Χριστούγεννα χωρίς να πάρουν τις αποζημιώσεις από τον ΕΛ.Γ.Α., χωρίς να πάρουν τις αποζημιώσεις από τον παγετό του Φεβρουαρίου του 2008. Δεν θα πάρουν ούτε ακαρπία οι ελαιοπαραγωγοί για τα ελαιόδεντρα, οι παραγωγοί πορτοκαλιών. Όλες οι τιμές έχουν καταρρεύσει σε μία σειρά προϊόντα. Στο ελαιόλαδο από 2 ευρώ έως 2,5 ευρώ, στις βρώσιμες ελιές από 1 ευρώ ως 1,20 ευρώ το κιλό. Κατέρρευσαν οι τιμές στα ακτινίδια, στα μανταρίνια, σε μία σειρά προϊόντων, στο γάλα που κρατάει ακόμα και λόγω «ΔΩΔΩΝΗΣ» στην Ήπειρο, αλλιώς θα είχε καταρρεύσει με αυτό το καρτέλ που υπάρχει σε όλη την Ελλάδα.

Στα μαγαζιά της Άρτας ο εμπορικός κόσμος στενάζει. Στα μαγαζιά δεν μπαίνει κόσμος και σας είχαμε πει «πάρτε γρήγορα μέτρα γιατί τα Χριστούγεννα θα κλείσουν τα μαγαζιά, θα κλείσει η αγορά». Σήμερα υπάρχει τεράστιο πρόβλημα και έχετε καθυστερήσει και είναι ψηλά τα επιτόκια και δεν δανείζουν οι τράπεζες. Οι επιχειρηματίες της εκλογικής μου περιφέρειας είναι αγανακτισμένοι, είναι «στο κόκκινο». Δεν δανείζουν, δεν δίνουν λεφτά οι τράπεζες. Και με ψηλά επιτόκια δεν δίνουν. «Στεγνώσατε» την αγορά, δεν δώσατε λύσεις. Είστε επικίνδυνοι για τον τόπο. Αφήσατε μια σειρά από δομές, τα κέντρα πρόληψης, τη «βοήθεια στο σπίτι», τον πολιτισμό.

Η Άρτα είναι μια πόλη του πολιτισμού με προϊστορικές, με κλασικές αρχαιότητες, με βυζαντινά μνημεία, η πρώτη πόλη στην Ελλάδα. Εγκαταλείψατε τον πολιτισμό. Κατά 40% είναι μειωμένος ο πολιτισμός στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Πώς θα γίνουν έργα;

Πώς θα απαντήσουμε σ' αυτά τα ζητήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το μόνο που κάνετε τόσα χρόνια είναι η αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των λίγων, των πλουσίων, του μεγάλου κεφαλαίου. Προστατεύετε τους τραπεζίτες, το μεγάλο κεφάλαιο. Αυτή είναι η αλήθεια. Αφήσατε τις στρατηγικού χαρακτήρα επιχειρήσεις, τη Δ.Ε.Η., τον Ο.Τ.Ε.. Πουλήσατε τον Ο.Τ.Ε. για τα κέρδη ενός τριμήνου. Η Δ.Ε.Η. καταρρέει, ο ΟΣΕ καταρρέει. Η Ολυμπιακή ξεπουλιέται. Τι άλλο να πούμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά που κάνετε σήμερα δείχνουν ότι είστε μία επικίνδυνη για τον τόπο Κυβέρνηση. Η χώρα και οι πολίτες χρειάζονται αλλαγή, χρειάζονται μια άλλη κυβέρνηση που θα έλθει να δώσει λύσεις, να δώσει απαντήσεις, να αλλάξει νοοτροπία, φιλοσοφία και αντίληψη στα σοβαρά ζητήματα. Η χώρα έχει ανάγκη από μία δημοκρατική διακυβέρνηση με ανθρωπινό πρόσωπο που θα έχει μέριμνα την κοινωνική συνοχή, που θα επιδεικνύει σεβασμό στο περιβάλλον και στους θεσμούς.

Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. πιστεύουμε ότι μπορούμε. Το ίδιο πιστεύει και η Πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Δεν είμαστε ταχυδακτυλουργοί, αλλά από την άλλη μεριά δεν είμαστε και μαθητευόμενοι μάγοι όπως ο κύριος Καραμανλής και οι Υπουργοί του.

Δεν καταπιφίζουμε απλά αυτόν τον προϋπολογισμό, τον απορρίπτουμε συνολικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί είναι αναληθής, αναξιόπιστος και πλασματικός. Η συντριπτική Πλειοψηφία του ελληνικού λαού και της ελληνικής κοινωνίας εύχεται να είναι ο τελευταίος σας προϋπολογισμός.

Σας ευχαριστώ πολύ και καλές γιορτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Τσιρώνη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κύριος Νικόλαος Μωραΐτης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν άκουγε κάποιος πριν από λίγη ώρα τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης που κατέβηκε από το Βήμα θα έλεγε ότι αφού όλα πάνε καλά, οι αγρότες στ' αλήθεια τρελάθηκαν και είναι στους δρόμους; Δυστυχώς όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι.

Από τα κονδύλια του φετινού προϋπολογισμού φαίνεται ότι η αγροτική οικονομία θα συνεχίσει έτσι, ότι θα συρρικνωθεί η αγροτική παραγωγή και θα συγκεντρωθεί η αγροτική γη σε λιγότερα χέρια, ότι θα συνεχιστεί και θα αυξηθεί η διατροφική εξάρτηση του λαού μας. Τα ελλείμματα στο αγροτικό ισοζύγιο θα συνεχίσουν την ανηφόρα, θα επιταχυνθεί το ξεκλήρισμα των φτωχών αγροτών, ενώ από την άλλη μεριά θα απογειωθούν τα κέρδη των βιομηχάνων, των τραπεζών, των πολιτικών τροφίμων. Αυτήν την αντιαγροτική, αντιλαϊκή η Κυβέρνηση προσπαθεί να την εξωραΐσει με διάφορες «αλχημείες» που κάνει στα κονδύλια του προϋπολογισμού.

Βέβαια αυτές τις διακηρύξεις της Κυβέρνησης τις διαψεύδει η ίδια η ζωή. Αυτή η αντιαγροτική πολιτική που εφαρμόζεται χρόνια τώρα απ' όλες τις κυβερνήσεις αφήνει πίσω της κατά χιλιάδες ξεκληρισμένους αγρότες, αφήνει πίσω της ακόμα κατά χιλιάδες ανεργούς που εργάζονται στην μεταποίηση, στη συλλογή, στη διαλογή αγροτικών προϊόντων. Μια άλλη απόδειξη ότι τα νούμερα είναι τελείως πλασματικά είναι ότι το 30,4% των αγροτικών κονδυλίων που αφορούν επιδοτήσεις είναι καθηλωμένο σε τιμές του 2001, του 2002 και ο πληθωρισμός έχει εξα-νείμσει το ίδιο πενιχρό εισόδημα των αγροτών. Ένα άλλο σημαντικό ποσό θα πάει σε αντιαγροτικούς στόχους, σε πρόωρες συντάξεις, δήθεν σε κάποια γεωργικά και περιβαλλοντικά προγράμματα.

Αυτά τα προγράμματα δασώνουν εκατομμύρια στρέμματα που αφήνει ακαλλιέργητα η Κοινή Αγροτική Πολιτική. Είναι περιβαλλοντική υποκρισία πρώτου μεγέθους από τη μία να αναδασώνεις καλλιεργήσιμες εκτάσεις που μπορούν να παράγουν προϊόντα και από την άλλη μεριά η Ευρωπαϊκή Ένωση να θεωρεί μη επιλέξιμη τη σύνταξη δασικών χαρτών, το δασολόγιο, τα μέτρα για να προστατευτούν τα δάση και το οικοσύστημα. Τα καμένα πρέπει να αναδασωθούν, κύριοι της Κυβέρνησης, και όχι τα καλλιεργήσιμα χωράφια. Τα κονδύλια του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων μπορεί να φαίνεται ότι είναι αυξημένα κατά 11,3%, όμως αυτό δεν είναι αλήθεια γιατί συμπίπτουν τα κονδύλια του Γ' και του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Αυτός ο προϋπολογισμός, παρά τα όσα είπε εδώ προηγουμένως ο κύριος Υπουργός, δεν δίνει στο παραμικρό λύση στον χρεοκοπημένο ΕΛ.Γ.Α.. Δίνει 270.000.000 ευρώ όταν τα τοκοχρεολύσια αγγίζουν τα 340.000.000. Για μας η χρεοκοπία του ΕΛ.Γ.Α. είναι μια συνειδητή πολιτική χρόνων τώρα απ' όλες τις κυβερνήσεις, από τη Νέα Δημοκρατία σήμερα, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χθες, για να γίνει εύκολη υπόθεση η ιδιωτικοποίηση των γεωργικών ασφαλίσεων στο μέλλον.

Τα κονδύλια του φετινού προϋπολογισμού για τη γεωργία και την κτηνοτροφία μπορεί να είναι αυξημένα κατά 7%, όμως αυτό από μόνο του δεν μπορεί να αναστρέψει, να ανακόψει τον κατήφορο, τη συρρίκνωση της αγροτοκτηνοτροφικής παραγωγής.

Πριν από δύο μήνες ψηφίσατε εδώ, στη Βουλή, νόμο για την κτηνοτροφία. Τώρα, όμως, οι κτηνοτρόφοι είναι στους δρόμους, σήμερα στα Τέμπη, χθες στις Σέρρες, πριν από λίγες μέρες στη γέφυρα Καλογήρου στην Άρτα, στην Αιτωλοακαρνανία. Οι αγρότες βρίσκονται σε απόγνωση. Δεν είναι λύση οι προκαταβολές των επιδοτήσεων, αν και αυτές είναι καθηλωμένες, όπως είπα, σε τιμές του 2002. Θέλουν τιμές οι κτηνοτρόφοι, θέλουν τιμές οι αγρότες και αυτό το απαγορεύει η πολιτική σας, το απαγορεύουν τα καρτέλ, το απαγορεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Βέβαια και φέτος παρουσιάζετε σαν μεγάλη παροχή τα 35 ευρώ στον συνταξιούχο αγρότη. Πρόκειται για επίδομα ακραίας φτώχειας. Η δραματική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι φτωχοί αγρότες θα επιδεινωθεί, παρά τις προς το αντίθε-

το διαβεβαιώσεις του Υπουργού, μετά την πρόσφατη αναθεώρηση της Κ.Α.Π. με αφορμή τον έλεγχο υγείας.

Οι καπνοπαραγωγοί θα χάσουν μεγάλο μέρος του εισοδήματός τους. Καταργούνται οι επιδοτήσεις των 400 ευρώ –και αυτό δεν αναφέρθηκε εδώ– σε μικρούς παραγωγούς των τεσσάρων στρεμμάτων. Απ' αυτήν την πολιτική που εφαρμόζεται χρόνια τώρα υπάρχουν οι χαμένοι που είναι οι φτωχοί αγρότες, οι κτηνοτρόφοι, οι ψαράδες, οι καταναλωτές, τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Από την άλλη όμως υπάρχουν και οι κερδισμένοι που είναι οι βιομήχανοι, οι έμποροι αγροτικών προϊόντων, οι πολυεθνικές τροφίμων. Η μικρομεσαία αγροτιά της χώρας πρέπει να βγάλει συμπεράσματα. Δεν θα της δώσει τίποτα ούτε η «πράσινη» γεωργία του Π.Α.Σ.Ο.Κ. με τα βιοκαύσιμα και τα βατόμουρα, αλλά ούτε η άλλη γεωργία της Νέας Δημοκρατίας με τα βατόμουρα και τις στρουθοκαμήλους. Όλα αυτά δείχνουν τα αδιέξοδα στα οποία έχει περιέλθει η Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Το Κ.Κ.Ε. είναι ριζικά αντίθετο με την ανταγροτική πολιτική Κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και κομμάτων του ευρωμονόδρομου. Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής κινείται και ο προϋπολογισμός και είναι «εργαλείο» για την εφαρμογή της. Το Κ.Κ.Ε. στηρίζει τους αγώνες των φτωχών αγροτοκτηνοτρόφων που έχουν ταξικά πλαίσια διεκδίκησης, που βάζουν εμπόδια στην εφαρμογή αυτής της πολιτικής, που ξεσκεπάζουν τις αιτίες που τη δημιουργούν. Το Κ.Κ.Ε. θα συγκροστεί, θα αποκαλύψει τη δημιουργία των κομμάτων του ευρωμονόδρομου που σκοπούν μοιρολατρία, που καλλιεργούν αυταπάτες, που λένε στους αγρότες ότι μπορεί να υπάρξει φιλαγροτική πολιτική μέσα στην Κοινή Αγροτική Πολιτική, ότι είναι θέμα διαχείρισης. Θέλουν να βγάλουν «λάδι» την Ευρωπαϊκή Ένωση και να ενοχοποιούν τις ελληνικές κυβερνήσεις. «Χαϊδεύουν τα αυτιά» των αγροτών, όπως «χαϊδεύουν τα αυτιά» των κουκουλοφόρων.

Εμείς λέμε καθαρά ότι υπάρχει και άλλος δρόμος για την ολόπλευρη ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής και της αγροτικής οικονομίας προς όφελος του λαού. Η ανάπτυξη αυτή θα στηρίζεται στους παραγωγικούς συνεταιρισμούς των μικρομεσαίων αγροτών που θα καταπολεμούν τον μικρό και πολυτεμαχισμένο κλήρο, θα αξιοποιούν όλες τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, θα ανταποκρίνονται και θα καλύπτουν τις σύγχρονες διατροφικές ανάγκες του λαού μας, θα σέβονται το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία, θα αντιμετωπίζουν τα σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα των αγροτών μέσα από ένα αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας, πρόνοιας, περίθαλψης, κοινωνικής ασφάλισης και παιδείας που θα δίνει ικανοποιητικές συντάξεις και όχι «ψίχουλα» στους αγρότες. Αυτός ο δρόμος είναι πράγματι μονόδρομος για τη φτωχή αγροτιά της χώρας μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μωραΐτη.

Ο κ. Κουτσούκος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ήδη κριθεί από την κοινωνία και από την Πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ο προϋπολογισμός όχι μόνο δεν απαντά στα προβλήματα, αλλά δημιουργεί νέα, δυσκολεύει παραπέρα τη θέση του, υποβαθμίζει το βιοτικό του επίπεδο, οδηγεί σε νέα αδιέξοδα τη χώρα.

Δεν αξίζει πράγματι να ασχοληθεί κανείς με τους αριθμούς και τα νούμερα του προϋπολογισμού. Η κοινωνία το έχει αντιληφθεί και δεν ασχολείται μαζί μας. Δυστυχώς. Ούτε και οι Βουλευτές, ούτε και οι Υπουργοί της Κυβέρνησης δεν ασχολούνται σοβαρά με τον προϋπολογισμό μπροστά σ' αυτό το γενικό κλίμα κατάρρευσης και αποδιάρθρωσης της κυβερνητικής πολιτικής.

Είναι χαρακτηριστική η εικόνα που παρουσιάζει η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας σ' αυτήν την Αίθουσα. Όσα επίθετα και χαρακτηρισμούς να εφεύρει κανείς πάλι δεν θα μπορέσει να αποδώσει το βαθύ αντιλαϊκό του περιεχόμενο, φτιασιδωμένο και ψεύτικο ταυτόχρονα.

Οι αναφορές μου σε τρία κλασικά παραδείγματα που αφορούν τις βασικές κοινωνικές ομάδες θα γίνουν ακριβώς για να δείξουν αυτά τα χαρακτηριστικά του προϋπολογισμού.

Εργαζόμενοι, μισθωτοί, συνταξιούχοι, τι να περιμένουν άραγε από τον προϋπολογισμό; Βρέθηκαν στο επίκεντρο μιας πολιτικής αναδιανομής, μιας πολιτικής λιτότητας, σήκωσαν τα κύρια φορολογικά βάρη τα προηγούμενα χρόνια. Η φορολογία των μισθωτών αυξήθηκε τρεις φορές πάνω απ' ότι τα εισοδήματά τους. Σήκωσαν το κύριο βάρος της έμμεσης φορολογίας. Ο προϋπολογισμός τους επιφυλάσσει ακόμα περισσότερους φόρους, νέα λιτότητα και ανεργία.

Μικρομεσαίοι επαγγελματίες, βρέθηκαν και βρίσκονται στο κέντρο της οικονομικής κρίσης, συνθλίβονται από τις πολυεθνικές, τα καρτέλ, τα υπερκαταστήματα, αυτούς που στηρίζει η Νέα Δημοκρατία με την πολιτική της. Έχουν φτάσει πλέον στα όρια της επιβίωσης και η κυβέρνηση δεν παίρνει κανένα συγκεκριμένο μέτρο για να τους στηρίξει. Αντίθετα τους καταργεί το αφορολόγητο ως φοροφυλάδες, τους επιβαρύνει δηλαδή ακόμα περισσότερο.

Αγρότες και κάτοικοι της υπαίθρου. Καταρρέει ο αγροτικός τομέας. Μίλησε εδώ νωρίτερα ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης. Έχουμε μια πτώση της παραγωγής. Μια πρωτοφανή διεύρυνση του ελλείμματος στο ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων. Η χώρα μας χάνει τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα. Αυτά που είχε ως χώρα αγροτική, ως παραγωγός ποιοτικών αγροτικών προϊόντων. Η ΕΣΥΕ με τα πλέον επίσημα στοιχεία βεβαιώνει ότι έχουμε ταυτόχρονα πτώση τιμών και αύξηση του κόστους παραγωγής. Δηλαδή, μείωση του εισοδήματος.

Κανένα μέτρο στήριξης των αγροτών δεν παίρνει η κυβέρνηση. Ούτε καν αυτά τα ελάχιστα που ζήτησε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., δηλαδή, την αύξηση της επιστροφής του Φ.Π.Α. και το φόρο στο πετρέλαιο. Όχι για να κάνουμε πιο πλούσιους τους αγρότες αλλά για να δείξουμε ως πολιτικοί ότι αφουγκραζόμαστε τα προβλήματά τους και είμαστε κοντά τους για να τους στηρίξουμε.

Πανηγυρίζει η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, γιατί, λέει, κατέβαλε τον Δεκέμβρη έγκαιρα τις επιδοτήσεις. Τα λεφτά που ανήκουν στους αγρότες, τα λεφτά που εξασφάλισαν οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ., η κυβέρνηση πανηγυρίζει που θα τα πάρουν. Έτσι όπως παν τα πράγματα σε λίγο θα πανηγυρίζει η κυβέρνηση που θα καταβάλλει μισθούς και συντάξεις. Να είστε βέβαιοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Εσείς, τα δίνετε ένα χρόνο μετά. Γι' αυτό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Είναι μειωμένο, αγαπητοί συνάδελφοι, το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης. Δείτε τον προϋπολογισμό. Είναι μειωμένα τα ποσά των προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Ποιος θα το πληρώσει; Η ανάπτυξη της υπαίθρου και η περιφέρεια.

Αξίζει αλήθεια να αναφερθεί κανένας στις δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια; Πράγματι αξίζει. Έχουν μιλήσει άλλοι συνάδελφοι. Στα βασικά κοινωνικά αγαθά η κυβέρνηση ακολουθεί μια πολιτική εμπορευματοποίησης και υποχρηματοδότησης με θύματα την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Θα σταθώ σε ένα βασικό παράδειγμα χαρακτηριστικό για την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, χαρακτηριστικό για την εικονικότητα το ψευδεπίγραφο και την πονηρία που διακρίνει την κυβέρνηση σε ό,τι αφορά στον κρατικό προϋπολογισμό.

Πρόκειται για το ειδικό πλαίσιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης των πληγισμών περιοχών από πυρκαγιές. Αυτό που υποσχέθηκε επτά φορές ο Πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής, αυτό που η Κυβέρνηση δεν έκανε πράξη και που αναγκάστηκε κάτω από τις κινητοποιήσεις και την οργή των πυρόπληκτων να το παρουσιάσει τον Νοέμβρη ως σχέδιο διαβούλευσης. Μας λέει ότι έχει κόστος 2.000.000.000 ευρώ.

Σας παρακαλούμε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι και κύριοι Υπουργοί, να μας πείτε σε ποιους κωδικούς του προϋπολογισμού προβλέπονται αυτά τα χρήματα. Γιατί αυτό που κάνετε είναι μια μεγάλη απάτη σε βάρος των πυροπλήκτων. Βάλατε σε ένα περιτύλιγμα τα χρήματα του ΕΣΠΑ, τα χρήματα του Ταμείου Αλληλεγγύης, του ταμείου του κ. Μολυβιάτη και τα έξοδα του προϋπολογισμού για τα συστήματα πυροπλήκτων και μας το παρουσιάζετε ως πρόγραμμα ανασυγκρότησης των πυροπλήκτων. Δεν πρόκειται να κοροϊδέσετε κανέναν. Δεν πρόκειται

την οργή και την αγανάκτηση των πυροπλήκτων για άλλη μια φορά να την στρέψετε προς την κατεύθυνση που θέλετε.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς να κρίνει κανείς τον προϋπολογισμό; Να τον κρίνει σχετικά με τους στόχους, τις υποσχέσεις και τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης; Καμμία σχέση. Σκέτη αποτυχία. Να τον κρίνει με βάση τις ανάγκες του λαού και της χώρας; Δυστυχώς η Κυβέρνηση είναι αλλού. Είναι σε άλλον πλανήτη. Να τον κρίνει και να τον συγκρίνει με τις μεγάλες επιτυχίες των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που οδήγησαν σε μια ισχυρή Ελλάδα, στην Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων, την Ελλάδα του ευρώ; Δεν τολμά να το κάνει αυτό η κυβέρνηση όπως έκανε τόσα χρόνια. Η απόσταση είναι πάρα πολύ μεγάλη. Απέχουμε παρασάγγας.

Κυρίως, όμως, δεν μπορεί να κρίνει κανείς αυτόν τον προϋπολογισμό σε σχέση με τις μεγάλες ανάγκες, αυτές που αφορούν στο μέλλον και τις αγωνίες της νέας γενιάς. Από αυτήν την άποψη, ο προϋπολογισμός έχει απορριφθεί και βρίσκεται ήδη στο καλάθι των αχρήστων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία μας είναι σε αναβρασμό. Ο φόβος για το αύριο και τα αδιέξοδα τροφοδοτούν τις κινητοποιήσεις της νέας γενιάς. Να διαβάσουμε σωστά πρέπει να μηνύματα που μας στέλνουν. Δεν είναι μόνο η οικονομική κρίση και τα προβλήματα που δημιουργεί στη μέση ελληνική οικογένεια. Δεν είναι μόνο τα λιγότερα δικαιώματα. Είναι η έλλειψη προοπτικής, η αποξένωση από τα κέντρα λήψης των αποφάσεων, το περιθώριο που γεννά ένα μοντέλο άσκησης της πολιτικής εξουσίας, ένα μοντέλο που καταρρέει: το μοντέλο των ανισοτήτων, της αναξιοκρατίας, της συναλλαγής των κολλητών, των κουμάρων, της διαφθοράς. Αυτό το μοντέλο που άσκησε η Νέα Δημοκρατία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η νέα γενιά, οι υγιείς δυνάμεις της παραγωγής, οι δυνάμεις της εργασίας απαιτούν πλέον ένα νέο σχέδιο για χώρα. Νέο σχέδιο πολιτικής και οικονομικής διακυβέρνησης. Αυτό το σχέδιο μπορεί συνarθρωθεί πάνω στις θέσεις και τις προτάσεις που έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να οδηγήσει σε μια νέα κοινωνική συμφωνία, που θα συσπειρώσει μια μεγάλη πολιτική πλειοψηφία με μια ευρεία δυναμική που θα βάλε στο περιθώριο όχι μόνον την συντηρητική διακυβέρνηση, αλλά και εκείνα τα τμήματα της οικονομικής ολιγαρχίας που απεργάζονται σχέδια για να σώσουν τον νεοσυντηρητισμό στη χώρα μας.

Αυτό το σχέδιο μπορεί, θα το κάνει και θα το εγγυηθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να πάει μπροστά η χώρα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούκο.

Το λόγο έχει ο κ. Μωραϊτης Αθανάσιος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια απορία βρίσκεται στα χείλη όλων των Ελλήνων. Πώς φτάσαμε εδώ; Πόση απόσταση χωρίζει δυο εικόνες. Την εικόνα του 2004, μιας Ολυμπιακής Ελλάδας με διεθνές κύρος και παρέμβασης στην ευρύτερη περιοχή, στην Ευρώπη και τον κόσμο, με ισχυρή οικονομία, χαμόγελο και αισιοδοξία, με την σημερινή εικόνα της χώρας που έχει παραδοθεί στην ακυβερνησία και το χάος.

Πριν τέσσερα χρόνια, κύριε Υπουργέ, η χώρα είχε στόχο να διοργανώσει ολυμπιακούς αγώνες. Σήμερα ο στόχος της χώρας είναι να μην καεί το χριστουγεννιάτικο δέντρο του κ. Νικήτα Κακλαμάνη, πενήντα μέτρα από εδώ δυστυχώς.

Μπορεί ο κύριος Πρωθυπουργός να βλέπει πολύ όπως μας είτε, πάρα πολύ τηλεόραση. Αλλά η ελληνική κοινωνία σήμερα βλέπει, βιώνει πολλούς με πολλούς εφιάλτες. Τσακίσατε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σμπαραλιάσατε το ηθικό μιας ολόκληρης κοινωνίας.

Ξέρετε τι μου είπε πρόσφατα ένας πατέρας, ένας Έλληνας ο οποίος δίνει τη μάχη επιβίωσης για την οικογένειά του; Μου είπε ότι το πιο φρικτό είναι ότι δεν μπορώ να υποσχεθώ στα παιδιά μου ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα, ότι θα έχουν μια καλύτερη ζωή από τη δική μου. Αυτό ακριβώς είναι το αποτέλεσμα της δικής σας καταστροφικής πολιτικής. γι' αυτό, λοιπόν,

μην κάνετε ότι δεν ακούτε την κραυγή της νέας γενιάς. Είναι μια γενιά, αγαπητοί συνάδελφοι, που σηκώθηκε από τον καναπέ για να δώσει μια ευκαιρία στα όνειρά της, είναι οι μαθητές που ακούνε στο σπίτι για δάνεια που πνίγουν, για δουλειές και μαγαζιά που χάνονται σε μια μέρα. Είναι η γενιά που σηκώνει τα τηλέφωνα στις εισπρακτικές εταιρείες για να ακούσει ότι ο πατέρας τους χρωστάει και καθυστερεί δόσεις. Είναι η γενιά που βιώνει σήμερα ένα κλειστοφοβικό, αντιδημιουργικό, αντιπαραγωγικό, ταξικό σχολείο. Είναι η γενιά που της λέτε κατάμουτρα ότι είτε σπουδάσει είτε όχι, καμία σημασία δεν έχει μιας και η ταρίφα των 400 ή 700 ευρώ δεν αλλάζει.

Στους δρόμους, λοιπόν, βγήκε μια γενιά η οποία δεν μετέφερε τη δική της απόγνωση. Μετέφερε την απόγνωση και το θυμό των γονιών τους. Είναι η απόγνωση για το μισθό που τελειώνει στις 15 του μήνα. Είναι ο θυμός για τις μπίζνες και τα εκατομμύρια που πηγαινοέρχονταν σε μοναστήρια και Υπουργεία. Οπότε ας αφήσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, τα βρώμικα παιχνίδια με τους κουκουλοφόρους. Αποκαλυφθήκατε και τα είδε όλη η Ελλάδα στην τηλεόραση. Δεν τους είδε, όμως, η Κυβέρνηση, παρ' όλο που βλέπει πολύ-πολύ τηλεόραση! Πόλεις παραδόθηκαν στις φλόγες. Αφήσατε να καεί το εμπορικό κέντρο της Αθήνας για να ξεχαστεί η δολοφονία του 15χρονου Αλέξη. Αυτά ακριβώς είναι τα δώρα της δεξιάς διακυβέρνησης σήμερα στον τόπο μας. Και βέβαια, δεν είναι τα μόνα: δάνεια, ακρίβεια, κάρτες ανεργίας, ανασφάλιστες εργασίες των τετρακοσίων ευρώ, μοναχοί που κάνουν μπίζνες, ζαρντινιέρες που δέρνουν, καρτέλ και βέβαια ένα σύστημα εξουσίας στο οποίο η κουμπαριά απέκτησε άλλο νόημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια μόνο λέξη μπορεί να αποτυπώσει την οικονομική σας πολιτική: «αποτυχία». Η χώρα έπεσε μέσα σε πέντε χρόνια τριάντα θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη της ανταγωνιστικότητας. Σε ελεύθερη πτώση είμαστε στο ρυθμό ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και βέβαια, κύριε Υπουργέ, είμαστε εδώ και πέντε χρόνια θεατές στο ίδιο έργο. Με τους προϋπολογισμούς σας σήμερα θάβατε την απασχόληση, την έρευνα, την υγεία, την παιδεία. Τσακίζετε το εισόδημα της ελληνικής οικογένειας. Οι φοροεπιδρομές σας πλήττουν επιλεκτικά μισθωτούς, μικρομεσαίους και συνταξιούχους.

Και είδαμε βέβαια, μέσα σε όλα αυτά, μια καμπάνια κατά της φοροδιαφυγής. Προφανώς –και μόνον αυτή μπορεί να είναι η εξήγηση, κύριε Υπουργέ– απευθύνεστε σε κάποιους πρώην γαλάζιους Υπουργούς και στους πνευματικούς τους οι οποίοι για να μην ξεχνιόμαστε έδωσαν αληθινά σεμινάρια στην ελληνική κοινωνία για το πώς φοροδιαφεύγεις με ηθικό και νόμιμο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αυτός ο προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας είναι απέναντι στις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας. Ένας προϋπολογισμός καθρέπτης των ταξικών σας πολιτικών στη φορολογία, στην παιδεία και στην υγεία. και βέβαια βλέπουμε μια προκλητική ατολμία, ανικανότητα και κυρίως μια εγκληματική αδιαφορία για τον αγροτικό κόσμο της χώρας, αυτόν που θα υπεράσπιζε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και θα έδινε μάχες στις Βρυξέλλες. Και θέλω ειλικρινά, ως Βουλευτής της περιφέρειας από έναν αγροτικό νομό, να μεταφέρω αυτήν την αγωνία που βιώνουν σήμερα οι Έλληνες αγρότες και να περιγράψω με μια λέξη ποια είναι η κατάσταση: «Απόγνωση». Μόνο αυτή η λέξη μπορεί να περιγράψει το βλέμμα, τα συναισθήματα και την πραγματικότητα που βιώνουν σήμερα οι Έλληνες αγρότες.

Κύριε Υπουργέ, τα νέα είναι άσχημα, το γνωρίζετε πολύ καλά, αλλά προσπαθείτε να κρύβεστε. Πιστεύω ότι ήρθε η ώρα να βγείτε από τα υπουργικά σας γραφεία και να δείτε την ασφυξία που έχετε προκαλέσει στην αγορά. Προκαλείτε σήμερα ένα συντριπτικό χτύπημα στη ραχοκοκκαλιά της ελληνικής οικονομίας, τη μικρομεσαία επιχείρηση. Στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, την Αιτωλοακαρνανία ήδη τα λουκέτα ξεκίνησαν. Πάνω από εκατόν είκοσι οικογένειες θα κάνουν μαύρα Χριστούγεννα και αυτό είναι αποτέλεσμα της δικής σας πολιτικής. Και βέβαια, τα δύσκολα είναι μπροστά με το δημόσιο χρέος να απειλεί με χρεοκοπία την ελληνική οικονομία. Είστε άξιοι συνεχιστές της Κυβέρνησης Μητσοτάκη η οποία μέσα σε τρία χρόνια αύξησε

το δημόσιο χρέος κατά τριάντα πέντε ποσοστιαίες μονάδες.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω σε λίγο.

Αποδεικνύεται έτσι ότι οι κυβερνήσεις της Δεξιάς στην Ελλάδα έχουν πάντα έναν μοναδικό τρόπο να παραδίδουν στην επόμενη Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μια χειρότερη Ελλάδα.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν τη συγκυρία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα στη νέα γενιά του τόπου αλλά και σε όλους τους πολίτες. Δεν υπάρχουν πλέον golden boys μοναχοί που γίνονται μεσίτες, ατιμώρητοι Υπουργοί, κέρδη, μπόνους, τοξικά ομόλογα και καμμένες συνειδήσεις. Δεν υπάρχουν μόνο ράμπο, αυθαιρεσία, κρατική βία και καμένα μυαλά. Η ελληνική κοινωνία η νέα γενιά δεν θα προσκυνήσει το φόβο και την αυθαιρεσία. Για μας υπάρχει άλλος δρόμος. Είναι ο δρόμος μιας ανθρώπινης κοινωνίας, μιας κοινωνίας δικαίου. Και αυτός ο δρόμος δεν θα είναι δρόμος μια τέλειαις και ιδανικής διακυβέρνησης. Θα είναι, όμως, μια διακυβέρνηση που θα σταθεί με ειλικρίνεια απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Θα ακούσει και θα είναι δίπλα στον πολίτη. Θα αφουγκράζεται την αγωνία και θα υπολογίζει τη διαφωνία της νέας γενιάς. Θα είναι μια Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Γεώργιου Παπανδρέου η οποία θα ξαναδώσει την Ελλάδα στους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μωραΐτη.

Ο κ. Κουράκης, Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε μια πρωτοφανή κρίση της κοινωνίας που αφορά σε όλους τους τομείς, στην οικονομία, στην πολιτική, την οικολογία, την ηθική και τελικώς ήρθε η κοινωνική έκρηξη από εκεί που δεν το περίμενε κανείς. Προηγήθηκε το μεγάλο κίνημα των κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές και ακολούθησε το κίνημα των νέων. Το πρώτο με τη συμμετοχή χιλιάδων απεργών πείνας συνέτριψε τα στερεότυπα και υποκρισίες δεκαετιών. Το κίνημα αυτό δεν έγινε μόνο για τις συνθήκες κράτησης αλλά έφερε στο προσκήνιο την αμφισβήτηση του εγκλεισμού ως μέσον σωφρονισμού, το αίτημα για λιγότερη φυλακή και επίσης κλονίστηκε η ηθική νομιμοποίηση του περιορισμού της ελευθερίας των παραβατών. Το κίνημα αυτό, μοναδικό στην Ευρώπη, στο οποίο συμμετείχαν γύρω στις εξήμισι χιλιάδες απεργοί πείνας μπορεί να πέτυχε λίγα πράγματα προς το παρόν, έθεσε, όμως, το αίτημα για ανοιχτές και καθαρές φυλακές: ανοιχτές στον κοινωνικό έλεγχο, ανοιχτές στην επικοινωνία και την κοινωνική επανένταξη, ανοιχτές στο αίτημα για την ανάρεσή τους, και καθαρές από τη διαφθορά, τα ναρκωτικά, τις μεσαιωνικές συνθήκες κράτησης.

Για μια ακόμη φορά πρέπει να πούμε ότι στις φυλακές βρίσκονται εκείνοι οι παραβάτες που διέπραξαν αδικήματα που τιμωρούνται. Γιατί υπάρχουν και αδικήματα που δεν τιμωρούνται όπως είναι η καταπάτηση των δημοσίων εκτάσεων, η χωρίς όρους ασυδοσία των εμπορικών δραστηριοτήτων της Εκκλησίας, η ναυσιπλοΐα ακατάλληλων καραβιών που βυθίζονται και πνίγονται ναυτικοί και επιβάτες, ο θάνατος εργατών από τα εργατικά λεγόμενα ατυχήματα που στην πραγματικότητα είναι δολοφονίες στο βωμό του μέγιστου κέρδους.

Από την άλλη είχαμε την αυθόρμητη έκρηξη της νεολαίας που αιφνίδισε την πολιτική και οικονομική ελίτ όχι μόνον της χώρας μας αλλά και των ευρωπαϊκών χωρών και μπορούμε να πούμε ότι επέδρασε θετικά στις εξελίξεις στον ευρωπαϊκό χώρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζετε ότι η υποχώρηση της Γαλλικής Κυβέρνησης του Σαρκοζί στα αντικειμενικά της σχέδια δεν συνδέεται με το κίνημα αμφισβήτησης στην Ελλάδα, όταν οι ίδιοι δήλωσαν ότι φοβούνται το ελληνικό παράδειγμα των κινητοποιήσεων; Με άλλα λόγια, υποχώρησαν γιατί φοβήθηκαν μην γίνει «της Ελλάδας», όπως έλεγαν.

Ή μήπως η παταγώδης αποτυχία του νεοφιλελευθερισμού δεν έκανε προχθές το Ευρωκοινοβούλιο να απορρίψει τα σχέδια των κυβερνήσεων και της Κομισιόν για τα εξηνταπεντάωρο

που καταργούσε το σαρανταοκτάωρο την εβδομάδα, το οποίο καθιερώθηκε το 1919;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέπετε πως οι κινητοποιήσεις δεν είναι ασκήσεις επαναστατικής γυμναστικής, φέρνουν αποτελέσματα. Γι' αυτόν το λόγο εντείνεται η κρατική καταστολή που πρωτοδοτείται από την αστυνομική αυθαιρεσία.

Πού ακούστηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ποινή που επιβλήθηκε στους αστυνομικούς της ζαρντινιέρας να είναι εξαγοράσιμη με 5,5 ευρώ την ημέρα και μάλιστα με αναστολή; Έτσι τιμωρούνται τα όργανα της τάξεως που έστειλαν στο νοσοκομείο για δύο μήνες τον Κύπριο φοιτητή;

Τι να πούμε; Όταν 15χρονα παιδιά στη Λάρισα διώκονται με τον τρομονόμο για σύσταση τρομοκρατικής οργάνωσης, μόνον και μόνον γιατί συμμετείχαν σε μια κινητοποίηση, όπως τόσες άλλες που έγιναν σε όλη την Ελλάδα;

Σύμμαχος στα σχέδια της Κυβέρνησης, δυστυχώς, είναι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που δεν είπε, με αφορμή τα γεγονότα, λέξη αυτοκριτικής για το δικό του βίο και πολιτεία. Διότι και επί των ημερών του ενισχύθηκε η καταστολή και η ατιμωρησία των αστυνομικών. Επί των ημερών του, το 1985, ο 15χρονος Καλτεζάς δολοφονήθηκε από αστυνομικό ο οποίος κυκλοφορεί ατιμώρητος και υπήρξαν δεκάδες αθωωτικές πράξεις των υπόλοιπων αστυνομικών. Επί των ημερών του οξύνθηκαν τα αδιέξοδα των νέων. Τώρα, το μόνο που ζητά είναι η εναλλαγή στην εξουσία και την Κυβέρνηση.

Μαζί τους και τα Μ.Μ.Ε. και οι μεγαλοκαναλάρχες που αντί να παρουσιάζουν στις οθόνες και τις εφημερίδες τις μαζικές κινητοποιήσεις των νέων σε όλη την Ελλάδα, που με πολύμορφες και γεμάτες φαντασία δράσεις προβάλλουν τα αιτήματα και τα όνειρά τους, ζούμε ξανά και ξανά στα σπασίματα και τις φωτιές. Μας έδειξαν περιθωριοποιημένους ανθρώπους που βγήκαν στους δρόμους να αρπάξουν. Πριν από αυτούς, όμως, κάποιος άλλοι γνωστοί-άγνωστοι με γραβάτες, τραπεζίτες, χρηματιστές, ρασοφόροι έκαναν ακριβώς το ίδιο. Έκλεβαν και πλατσκοιλούσαν. Ρήμαζαν το δημόσιο βίο, με τη μόνη διαφορά ότι αυτοί είχαν το νόμο στα χέρια τους, ενώ οι απόκληροι είχαν μόνο χέρια. Γιατί είναι, άραγε, πλάτσικο μόνο αυτό που γίνεται από σαραντά έως πενήντα φτωχοδιάβολους και δεν είναι πολλαπλάσιο πλάτσικο η επίσημη τοκογλυφία των τραπεζών;

Τι θα πει «αναλαμβάνω την ευθύνη», κύριε Πρωθυπουργέ, όταν η σχολική διαρροή των μαθητών αγγίζει το 20%, με όλα τα θλιβερά παρεπόμενα της διακοπής του σχολείου; Τι θα πει «αναλαμβάνω την ευθύνη», όταν οι οικογένειες των απολυμένων από τα κλωστήρια «ΛΑΝΑΡΑ» ή το εργοστάσιο της «SIEMENS» στη Θεσσαλονίκη θα κάνουν μαύρα Χριστούγεννα; Αυτό δεν είναι βία στην ψυχή και την αξιοπρέπεια αυτών των ανθρώπων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βία δεν είναι μόνο αυτή που έχει κρότο και λάμψη. Η βία έχει πολλές μορφές και ποικίλη ένταση. Δεν είναι βία αυτή που ασκείται στους αρρώστους, όταν δεν μπορούν να βρουν μονάδα εντατικής θεραπείας και πεθαίνουν αβοήθητοι; Όταν ο συνταξιούχος κλείνει ένα ραντεβού στο Ι.Κ.Α. μετά από τρεις ή πολλές φορές μετά από έξι μήνες για να εξεταστεί και δεν έχει λεφτά να πάει σε ιδιωτική θεραπευτήριο, δεν είναι βία; Όταν τα παιδιά των τσιγγάνων παίζουν ξυπόλητα μέσα στις λάσπες, που είναι οι αυλές σπιτιών από νάιλον, και η ηπατίτιδα και η φυματίωση πάει σύννεφο είναι βία ή όχι; Τα παιδιά που πεθαίνουν από ναρκωτικά και γράφονται στις λίστες θανάτου κατά δεκάδες γιατί δεν υπάρχουν μονάδες ΟΚΑΝΑ, είναι βία ή όχι; Βλέπετε, όμως, αυτή η βία είναι αόρατη και δεν φτάνει μέχρι τις οθόνες της τηλεόρασης. Και όταν τόλμησαν τριάντα ακτιβιστές να σηκώσουν το πανό για ένα λεπτό στην Ε.Ρ.Τ. την ώρα που μιλούσε ο Πρωθυπουργός, για να ζητήσουν να αφήσουμε τις πολυθρόνες και να βγούμε στο δρόμο, χαρακτηρίστηκαν βάνδαλοι.

Τελικά, μπροστά σ' αυτό το ερμητικό ποτάμι αναζητούν εναγωνίως οι δυνάμεις της εξουσίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εθνική συναίνεση, για να λειτουργήσει, λέει, το κράτος, να σταματήσουν οι βιαιοπραγίες, αφήνοντας στο απυρόβλητο το ανύπαρκτο κράτος δικαίου, τα λεηλατημένα ασφαλιστικά δικαιώ-

ματα, τα προνόμια του μεγάλου κεφαλαίου. Να ξαναγυρίσουμε, λένε, στην προηγούμενη κατάσταση, στο ήσυχο και γαλήνιο καθεστώς των κοινωνικών ανισοτήτων, του ανύπαρκτου κοινωνικού κράτους, της λεηλασίας της δημόσιας περιουσίας.

Θα ήθελα να πω ότι ο Μπέρτολντ Μπρεχτ, λίγο πριν ξεσπάσει ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, διαβλέποντας τη βουβή ηρεμία και την επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα και τις διώξεις που προετοίμαζαν το έδαφος για τον επερχόμενο πόλεμο έγραφε: «Αυτοί που βρίσκονται ψηλά λένε: Πόλεμος και ειρήνη είναι δύο πράγματα ολότελα διαφορετικά. Όμως, η ειρήνη τους και ο πόλεμός τους μοιάζουν όπως ο άνεμος και η θύελλα. Ο πόλεμος γεννιέται από την ειρήνη τους, καθώς ο γιός από τη μάνα, έχει τα δικά της απαίσια χαρακτηριστικά. Ο πόλεμός τους σκοτώνει ό,τι άφησε όρθιο η ειρήνη τους».

Αυτό που λέμε εμείς, ως ΣΥ.ΡΙΖ.Α., είναι ότι χρειάζεται η νεολαία να συνδεθεί με την εργατική τάξη και η κραυγή της να γίνει συγκροτημένος πολιτικός λόγος με σχέδιο, στόχους, πολιτική προοπτική και κατεύθυνση.

Θα πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι οι κινητοποιήσεις της νέας γενιάς δεν αποτελούν μόνο μεγάλες εκδηλώσεις αντίστασης που τροφοδοτούνται από τα συσσωρευμένα προβλήματα και την αγανάκτηση, ενάντια σε εκείνους που θέλουν τη νέα γενιά στο περιθώριο, αλλά εμπεριέχουν και μεγάλο θετικό φορτίο για ριζοσπαστικές αλλαγές και για την αλλαγή στην πορεία της χώρας.

Για να γίνει αυτό, εμείς εκτιμούμε ότι χρειάζεται μια θετική αγωνιστική κατεύθυνση. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. προτείνει στόχους που μπορούν να πραγματοποιηθούν, δίνοντας θετική προοπτική στους αγώνες. Πολύ επιγραμματικά αναφέρω ότι πρέπει να γίνουν άμεσες αλλαγές για να μπει φρένο στην πολιτική του αυταρχισμού και της καταστολής, όπως αφοπλισμός των αστυνομικών στη διάρκεια των κινηματικών, συνδικαλιστικών και πολιτικών εκδηλώσεων, κατάργηση των ειδικών μονάδων ΜΑΤ, ΕΚΑΜ, των ειδικών σωμάτων των ειδικών φρουρών, απαγόρευση χρήσης των χημικών αερίων. Εδώ, επί τη ευκαιρία, να πούμε ότι αυτή η ιδιότυπη χημειοθεραπεία δεν ξέρουμε τι επιπτώσεις θα έχει στην υγεία των παιδιών και των υπολοίπων μετά από μερικά χρόνια. Πρέπει να γνωρίζουμε όλοι ότι η χρήση χημικών, σύμφωνα με τον Ο.Η.Ε., είναι βασανιστήριο.

Ο δεύτερος άξονας είναι η υπεράσπιση και διεύρυνση του δημόσιου, δωρεάν και κοινωνικού χαρακτήρα της εκπαίδευσης και στην έρευνα.

Ο τρίτος άξονας είναι τα μέτρα στήριξης της νέας γενιάς.

Οι προτάσεις αυτές έχουν καταταθεί και πιστεύουμε ότι επιτέλους είναι η ώρα να διεκδικήσουμε τις δικές μας μέρες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Καρατάλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα παραιτήθηκε ο Βέλγος Πρωθυπουργός, πριν από δύο ημέρες ο Βέλγος Υπουργός Δικαιοσύνης και πριν από δύο ημέρες, επίσης, ο Βέλγος Υπουργός Μεταρρυθμίσεων για ενδείξεις, όχι για αποδείξεις, ούτε καν για αποχρώσεις ενδείξεις ότι η Κυβέρνησή τους επενέβη σε απόφαση για μια τράπεζα. Σας θυμίζει τίποτα αυτό; Σας θυμίζει την ελληνική πραγματικότητα που υπάρχουν αποδείξεις ότι η Κυβέρνηση επενέβη στην υπόθεση του Βατοπαιδίου και δεν υπήρχε καμμία απολύτως παραίτηση; Αντιθέτως, ο κύριος Πρωθυπουργός δήλωσε ότι δεν είχε ενημερωθεί, ότι δεν είχε καταλάβει καλά την υπόθεση, λέτε και σαν η πολιτική είναι μια συνάντηση για να πούμε τσάι και να κρατήσουμε τους κανόνες του *savoir vivre*. Νομίζω ότι αυτό δείχνει το σοβαρότατο πρόβλημα που υπάρχει στη χώρα μας πολιτικής ηθικής, το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η σημερινή Κυβέρνηση και τα μηνύματα που δίνει στην κοινωνία.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφτιαξε τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2009 με μια βασική παραδοχή, ότι το μέλλον δεν έχει φωνή. Και επειδή δεν έχει φωνή το μέλλον, δικαιούται να είναι η ανεργία των νέων ανθρώπων στο 20%. Και επειδή το μέλλον δεν έχει φωνή, δικαιούται

να έχει εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες θέσεις μερικής απασχόλησης ή «STAGE», που πρόκειται για μια τεράστια εργασιακή ανασφάλιστη ομηρία. Και επειδή δεν έχει το μέλλον φωνή, δικαιούται να μην επενδύει στην παιδεία. Φέτος η παιδεία στη χώρα μας υποχρηματοδοτείται κατά 5.000.000.000 ευρώ λιγότερα από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σημαίνει ότι ο μέσος Έλληνας μαθητής ή φοιτητής απολαμβάνει παιδείας που είναι κατά 5.000.000.000 ευρώ χαμηλότερης ποιότητας από την αντίστοιχη που απολαμβάνει ο μέσος Ευρωπαίος φοιτητής ή μαθητής. Και επειδή το μέλλον δεν έχει φωνή, κατά την Κυβέρνηση, δικαιούται να μην ενισχύει τους νέους αγρότες.

Όμως, το μέλλον έχει φωνή. Η τραγική δολοφονία του νεαρού μαθητή έδειξε ότι η νέα γενιά θέλει να έχει φωνή, ότι δεν αποδέχεται ότι εκείνη θα έχει τις επιπτώσεις μιας κακής οικονομικής πολιτικής, μιας υποχρηματοδότησης των ταμείων που οδηγεί τις επόμενες γενιές σε λιγότερα ασφαλιστικά δικαιώματα και στην υποχρέωσή τους να καλύψουν εκείνοι στα επόμενα χρόνια αυτά που δεν τους δίνει η σημερινή κοινωνία.

Το βασικότερο πρόβλημα του προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι στερείται διαγενεακής δικαιοσύνης. Αυτό είναι ένα νέο δικαίωμα, ένα νέο δικαίωμα που δεν το βλέπουμε στον προϋπολογισμό, ούτε στο φεινικό ούτε στους προηγούμενους προϋπολογισμούς των τελευταίων τεσσάρων ετών.

Σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες οι κυβερνήσεις, για να αντιμετωπίσουν την κρίση που είχε δημιουργηθεί, παίρνουν μέτρα υπέρ των πολιτών. Σε εμάς είναι προκλητικά αντίθετες οι προτεραιότητες. Ενώ πρέπει να ενισχυθεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, κόβονται οι δημόσιες επενδύσεις. Ενώ πρέπει να ενισχυθεί ο μέσος πολίτης και το εισόδημά του, αντιθέτως επιβαρύνεται με νέες φορολογίες. Ενώ πρέπει να ενισχυθεί το κοινωνικό κράτος, αντιθέτως αποδιοργανώνονται η υγεία, η παιδεία, η πρόνοια.

Το πογκρόμ που έχει ξεκινήσει στα δημόσια αγαθά, συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό. Στον πολιτισμό για παράδειγμα με τον οποίο ασχολούμαι στη κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η φεινική χρηματοδότηση είναι 60 εκατομμύρια ευρώ λιγότερη από πέρυσι.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων χάνει από τη μη απορρόφηση έργων 100.000.000 ευρώ. Υπάρχει ένα ειδικότερο έργο που λέγεται παιδεία και πολιτισμός και έχει προϋπολογισμό 17.000.000 ευρώ. Αφορά δράσεις στα σχολεία που πρέπει να γίνουν μέχρι το τέλος του 2008 για τον κινηματογράφο και τα σχολεία, το θέατρο και τα σχολεία, τις τέχνες και τα σχολεία. Απορρόφηση, 0%. Ούτε ένα ευρώ δεν απορροφήθηκε στα γυμνάσια και στα λύκεια της χώρας την τελευταία πενταετία για τη δράση «Παιδεία και Πολιτισμός». Δεκαεπτά εκατομμύρια ευρώ. Υπάρχουν διακόσιες πενήντα έξι προγραμματικές συμβάσεις του Υπουργείου Πολιτισμού με ισάριθμο αριθμό δήμων. Χρέη 36.000.000 ευρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν τα καταβάλλει το Υπουργείο Πολιτισμού, δεν τα έχει εγγράψει στον προϋπολογισμό του 2009.

Και αν εσείς φαντάζεστε ότι αυτό αφορά χαμηλής ποιότητας λαϊκά πανηγύρια, δεν είναι αυτό. Είναι εικαστικά εργαστήρια, είναι σχολές χορού, είναι τα δημοτικά θέατρα, τα ΔΗΠΕΘΕ, είναι καλλιτεχνικοί οργανισμοί, είναι συμφωνικές ορχήστρες, εκεί που οι νέοι άνθρωποι, στην περιφέρεια, αναζητούν μία ευκαιρία για να συμβάλλουν στον πολιτισμό της τοπικής κλίμακας.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει ένα πογκρόμ που συνεχίζεται. Συνεχίζεται στο περιβάλλον. Πολιτικές για τους ελεύθερους χώρους, για το φυσικό περιβάλλον, για τις πόλεις έχουν εγκαταλειφθεί. Η αγορά βάζει εκείνη τους κανόνες. Το είδαμε αυτό και στον Ελαιώνα. Η αγορά είναι εκείνη που χωροθετεί, η αγορά είναι εκείνη που πολεοδομεί. Δεν πολεοδομεί το κράτος, δεν πολεοδομεί η κοινωνία, δεν πολεοδομεί η Κυβέρνηση της χώρας.

Βεβαίως, στην παιδεία -έχουν αναφερθεί και άλλοι συνάδελφοι- τα πράγματα είναι τραγικά. Το πρώτο μέτρο που πήρε η Κυβέρνηση ξεκινώντας η ακαδημαϊκή χρονιά, ήταν να περικόψει τις χρηματοδοτήσεις για τα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών κατά 50%, που σήμαινε ότι διακόσια προγράμματα σπου-

δών δεν είχαν την πάγια χρηματοδότηση. Ή θα έπρεπε, λοιπόν, να βρουν δωρεές και χορηγίες ή διδάκτρα ή να κλείσουν. Αυτή είναι η αντίληψη για τη δημόσια παιδεία, την ίδια στιγμή που σε τουλάχιστον σαράντα τμήματα Τ.Ε.Ι. και ΑΕΙ, δεν υπάρχουν επαγγελματικά δικαιώματα και την ίδια στιγμή που η ελληνική Κυβέρνηση σπεύδει με μεγάλη ταχύτητα να αναγνωρίσει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των κολλεγίων που λειτουργούν με το καθεστώς της δικαιόχρησης στην Ελλάδα.

Είναι προφανές ότι υπάρχει διεθνής οικονομική κρίση, όμως, κατηγορούμε τη σημερινή Κυβέρνηση ότι άφησε τη χώρα εύαλωτη σε αυτήν την κρίση. Την άφησε με μία ασθενική οικονομία, χωρίς αντισώματα και χωρίς αντανάκλαστικά και αυτό που έκανε δεν ήταν να κάνει κάποια νέα ρύθμιση για να βοηθήσει τα πράγματα. Αυτό στο οποίο επένδυσε ήταν να κάνει μία νέα συμφωνία, ένα new deal. Το δικό της new deal είναι να συμφωνήσει με τις τράπεζες. «Θα σας δώσω 28.000.000.000 ευρώ και εσείς θα αγοράσετε» -όπως αποκαλείται αυτές τις μέρες- «τα ομόλογα με τα οποία θα μπορέσω να συντηρήσω και να αντέξω το δημόσιο χρέος. Και με τα ομόλογα αυτά θα πάτε στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και θα αποκτήσετε την εγγύηση για τη ρευστότητα που χρειάζεται». Αυτή είναι η συμφωνία που έγινε.

Αποκαλύπτεται, λοιπόν, πολύ καθαρά γιατί η Κυβέρνηση επένδυσε στη ρευστότητα των τραπεζών και όχι στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων που τροφοδοτεί την ελληνική περιφέρεια, δημιουργεί θέσεις εργασίας, βοηθάει πολλούς κλάδους της ελληνικής οικονομίας να κρατηθούν ζωντανοί σε μία πολύ δύσκολη οικονομική στιγμή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποστηρίζω ότι αυτό που χρειάζεται η κοινωνία σήμερα και η οικονομία είναι ένα καθαρό σχέδιο μεσοπρόθεσμο, το οποίο θα έπρεπε ήδη να προβλέπει τους κλάδους και τους τομείς της ελληνικής οικονομίας που θίγονται ή θα θιγούν, τις περιοχές της χώρας που θίγονται ή θα θιγούν. Δεν το είδαμε αυτό από το Υπουργείο Οικονομίας. Βλέπουμε γενικές αναφορές που είναι τόσο γενικές που μας τρομάζουν. Και αν ο μεγάλος πόνος ή η μεγάλη αγωνία της ελληνικής Κυβέρνησης είναι αν θα σπεύσουμε ή όχι στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον τρόπο που αναγκάζομαστε να δανειστούμε, με ένα spread που φθάνει τις 230 μονάδες, είναι σαν να είμαστε μεν πολιτικά στην Ο.Ν.Ε., αλλά πρακτικά εκτός Ο.Ν.Ε.. Το μόνο που μας συνδέει με την Ο.Ν.Ε. είναι η ύπαρξη του ευρώ. Η οικονομία είναι σε κακή κατάσταση και η οικονομία χρειάζεται τομές και σοβαρές πρωτοβουλίες.

Αυτή τη χώρα -και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε- την αλλάζεις μόνο άμα την κυβερνάς. Και την κυβερνάς μόνον όταν έχεις ισχυρή αυτοδυναμία. Ημίμετρα δεν μπορούν να δουλέψουν. Δοκιμάστηκαν στο παρελθόν χωρίς επιτυχία, μάλιστα με πολύ μεγάλη αποτυχία. Άρα, λοιπόν, αυτό που χρειάζεται είναι μια ισχυρή αυτοδύναμη κυβέρνηση. Δεν χρειάζονται εξαναγκασμοί, δεν χρειάζονται νέες σκέψεις, χρειάζεται μια απλή λογική και η απλή λογική λέει μία νέα πολιτική για την κοινωνία, μία νέα πολιτική για την οικονομία, ένα νέο κοινωνικό κράτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καρτάλη.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας πω ότι η αποψινή συνεδρίαση θα τελειώσει όταν φθάσουμε στον 182ο ομιλητή, δηλαδή, στην κ. Καφαντάρη. Η ώρα μπορεί να είναι 23.00' με 23.30'. Αύριο η πρωινή συνεδρίαση θα αρχίσει στις 11.00'.

Πριν δώσω το λόγο στον κ. Σταύρου θα ήθελα να πω το εξής: Επειδή πριν από δύο ώρες έγινε μία συζήτηση αν είναι ικανοποιητική ή όχι η παρουσία Βουλευτών, δεν έχει σημασία ποιας παράταξης, πρέπει να πω ότι πραγματικά δεν είναι ικανοποιητική η παρουσία και βέβαια αυτό δεν αναφέρεται σε σας που απευθύνεται ο Προεδρεύων. Δεν είναι ικανοποιητική και να μη μας κοινοποιείται ότι σχολιάζουν πως λίγοι Βουλευτές συμμετέχουν εδώ και είναι παρόντες στη συζήτηση του προϋπολογισμού, του κορυφαίου αυτού σχεδίου νόμου.

Δεύτερον, να πω ότι γίνεται επιλεκτική παρουσία. Αυτή είναι γενική παρατήρηση, αλλά αισθάνομαι την ανάγκη να το πω ως

παλιός Βουλευτής. Όταν μιλάει ένας στέλεχος μίας παράταξης, ή είναι Υπουργός ή είναι διακεκριμένο στέλεχος, προσέρχονται οι Βουλευτές. Όταν υπάρχει ένας νέος Βουλευτής...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ακούστε με πρώτα και κατηγορήστε με μετά. Δικαίωμά σας είναι.

Έρχεται, λοιπόν, ένας Υπουργός, έρχονται οι Βουλευτές. Έρχεται ένα προβεβλημένο στέλεχος έρχονται οι Βουλευτές και αποχωρούν. Σας το λέω εγώ που έχω πολλά χρόνια εδώ. Αντί, λοιπόν, να είμαστε παρόντες για να ακούσουμε τους νέους Βουλευτές, που για πρώτη ή για δεύτερη ή για τρίτη φορά εξελήγχαν, που ενδεχομένως κάτι διαφορετικό θα έχουν να πουν, γιατί εδώ είναι το σχολείο της δημοκρατίας, γίνεται αυτό. Μια παράκληση υποβάλλω. Μία παρατήρηση κάνω. Δεν έχει κανέναν προσωπικό χαρακτήρα.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ: Εδώ είμαστε εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είπα στον κ. Κακλαμάνη πριν από λίγο, το σεβαστό Πρόεδρο «ελάτε Πρόεδρε μετά από τις 22.00', 23.00' να δείτε πόσοι θα είναι στη Βουλή». Ελάτε, λοιπόν, στις 23.00' και μετρήστε πόσοι θα είναι. Το λέω για να κατηγορήσω τη Βουλή την οποία υπηρετώ επί 27 χρόνια;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, τα έδρανα της Νέας Δημοκρατίας είναι άδεια. Μην το λέτε σε μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κυρία Μερεντίτη, εσείς είστε σοβαρή Βουλευτής. Κάνω σοβαρές παρατηρήσεις τώρα. Δεν κάνω παρατηρήσεις σε κόμματα και παρατάξεις. Είναι πραγματικότητα ή όχι, ότι όταν υπάρχει προβεβλημένο στέλεχος, Υπουργός από μία παράταξη, έρχονται όλοι και μετά αποχωρούν; Λέω κάτι το οποίο δεν είναι αληθές;

Κάνω παράκληση να στηριχθούν οι νέοι Βουλευτές. Αυτοί να ακουστούν πιο πολύ.

Ορίστε, κύριε Σταύρου, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, η χώρα μας βρίσκεται αναμφισβήτητα στα όρια μίας παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης. Ισχυρότερες από εμάς οικονομικά χώρες ταλανίζονται και βρίσκονται στον κυκλώνα πρωτοφανούς οικονομικής ύφεσης. Η οικονομία μας αντέχει παρά τις ισχυρές πιέσεις που δέχεται χάρις στη συνετή και υπεύθυνη οικονομική πολιτική.

Η Κυβέρνηση κατόρθωσε να κρατήσει όσο μπορεί την κρίση εκτός των συνόρων της χώρας μας. Αυτή είναι η αλήθεια και το έχουν αντιληφθεί οι πολίτες, παρά την πρωτοφανή βιομηχανία ψεύδους και πολιτικής εξαπάτησης που επιχειρείται από πολλές πλευρές.

Δίνεται η εντύπωση στους πολίτες ότι επιδιώκεται εκμετάλλευση της διεθνούς οικονομικής κρίσης προκειμένου να αποκομίσουν μερικοί πρόσκαιρα μικροκομματικά οφέλη.

Η Κυβέρνηση με συνέπεια και σοβαρότητα, με υψηλό αίσθημα ευθύνης απέναντι στον ελληνικό λαό πράττει το καθήκον της. Επιδιώξαμε ήπια δημοσιονομική προσαρμογή. Μειώσαμε σημαντικά τα ελλείμματα, μειώσαμε το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Παρά τις όποιες δυσκολίες η χώρα μας βρίσκεται σε τροχιά ανάπτυξης. Έχουμε τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης από τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης και όλα αυτά λόγω της μεταρρυθμιστικής στρατηγικής που με συνέπεια ακολουθούσαμε και ακολουθούμε, γι' αυτό και ο υπό ψήφιση συζητούμενος προϋπολογισμός κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Αμέσως μόλις εξεπαισέ η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση πρώτη από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ελλάς έλαβε σημαντικά οικονομικά μέτρα για την εξασφάλιση της ρευστότητας στην αγορά και την στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Συγχρόνως διευρύνουμε τα όρια του κοινωνικού κράτους για τη στήριξη των χαμηλών εισοδημάτων με δέσμη μέτρων ανακούφισης των χαμηλοσυνταξιούχων και των ανέργων.

Αναμορφώνουμε το σύστημα «Τειρεσίας» με επεικέστερες διατάξεις με νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών που έρχεται προς ψήφιση αμέσως μετά τις γιορτές για να ανακουφίσουμε εκατοντάδες συμπολίτες μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. «παρά τις προ-

σπάθειες του κ. Παπανδρέου και την ενημέρωσή του από σοβαρούς διεθνείς παράγοντες για την έκταση και τη διάρκεια της κρίσης, είναι δυστυχώς παγιδευμένο στις κρατικίστικες θέσεις της Αριστεράς που αν μεταφραστούν σε συγκεκριμένα κυβερνητικά μέτρα θα οδηγήσουν αναπόφευκτα στη χρεοκοπία την οικονομία. Αυτό διαισθάνονται ήδη οι πολίτες, διαισθάνονται τα νοικοκυριά που μπορεί να ευαισθητοποιούνται από τις παροχές που υπόσχεται ο κ. Παπανδρέου, αντιλαμβάνονται όμως ότι είναι ακάλυπτες επιταγές». Αυτά γράφει στη ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της Παρασκευής 14 Νοεμβρίου, ο έγκυρος οικονομικός αναλυτής κ. Νίκος Νικολάου. Σας αφιερώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτό το δημοσίευμα μήπως συναισθανθείτε τις ευθύνες σας την ώρα που απαιτείται εθνική συστράτευση για τη μείωση των συνεπειών της πρωτοφανούς διεθνούς κρίσης στη χώρα μας. Την ώρα που όσο ποτέ άλλοτε χρειαζόμαστε να θωρακίσουμε την κοινωνική συνοχή, διαπιστώνουν οι πολίτες ότι το μόνο που ενδιαφέρει ορισμένους είναι η συγκομιδή πολιτικών ωφελημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατανοούμε τους προβληματισμούς της ελληνικής νεολαίας, την αγανάκτησή τους για τον άδικο χαμό του δεκαπεντάχρονου μαθητή. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι νέες και οι νέοι μας ολοκλήρη η ελληνική νεολαία θα έλεγα, ενδιαφέρονται να υπάρξουν πολιτικές για την ποιοτική βελτίωση της εκπαίδευσης και τη σύνδεσή της με την αγορά εργασίας.

Ο Πρωθυπουργός πρόσφατα τόνισε ότι επιδιώκει άμεσους διαύλους επικοινωνίας και διαλόγου για όλα τα θέματα που απασχολούν τις νέες και τους νέους και πρωτίστως την ελληνική παιδεία. Προς αυτήν την κατεύθυνση έχει δρομολογηθεί ανοιχτός διάλογος για την αλλαγή του συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σ' αυτόν το διάλογο πρέπει όλοι να συμμετάσχουμε για την εξεύρεση της καλύτερης λύσης με υπεύθυνες προτάσεις από όλους μας, όχι μισόλογα και αόριστα ευχολόγια.

Θέλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανοιχτά σχολεία και πανεπιστήμια, κυψέλες μάθησης και γνώσης, αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και όχι απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Εμείς στη Νέα Δημοκρατία δίνουμε αγώνα σύνθεσης και ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής, γιατί έτσι μόνο μπορούμε να ξεπεράσουμε την κρίση και να πάει η χώρα μας μπροστά.

Δεν χρειάζονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φανατισμοί, ασεβείς, απαξιωτικοί και υβριστικοί χαρακτηρισμοί, γιατί όσες φορές το Έθνος μας διαірρέθηκε, μόνον ολέθρια δεινά επακολούθησαν.

Εμείς πιστεύουμε ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις θα πρέπει να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας και να βρούμε και θα βρούμε τις απαραίτητες συγκλίσεις που χρειάζονται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις όποιες πικρίες και τα τυχόν λάθη που έγιναν και τους πλήγωσαν, οι πολίτες, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες δεν ξεχνούν ότι υπάρχει ο υπεύθυνος ηγέτης ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής που είναι χρήσιμος όχι μόνο για τη Νέα Δημοκρατία, αλλά είναι χρήσιμος για ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι σήμερα κολακεύονται από τις δημοσκοπήσεις, όταν έρθει η ώρα της τελικής αξιολόγησης των πολιτών, η εποχή της πολιτικής τους ευδαιμονίας θα έχει συρρικνωθεί. Για όλους αυτούς τους λόγους ψηφίζουμε τον συζητούμενο προϋπολογισμό και επιτρέψτε μου από καρδιάς σε όλες και σε όλους τις καλύτερες ευχές μου, στις Ελληνίδες και στους Έλληνες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σειρά τώρα έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Βασίλειος Οικονόμου.

Απών, διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κ.Κ.Ε., κ. Γεώργιος Μαυρίκος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Κύριοι Βουλευτές, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, για την εργατική τάξη, για τη μικρομεσαία αγροτιά, για τη νεολαία μας, για τους συνταξιούχους ο

κρατικός προϋπολογισμός του 2009 είναι ένας προϋπολογισμός βαθιά αντεργατικός, βαθιά αντιλαϊκός, ένας προϋπολογισμός αντεργατικός και αντιλαϊκός, διότι παίρνει από τα λαϊκά στρώματα και δίνει πλούσια τα ελέη στο κεφάλαιο και στους βιομήχανους.

Η εκτίμησή μας αυτή στοιχειοθετείται πρώτα απ' όλα από το πάγωμα των μισθών και των συντάξεων που προβλέπει για το δημόσιο, επιλογή που σαφώς λειτουργεί σαν πιλότος συνολικά-τερα και για τον ιδιωτικό τομέα.

Επιβεβαιώνεται από την αύξηση της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας για τη λαϊκή οικογένεια, ενώ δίνονται και νέες χαριστικές ρυθμίσεις αφορολόγητης ασυλίας για τα κέρδη, όπως διατηρείται ταυτόχρονα και η φορολογική ασυλία της μεγάλης εκκλησιαστικής περιουσίας. Επιβεβαιώνεται ακόμα από το ότι η Κυβέρνηση εμμένει σε πολιτικές ενάντια στη φτωχή αγροτιά, σε βάρος των κτηνοτρόφων και των αυθεντικών παραγωγών. Επιβεβαιώνεται από το ότι μειώνεται η χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό για την παιδεία, περιορίζεται το ύψος των δαπανών για την υγεία, για τον πολιτισμό. Ο προανατολισμός και τα κριτήρια για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων επιβεβαιώνει ακριβώς αυτήν την εκτίμηση, από τις ιδιωτικοποιήσεις κ.λπ..

Με αυτά τα δεδομένα το Κ.Κ.Ε. χαρακτηρίζει αυτόν τον προϋπολογισμό αντεργατικό και αντιλαϊκό και γι' αυτό τον καταψηφίζουμε.

Με αφορμή, κύριοι Βουλευτές, το περιεχόμενο των εκάστοτε κρατικών προϋπολογισμών, όσο και το περιεχόμενο της δικομματικής αντιπαράθεσης πάνω στους κρατικούς προϋπολογισμούς, εκτιμούμε ότι έχει φθάσει επιτέλους ο καιρός ο λαός μας να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα.

Από το 1974 μέχρι σήμερα, το ένα κόμμα όταν βρίσκεται στην Κυβέρνηση κάθε Δεκέμβριο εμφανίζει έναν κρατικό προϋπολογισμό όπου οι αριθμοί θριαμβεύουν, οι δείκτες ευημερίας και φθάνουν μέχρι τον ουρανό, λύσεις υπόσχεται η εκάστοτε κυβέρνηση για όλα τα λαϊκά προβλήματα και μόνο ζητά από την εργατική τάξη και το λαό μας προσωρινά, όπως λέει, να σφίξει λίγο ακόμα το ζωνάρι και θα βγούμε από τη στενωπό σε πλατιά διάδρομο. Το άλλο κόμμα από τα δύο που είναι στην Αξιοματική Αντιπολίτευση, επιτίθεται με κορώνες, με φράσεις βαρύγδουπες, με υποσχέσεις ότι αυτό έχει τις φιλολαϊκές προτάσεις, ότι κρατάει το κλειδί του παραδείσου για το λαό και πόσες φορές δεν έχουμε δει αυτό το έργο από το 1974 μέχρι σήμερα.

Πιστεύουμε ότι σ' αυτό το έργο ο βασικός στόχος και των δύο κομμάτων είναι να εξαπατούν και να εγκλωβίζουν τους εργαζόμενους και το λαό μας και πρέπει ο λαός να βγάλει τα συμπεράσματά του. Τον έχουν κατ' επανάληψιν εξαπατήσει, τον έχουν κατ' επανάληψιν προδώσει και τα αποτελέσματα αυτών των πολιτικών δεκαετιών τώρα είναι πολύ χειροπιαστά.

Σήμερα ο βασικός μισθός είναι 701 ευρώ μεικτά. Αν από αυτόν το μισθό αφαιρέσουμε το 23% περίπου που είναι οι κρατήσεις, πάμε σε 540 ευρώ καθαρά.

Είναι αποτέλεσμα των πολιτικών των κυβερνήσεων και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έξι στους δέκα συνταξιούχους του Ι.Κ.Α. παίρνουν σύνταξη κάτω από 600 ευρώ. Το 59,6% των συνταξιούχων του Ο.Γ.Α. παίρνει κάτω από 400 ευρώ σύνταξη. Οι ελαιοπαραγωγοί πουλάνε το λάδι φέτος και πέρυσι κάτω από 2 ευρώ το κιλό, ενώ στο ράφι εδώ, στα σούπερ μάρκετ, τα καρτέλ των πολυεθνικών έχουν την τιμή 7 και 8 ευρώ το κιλό. Οι κτηνοτρόφοι πουλάνε το κρέας κάτω από 3 ευρώ το κιλό, την ίδια ώρα που αυτές τις ημέρες και τις επόμενες στην Κεντρική Αγορά της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, θα πουλιέται 8, 10 και 12 ευρώ.

Στην κοινωνική ασφάλιση επίσης, τα αποτελέσματα είναι πολύ συγκεκριμένα. Αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης, ισοπέδωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων στην εργαζόμενη γυναίκα, κατάργηση ουσιαστικά των βαρέων και ανθυγιεινών.

Ακούστε ένα στοιχείο για τα εργατικά ατυχήματα, τα θανατηφόρα. Από το 2000 μέχρι σήμερα, οκτώ χρόνια με βάση τα στοιχεία του Σ.Ε.Π.Ε., του Υπουργείου Εργασίας, χίλια διακόσια δεκαοκτώ θανατηφόρα εγκλήματα. Κανένας εργοδότης δεν

είναι στη φυλακή. Ούτε ένας. Και, όμως, εδώ σήμερα, γίνεται παρέλαση και διαγκωνισμός υποσχέσεων, ξανά υποσχέσεων, στη λογική να αλιεύσουν ψήφους τα κόμματα και να εξαπατήσουν και να εγκλωβίσουν το λαό και τους εργαζόμενους πρώτα απ' όλα.

Να γιατί το Κ.Κ.Ε. λέει ότι δεν αλλάζουν τα κόμματα του δικομματισμού και ότι είναι ανάγκη να αλλάξει ο εργαζόμενος και να συνειδητοποιήσει ότι υπάρχει διέξοδος, η συμπίρρευση με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Τέτοιας ποιότητας είναι και η αντιπαράθεση απέναντι στους αγώνες των νέων και των εργαζομένων που γίνονται τις τελευταίες δεκαπέντε ημέρες. Η Νέα Δημοκρατία κατηγορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την ηγεσία του ότι συκοφαντεί τη χώρα στο εξωτερικό, ότι κάνει ανεύθυνη αντιπολίτευση. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία ότι είναι παλαιά δεξιά. Και ενώ μιλά για τα δικαιώματα της νέας γενιάς, ζητά ταυτόχρονα περισσότερη αποφασιστικότητα από την Αστυνομία. Ακόμα και σε τέτοιες συνθήκες είναι προσκολλημένοι στην προσπάθεια να ψαρεύουν ψήφους στα θολά νερά.

Για μας ακόμα πρέπει να σημειώσουμε ότι τα τελευταία γεγονότα αποκάλυψαν και στους πιο ανυποψίαστους την τακτική της ηγεσίας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Καιροσκοπισμός. Τη στάση και τους τακτικισμούς της ηγεσίας του Σ.Υ.ΡΙΖ.Α. τους καθορίζει η καθαρή οπορτουμιστική λογική του με στόχο τα πάντα για τις ψήφους, τα πάντα για να μπουν στη νομή και στη συνδιαχείριση της κυβερνητικής εξουσίας. Γι' αυτό τα ηγετικά τους στελέχη χαϊδεύουν τα αφτιά των κουκουλοφόρων, για να ψαρέψουν στα θολά νερά, με καιροσκοπισμό και διγλωσσία, χαρακτηριστικά που είναι ξένα για τον αριστερό, τον προοδευτικό, το δημοκράτη άνθρωπο, τον κάθε πολίτη που σέβεται τον εαυτό του.

Κλείνω, λέγοντας το εξής: Απέναντι στη στάση όλων αυτών των πολιτικών δυνάμεων βρίσκεται το Κ.Κ.Ε., με στρατηγική κρουστικότητα, με ξεκάθαρη τακτική, με οργανωμένη δράση και αξιοποίηση όλων των μορφών πάλης: και της ρήξης και της απεργίας και της ανυπακοής και της κατάληψης.

Έχει δικαίωμα, λοιπόν, και δυνατότητα ο κάθε πολίτης να συστρατευτεί με το Κ.Κ.Ε. για τη λαϊκή εξουσία και με στόχο να γίνει ο λαός μας πρωταγωνιστής στις εξελίξεις και στον τόπο μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μιχάλης Τιμοσίδης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτω από τη βαριά σκιά του χαμού του 15χρονου Αλέξη, ενός χαμού που έγινε έτσι, αναίτια, απρόκλητη, δολοφονική, κάτω από τις λαϊκές κινητοποιήσεις, κάτω από την κινητοποίηση της νεολαίας σε όλο της το φάσμα, από τα 15χρονα, τους φοιτητές, τους ανέργους νέους, τους νέους των 600-700 ευρώ, μπροστά στην πλήρη διάλυση της κοινωνικής συνοχής, της απώλειας του δημόσιου πλούτου με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας (Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., Ολυμπιακή, λιμάνια, Ο.Σ.Ε.), οι πολίτες ξέρουν τι σημαίνουν αυτές οι αναφορές μου. Μπροστά στην αύξηση της ανεργίας, την υποβάθμιση παροχών στην παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση, κάθε μέρα όλο και περισσότερες ελληνικές οικογένειες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Οι μεσαίοι και μικρομεσαίοι ζουν και βιώνουν μια καθημερινότητα χωρίς προοπτική, μπροστά στην επερχόμενη διεθνή κρίση, ζητούμενο για όλους, για όλο το πολιτικό φάσμα, για τους πολιτικούς, είναι η αξιοπιστία. Αξιοπιστία, όμως, δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Οι νέοι που φωνάζουν στους δρόμους ζητούν από εμάς να είμαστε απέναντί τους και αξιόπιστοι και ειλικρινείς. Και τι ζητούμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Συζητούμε έναν προϋπολογισμό ο οποίος το μόνο που δεν είναι, είναι αξιόπιστος και αληθινός. Είναι ένας προϋπολογισμός που όπως τόσοι και τόσοι έλεγαν αυτές τις ημέρες, αλλά και που ο ίδιος ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας άφησε πολύ καθαρά να υπονοηθεί, είναι ένας προϋπολογισμός που τους πρώτους μήνες του 2009, θα χρειαστεί όχι μόνο αναθεώρηση, αλλά θα ξαναχρειαστεί καινούρια σύντα-

ξη και καινούρια πρόταση προς τον ελληνικό λαό. Και αυτός ο προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά στην επερχόμενη κρίση, ήταν μια ευκαιρία για την Κυβέρνηση και τον κ. Καραμανλή αλλά κυρίως, όμως, θα μπορούσε να ήταν μια ευκαιρία για την ίδια τη χώρα μας. Αντί αυτών, όμως, ανακολουθία υποσχέσεων και πράξεων.

Πέντε χρόνια διακυβέρνησης, αυτό που ζήσαμε είναι σκάνδαλα, φαινόμενα διαφθοράς, κλοπή των αποθεμάτων των ασφαλιστικών ταμείων με τα δομημένα ομόλογα. Να θυμίσω, αλήθεια τι θα είχε γίνει αν δεν είχε γίνει παρέμβαση από τον Πρόεδρό μας, το Γιώργο Παπανδρέου εκείνη τη χρονική στιγμή και δεν αναφερόταν σ' αυτήν ακριβώς την κατασπατάληση, σ' αυτή την κλοπή των αποθεμάτων των ασφαλιστικών ταμείων. Τι θα υπήρχε σήμερα στα ασφαλιστικά ταμεία; Θα είχαμε εντελώς άδεια τα ασφαλιστικά ταμεία. Μια μονόπλευρη ενίσχυση του κεφαλαίου και των καρτέλ, λιτότητα για τα πλατιά λαϊκά στρώματα, φορολογική πολιτική, δηλαδή με ακρίβεια, πληθωρισμό, ανύπαρκτη προστασία, πολιτική προστασία του εισοδήματος των πολιτών.

Η χώρα μας έχει το θλιβερό προνόμιο να κατέχει την τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε και μία από τις τελευταίες στους είκοσι πέντε της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά τις δαπάνες για παιδεία, έρευνα, υγεία.

Να αναφερθώ για την υγεία. Αυτό που είναι γεγονός, είναι ότι υπάρχει αύξηση των ιδιωτικών δαπανών. Την τελευταία παράσταση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Αβραμόπουλου που είδαμε πριν δυο ημέρες εδώ από το Βήμα της Βουλής, που ήταν η αυλαία της θητείας του στο Υπουργείο, με όλα αυτά που ειπώθηκαν για διορισμούς πεντέμισι χιλιάδων από τις αρχές του 2009, για τη συλλογική σύμβαση των γιατρών, όλα αυτά στο κενό, όλα αυτά στον αέρα. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στον προϋπολογισμό, το ποσό το οποίο είναι εγγεγραμμένο, το έχει πει και ο κ. Φλωρίδης και πολλοί άλλοι συνάδελφοι, είναι μόνο 10.000.000, το οποίο, όποιον υπολογισμό και να κάνει κανείς, δεν μπορεί να ξεπεράσει τους πεντακόσιους, εξακόσιους διορισμούς.

Και με όλα αυτά, με την αύξηση των χρωών των νοσοκομείων για φάρμακα και υλικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνον τα χρέη προς τα νοσοκομεία στο τέλος του Ιουνίου ήταν στα 4,6 δισεκατομμύρια και σήμερα οι υπολογισμοί τους ανεβάζουν πάνω από το 5,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Και εδώ θα καταθέσω όλα αυτά που είναι ανεξόφλητα χρέη όλων των νοσηλευτικών ιδρυμάτων και όλων των Υ.Π.Ε. Αλλά θα αναφέρω μόνο για το Νοσοκομείο της Καβάλας, από επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, τα χρέη ξεπερνούν τα 35.676.000 ευρώ.

Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ακούσαμε όλα αυτά τα χρόνια της θητείας του κυρίου Υπουργού για εθνικά σχέδια δράσης. Του χαρίζουμε τα εθνικά σχέδια δράσης, γιατί δεν θα προλάβει και ο ίδιος να τα υλοποιήσει αλλά ούτε και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτός που θα τα υλοποιήσει θα είναι μία νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Αλλά και στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής στην απασχόληση και στην εργασία διαβεβαίωναν ότι δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, ότι δεν θα αυξηθούν οι εισφορές και ότι δεν θα μειωθούν οι συντάξεις. Οι Έλληνες εργαζόμενοι βιώνουν τα αποτελέσματα αυτής της απορροφθιμότητας. Το κράτος για άλλη μία φορά είναι ανακόλουθο και δεν τηρεί τις δεσμεύσεις του. Στον προϋπολογισμό του 2009 κυριαρχεί η υποχρηματοδότηση των ταμείων, η εισφοροδιαφυγή και η διεύρυνση της μαύρης εργασίας. Στα ταμεία Ι.Κ.Α., Ο.Γ.Α., Ο.Α.Ε.Δ., Ο.Π.Α.Δ., Ν.Α.Τ., είναι εγγεγραμμένα στον προϋπολογισμό πολύ λιγότερα χρήματα, δηλαδή 1,45 δισεκατομμύρια στο ΙΚΑ, 900.000.000 ευρώ στον ΟΓΑ, 600.000.000 ευρώ λιγότερα στον Ο.Α.Ε.Δ.. Τα χρέη του δημοσίου προς τα ταμεία ξεπεράσαν κάθε πρόβλεψη.

Αλλά και σε όλους τους άλλους τομείς οι επιτυχίες της Κυβέρνησης έχουν αρνητικό πρόσημο. Και στην αγροτική οικο-

νομία με την αύξηση του κόστους παραγωγής και τη μείωση της τιμής των προϊόντων και στην περιβαλλοντική πολιτική. Στην Καβάλα ούτε ένα νέο έργο δεν έχει δημοπρατηθεί και δεν έχει σχεδιαστεί όλα τα χρόνια της διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία. Και αν πράγματι συνεχίζεται η ολοκλήρωση του νοσοκομείου και της Εγνατίας, είναι γιατί ήταν σχεδιασμοί και δεσμεύσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, έχετε χρεοκοπήσει τη χώρα. Είναι μία χρεοκοπία οικονομική, κοινωνική, πολιτική, θεσμική. Οι πολίτες περιμένουν από εμάς πρωτοβουλίες. Περιμένουν να μην αφήσουμε τα πιστωτικά ιδρύματα να αναλάβουν τις τύχες των λαών. Δεν θα ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό. Μαζί με μας συντάσσονται και δεν τον ψηφίζουν οι αγρότες, οι μεσαίοι επιχειρηματίες, οι άνεργοι, οι νέοι των εξακοσίων ευρώ, οι απολυμένοι, οι συνταξιούχοι, ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Λέγκας, έχει ζητήσει το λόγο για μία παρέμβαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Νομίζω ότι θα πρέπει να διορθώσουμε κάτι που επαναλαμβάνεται από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Βεβαίως ο καταλθών από το Βήμα συνάδελφος δικαιούται να κάνει λάθος στην ανάγνωση του προϋπολογισμού, αλλά δεν δικαιούνται να κάνουν αυτό το λάθος έμπειρα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που έχουν ασχοληθεί με τον προϋπολογισμό και ξέρουν τι σημαίνει προϋπολογισμός και ξέρουν να τον διαβάζουν.

Επαναλαμβάνεται συνεχώς το επιχείρημα ότι για τις προσλήψεις του νοσηλευτικού προσωπικού προβλέπονται 10.000.000 ευρώ. Δέκα εκατομμύρια, αγαπητέ συνάδελφε, προβλέπονται...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

... προσωπικό. Οφείλετε να δείτε την παραπάνω γραμμή στη σελίδα 85 της εισηγητικής έκθεσης. Θα δείτε ότι το μισθοδοτικό κόστος για το νοσηλευτικό προσωπικό είναι αυξημένο κατά 200.000.000 ευρώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Να μας πείτε τον κωδικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θα σας το δώσω σε φωτοτυπία. Από αυτά τα 200.000.000, άντε τα 100.000.000 να πηγαίνουν ...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Είναι οι υπερωρίες και τα νυχτερινά που τους χρωστάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): ... στην εισοδηματική πολιτική. Μένουν 100.000.000 για τις νέες προσλήψεις. Και αν μπείτε στον κόπο να διαιρέσετε τα 100.000.000 με τα 20.000 ευρώ που στοιχίζει μία θέση περίπου, θα δείτε ότι αυτό βγάζει πάνω από πέντε χιλιάδες προσλήψεις. Μαζέψτε, λοιπόν, αυτά τα επιχειρήματα, γιατί θα μας αναγκάσετε όσο εσείς συνεχίζετε να λέτε ψέματα για μας, να λέμε και εμείς αλήθειες για σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Λαμπίρης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφε, με τον προϋπολογισμό του 2009 συρρικνώνεται το κοινωνικό κράτος, αφού ελαττώνονται οι δαπάνες για την υγεία και την παιδεία. Συνεχίζεται σταδιακά αλλά σταθερά η υποβάθμιση του εθνικού συστήματος υγείας. Οι ιδιωτικές δαπάνες για την υγεία επί Κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας έχουν ανέλθει στο 60%. Είμαστε η πρώτη χώρα στην Ευρώπη με αυτό το ύψος ιδιωτικών δαπανών. Το ποσοστό των 10.000.000 ευρώ που αναφέρετε, που λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι δεν ισχύει το δεχόμαστε, αλλά θα το εξετάσουμε στην πορεία.

Οι συντάξεις και οι μισθοί αντί να συγκλίνουν με αυτούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαρκώς αποκλίνουν. Αυτή η πολιτική οδηγεί στην αύξηση της ανεργίας, σε οικονομική ασφυξία και σε μαρασμό την περιφέρεια, την ελληνική ύπαιθρο, τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Είναι η ίδια πολιτική με αυτήν που πριν λίγες ημέρες προκάλεσε το ξέσπασμα αγανάκτησης και οργής μιας ολόκληρης κοινωνίας, μιας κοινωνίας που πάγωσε μπροστά στο τραγικό γεγονός του θανάσιμα τραυματισμένου μαθη-

τή από σφαίρα στο κέντρο της Αθήνας.

Γιατί απορούμε, όμως, με όλα αυτά; Όταν ο απλός πολίτης δεν έχει πρόσβαση στο σύστημα υγείας, εκτός από μερικές εξαιρέσεις, ή είναι υποχρεωμένος να βάλει το χέρι βαθιά στην τσέπη όταν πρόκειται να νοσηλευθεί; Όταν η Ελλάδα κατέχει την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση στη διαφθορά στο χώρο της υγείας; Όταν ο συνταξιούχος και ο εργαζόμενος στο δημόσιο πρέπει για πρώτη φορά στα χρονικά να πληρώνει τα φάρμακά του, γιατί η πολιτεία δεν φρόντισε εγκαίρως να ρυθμίσει αυτό το θέμα; Όταν οι γιατροί κλείνουν επί τρεις μήνες τα νοσοκομεία, γιατί δεν πληρώθηκαν εγκαίρως οι εφημερίες τους; Όταν είκοσι πέντε κέντρα εκπαίδευσης ΚΕ.Κ.Υ.Κ.Α.ΜΕ.Α. για άτομα με ειδικές ανάγκες, ενώ παραδόθηκαν το 2003 πέντε χρόνια μετά δεν μπορούν να λειτουργήσουν; Όταν οι δαπάνες για το φάρμακο σε πέντε χρόνια από 5.000.000.000 ευρώ, έφθασαν με την κατάργηση της λίστας, στα 10.000.000.000 ευρώ, καταχρεώνοντας τα ταμεία και τώρα η Κυβέρνηση σκέπτεται να επαναφέρει τη λίστα των φαρμάκων; Σε ποιους, όμως, κατευθύνθηκαν αυτά τα 5.000.000.000 ευρώ; Αυτό είναι άξιο ελέγχου.

Ο Πρωθυπουργός μας λέει ότι αναλαμβάνει τις ευθύνες του, όταν πλησιάζει στο 1.000.000.000 ευρώ, η δημόσια περιουσία που εκποιήθηκε, όταν η διαφθορά κάθε μέρα που περνά διογκώνεται και δεν προλαβαίνει να διευκρινιστεί το ένα σκάνδαλο, γιατί επισκιάζεται από το επόμενο, όταν η παιδεία μας υποβαθμίζεται σε όλες τις βαθμίδες, όταν η νεολαία μας δυσκολεύεται να βρει πρότυπα για να τα ακολουθήσει.

Όλα αυτά οδηγούν στην κατάρρευση του κοινωνικού κράτους. Τι κάνατε, όμως, για να τα προλάβετε; Κάνατε πολύ λίγα και γι' αυτό η νεολαία αντέδρασε και θα αντιδρά. Να δεχθούμε ότι ορισμένες φορές δεν αντιδρά με τον καλύτερο τρόπο, αλλά τα αίτια και οι αφορμές παραμένουν και ο υπό συζήτηση προϋπολογισμός δεν προσεξοφλεί διαφορετική πολιτική. Η πολιτική οφείλει να στραφεί προς την ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους, προς την πάταξη της διαφθοράς, προς τη βελτίωση της παιδείας και της υγείας, προς την προστασία του περιβάλλοντος και προς τη βελτίωση της ποιότητας ζωής. Ο Πρόεδρος μας, Γεώργιος Παπανδρέου, με την ευαισθησία που τον διακρίνει για τον μη προνομιούχο Έλληνα είναι εγγυητής του κοινωνικού κράτους.

Όσον αφορά στο Νομό Ρεθύμνου, τον οποίο έχω την τιμή να εκπροσωπώ, απαιτούμαι την ισόρροπη ανάπτυξη στο νομό μας. Στο χωροταξικό μας έχουμε εντάξει σε ένα δίπολο για το οποίο όλοι οι φορείς διαφωνούν. Περιπτώ να σας πω ότι για το νομό μας κανένα μεγάλο έργο δεν αναφέρεται.

Για μεν το βόρειο άξονα έχουν εγγραφεί 300.000.000 ευρώ, τη στιγμή που οι αναγκαίες δαπάνες είναι 1,5 δισεκατομμύριο. Η μελέτη για το νότιο οδικό άξονα δεν προωθείται. Ξεκινάει από το Λασιθί και το Ηράκλειο, ενώ ο Νομός Ρεθύμνου και Χανίων αγνοούν.

Για τους υδάτινους πόρους, σε ό,τι αφορά το φράγμα των ποταμών, ένα από τα μεγαλύτερα έργα της Κρήτης, προχωρούν με πολύ αργούς ρυθμούς τα έργα. Για το φράγμα του Πλατύ Ποταμού που επανελημμένα μας λέτε ότι προκηρύσσεται η μελέτη, δεν συμπεριλαμβάνεται η μελέτη για τα παράλληλα έργα που αφορούν το Νομό Ρεθύμνου και αναφέρονται στην προμελέτη. Έτσι, υπάρχει μεγάλη αναταραχή στο Νομό μας.

Νέο νοσοκομείο υποσχέθηκαν πριν τέσσερα χρόνια στην πόλη μας και καμία κίνηση δεν έχει γίνει προς αυτήν την κατεύθυνση. Το υπάρχον νοσοκομείο έχει χρέος 14.000.000 ευρώ και κινδυνεύει να κλείσει. Για το Νομό Ρεθύμνου τίποτα απολύτως δεν προβλέπεται και ο ρεθυμνιώτικος λαός δικαίως είναι αγανακτισμένος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ σε ένα πρόσφατο σχόλιο του Φοίβου Καρζή. «Είναι οξύμωρο να συζητάμε για τον προϋπολογισμό του Κράτους, όταν έχουμε ως χώρα μπροστά μας τρεις χρεοκοπίες. Η πρώτη χρεοκοπία είναι βαριά και βαθιά πολιτική χρεοκοπία. Η δεύτερη είναι η κοινωνική χρεοκοπία. Η τρίτη χρεοκοπία είναι η οικονομική χρεοκοπία. Και αν συνεχίσετε έτσι, οι τρεις χρεοκοπίες θα γίνουν μια μεγάλη, πλήρης, τελική και ολική χρεοκοπία».

Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι όποια Κυβέρνηση εγκαταλείπει το κοινωνικό κράτος, γρήγορα εγκαταλείπεται από τους πολίτες της. Και από ό,τι φαίνεται, αυτό συμβαίνει και στη χώρα μας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, καταψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Λαμπίρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κύριος Σπύρος Κουβέλης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάω με μια παρατήρηση που έχει να κάνει με το ότι έχω την αίσθηση ότι σε τούτη εδώ τη χώρα, με ευθύνη της Κυβέρνησης, ζούμε ένα θέατρο του παραλόγου.

Γιατί το λέω αυτό; Διότι τη στιγμή που η χώρα βρίσκεται σε μια κατάσταση ανεξέλεγκτη, τη στιγμή που εδώ έξω από αυτήν την πόρτα, το κέντρο της Αθήνας και άλλων πόλεων απαξιώνεται, καταστρέφεται, ακούσαμε χθες από την Κυβέρνηση ότι φταίει ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Γεώργιος Παπανδρέου, για την κακή εικόνα της Ελλάδας στο εξωτερικό.

Είναι ανήκουστο. Αλλά πρέπει να σας πω, σε απάντηση, κάτι που συνέβαινε λίγο νωρίτερα. Την περασμένη εβδομάδα ήμουν στο Πόζναν στην Πολωνία, όπου γινόταν η Διάσκεψη για τις κλιματικές αλλαγές. Συμμετείχαν εκατόν ογδόντα χώρες, περίπου δέκα χιλιάδες άνθρωποι από όλον τον κόσμο. Εκεί, λοιπόν, κυκλοφορούσε μια εφημερίδα κάθε μέρα, αγγλόφωνη, που βγαίνει στην Πολωνία και πρωτοσέλιδο κάθε μέρα ήταν τα γεγονότα στην Αθήνα. Εγώ δεν νομίζω ότι ο Γιώργος Παπανδρέου έχει άκρες με τα πολωνικά μέσα για να μπορεί να το καταφέρει αυτό και νομίζω ότι κάποιος άλλος ευθύνεται για την εικόνα της χώρας.

Για το λόγο αυτό, θέλω να πω ότι αντί η Κυβέρνηση να επιδιώξει μια σοβαρή και ειλικρινή συζήτηση για να εντοπίσουμε με υπευθυνότητα τα αίτια της κρίσης, αντί να κοιτάξουμε στα ίσια ποια είναι τα συσσωρευμένα προβλήματα που έχουν φέρει σε κατάσταση απόγνωσης τους πολίτες και που βρίσκονται στη ρίζα του ξεσηκωμού των νέων, ακούμε κάθε μέρα ένα διαφορετικό σενάριο διασποράς ευθυνών.

Και εγώ ρωτάω, κύριοι συνάδελφοι: Έχει μπει κανείς στον κόπο να συζητήσει με τους δεκαεξάρηδες, τους δεκαοκτάρηδες, τους εικοσάρηδες, να δει τι λένε, ποια είναι τα προβλήματα ή μόνο θεωρεί -και βολεύει αυτή η θεωρία- ότι είναι απλώς αλήτες που γουστάρουν να τα σπάνε ή ότι είναι άβουλα όργανα υποκινητών και μασκοφόρων; Έχει κάσει κανείς να ακούσει τους νέους να λένε ότι η πολιτική δεν μπορεί να δώσει καμία λύση και ότι δεν περιμένουν τίποτα από εμάς εδώ μέσα; Γιατί αυτό είναι ένα κρίσιμο δεδομένο για την ελληνική κοινωνία.

Και σας θυμίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτοί που σήμερα αποκαλούνται αλήτες και που θεωρούμε ότι είναι υπεύθυνοι και έχουν ξεσηκωθεί γιατί έτσι τους αρέσει, είναι τα ίδια παιδιά που το 2004 ήταν εθελοντές στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Είναι τα ίδια παιδιά. Μην τα καταδικάζουμε τόσο εύκολα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πρέπει κυρίως να τα ακούσουμε και διαφώνησα πάρα πολύ με τη θέση του Υπουργού Παιδείας, του κυρίου Στυλιανίδη, που είπε υποτιμητικά σχεδόν για τους νέους ότι πρέπει να αλλάξουν τον τρόπο τους, να βγάλουν τη μάσκα, να μην ακούν αυτούς που προσπαθούν να τα παρασύρουν. Λυπάμαι, αλλά έτσι θεωρώ ότι προσβάλουμε τους νέους. Τους νέους δεν πρέπει να τους καλοπιάσουμε για να τους κάνουμε κηρύγματα τύπου κατηχητικού, όπως «βγάλτε τη μάσκα από τα αγνά πρόσωπά σας» κ.λπ.. Οι νέοι απαιτούν να κάτσουμε να τους ακούσουμε, να καταλάβουμε ποια είναι τα προβλήματα που έχουν μπροστά τους και όχι να τους παρηγορούμε.

Η αποτυχία της Κυβέρνησης δεν ήταν μόνο ότι δεν μπόρεσε να ελέγξει με αστυνομικά μέτρα την κατάσταση. Αυτό είναι το πρώτο επίπεδο, το οποίο βέβαια είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και είναι πολύ σημαντικό, γιατί θίχτηκαν περιουσίες, θίχτηκαν

επιχειρήσεις ανθρώπων που ουσιαστικά είναι αυτοί που έχουν υποστεί την καταστροφή.

Υπάρχει, όμως και ένα πιο βαθύ επίπεδο αποτυχίας της Κυβέρνησης που είναι η αποτυχία της να δώσει απαντήσεις με ειλικρίνεια. Και αυτό πρέπει να απασχολήσει όλους εμάς στη Βουλή, πρέπει να απασχολήσει τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και πρώτα-πρώτα βέβαια πρέπει να απασχολήσει την Κυβέρνηση, γιατί οι νέοι και οι πολίτες απαιτούν απαντήσεις. Και απαιτούν απαντήσεις για τη δολοφονία του Αλέξανδρου, ξεκάθαρες απαντήσεις, να ξέρουν τι γίνεται. Επιτρέπεται η αστυνομία να μπορεί να το κάνει αυτό; Υπάρχει τιμωρία; Απαιτούν απαντήσεις για τα σκάνδαλα, για το Βατοπαίδι, για τα δομημένα ομόλογα, για τους κουμπάρους, για τις υποκλοπές. Απαιτούν απαντήσεις για το τι έχει γίνει με τα δάση που θα γίνονταν δάση και τι έχει γίνει με τις περιοχές που κάηκαν και θα υπήρχε μια πλήρης ανάπλαση αυτών των περιοχών. Τι έχει γίνει με το «SEA DIAMOND», με αυτό το κουφάρι που είναι ακόμα βυθισμένο έξω από τη Σαντορίνη και απειλεί και τον τουρισμό της χώρας;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ.)

Χρειάζονται ειλικρινείς απαντήσεις για την παιδεία, για την υγεία, για την οικονομία. Και βέβαια για την οικονομία να πω ότι πάλι αισθάνομαι ότι εδώ μέσα υπάρχει ένα θέατρο του παραλόγου, συζητάμε τον προϋπολογισμό σαν να είναι ο ετήσιος χορός κάποιου σωματείου. Είναι πολύ σημαντική ιστορία ο προϋπολογισμός και εδώ συζητάμε έναν προϋπολογισμό, που όλοι ξέρουμε και η Κυβέρνηση που τον κατέθεσε ότι είναι προσχηματικός, ότι δεν μπορεί να βγει αυτός ο προϋπολογισμός με τίποτα.

Και θυμίζω ότι ο περυσινός προϋπολογισμός που έγινε με εκλογές, για να μπορέσει, υποτίθεται, η Κυβέρνηση να τον κάνει και χωρίς την οικονομική κρίση, δεν βγήκε. Πώς θα βγει αυτός εδώ; Και το κόστος δανεισμού -το είπαν και άλλοι πριν από εμένα- έχει γίνει απαγορευτικό, γιατί η ελληνική οικονομία είναι αναξιόπιστη.

Και εγώ ρωτάω την Κυβέρνηση: Πού θα προσφύγετε, όταν θα είναι αδύνατον να ζητήσετε δανεισμό από τις ευρωπαϊκές χώρες; Θα προσφύγετε, όπως είπε ένας συνάδελφος πριν, στις χώρες της Άπω Ανατολής, στις αραβικές χώρες. Τι θα κάνετε, όταν λήξουν και άλλες επισφαλείς τοποθετήσεις και άλλα ομόλογα; Τι θα κάνετε τότε; Θα πάτε στους τοκογλύφους ή μήπως τότε θα καταλάβετε ότι δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα πια και θα είναι για σας ανακούφιση να παραδώσετε την εξουσία και μια χώρα μαζί απαξιωμένη και ακυβέρνητη στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά; Γιατί πολύ φοβάμαι ότι αυτό θα κάνετε.

Με τον προϋπολογισμό αποδεικνύεται για ακόμη μια φορά ότι αδυνατείτε να δείτε την πραγματικότητα και τις προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος, του κοινού μας μέλλοντος. Για παράδειγμα, δεν μπορείτε να καταλάβετε ότι η οικονομική κρίση χρειάζεται αναπτυξιακή προσέγγιση, όχι λογιστική τακτοποίηση.

Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε κάνει ολοκληρωμένη πρόταση για μια αλλαγή σελίδας με το νέο αναπτυξιακό πρότυπο που προτείνουμε, με την «πράσινη» ανάπτυξη. Αντίστοιχα, δεν μπορείτε να καταλάβετε το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής και την αλλαγή του παγκόσμιου ενεργειακού χάρτη. Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε απαντήσει και έχουμε κάνει μια ξεκάθαρη τοποθέτηση με θεσμικά και οικονομικά εργαλεία για ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, της εξοικονόμησης ενέργειας και ενός σύγχρονου δικτύου.

Δίνω ένα παράδειγμα για το τι σημαίνει αναπτυξιακή προοπτική. Ο σχεδιασμός μας -και είναι και μια υποχρέωση της χώρας- είναι να εγκαταστήσουμε 10.000 MW ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Κατά έναν υπολογισμό πολύ αξιόπιστο που έχει γίνει από σοβαρούς οργανισμούς, ανά 280 από αυτά τα 10.000 MW δικαιολογείται η λειτουργία ενός εργοστασίου παραγωγής και συναρμολόγησης μονάδων φωτοβολταϊκών ή αιολικών, δηλαδή περίπου τριάντα τέτοιες μονάδες. Ξέρετε πόσες θέσεις εργασίας υψηλής προστιθέμενης αξίας είναι αυτές οι μονάδες, αυτά τα εργοστάσια; Ένα μέτρο μόνο είναι ότι η Ισπανία μέσα σε

οκτώ χρόνια έχει δημιουργήσει περίπου δεκαπέντε χιλιάδες τέτοιες θέσεις εργασίας. Και παρακαλώ να συγκρίνετε αυτήν την πρόταση με τη δική σας, την πρότασή σας για τα εργοστάσια λιθάνθρακα. Γιατί βλέπετε, εκεί είναι η διαφορά. Εμείς θέλουμε τους Έλληνες ειδικευμένους εργαζόμενους, καλά αμειβόμενους και σε καθαρό περιβάλλον. Εσείς, από ό,τι φαίνεται, θέλετε καρβουνιάρηδες.

Προχωρώ λίγο γρήγορα και επιστρέφω στο σημείο από όπου ξεκίνησα. Κατηγορήθηκε, λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι υποβαθμίζει την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό. Θα σας πω με δυο λόγια και ελπίζω να προλάβω μέσα στο χρόνο που έχω ότι στο Πόζναν της Πολωνίας την περασμένη εβδομάδα που γινόνταν η παγκόσμια διάσκεψη για την κλιματική αλλαγή εκπροσωπήθηκαν περίπου εκατόν ογδόντα χώρες. Για την Ελλάδα ήταν μια ιδιαίτερα κρίσιμη στιγμή, γιατί θυμίζω ότι μέσα στο 2008, η Ελλάδα πέρασε την περιπέτεια με την αποβολή της από το Πρωτόκολλο του Κιότο, και επιτράπηκε να ξαναμπει όταν ξαναέβαλε το μηχανισμό στη θέση του. Η εκπροσώπηση, λοιπόν, στο Πόζναν έγινε σ' υψηλό ή ακόμα και σ' υψηλότερο επίπεδο. Για παράδειγμα από τη Σουηδία ήρθε ο Πρωθυπουργός της χώρας. Ήρθε, άνοιξε τη συνάντηση και έφυγε αμέσως για το Συμβούλιο Κορυφής στις Βρυξέλες. Από τη Γερμανία, από τη Δανία, από την Αυστραλία, από την Ισπανία, από την Ιαπωνία, από την Ολλανδία ήρθαν οι αρμόδιοι Υπουργοί.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Μίλησαν αυτές οι χώρες σε επίπεδο Υπουργών πρώτες για το όραμα και το σχεδιασμό τους. Η Ελλάδα έστειλε το συμπαθέστατο κατά τα άλλα γενικό γραμματέα του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.. Το αποτέλεσμα ήταν ότι η Ελλάδα μίλησε σχεδόν τελευταία. Μετά την Ελλάδα οι χώρες που μίλησαν και έκλεισε η διάσκεψη ήταν η Ζιμπάμπουε, η Τανζανία και η Παπούα-Νέα Γουινέα. Βλέπετε αυτή είναι η διαφορά μας. Εμείς θεωρούμε ότι η Ελλάδα πρέπει και μπορεί να είναι μια δυνατή, περήφανη και σύγχρονη χώρα, μια Ελλάδα που είναι στην εμπροσθοφυλακή της Ευρώπης.

Εσείς, δυστυχώς, βλέπετε μια Ελλάδα που της αρκεί να παλεύει να τη βγάλει και αύριο, της αρκεί να έχει καλές δικαιολογίες. Και είμαι σίγουρος, κύριε Υφυπουργέ, ότι θα υπάρξει μια δικαιολογία, γιατί η εκπροσώπηση ήταν αυτή που ήταν. Κι εσείς θεωρείτε ότι η Ελλάδα πρέπει απλώς να παλεύει να μην την αποβάλλουν, να της φερθούν με κατανόηση, μια Ελλάδα που είναι παρίας της διεθνούς κοινότητας. Γι' αυτό έχετε χάσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, για αυτό έχετε χάσει και τη δική μας εμπιστοσύνη και σας θεωρούμε αναξιόπιστους και δικαιολογημένα καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό και την πολιτική σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συνέχεια της συζήτησης που έγινε πριν από λίγο σ' ό,τι αφορά τον κατάλογο των ομιλητών, σας γνωρίζω ότι οι συνάδελφοι κ.κ. Μαρκογιαννάκης και Νικηφοράκης εκτάκτως είχαν αναχωρήσει για τα Χανιά. Και αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο έγινε η αλλαγή, η οποία παραλίγο να δημιουργήσει πρόβλημα. Το ίδιο συνέβη και με το συνάδελφο κ. Σταμάτη της Αιτωλοακαρνανίας.

Κατόπιν αυτού, σας προτείνω οι τρεις συνάδελφοι να μιλήσουν αύριο το πρωί μεταξύ 11.00' και 12.00'. Θέλω επίσης απόψε, μετά την τελευταία ομιλήτρια που είναι η συνάδελφος από το Κ.Κ.Ε. κ. Καφαντάρη, επίσης για λόγους εκτάκτου προβλήματος να μιλήσει σήμερα ο συνάδελφος κ. Δημαράς και θα κλείσουμε τη συνεδρίαση με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλη.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ο Υφυπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κ. Σταύρος Καλογιάννης έχει το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να κάνω μια εξαιρετικά σύντομη αναφορά σ' όσα ανέφερε προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Κουβέλης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αναφορικά με την εκπροσώπηση της χώρας μας στο Πόσναν.

Γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε συνάδελφε ότι είχα προγραμματίσει το ταξίδι στο Πόσναν δύο μήνες πριν την υπουργική σύνοδο. Μάλιστα το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. μετείχε με πολυμελή αντιπροσωπεία, δεκαμελή, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, στην οποία, πέραν των υπηρεσιακών παραγόντων υψηλόβαθμων στελεχών του Υπουργείου, μετείχαν επίσης και ειδικοί επιστήμονες από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Εκτάκτως αρρώστησα, κύριε Κουβέλη -ήμουν εμπύρετος, λυπάμαι- και αντί για μένα ταξίδεψε στο Πόσναν και μετείχε ως επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας ο γενικός γραμματέας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε..

Επιτρέψτε μου να πω επίσης ότι τα τελευταία πέντε σχεδόν χρόνια που έχω την ιδιαίτερη τιμή να είμαι στη θέση του Υφυπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., όχι μόνο μετέχουμε -όπως πολύ καλά γνωρίζετε, γιατί ήσασταν στέλεχος του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. μέχρι πέρυσι, αγαπητέ κύριε Κουβέλη- αλλά συνδιαμορφώνουμε τις θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε θέματα περιβάλλοντος και τα αποτελέσματα -τα γνωρίζετε πολύ καλά και εσείς και όλοι οι συνάδελφοι- είναι εξαιρετικά θετικά για τη χώρα.

Νομίζω ότι είναι ατυχέστατη η στιγμή, ενώ συζητάμε τον κρατικό προϋπολογισμό του 2009, να κάνετε μια αναφορά ότι ο γενικός γραμματέας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. μίλησε δήθεν από τους τελευταίους στην παγκόσμια σύνοδο του Ο.Η.Ε. για την κλιματική αλλαγή.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι της Κυβέρνησης, όπως δηλώνετε από παλιότερα, είστε θιασώτες του μοντέλου της νεοφιλελεύθερης, νεοσυντηρητικής ιδεολογίας. Αλλά μόλις κατέρρευσε το μοντέλο αυτό, χάσατε τα αβγά και τα πασχάλια, όπως λέει ο λαός μας, και δείξατε ανικανότητα στη διαχείριση της κρίσης και αυτό επιβεβαιώνει και ο προϋπολογισμός του 2009.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Βέβαια πρέπει να πούμε ότι είχατε βολευτεί στην εξυπηρέτηση των «ημετέρων», των «κουμπάρων», των «μοναχών», των καρτέλ και των ξένων συμφερόντων, ακόμα και των κινέζικων, τα σκάνδαλα το ένα μετά το άλλο (Ο.Τ.Ε., FINANSE BANK, δομημένα ομόλογα, ξεπούλημα των λιμανιών του Πειραιά και την Θεσσαλονίκης) και νομίζατε ότι έτσι θα προχωρούσε η κατάσταση. Είχατε συνηθίσει σε μια απραξία κυβερνητική και νομίζατε ότι το σύστημα που υπηρετούσατε τυφλά δούλευε για σας, ενώ είναι γνωστό ότι δουλεύει γι' αυτούς που το ανακάλυψαν και το επέβαλαν στην πράξη.

Η αδυναμία σας για μια νέα πρόταση που θα ξεπερνούσε τις ιδεοληψίες σας, ο φόβος γι' αυτό που δημιουργούσατε, δείγματα γραφής του οποίου είχαμε από την αρχή που αναλάβατε την Κυβέρνηση, η έλλειψη ελπίδας, η απογοήτευση που καταφέρατε να δημιουργήσετε στον ελληνικό λαό από την πρώτη στιγμή που αναλάβατε την εξουσία, ξεσήκωσαν τους νέους, στους οποίους εκ των πραγμάτων ανήκει το μέλλον, και μάλιστα αυτούς στους οποίους ανήκει το απώτερο μέλλον. Ούτε η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου δεν σας αφύπνισε. Αρκεστήκατε μόνο σε λίγα κροκοδείλια δάκρυα. Το αποδεικνύει η εμμονή σας, όπως αυτή καταγράφεται στον προϋπολογισμό που συζητάμε, που, απ' ό,τι δείχνουν τα πράγματα, θα είναι και ο τελευταίος σας.

Είναι ένας προϋπολογισμός φοροεισπρακτικός και επιβάλλει φόρους πάνω από 7.000.000.000 ευρώ στις ασθενέστερες οικονομικά τάξεις, στους αγρότες, στους επαγγελματίες, στους μισθωτούς, στους συνταξιούχους. Και αυτή η διαφορά φαίνεται από το ότι -δεν είναι μόνο οι έμμεσοι φόροι που είναι αυξημένοι, αλλά ακόμη και οι άμεσοι φόροι- σε κάθε 1 ευρώ που πλη-

ρώνουν τα νομικά πρόσωπα, τα φυσικά πρόσωπα πληρώνουν κοντά 2,5 ευρώ. Αυτό δείχνει την πραγματική διαφορά που υπάρχει και την αντίληψή σας σε σχέση με το φορολογικό σύστημα και την ανακατανομή που πρέπει να επιδιώξουμε μέσα απ' αυτό.

Ο προϋπολογισμός του 2009 πέρα από αναξιοπίστος, όπως και η Κυβέρνησή σας, όχι μόνο δεν προστατεύει την οικονομία από τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης, αλλά δημιουργεί προϋποθέσεις εμβάθυνσης της κρίσης και επέκτασή της χρονικά. Άρα, εκ των πραγμάτων καθίσταται και επικίνδυνος. Παρατηρούμε ότι ο ρυθμός ανάπτυξης από 5,6% το 2003, κατέβηκε στο 3,2% το 2008 και με τις πλέον αισιόδοξες προβλέψεις θα φτάσει στο 2,7% το 2009. Η επιβράδυνση της αναπτυξιακής πορείας της Ελλάδας έχει ως αποτέλεσμα την ανακοπή της οικονομικής σύγκλισης και την ανακοπή της πορείας σύγκλισης του κατά κεφαλήν εισοδήματος προς το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2008 και το 2009 σημαντικότερος συντελεστής της μεγέθυνσης του Α.Ε.Π. είναι η εγχώρια κατανάλωση, ενώ μειώνεται η συμβολή των επενδύσεων και η συμβολή των καθαρών εξαγωγών. Η Ελλάδα από το 2003 μέχρι και το 2007 χάνει από μια έως έξι θέσεις ή παραμένει στάσιμη τους σημαντικότερους διαρθρωτικούς δείκτες της οικονομίας, σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σημαντική διεύρυνση τόσο του εμπορικού ελλείμματος, όσο και του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών αντικατοπτρίζει τη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της χώρας, αλλά και τη μείωση της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας.

Το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών ως ποσοστό του Α.Ε.Π. δείχνει ότι από το 6,6% που ήταν το 2003, φτάνει στο 14,3% το 2008-2009, όπως προβλέπουν οι πρόσφατες εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καταθέτω το σχετικό πίνακα, για να υπάρχει στα πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Στρατάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για να διατηρηθεί αυτή η ρευστότητα σε ικανοποιητικά επίπεδα, πρέπει να αυξηθεί ο δανεισμός, που σε συνθήκες χρηματοπιστωτικής κρίσης, όπως έχουμε τώρα, θα γίνει με χειρότερους όρους. Είδαμε την εξέλιξη των ελληνικών ομολόγων σε σχέση με τα γερμανικά που η διαφορά εκτινάχθηκε στις 202 μονάδες βάσης. Επιπλέον οι αυξημένες κατά 8.000.000.000 ευρώ δαπάνες της κεντρικής Κυβέρνησης δημιουργούν εξαιρετικά μεγάλες ανάγκες δανεισμού, χωρίς ωστόσο τα χρήματα αυτά να κατευθύνονται σε δράσεις στήριξης της ανάπτυξης, αφού μειώνεται το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ή σε λειτουργίες με πρόσθετο κοινωνικό και αναπτυξιακό όφελος, όπως είναι η παιδεία, η υγεία, η πρόνοια ή η ουσιαστική στήριξη των εισοδημάτων ή έστω η δημιουργία βιώσιμων θέσεων απασχόλησης. Το δημόσιο χρέος έχει αυξηθεί κατά 80.000.000.000 ευρώ. Από 173.000.000.000 ευρώ που το παραλάβατε το 2003, έχει φτάσει στα 253.000.000.000 ευρώ και παραπάνω. Και επειδή ακούγονται διάφορα επιχειρήματα, ότι δήθεν δεν μπορείτε να εξοφλήσετε τα χρέη που δημιουργήσε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., θέλω να σας πω ότι τα στοιχεία που υπάρχουν, λένε το εξής: Από το 1989 μέχρι και το 1993 η χώρα δανεισθήκε 50.000.000.000 ευρώ. Από το 1994 μέχρι το 1998 34,7 δισεκατομμύρια ευρώ και από το 1999 μέχρι το 2003 που είχαμε και τους Ολυμπιακούς Αγώνες 45.000.000.000 ευρώ. Από δε το 2004 μέχρι το 2008 δανειστήκατε 61,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Την εικοσαετία δηλαδή που πέρασε το δημόσιο χρέος, που ήταν περίπου αυτά που πήραμε 191.000.000.000 ευρώ, τα 111.000.000.000 ευρώ πήραν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, που ήταν μόνο εννιά χρόνια, και τα υπόλοιπα 80.000.000.000 οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. που ήταν έντεκα χρόνια. Αυτή είναι η κατάσταση που λέτε ότι κληρονομήσατε και ξέρουμε τώρα ποιος έχει δημιουργήσει το χρέος.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένο στο 3,4% του Α.Ε.Π., μειωμένο κατά 0,5 μονάδες σε σχέση με το 2008 και σε απόλυτα μεγέθη 850.000.000 που έχει φτάσει στα επίπεδα, όπως αυτά πριν από δώδεκα χρόνια, του 1996.

Και βέβαια οι δαπάνες αυτές μειώνονται από το 13,2% στο 11% το 2009 απότομα. Και το 2009 βάζετε 5.000.000.000 για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα στις δημόσιες επενδύσεις και από αυτά τα 2.000.000.000 είναι για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, και απομένουν 3,1 δισεκατομμύρια για το Ε.Σ.Π.Α., όταν θα έπρεπε να έχουμε απορροφήσει ήδη 8.000.000.000 ευρώ. Και είναι βέβαια γνωστό, ότι κανένα από τα έργα που έχουν ενταχθεί στο Ε.Σ.Π.Α. δεν έχει προχωρήσει. Το λέω αυτό, γιατί εδώ ακούστηκε από συναδέλφους ότι στο Ηράκλειο τα έργα προχωρούν. Μα δεν έχετε τελειώσει ούτε αυτά που είχαν μειωμένες επί Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Τίποτε δεν προχωρά στην πράξη και το ξέρετε κι εσείς πολύ καλά. Αλλά βγήκατε να πείτε ότι δίνετε χρήματα στην περιφέρεια. Και βλέπω εδώ στον προϋπολογισμό σας, ότι στην Περιφέρεια Κρήτης –και δεν μιλάω για τα νούμερα του Π.Α.Σ.Ο.Κ., μιλάω για τα νούμερα τα δικά σας– από 103.000.000 ευρώ που ήταν το 2007, είναι 95.000.000 ευρώ το 2008 για το εννέαμηνο και έχετε γράψει μόνο 57.000.000.000 για το 2009.

Και δεν έρχομαι σ' ένα σωρό άλλα, όπως με τους αγρότες που λέτε εδώ. Λέτε, για παράδειγμα, ότι κάνετε παροχές αξιοποιώντας τις επιδοτήσεις που και αυτές τις δίνετε μειωμένες και με αυξημένες κρατήσεις. Αυτήν την κατάσταση δημιουργείτε και, βέβαια, μας υπερηφανεύεστε για τον Ο.Γ.Α. που πήγατε το σύστημα από τα 170 στα 330 ευρώ, όταν ξέρουμε ότι τα δώσατε μετά από τέσσερα χρόνια και μάλιστα τα είχατε προσιμώσει λόγω της ακρίβειας σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό, γνωστού όντως ότι είσαστε ενάντια στην αναβάθμιση του Ο.Γ.Α. και στο νέο Ο.Γ.Α., που δίνει τις αυξημένες συντάξεις με τα σημερινά δεδομένα.

Αυτήν την Ελλάδα, όμως κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και κύριοι της Κυβέρνησης δημιουργείτε και σας πήραν χαμπάρι ακόμα και οι πιο φανατικοί οπαδοί σας. Γι' αυτό πρέπει το συντομότερο να αναχωρήσετε, για να απαλλάξετε τη χώρα από τα προβλήματα που δημιουργείτε. Η χώρα χρειάζεται μία άλλη κυβέρνηση με άλλες πολιτικές, όπως αυτές που δεσμεύεται το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ο Πρόεδρος του Γιώργος Παπανδρέου, για να αντιμετωπίσουμε την κρίση και να βγάλουμε τη χώρα από τα αδιέξοδα που εσείς δημιουργείτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Σοφία Καλαντίδου έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κ.Κ.Ε. χαρακτηρίζει τον προϋπολογισμό του 2009 ταξικό, γιατί δίνει απλόχερα τον παραγόμενο πλούτο στους τραπεζίτες, στους βιομήχανους, στους εφοπλιστές, στην αστική τάξη, ενώ σ' αυτούς που μοχθούν για την παραγωγή τους, στους εργαζόμενους, μοιράζει φτώχεια, ανεργία και εξαθλίωση. Κατά συνέπεια, μεγάλες προσδοκίες έχουν οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι και οι πολυεθνικές επιμένοντας να απαιτούν να συνεχιστεί αυτή η πολιτική είτε με ισχυρή κυβέρνηση είτε με κυβέρνηση συνεργασίας. Οι εργαζόμενοι, η νεολαία, οι αγρότες, οι αυτοαπασχολούμενοι μόνο δεινά μπορούν να περιμένουν απ' αυτόν τον προϋπολογισμό που πατάει πολύ καλά σ' αυτά που αποφασίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι δεν έχουν τίποτα να περιμένουν οι εργαζόμενοι που παίρνουν το βασικό μεροκάματο των 31,30 ευρώ της Γενικής Συλλογικής Σύμβασης. Δεν έχει τίποτα να περιμένει η καθαρίστρια που παίρνει μεροκάματο 35 ευρώ μεϊκτά. Δεν έχει τίποτα να περιμένει η πωλήτρια που παίρνει 800 ευρώ μεϊκτά. Δεν έχουν τίποτα να περιμένουν οι τετραωρήτες των 450 ευρώ το μήνα. Δεν έχουν τίποτα να περιμένουν οι γυναίκες που δουλεύουν δύο μέρες την εβδομάδα για 20 ή 25 ευρώ τη μέρα.

Το σκάνδαλο που δεν συζητήθηκε εδώ στη Βουλή, είναι ότι το μεροκάματο αυξήθηκε κατά 1,27 ευρώ κατά μέσο όρο με τη συνειδητή συμμετοχή των πλειοψηφιών της Γ.Σ.Ε.Ε. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ενώ την ίδια περίοδο τα κέρδη ανά εργαζόμενο ξεπερνούσαν τα 17% με 20%.

Η συνεχής και μεγάλη μείωση στους μισθούς και στην αγοραστική δύναμη των εργαζομένων επιβεβαιώνεται και από την υπερχρέωση των νοικοκυριών στις τράπεζες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι εξελίξεις στην απασχόληση

και στην κοινωνική ασφάλιση στα πλαίσια της πολιτικής που εφαρμόζεται από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., στα πλαίσια της στρατηγικής του Μάαστριχτ, που ψηφίστηκε και από το Συνασπισμό, και της Λισαβόνας, καταρρίπτουν τον ισχυρισμό «και κέρδη από το κεφάλαιο και καλό βιοτικό επίπεδο για το λαό», «και η πίτα ολόκληρη και ο σκύλος χορτάτος», «και καπιταλισμός αλλά και ανθρωπίνος».

Πέρα από τις προφανείς πολιτικές ευθύνες των κομμάτων που ψήφισαν την Συνθήκη του Μάαστριχτ έχουν και σήμερα τεράστιες ευθύνες, αυτά τα ίδια κόμματα, αφού συνδιαμορφώνουν και προωθούν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις πολιτικές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το χτύπημα του σταθερού ημερήσιου εργασίου χρόνου. Αυτό έγινε πριν λίγες ημέρες στο Ευρωπαϊκό βούλαιο. Οι παραιτήσεις ότι και σήμερα έχουμε μία πραγματικότητα με ωρομίσθιους, με μερικούς απασχολούμενους είναι λόγια που τα έχουμε ακούσει και στο παρελθόν. Η πολιτική που ακολουθήθηκε τόσα χρόνια έφερε αυτήν την πραγματικότητα. Τα επιχειρήματα που παλαιότερα προβάλατε για να επιβάλετε τη μερική απασχόληση και την ελαχιστοποίηση του χρόνου εργασίας είναι τα ίδια πάντως με τώρα, καταπολέμηση της ανεργίας, συγκερασμός οικογενειακών και επαγγελματικών υποχρεώσεων για τις γυναίκες, εργασιακή εμπειρία για τους νέους. Έτσι είχαμε ο ένας να κόβει και ο άλλος να ράβει. Η Νέα Δημοκρατία με το ν. 1890/90 έδινε τη δυνατότητα εξαμηνιαίας διευθέτησης του χρόνου εργασίας και σαράντα οκτώ ώρες την εβδομάδα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το ν. 2639 /98 έδινε εξαμήνο με εννέα ώρες την ημέρα, δηλαδή σαράντα οκτώ ώρες και ετήσια διευθέτηση με δυνατότητα δύο ώρες παραπάνω να δουλεύει ο εργαζόμενος. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το ν. 2874/2000 προβλέπει τη διευθέτηση εκατόν τριάντα οκτώ ωρών το χρόνο, που μπορούσε ο εργοδότης να τις απαιτήσει από τον εργαζόμενο και να τις χρωστάει μέσα στην επόμενη χρονιά. Η Νέα Δημοκρατία με τον ν. 3385/2005 έδωσε στους εργοδότες τη δυνατότητα να αυξάνουν κατά δύο ώρες την ημερήσια απασχόληση και η διευθέτηση σε ετήσια βάση έφτασε τις διακόσιες πενήντα έξι ώρες.

Αγαπητοί κύριοι Βουλευτές, δεν είναι φετίχ των κομμουνιστών, είναι απόλυτα δικαιολογημένο να κρίνονται τα κόμματα για τη θέση που κρατούν είτε κυβερνούν είτε είναι στην αντιπολίτευση. Είτε είναι με τους νόμους που ψηφίζουν οι Βουλευτές, είτε με τη στάση και τη θέση των κομμάτων τους και τη στάση των συνδικαλιστικών τους παρατάξεων. Κατά συνέπεια, αυτήν τη σημασία έχει η κριτική μας προς το Συνασπισμό, ΣΥ.ΡΙΖ.Α., γιατί έχει ευθύνες όχι μόνο επειδή ψήφισε το Μάαστριχτ, αλλά γιατί προπαγάνδισε σαν λύση της ανεργίας τη μερική απασχόληση. Την ψήφισε και τη στήριξε σ' όλα τα συνδικαλιστικά όργανα που μετείχε, έκανε σημαία δήθεν προγράμματα στήριξης των ανέργων που πρόσφεραν φρέσκο χρήμα στους εργοδότες. Σήμερα αποδέχεται την αποδέσμευση του ωραρίου και τις ελαστικές μορφές εργασίας κλαίγοντας ταυτόχρονα για τη γενιά των 300 και των 500 ευρώ. Σήμερα καλλιεργεί την αυταπάτη ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να γίνει φιλεργατική. Ψήφισε την έκθεση ΣΕΡΚΑΣ που είναι ο φερετζές των αντιδραστικών μέτρων που απαιτεί το κεφάλαιο και προβλέπει ο οδηγός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την οργάνωση του χρόνου εργασίας. Νέα Δημοκρατία, ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Συνασπισμός πανηγυρίζετε γιατί παρέμεινε το δωδεκάμηνο ως περίοδος αναφοράς για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, γιατί ο εργοδότης μπορεί με ατομική διαπραγμάτευση, δηλαδή με εκβιασμό να απασχολεί τον εργαζόμενο παραπάνω από σαράντα οκτώ ώρες την εβδομάδα αρκεί να δίνει ένα εντεκάωρο ανάπαυσης. Γιατί διαχωρίζεται ο χρόνος εργασίας σε ανενεργό και ενεργό χρόνο.

Σήμερα που αυτά τα μέτρα και από την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και από τον προϋπολογισμό, όπως κατατίθενται, φέρνουν σε πάρα πολύ δύσκολη θέση τους εργαζόμενους, έτσι ώστε ανύπαρκτος να είναι ο ελεύθερος χρόνος, ανεπανόρθωτες οι επιπτώσεις στην υγεία των εργαζομένων, δολοφονίες στους χώρους δουλειάς.

Η ταξική πολιτική σας υπέρ των πολυεθνικών φαίνεται, κύριοι της Κυβέρνησης, και από τον ελεγκτικό μηχανισμό που

συντηρείτε. Μιλώ για το Σώμα των Επιθεωρητών Εργασίας. Ρίχνετε στάχτη στα μάτια, γιατί και οι νόμοι και οι οδηγίες σας δεν στηρίζουν το αδύναμο μέρος της εργασίας, δηλαδή τους εργαζόμενους. Τεράστιες είναι οι ελλείψεις στο Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας, καθήκοντα που τυπικά δεν βοηθούν σε τίποτα. Τι κάνουμε εμείς σήμερα οι κομμουνιστές; Τα παραπέμπουμε όλα στο σοσιαλισμό. Δεν λέμε ψέματα ότι ο παράδεισος του καπιταλισμού χωράει τους εργάτες. Εμείς με ειλικρίνεια παλεύουμε στους χώρους δουλειάς καθημερινά με αυταπάτηση για τα δικαιώματα των εργαζομένων από το μικρότερο μέχρι το μεγαλύτερο, από το διάλειμμα μέχρι το ένσημο, από τη διεκδίκηση να μην περάσουν απολύσεις. Πραγματικά όμως λέμε την αλήθεια στους εργαζόμενους. Για να πάνε μπροστά τα πράγματα υπέρ των λαϊκών στρωμάτων χρειάζεται ανατροπή στην εξουσία, όχι αντικατάσταση, όπως λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις τελευταίες ημέρες.

Χρειάζεται η εξουσία να έλθει στα χέρια της εργατικής τάξης και των συμμάχων της. Αυτό δεν θα γίνει σε μια μέρα. Αν θέλουμε να διδαχτούμε κάτι από τους αγώνες της νεολαίας, ας αποκοιδοποιήσουμε το σύνθημα «αγώνας, ρήξη, ανατροπή». Η ιστορία γράφεται με ανυπακοή. Αγώνας καθημερινός, μαζικός, ταξικός για την υπεράσπιση και τη διεύρυνση των εργασιακών δικαιωμάτων, ρήξη, καταδίκη με τον εργοδοτικό κυβερνητικό συνδικαλισμό, αντίσταση στα αντιλαϊκά μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανατροπή της πολιτικής εξουσίας που νομοθετεί, θεσμοθετεί και παρεμβαίνει και ανατροπή στα συμφέροντα των μονοπωλίων.

Καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό και λαμβάνοντας υπόψη ότι η κρατική καταστολή θα χρησιμοποιηθεί για να επιβληθούν τα αντιλαϊκά μέτρα δίνουμε την υπόσχεση ότι το Κ.Κ.Ε. παντού και πάντα θα είναι στην πρώτη γραμμή του ταξικού εργατικού κινήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει η Βουλευτής Επικρατείας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Θάλεια Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2009 συνεχίζει να υποεπενδύει σ' εκείνους τους κρίσιμους τομείς που σήμερα είναι περισσότερο παρά ποτέ αναγκαίοι την παιδεία, την υγεία, την καταπολέμηση της φτώχειας, τις κοινωνικές πολιτικές για το παιδί, την οικογένεια, το νέο και τον μακροχρόνια άνεργο.

Ζούμε ένα συνεχιζόμενο κοινωνικό ξέσπασμα, ένα φαινόμενο σύνθετο και πολυπρισματικό, πέρα από μονοσήμαντες ερμηνείες. Ένα όμως είναι σίγουρο: Οι νέοι άνθρωποι είναι θυμωμένοι, απογοητευμένοι, ματαιωμένοι. Για «ένα μη μέλλον» μιλάνε οι ίδιοι. Τα συναισθήματα αυτά εκφράζονται άλλοτε με απάθεια και άλλοτε με οργή και βία. Τις τελευταίες μέρες ζήσαμε τη βία με πρωτοφανείς καταστροφές. Η βία δεν είναι ποτέ λύση κανενός κοινωνικού φαινομένου. Καλούμαστε όμως να την καταλάβουμε.

Οι νέοι «βομβαρδίζονται» καθημερινά από αντιφατικά μηνύματα. Από τη μια μεριά η οικονομική κρίση και η αναπόφευκτη αναγκαιότητα να συμβιβαστούν με μια υποβαθμισμένη εκπαίδευση, να αποδεχτούν την αυξανόμενη ανεργία ή να τα βγάλουν πέρα στην καλύτερη περίπτωση με 700 ευρώ. Από την άλλη τα σκάνδαλα και τα μυθικά τους ποσά. Η ατιμωρησία, η ανομία, η πατρωνία, η απαξίωση των θεσμών και η απομείωση του κύρους όλων των φορέων εξουσίας, η ολοένα αυξανόμενη ανισότητα είναι μεγάλοι κίνδυνοι για μία δημοκρατική κοινωνία. Από πού να ξεκινήσει η αντίστροφη μέτρηση;

Ένας θεσμός που υπόσχεται το μέλλον είναι η εκπαίδευση. Ο τόπος χρειάζεται και στις τρεις βαθμίδες μία νέου τύπου εκπαίδευση που να εξοπλίζει τους νέους με κριτική σκέψη και αξίες ώστε να μπορούν να ασκούν κοινωνική κριτική με δημιουργικότητα και όχι με μάταιη καταστροφικότητα. Χρειάζεται μια νέου τύπου εκπαίδευση όπου η σημασία και η λειτουργία του λυκείου θα επαναπροσδιοριστεί, όπου θα παρέχεται υψηλής ποιότητας παιδεία μέσα στο σχολείο και όχι στο φροντιστήριο. Χρειάζεται μια νέου τύπου εκπαίδευση όπου το ολοήμερο σχολείο θα είναι καθολικό και αναμορφωμένο και θα εντάσσει αποτελεσματικά τα παιδιά με ειδικές ανάγκες και αυτά των μεταναστών και

των μειονοτήτων. Χρειάζεται μια νέου τύπου εκπαίδευση που θα αίρει τα εμπόδια για μάθηση για τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων, που θα προωθεί τον τεχνολογικό εγγραμματισμό, θα δίνει αξία στην τεχνική εκπαίδευση όπου έχουμε μείωση 30% μέσα σε πέντε χρόνια. Μια εκπαίδευση που θα συνδέεται με την αγορά εργασίας.

Ήδη από πέρυσι είχα μιλήσει για τα ασφυκτικά περιθώρια βελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος. Ο σημερινός προϋπολογισμός δείχνει και πάλι ότι η Κυβέρνηση δεν προτίθεται να εντάξει την εκπαίδευση στις προτεραιότητές της. Η Νέα Δημοκρατία διατυμπάνιζε την πρόθεσή της να αυξήσει σταδιακά τη χρηματοδότηση στο 5% του Α.Ε.Π., ενώ παραλαμβάνοντας το ποσό στο 3,65% το έφερε σήμερα στο 3%. Θυμίζω ότι ο μέσος όρος της χρηματοδότησης της παιδείας στην Ευρώπη των είκοσι επτά είναι 5%.

Συνολικά από τον τακτικό προϋπολογισμό και τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων το 2009 θα υπάρξει μια αύξηση της τάξεως του 4,5%, αρκετά κοντά στα επίπεδα του πληθωρισμού και πάντως πολύ πιο κάτω από το 6,1% που αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση και που είχε προβλεφθεί στο προσχέδιο του προϋπολογισμού. Η εικόνα της υποχρηματοδότησης επιδεινώνεται περαιτέρω αν λάβουμε υπόψη ότι συχνά δεν απορροφώνται ούτε οι αρχικά προβλεπόμενες πιστώσεις.

Θα σταθώ σε τέσσερα σημεία. Σημείο πρώτο: Στη σημερινή οικονομική συγκυρία η Κυβέρνηση όφειλε να επενδύσει στην εκπαίδευση, στην κατάρτιση και στη «Δια Βίου Μάθηση». Δεν το κάνει. Η Ελλάδα μαζί με τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία είναι οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν επιδείξει ελάχιστη ή και καθόλου πρόοδο στη συμμετοχή στη «Δια Βίου Μάθηση». Το 2007 η συμμετοχή των ενηλίκων στη «Δια Βίου Μάθηση» στη Σουηδία ήταν 32%, στη Δανία 29,2%, στο Ηνωμένο Βασίλειο 26,6% και στην Ελλάδα ήταν μόλις 2,1%, δηλαδή περίπου 1/5 του μέσου όρου των χωρών της Ευρώπης. Η συμμετοχή στην αρχική επαγγελματική κατάρτιση το 2006 ήταν 33,9%, όταν ο μέσος όρος στην Ευρώπη των είκοσι επτά είναι 51,7%. Καμμία πρόοδος, κανένα αποτέλεσμα στη «Δια Βίου Μάθηση», όταν μάλιστα οι εκτιμήσεις του CEDOFOP δείχνουν ότι το 2015 θα απαιτούνται για το 30% των θέσεων εργασίας υψηλού επιπέδου προσόντα και για περίπου το 50% μεσαίου επιπέδου. Από ποιο σύστημα εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης θα αποκτήσουν αυτά τα προσόντα οι νέοι μας;

Σημείο δεύτερο: Με τον ασφυκτικό περιορισμό πιστώσεων είναι απολύτως βέβαιο ότι σημαντικά προγράμματα και δράσεις θα συνεχίσουν να υπολειπονται όπως τα ολοήμερα νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία, η πρόσθετη διδακτική στήριξη, η ενισχυτική διδασκαλία, η μεταφορά μαθητών, η δημιουργία νέων σχολικών και κινητών βιβλιοθηκών, η υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας.

Σημείο τρίτο: Καμμία ουσιαστική αύξηση για τον πανεπιστημιακό τομέα όπου προβλέπεται αύξηση 3,3%. Και μάλιστα για αμοιβές προσωπικού η αύξηση είναι 2,3% τη στιγμή που εκκρεμεί ο διορισμός διακοσίων πενήντα εκλεγμένων μελών Δ.Ε.Π..

Σημείο τέταρτο: Μου δημιουργούνται συγκεκριμένες απορίες, σχετικά με ειδικότερα κονδύλια και κατ' επέκταση με τον αντίστοιχο προγραμματισμό για το σχεδιασμό και τη λειτουργία αυτής της Κυβέρνησης. Τι συμβαίνει, τελικά, με τις εισιτήριες εξετάσεις για τα Α.Ε.Ι.; Το ετήσιο κόστος διενέργειας των εισιτηρίων εξετάσεων για τα Α.Ε.Ι. κινείται κάτω από 1.500.000, όμως η Κυβέρνηση επιμένει να εγγράφει κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό πολλαπλάσιες πιστώσεις που είναι σίγουρα μη απαιτητές. Φέτος ενέγραψε 28,3 εκατομμύρια, πέρυσι 25,2 και πρόπερσι 26,4 όταν χρειάζεται 1.500.000. Πρόκειται για συνεχιζόμενες αστοχίες, για κρυμμένες προθέσεις; Επιχειρείται να εμφανιστούν αυξημένες πιστώσεις για την παιδεία; Τι αφορούν τα 17.000.000 για αποζημίωση μελών συλλογικών οργάνων; Βρισκόμαστε στο τέλος του 2008 και δεν έχουν ακόμα «τρέξει» τα έργα του επιχειρησιακού προγράμματος για τη «Δια Βίου Μάθηση». Γιατί τόσο μεγάλη καθυστέρηση για την υλοποίηση των έργων της Δ' Προγραμματικής Περιόδου 2007-2013; Η μόλις κατά 1,3% αύξηση των πιστώσεων για τον προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων δείχνει ότι η κατάσταση είναι τρα-

γική.

Τι γίνεται με την αρχή διασφάλισης ποιότητας; Φαίνεται να απορροφά σχετικά μεγάλες πιστώσεις, 875.000 το 2007, 1.000.000 το 2008, 1,16 εκατομμύρια το 2009. Μόλις το 2008 αξιολογήθηκε μικρό μέρος των τμημάτων. Κατά συνέπεια τίθεται ένα θέμα αποτελεσματικότητας λαμβανομένου υπόψη ότι ο σχετικός νόμος έχει ψηφιστεί από το 2005 και στην ουσία έχει προκύψει ισχυρό αποτέλεσμα και μόνο δαπάνες.

Είναι λογικό οι ελλείψεις στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση να είναι τόσο μεγάλες ώστε να εγγράφονται 43.000.000 για αμοιβές ωρομισθίων, όταν πέρυσι εγγράφηκαν 3,5 εκατομμύρια, δηλαδή εκατόν είκοσι φορές παραπάνω; Παρομοίως για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση εγγράφονται κοντά στα 22.000.000 και πέρυσι κανένα. Εξάλλου η εκπαίδευση με ωρομίσθιους καθηγητές είναι καταδικασμένη. Τι αφορά η αποζημίωση συλλογικών οργάνων που είναι 970.000, σχεδόν τριπλάσια από πέρυσι;

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση παρακολουθεί το κοινωνικό ξέσπασμα που ζούμε με μάτια ερμητικά κλειστά παράγοντας μια εκκωφαντική σιωπή. Λαλίστατα δυστυχώς είναι μόνο τα μίντια. Η χειρότερη εκδοχή θα είναι η έκρηξη να λειτουργήσει ως εκτόνωση αντί ως ευκαιρία για συνολική αλλαγή της εκπαίδευσης με πολιτική και κοινωνική συναίνεση για επαναπροσδιορισμό των στόχων της, του περιεχομένου της και κατ' επέκταση της χρηματοδότησής της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Γρηγόρης Ψαριανός έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Τις ημέρες εκείνες έκαναν σύναξη ανοιχτή τα παιδιά και λάβανε την απόφαση, επειδή τα κακά μαντάτα πλήθαιναν στην πρωτεύουσα, να βγουν έξω σε δρόμους και σε πλατείες με το μόνο πράγμα που τους είχε απομείνει. Μια παλάμη φως κάτω απ' το ανοικτό πουκάμισο με το σταυρουδάκι του ήλιου όπου είχε κράτος και εξουσία η ανοιξη. Και πήγαιναν πάλι μπροστά οι νέοι με τα πρησμένα πόδια που τους έλεγαν αλήτες. Και πολλοί φορούσαν μαντήλια και κασκόλ και μάσκες και κουκούλες γιατί έπεφταν βροχή τα χημικά, τα απαγορευμένα και στον πόλεμο. Και ήταν γεμάτος ο τόπος κάμερες που τους έγραφαν, αλλά έδειχναν οι κάμερες μόνο φωτιές και σπασίματα για να στήσουν ένα τηλεοπτικό σκηνικό, να τρομάξει ο νοικοκυραίος απ' την εξέγερση των ανοικοκύρευτων, των μη νοικοκυραίων, απ' την εξέγερση των δεκαετήχρονων και δεκαπεντάχρονων παιδιών που βγήκαν για πρώτη φορά στον δρόμο, επειδή ένας συμμαθητής τους εκτελέστηκε από σφαίρα η οποία με κατά παραγγελία πόρισμα εξοστρακίστηκε. Που ο δικηγόρος των δολοφόνων είπε ότι ήταν παρεξήγηση και θέλημα Θεού. Και ήξερε το πόρισμα μια βδομάδα πριν. Και το ανακοίνωσε πριν ανακοινωθεί επίσημα.

Στην εξέγερση συμμετείχαν σε διατεταγμένη υπηρεσία ασφαλίτες με κουκούλες και λοστούς που έσπαγαν και έκαιγαν. Και δεν ήταν η πρώτη φορά. Και ήταν πάντα μαζί με κάτι φουσκωτούς με μπουφάν που έγραφαν το όνομα του αγγλικού ροκ συγκροτήματος POLICE. Και μπαίνοβγαίνουν στις κλούβες του συγκροτήματος με σιδερόφραχτους κρανοφόρους που είναι καλοί άνθρωποι του καλού κράτους των αστυνόλων και μιας εξουσίας όπου μήτε κλώνος, μήτε ανθός, δάκρυο ποτέ δεν έβγαλαν. Γιατί ήταν συνέχεια χειμώνας. Αλλά δεν υπήρχε τρόπος για να περάσει η ανοιξη παρά μονάχα αυτός. Και τον είχαν πάρει αμύλητοι και φωνάζοντας και αμύλητοι και φωνάζοντας πάλι αυτά τα παιδιά με τα πρησμένα πόδια που πάλι τους έλεγαν αλήτες και που ήθελαν να ανοίξουν τον δρόμο για να περάσει μια ανοιξη γιατί αρκετά σ' αυτόν τον τόπο με τον χειμώνα.

Και εμείς καθόμαστε εδώ, κύριε Πρόεδρε και κύριοι λίγοι συνάδελφοι, και καθόλου από δω, και μιλάμε για έναν προϋπολογισμό...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι, είναι.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Λίγο από και.

Και μιλάμε πάλι για έναν προϋπολογισμό που είναι τόσο μαϊμού που αν του πετάξεις μπανάνα την πιάνει στον αέρα και είναι και τόσο άδικος και ασύδοτος που θέλει να κρυφτεί αλλά η χαρά δεν τον αφήνει. Και ο Υπουργός λείπει. Και ένας προϋ-

πολογισμός που θα τον ψηφίσουμε, οι εκατόν πενήντα και κάτι ψιλά, επειδή πάνω τα χεράκια, κάτω τα χεράκια και είμαστε σαν λόχος...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ένα ψιλό.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Και θα τον ψηφίσουμε μ' ένα ποσοστό να δίνει στην παιδεία 3 και κάτι, κάτω από το 1/5 και το 1/6 από τον μέσο όρο της Ευρώπης, όταν οι ευρωπαϊκές χώρες δίνουν 6%, 8%, 9%, 12% για την παιδεία και εμείς δίνουμε 3 και κάτι. Μπορεί αυτό το 3 να είναι και συμβολικό που δίνουμε στην παιδεία.

Και δίνουμε στον πολιτισμό 0,47%. Και έχουμε ένα Υπουργείο Πολιτισμού για το 0,5%. Γιατί δεν έχουμε δέκα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας αφού δίνουμε τόσα πολλά λεφτά για οπλικά συστήματα και χημικά; Πιο πολλά λεφτά δίνουμε στα χημικά, που είναι απαγορευμένα απ' την Συνθήκη της Γενεύης ακόμα και για συνθήκες πολεμικών επιχειρήσεων, παρά για τα σχολεία. Πιο πολλά λεφτά και πιο πολλές σφαίρες αγοράζουμε, για να ρίχνουμε και στους μαθητές ενδεχομένως, αλλά δεν έχουμε λεφτά γι' αυτήν τη δωρεάν παιδεία, τη ριμάδα. Γι' αυτό το 15%, πριν σαράντα χρόνια είχαν βγει στον δρόμο πάλι οι ξυπόλητοι και φωνάζαν «15% προίκα όχι στην βασιλομήτορα αλλά στην παιδεία» και εμείς ακόμα δεν έχουμε παρά μόνο περάσει το 3.

Γιατί δεν θέλουμε παιδεία. Θέλουμε μόνο εκπαίδευση. Και εκπαίδευση στα πλαίσια της μαϊμούδοποίησης. Θέλουμε στελέχη επιχειρήσεων, πειθήνια όργανα της άσκησης μιας συγκεκριμένης πολιτικής και πρακτικής. Θέλουμε μικρά ανθρωπάκια που να φοράν τα ίδια, να τρώνε τα ίδια, να σκέφτονται το ίδιο και να ανεβάζουν τους δείκτες των αριθμών. Ενώ οι άνθρωποι, όπως λένε πάντα οι στατιστικές «όταν οι αριθμοί ευημερούν, οι άνθρωποι υποφέρουν». Και οι άνθρωποι έχουν βγει στον δρόμο, κύριοι συνάδελφοι.

Κυρίως, κύριοι συνάδελφοι που λείπετε, και, κύριε Πρωθυπουργέ που λείπετε και, κύριοι Υπουργοί, που λείπετε, έναν προϋπολογισμό που για την παιδεία και τον πολιτισμό δεν μπορεί να βρει λεφτά. Μπορεί να βρει για τις τράπεζες, για τα καρτέλ, για τις κινητές τηλεφωνίες, για τις ακτοπλοΐες, για τα καρτέλ της ακτοπλοΐας, της τηλεφωνίας, μπορεί να βρει ό,τι θέλει για ό,τι θέλει, μπορεί να βρει να αγοράσει και να ξαναγοράσει, γιατί εξαντλούνται και τα χημικά, θα πάρουμε καινούργια τώρα, γιατί έχει ποτίσει όλη η Αθήνα και δεν μπορείς να αναπνεύσεις.

Και δεν τρώνε τα χημικά μόνο οι αληταράδες που βγήκαν στον δρόμο, τα κωλόπαιδα. Τρώνε τα χημικά και οι φιλήσυχτοι πολίτες από τα διαμερίσματά τους στο Κολωνάκι, στην Πανεπιστημίου, οπουδήποτε ζουν άνθρωποι, εισπνέουν χημικά που έχουμε αγοράσει από χώρες που παράγουν χημικά. Αλλά εκεί δεν εισβάλλουν οι Ηνωμένες Πολιτείες για να κάνουν μια κατοχή και να τους διδάξουν δημοκρατία, ενώ εισβάλλουν σ' άλλες χώρες όπου φημολογείται όπου φτιάχνουν χημικά. Και που δεν αποδείχθηκε κιόλας.

Έχουμε έναν προϋπολογισμό για τον οποίο εγώ προσωπικά όχι τον ψηφίζω ή τον καταψηφίζω, ντρέπομαι και να συζητήσω γι' αυτά τα νούμερα που μας λέτε, που ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι και ψεύτικα είναι και άδικα και δεν οδηγούν πουθενά.

Και πιπιλίζουμε την καραμέλα της βίας. Η βία είναι αυτός ο προϋπολογισμός, κύριοι Υπουργοί. Αυτός ο προϋπολογισμός ασκεί αφόρητη βία στους ανθρώπους που δεν μπορούν να ζήσουν, που είναι άνεργοι, που υπάρχουν διακόσιες χιλιάδες ελληνόπουλα που έχουν γεννηθεί εδώ από οικογένειες μεταναστών και δεν έχουν δικαίωμα να υπάρχουν, δεν έχουν χαριά, δεν έχουν τίποτα. Και γι' αυτούς δεν υπάρχουν ούτε 10 ευρώ. Σ' αυτόν τον προϋπολογισμό δεν αναφέρονται. Και στην ζωή προφανώς δεν υπάρχουν. Είναι φαντάσματα. Και όλη αυτή η πισισιαρία που έχει βγει στους δρόμους είναι ένα αποτρόπαιο για την εξουσία μας φάντασμα το οποίο θα μας πάρει από κάτω. Και πολύ καλά θα κάνει να προσπαθήσει να ανοίξει δρόμους μέσα απ' αυτήν τη μαυρίλα για να περάσει η ανοίξη.

Για όλες αυτές τις μέρες περάσανε χρόνια πολλά μέσα σε λίγη ώρα και άλλους εμάζωξαν και θερίζουν πλήθος τα θηρία. Δεν ξέρω αν θα στήσουν στον τοίχο τριάντα ή σαράντα από τους πάνω από πεντακόσιους που έχουν συλληφθεί πισισιακάδες σ' όλες τις πόλεις της Ελλάδας και παραπέμπονται με τον

αντιτρομοκρατικό.

Αλλά γι' αυτά ο προϋπολογισμός των φραγκοδιφραγκων για την παιδεία και τον πολιτισμό δεν έχει να πει τίποτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Βρεττός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Υπήρξε πολύ γλαφυρή η αναφορά του συναδέλφου που μίλησε, προηγουμένως, για τα γεγονότα που πέρασαν, αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και θα πρέπει να βγάλουμε σαν συμπέρασμα ότι αυτό το κράτος, αυτή η Κυβέρνηση είναι υπεύθυνη τόσο για ένα θάνατο όσο και για την καταστροφή της Αθήνας.

Σήμερα την ώρα που μιλάμε καίγεται ένα κτήριο στην Αθήνα. Απορώ πώς μπορεί αυτή η Κυβέρνηση να στέκεται στα πόδια της όταν απαθής βλέπει να καίγονται οι περιουσίες των πολιτών και αυτή να μην παίρνει κανένα μέτρο.

Αλλά υπάρχουν και ορισμένα άλλα συμπεράσματα από τον προϋπολογισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τα είπε πολύ καλά ο εισηγητής μας ο κ. Παπουτσής και οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θα πω και εγώ ορισμένα απ' αυτά για να κλείσει ο κύκλος.

Συμπέρασμα πρώτο. Έχουμε στην Ελλάδα μια μεγάλη οικονομική κρίση η οποία ξεκίνησε από την στιγμή που η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας. Με την απογραφή, με την μείωση των εσόδων, με την μείωση των Δημόσιων Επενδύσεων, με το χάσιμο των χρημάτων από το Γ' Κ.Π.Σ., με όλα αυτά τα γνωστά.

Έτσι έχουμε την Ελλάδα με τους μικρούς μισθούς, με τις μικρές συντάξεις τη μεγάλη ακρίβεια, το χάσμα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς την υποβαθμισμένη υγεία, κοινωνική προστασία και παιδεία.

Η Ελλάδα δεν είναι αυτή που ήταν πριν από πέντε χρόνια. Αυτή είναι η σημερινή βαθιά κοινωνική και οικονομική κρίση. Αυτό είναι το πρώτο συμπέρασμα.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι η χώρα μας είναι μια ανοχύρωτη χώρα. Αυτό που έλεγε η Κυβέρνηση εδώ και λίγο καιρό και εξακολουθούν να το λένε ακόμη οι Βουλευτές και οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας, ότι είμαστε μια θωρακισμένη χώρα απέναντι στην οικονομική κρίση, είναι λάθος, είναι ψεύδος. Ποια θωράκιση; Εδώ οι τράπεζες μας είναι από τις πρώτες που έπεσαν στα χρηματιστήρια. Οι τράπεζές μας είναι από τις πρώτες που έκλεισαν τη στρόφιγγα των χρημάτων και δεν έδιναν δάνεια και ακόμα δεν δίνουν. Και, κυρίως, η χώρα μας είναι δυστυχώς μεταξύ των λίγων που αντιμετωπίζει το φάσμα της χρεοκοπίας. Αυτό είναι η θωράκιση της Ελλάδας απέναντι στη διεθνή οικονομική κρίση; Ένα μεγάλο ψέμα της Νέας Δημοκρατίας που αποκαλύπτεται και κατά τη διάρκεια των συζητήσεων που έχουμε για τον προϋπολογισμό.

Ένα τρίτο συμπέρασμα είναι ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι στον αέρα. Είναι ένας χαοτικός προϋπολογισμός και γι' αυτούς που γνωρίζουν μαθηματικά, αυτό σημαίνει ότι επειδή δεν μπορούμε να έχουμε ασφαλείς προβλέψεις τα αποτελέσματα μπορεί να είναι δραματικά, να είναι εντελώς απρόβλεπτα. Ο προϋπολογισμός αυτός είναι εντελώς στον αέρα. Και αν κάποιος σκεφθεί ότι πέρυσι το Σεπτέμβριο κάναμε εκλογές επειδή δεν μπορούσαμε να εφαρμόσουμε τον προϋπολογισμό, φανταστείτε τώρα πόσες φορές έπρεπε να ζητήσουμε εκλογές με αυτό τον προϋπολογισμό που είναι εντελώς ανεδαφικός.

Ένα τέταρτο συμπέρασμα που προκύπτει, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι η Κυβέρνηση έχει χάσει την αξιοπιστία της. Και την έχει χάσει σε δύο επίπεδα, το ένα είναι το εσωτερικό επίπεδο και το άλλο είναι το εξωτερικό. Οι πολίτες δεν την πιστεύουν, είναι απλό. Και όσοι γυρίζετε από όλα τα κόμματα, από όλες τις παρατάξεις και κυρίως εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, το αντιμετωπίζετε αυτό το πράγμα μέσα στο λαό το δικό σας. Δεν σας πιστεύουν. Και, βεβαίως, έχουμε και ένα μεγάλο βαθμό αναξιοπιστίας από τον εξωτερικό μας περίγυρο με αποτέλεσμα να μη μπορούμε να δανειστούμε, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουμε το φάσμα της χρεοκοπίας τον επόμενο χρόνο και όλα αυτά τα γνωστά τα οποία ειπώθηκαν –να μην τα επαναλάβω– από τους Βουλευτές

μας. Έχουμε, λοιπόν, μια αναξιόπιστη Κυβέρνηση.

Το πρόβλημα της Κυβέρνησης δεν είναι, τελικά, εάν θα λυθεί με τον ανασχηματισμό. Εντάξει, θα γίνει ανασχηματισμός, τον περιμένουμε όλοι μας. Αλλά δεν νομίζω ότι μπορεί να γίνει τίποτα από αυτό. Κάποια άτομα θα αλλάξουν, μπορεί να μπουν και κάποιοι ικανότεροι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία. Αλλά εκείνο που είναι το μεγάλο πρόβλημα της Νέας Δημοκρατίας είναι αυτό που υποτίθεται ότι είναι το πλεονέκτημά της, είναι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Από εκεί ξεκινάει το κακό αγαπητοί συνάδελφοι. Το μειονέκτημα είναι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και σεις το γνωρίζετε πολύ περισσότερο από ό,τι το γνωρίζαμε εμείς και ο υπόλοιπος κόσμος. Δεν το λέγατε και βεβαίως δεν μπορούσατε να το πείτε, γιατί πώς θα αντιμετωπίζατε την κατάσταση; Όμως, το πρόβλημά μας πρέπει να το καταλάβουμε και πρέπει να το καταλάβετε ότι είναι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και αυτό φαίνεται από τις δημοσκοπήσεις, φαίνεται και από τον ίδιο τον κόσμο, ο οποίος το έχει συνειδητοποιήσει.

Τελικά ποια είναι η διέξοδος; Τι μπορούμε να κάνουμε; Προφανώς η διέξοδος θέλετε, δεν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας είναι μία κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και είναι κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ. για πολλούς και διάφορους λόγους και κυρίως, για να μην πάμε σε θέματα θεωρητικά, γιατί έχει άτομα που ξέρουν να δουλεύουν, άτομα που ξέρουν να αποδίδουν, άτομα που γνωρίζουν τα πράγματα, που έχουν πολιτικές, παλιά και καινούργια, και που είναι η μοναδική διέξοδος για τη πατρίδα μας. Αυτό, όσο συντομότερα το καταλάβετε, τόσο καλύτερα. Καταλαβαίνουμε ότι δεν είναι εύκολο να κάνετε εκλογές. Δεν είναι εύκολο να το αποφασίσετε, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι αν τις κάνετε, θα τις χάσετε. Ήδη με δύο καινούργιες δημοσκοπήσεις οι οποίες θα βγουν το πρωί, έχουμε τη διαφορά να μεγαλώνει και έχουμε για πρώτη φορά να εμφανίζεται ο Γιώργος Παπανδρέου ως ικανότερος σαν Πρωθυπουργός από τον Κώστα Καραμανλή. Συνεπώς είναι δύσκολο, το καταλαβαίνουμε πολύ καλά να κάνετε εκλογές. Όμως, όσο γρηγορότερα τις κάνετε, τόσο καλύτερα είναι και για σας γιατί τα αποτελέσματα θα είναι πολύ δυσμενέστερα όσο το παρατείνετε το πράγμα. Αλλά το θέμα δεν είναι τι θα κάνετε εσείς ή τι θα κάνουμε εμείς σαν ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το θέμα δεν είναι αν θα χάσετε εσείς την κυβέρνηση αν αν θα την πάρει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το θέμα είναι ότι όσο μένετε, τόσο τα πράγματα χειροτερεύουν για την Ελλάδα. Δεν έχετε δικαίωμα να παραμένετε πλέον, γιατί η κατάσταση, πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο. Αν θέλετε να ανατρέψετε αυτή την κατάσταση κάντε τη χάρη στον ελληνικό λαό να απομακρυνθείτε, να φύγετε όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Θα σας το οφείλει αυτό ο ελληνικός λαός, αφού δεν μπορεί να σας οφείλει κάτι περισσότερο, αυτά δηλαδή που του είχατε υποσχεθεί. Δεν του τα κάνετε. Τουλάχιστον, κάντε του αυτήν τη χάρη, φύγετε το συντομότερο δυνατόν!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε και για το ότι τηρήσατε το χρόνο.

Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Αργύρης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις μέρες αυτές που συζητούμε τον προϋπολογισμό θα πρέπει να σκεφθούμε ότι μέρες τώρα η χώρα μας απασχολεί το διεθνές και ντόπιο Τύπο με πρωτοσέλιδα και μάλιστα με εικόνες, περιγραφές και αναλύσεις που δεν τιμούν καθόλου τη χώρα μας για τα αίτια που οδήγησαν τους νέους στους δρόμους, για τα σκάνδαλα που ταλανίζουν τη χώρα, για την οικονομική και θεσμική πίεση που έφερε σε απόγνωση τους πολίτες, για την αφερεγγυότητα της χώρας μας και για το υψηλότερο ποσοστό δανεισμού.

Και αυτομάτως, έρχεται στο μυαλό μου η συζήτηση των προϋπολογισμών πριν το 2004, όταν συζητούσαμε και υλοποιούσαμε στόχους να είναι η χώρα στο σκληρό πυρήνα και στην Ο.Ν.Ε., να μπαίνει η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να διοργανώνονται οι καλύτεροι Ολυμπιακοί Αγώνες. Όλα αυτά φέρουν, αν θέλετε, μια αντιστοίχιση της Ελλάδας του χθες και της Ελλάδας του σήμερα.

Από την άλλη μεριά όμως συζητάμε τον προϋπολογισμό. Θα

μπορούσε κάποιος να πει ότι η σημερινή συζήτηση θα είχε έναν παραφρασμένο τίτλο μιας κινηματογραφικής ταινίας «Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος ανεκτέλεστου προϋπολογισμού». Γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα, δεν μπορέσατε να εφαρμόσετε τον προϋπολογισμό, οδηγήσατε τη χώρα σε εκλογές ξανά κοροϊδεύοντάς τον ότι τώρα ήρθαν οι καλές μέρες και ότι από δω και πέρα δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Θέλω, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ή μάλλον εναπομείναντες συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να πω ότι έρχομαι από μια περιοχή τη Νεμέα, μια αγροτική περιοχή. Και εκεί συζητούσαμε τρεις ώρες με ανθρώπους οι οποίοι είναι σε απόγνωση, οι οποίοι είναι απελπισμένοι. Και αν είναι απελπισμένοι οι αγρότες ενός υποτίθεται τομέα όπως είναι ο αμπελο-οινοικός στη Νεμέα που είναι τόσο κοντά στο κέντρο, φαντάζεστε τι γίνεται σ' όλη την υπόλοιπη Ελλάδα. Και εκεί μου είπαν, μας κοροΐδεψε ο κ. Καραμανλής. Και επιβεβαιώνεται αυτό ότι τους κοροΐδεψε ο κ. Καραμανλής με τη μεγάλη, αν θέλετε, κοροΐδία των τελευταίων ημερών που ανακοινώθηκε και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό για το θέμα του καπνού. Και έτρεξα στα χαρτιά μου και βρήκα μια επιστολή. Είναι από τον κ. Μπερλουσκόνι. Είναι της ίδιας ιδεολογικής μήτρας, προέρχεται δηλαδή από τον ίδιο ιδεολογικό χώρο και είστε και στην ίδια ομάδα. Γιατί μαζί συμφωνήσατε για το καπνό το 2004. Ο Αλεμάνο τότε, αυτός ο νεοφασίστας, σήμερα Δήμαρχος της Ρώμης, ήταν Υπουργός Γεωργίας. Και συμφωνήσατε, λοιπόν, να πάει το 50% του εισοδήματος των καπνοπαραγωγών στο δεύτερο πυλώνα. Έλα, όμως, που ο Μπερλουσκόνι μετάνιωσε και κατάλαβε την απελπισία και στέλνει γράμμα στο Μπαρόζο και του λέει ότι πρέπει οπωσδήποτε τώρα στο τεστ υγείας να αλλάξουμε και να μην πάμε στο καθεστώς που ψηφίσαμε το 2004. Αυτός μετάνιωσε. Ο κ. Καραμανλής έχει μετανιώσει ή έχει μείνει ακόμη στην αντικειμενική ευθύνη;

Το καταθέτω στα Πρακτικά για να δείτε τι έλεγε ο Μπερλουσκόνι, για να μην τρώω το χρόνο μου, αλλά σας λέω το περιεχόμενο ότι ζήτησε από τον Μπαρόζο να μην πάμε στην αλλαγή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Αργύρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχουμε, λοιπόν, αγρότες οι οποίοι είναι κάθε μέρα και φτωχότεροι, απελπισμένοι. Έχουμε το ισοζύγιο να επιδεινώνεται καθημερινά δραματικά. Το εισόδημα με δικά σας στοιχεία, δηλαδή τα αλχημικά στοιχεία που δεν μπορούσατε άλλο να τα κρύψετε, με στοιχεία της EUROSTAT και της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, με δείκτη 100 το 2000, σήμερα είναι 79.

Με δείκτη 100 το 2000 για τους Ευρωπαίους αγρότες, είναι 119. Καταλαβαίνετε ότι είναι μία ψαλίδα σαράντα μονάδων και είκοσι μονάδες κάτω.

Εδώ ο κύριος Υπουργός πανηγύριζε. Έλεγε ότι οι αγρότες είναι μια χαρά, ότι για πρώτη φορά δίνουμε τις ενισχύσεις και - άκουσον-άκουσον- τέσσερις μήνες γρηγορότερα. Ζήτησα από κάποιον και μου έφερε το βιβλιάριο. Πέρυσι το Δεκέμβριο πήρε την εξισωτική αποζημίωση. Φέτος, το Δεκέμβριο ξαναπαίρνει την εξισωτική αποζημίωση. Πώς, λοιπόν, την παίρνει τέσσερις μήνες γρηγορότερα; Τι είναι, δηλαδή, αυτό το «γρηγορότερα»; Αυτή είναι η πρώτη κοροΐδία.

Δεύτερη κοροΐδία. Τι παίρνει; Παίρνει κάτι που το δίνει η Κυβέρνηση, για να τον ανακουφίσει; Έρχεται, δηλαδή, να πάρει κάποια χρήματα που θα του δώσουν μια ανακούφιση; Παίρνει τα δικά του χρήματα.

Πάμε τώρα και στις υπόλοιπες επιδοτήσεις. Λέτε ότι παίρνει τις επιδοτήσεις, επιδοτήσεις οι οποίες ούτως ή άλλως είναι το δικό του εισόδημα και το ξέρει αυτό το πράγμα. Όμως, δεν του φτάνει η επιδότηση, έπρεπε να παίρνει και εμπορική αξία. Βλέπω εδώ συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που ξέρουν πολύ καλά, όταν έμπαιναν στο τρακτέρ και έλεγαν «όλα τα κιλά, όλα τα λεφτά», ότι υπάρχουν τιμολόγια στα εκκοκκιστήρια με μηδέν τιμή. Τιμή προϊόντος μηδέν! Τι θα πείτε σ' αυτούς τους ανθρώπους; Σας ακούν που τους λέτε για διάφορες ενισχύσεις και τρελαίνονται. Γι' αυτό, λοιπόν, η κατάσταση είναι τραγική.

Πρέπει, όμως, να δούμε δύο-τρία πολύ σοβαρά πράγματα για

το πολιτικό μας σύστημα. Εδώ σήμερα βρισκόμαστε σε μία κρίση. Η νεολαία είναι στο δρόμο. Υπάρχει ένα σταυροδρόμι. Τι πιστεύετε εσείς, ότι η νεολαία παλεύει σήμερα και εξεγείρεται για να κάνει μικροδιευθέτηση, για να έρθουν τα πράγματα όπως ήταν πριν; Δηλαδή, να τους ξανακοροϊδέψετε και να τους δώσετε τις πλαστικές κάρτες, όπως τους δίνετε όταν ήταν οννεδίτες, που τους δίνετε κάποιες κάρτες για να ψωνίζουν φθηνότερα, για να τους κοροϊδέψετε και να τους βάλετε στη λογική των golden boys, που σήμερα τους έχετε γεμίσει με πλαστικές κάρτες, αλλά δεν έχουν αντίκρισμα;

Αυτή ήταν η ιδεολογία. Ο Γιώργος Βουλγαράκης δεν είναι απλά ένα στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας, είναι η ιδεολογία της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας, όταν φώναζε στα αμφιθέατρα, που δεν άκουγε τι έλεγε η νεολαία για το Γιώργο Παπανδρέου. Είναι το στίγμα, η ιδεολογία η οποία κατέρρευσε, είναι αυτή η λογική που είχατε, για να μπορέσετε να ξεγελάσετε τη νεολαία και να δημιουργήσετε μόνο οπαδούς για να πλουτίσετε. Γιατί ήταν όλα προς ίδιον όφελος. Δεν ήταν ίδιον όφελος; Τι ακριβώς τους δίδαξε ο Υπουργός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, όταν τους έλεγε ότι ξέρετε, και να κοιμήσετε μπορείτε και να μην πληρώσετε το κράτος; Για να απαλλαγείτε, λοιπόν, μπορείτε να κάνετε μία off shore εταιρεία. Αυτή είναι ιδεολογία, αυτό καταρρέει σήμερα.

Άρα, η νεολαία σήμερα δεν είναι σ' ένα κίνημα και στο δρόμο εξεγερμένη για μία διευθέτηση να παραμείνουν τα πράγματα, όπως έχουν. Όσο δεν το βλέπουν αυτό τόσο θα είναι τραγικό. Η νεολαία σήμερα, που όλοι παραδεχόμαστε και μιλάμε για τη γενιά των 700 ευρώ, θέλει αναδιανομή του εισοδήματος. Μα γίνεται μ' αυτήν την πολιτική αναδιανομή του εισοδήματος; Υπάρχει περίπτωση;

Κύριε Αγοραστέ, τι ακριβώς έχετε πάθει; Σας βλέπω ότι ανησυχείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Δεν ανησυχώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Ήσασταν και εσείς απ' αυτήν τη γενιά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Πώς είπατε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Εσείς είσατε νέα γενιά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Αργύρη, πρέπει να ολοκληρώσετε. Δεν προωθείται η συζήτηση με τέτοιες παρεκβάσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Να το πάρете πίσω αυτό, κύριε Αργύρη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Θέλω να επισημάνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Αργύρη, τελειώνετε και μην κάνετε προσωπικές αναφορές σε συναδέλφους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Λέω ότι εσείς ανήκετε στη νέα γενιά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Έκανα νόημα στον κύριο Πρόεδρο, επειδή βρίσκομαι εδώ όλο το πρωί και όλο το απόγευμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Αγοραστέ, έχετε απόλυτο δίκιο.

Κύριε Αργύρη, μην κάνετε κατάχρηση της καλοσύνης του Προεδρείου. Σας παρακαλώ πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Κλείνω με μία φράση. Το δεύτερο που πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας είναι ότι η πολιτική σας οδηγεί την κοινωνία σε διχασμό. Από τη μια μεριά θέλετε να βάλετε τους δήθεν νοικοκυραίους –γιατί είναι αυτό παλιό παραμύθι- και από την άλλη μεριά θέλετε να βάλετε όσους διαμαρτύρονται γι' αυτά που γίνονται, είτε να τους κάνουν κουκουλοφόρους είτε να τους βγάλετε κακώς εξεγειρόμενους. Να ξέρετε, όμως, ένα πράγμα, ότι τα ψωμιά σας έχουν τελειώσει, όπως λένε στην Ήπειρο, και το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να απαλλάξετε τη χώρα όσο μπορείτε γρηγορότερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Καφαντάρη έχει το λόγο.

ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, αυτό που ζούμε αυτές τις ημέρες είναι έλλειψη πολιτισμού. Μια και ο πολιτισμός είναι φυσικά άρρηκτα συνδεδεμένος με τον προϋπολογισμό, καλό είναι να δούμε κατ' αρχάς τι είναι πολιτισμός, το ρόλο του στην κοινωνία.

Ένας λυπηρός νόμος της κοινωνικής επιστήμης λέει ότι, όταν πρόκειται για οικονομικές ανάγκες, όσο πιο στερημένοι είναι οι άνθρωποι τόσο περισσότερο έχουν επίγνωση των αναγκών τους. Όταν πρόκειται για τις πολιτισμικές ανάγκες, όσο πιο στερημένοι είναι τόσο λιγότερο έχουν επίγνωση της στέρησής τους. Δηλαδή, οι άνθρωποι που δεν έχουν πνευματική καλλιέργεια στερούνται της συνείδησης ότι στερούνται πνευματικής καλλιέργειας. Αυτό σημαίνει ότι, για να έχεις ευνοϊκό πολιτιστικό περιβάλλον για το λαό, δεν αρκεί να προσφέρεις μία καλή παράσταση ή ένα καλό βιβλίο, αλλά πρέπει να παρέχεις τις προϋποθέσεις, ώστε να δημιουργηθεί ανάγκη στο λαό να τα αναζητήσει. Και αυτό είναι μία ολόκληρη φιλοσοφία και οπτική ζωής. Έχει να κάνει με τα πάντα, ακόμη και με την ίδια την ηθική μιας κοινωνίας.

Επομένως χωρίς το τι πολιτισμό θα στηρίξει το κράτος, μια και η ηθική της κοινωνίας δεν μπορεί παρά να είναι δική του ευθύνη, δεν είναι δυνατόν να μιλήσουμε για πολιτισμικά προϊόντα.

Ο καπιταλισμός σε παγκόσμιο επίπεδο αναδεικνύει τον πολιτισμό ως μυστικό οικονομικό όπλο. Οι τέχνες και οι δημιουργικές βιομηχανίες κινηματογράφου, τηλεόρασης, ακόμη και θεατρικά μονοπώλια κερδίζουν περισσότερα από τα διπλά μετρητά που παράγουν Ευρωπαίοι κατασκευαστές αυτοκινήτων και συμβάλλουν περισσότερο στην οικονομία από τη χημική βιομηχανία, τα ακίνητα, τα τρόφιμα και την επιχείρηση ποτών.

Επίσης, η σύνδεση του κεφαλαίου με τον τουρισμό είδαμε ότι αποτελεί μία από τις προτεραιότητες του κεφαλαίου. Σε συνέντευξή του, στο ραδιόφωνο της «NET», στις 19 Ιανουαρίου 2007, ο τότε Υπουργός Πολιτισμού κ. Βουλγαράκης έλεγε: «Κάνουμε μία πολιτική εισιτηρίων, η οποία θα επιτρέψει σε όσους ασχολούνται με τον τουρισμό να θεωρήσουν ότι έχουν κέρδος απ' αυτήν τη διαδικασία. Αυτοί είναι οι όροι της αγοράς. Δυστυχώς. Είναι ευτελές να το συζητά κάποιος, πλην όμως είναι πραγματιστικό». Έτσι, είχε πει ο τότε Υπουργός Πολιτισμού.

Η εμπορευματοποίηση του πολιτισμού οδηγεί κατευθείαν στην πολιτισμική υποβάθμιση, άρα και στην έκπτωση των αξιών. Ο καπιταλισμός, λοιπόν, εχθρεύεται τον πολιτισμό, όπως και την ηθική. Από τη φύση του είναι ανήθικος. Γι' αυτό και εμάς δεν μας εκπλήσσουν καθόλου τα σκάνδαλα, όποιο καπιταλιστικό κόμμα και αν βρίσκεται στην εξουσία.

Επομένως ήταν αναμενόμενες οι οικονομικές προβλέψεις για τον πολιτισμό στον προϋπολογισμό του 2009. Φυσικά, ούτε και αυτήν τη χρονιά υπάρχει κάπου το 1,5% για τον κινηματογράφο, που είχε δεσμευθεί ο Υπουργός Πολιτισμού ότι θα αρχίσουν να δίνουν οι καναλάρχες, όπως άλλωστε είναι υποχρεωμένοι από το νόμο εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Όμως, είπαμε ότι το σύστημα που υπηρετείτε δεν έχει ηθική. Ποιος Υπουργός θα πάει κόντρα στους καναλάρχες, στα μεγάλα αφεντικά;

Ενώ δικαίωμα να παράγουν κινηματογραφικές ταινίες οι δημιουργοί εύκολα το κάνετε, εύκολα το αφαιρείτε. Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου ψυχორραγεί, γιατί από τη μία πρέπει να λειτουργεί με οικονομικά κριτήρια, ανταποδοτικά και από την άλλη, δεν του δίνει το Υπουργείο χρήματα, ούτε φυσικά υποχρεώνει τους καναλάρχες να δίνουν εκείνοι βάσει νόμου, όπως οφείλουν.

Το νεοϊδρυθέν Κέντρο Θεάτρου και Χορού, από την άλλη, έχει αρχίσει να επιτίθεται στα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.. Αρχισαν τα παζάρια με τους δήμους. Σε μεταβατική περίοδο δέκα οκτώ μηνών θα δοκιμαστεί προφανώς η βιωσιμότητά του, όταν η λογική που προσεταιρίζονται είναι ποιος θα φορτωθεί το οικονομικό βάρος τους και πώς θα βγάλουν περισσότερες παραγωγές χωρίς λεφτά. Θα δίνει 200.000 ευρώ το Ε.ΚΕ.ΘΕ.Χ., εάν δίνει άλλα τόσα ο δήμος. Το ίδιο δε πρέπει να αυτοχρηματοδοτείται με το 30% των επιχορηγήσεων. Να, τι χορηγεί, ανοιχτοί οι δρόμοι στους ιδιώτες και στα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ..

Τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., λοιπόν, τα καταδικάζετε, όπως και τον κινη-

ματογράφο, όπως και τη Λυρική Σκηνή, που εκτός του κολοσσικού προβλήματος που έχει με το στεγαστικό, αντιμετωπίζει και έλλειψη πόρων για να λειτουργήσει. Εμποδίζεται να λειτουργήσει και να αναπτύξει την καλλιτεχνική της δραστηριότητα.

Το Εθνικό Θέατρο, όπως και το Κρατικό Βορείου Ελλάδος, υποχρηματοδοτούνται με 8,3 και 7,9 εκατομμύρια αντίστοιχα, με αποτέλεσμα όλο και περισσότερο να γίνονται κριτήρια για τη λειτουργία τους τα εισιτήρια και οι εισπράξεις σε βάρος του προοδευτικού ρεπερτορίου.

Στον αντίποδα των δημόσιων πολιτιστικών οργανισμών, η απλόχερη χρηματοδότηση του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης με 15,4 εκατομμύρια, τη μεγαλύτερη από όλους τους δημόσιους οργανισμούς, παρόλο που είναι ιδιωτική. Για το Μέγαρο Μουσικής δεν υπάρχει οικονομικό πρόβλημα και κρίση. Στο Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών όμως χρωστάτε ένα χρόνο τώρα 90.000 και δηλώσατε ότι όταν σας έρθει θα δώσετε μόνο 70.000, έτσι, χωρίς καμμία εξήγηση.

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, η σπουδαιότερη ελληνική συμφωνική ορχήστρα, παραμένει άστεγη, ενώ η μουσική της Ορχήστρας των Χρωμάτων, δημιουργήμα του Μάνου Χατζηδάκη, έχουν να πληρωθούν πολλούς μήνες, όπως είναι σε οικονομικό αδιέξοδο και η Κ.Ο.Ε.Μ. που ίδρυσε ο Σταύρος Ξαρχάκος και η Ορχήστρα Μίκης Θεοδωράκης.

Αυτά είναι ενδεικτικά γιατί ο κατάλογος είναι μακρύς και είπαμε, καθόλου τυχαία. Εκτός από τα κέρδη που φέρνει η πολιτιστική βιομηχανία για το κεφάλαιο, έχει και άλλα οφέλη. Μέσα από την πολιτιστική ομογενοποίηση, πολιτιστική και πνευματική υποβάθμιση, κάνει ευκολότερη τη χειραγώγηση του λαού.

Για το Κ.Κ.Ε. οι τέχνες και η καλλιτεχνική δημιουργία είναι δικαίωμα του λαού και η πολιτιστική ανάπτυξη και πνευματική ανύψωση συνδέεται με το ίδιο το αξιακό σύστημα της κοινωνίας. Θέλουμε, λοιπόν, το 2% για τον πολιτισμό, για την καλλιτεχνική δημιουργία, τις υποδομές, την ερασιτεχνική δημιουργία, για την πολιτιστική δραστηριότητα της νεολαίας, τους συλλόγους, τα συνδικάτα, τις γυναικείες οργανώσεις. Θέλουμε σπουδές για τους καλλιτέχνες, πανεπιστημιακού επιπέδου και δωρεάν. Θέλουμε επίλυση των συνταξιοδοτικών και μισθολογικών προβλημάτων των καλλιτεχνών και δημιουργών και αντιμετώπιση της τεράστιας ανεργίας που τους μαστιάζει. Μόνο έτσι ίσως θα μπορέσουμε να ανακτήσουμε σιγά σιγά το ήθος που έχουμε χρέος να δώσουμε στους εαυτούς μας και στα παιδιά μας, ώστε να αποκτήσουμε το σεβασμό και τη δύναμη, μαζί με το Κ.Κ.Ε. να ανατρέψουμε αυτόν τον καπιταλισμό. Επιτέλους πρέπει να γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κ. Καφαντάρη.

Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γιάννης Δημαράς έχει το λόγο. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι Βουλευτές, πάντα θεώρησα και θεωρώ ότι αυτό το Βήμα είναι ιερό και πρέπει όλοι με τις προσπάθειες και τους αγώνες μας να διατηρήσουμε και την αξία του και να πείσουμε τον ελληνικό λαό ότι εδώ τουλάχιστον, αν μη τι άλλο, ο Έλληνας πολίτης που τον εμπιστεύονται οι συμπολίτες του και τον εκλέγουν ως αντιπρόσωπό τους στο ελληνικό Κοινοβούλιο, μπορεί ελεύθερα να διατυπώνει την άποψη και τη γνώμη του σ' όλα όσα προβληματίζουν, διαδραματίζονται στην ελληνική κοινωνία.

Έλεγε κάποιος σοφός και πολύ σπουδαίος πολιτικός άνδρας ότι «η δημοκρατία είναι κακό πολίτευμα, αλλά δεν ξέρω κάποιο άλλο καλύτερο». Ε, λοιπόν, αυτό που σήμερα μας δίνεται ως δυνατότητα να υπηρετήσουμε, το καλύτερο πολίτευμα από αυτά που γνωρίζουμε, η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, πρέπει να είναι αντίστοιχη η προσπάθειά μας και αντάξια των προσδοκιών και της ιστορίας και του ελληνικού λαού.

Ξέρετε, πολλοί άξιοι συνάδελφοι, εξειδικευμένοι σε θέματα οικονομίας και άλλοι οι οποίοι εντρυφήσαν στον προϋπολογισμό τον οποίο καλείται η Βουλή σήμερα να ψηφίσει, ανέλυσαν διεξοδικά τις απόψεις τους και έπεισαν ή δεν έπεισαν τους συναδέλφους μας. Επειδή έχω μια μικρή εμπειρία στην ελληνική Βουλή και επειδή ξέρω πάρα πολύ καλά κάτι που ξέρουν και οι συνάδελφοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, ότι κανένας

από τους προϋπολογισμούς που ψήφισε η πλειοψηφία τα τελευταία τέσσερα χρόνια δεν υλοποιήθηκε, είναι περιττό να αναφερθώ στο γεγονός ότι και αυτός ο προϋπολογισμός που καταθέτει σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν πρόκειται να υλοποιηθεί, μ' όλα όσα επιχειρήματα ακούστηκαν και αναλύθηκαν.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια εξειδικευμένη αναφορά σε ό,τι έχει να κάνει με τα πολιτικά δρώμενα των ημερών. Και αυτό γιατί συνήθως κατά τη διάρκεια του προϋπολογισμού όλοι όσοι έχουμε τη δυνατότητα και την τιμή να πάρουμε το λόγο, αναφερόμαστε, κυρίως, στα πολιτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία. Σήμερα η ελληνική κοινωνία, λοιπόν, αντιμετωπίζει μια μεγάλη ηθική και πολιτική κρίση. Το ξέρουμε όλοι αυτό. Αναρωτιέμαι: Άραγε πώς μπορούμε, με ποιες πράξεις μας, πρωτοβουλίες και παραδείγματα να πείσουμε τη νέα γενιά ότι ο δρόμος για να λύσει τα προβλήματά της περνάει και μέσα από το διάλογο, περνάει και μέσα από τη Βουλή, όταν η Βουλή είναι αξιόπιστη και μπορεί να πείσει τον ελληνικό λαό ότι όλα όσα λέμε εμείς εδώ μπορούμε και να τα υλοποιήσουμε.

Η μεγάλη ένσταση των νέων ανθρώπων σήμερα, στο βαθμό που μπορώ και εγώ να τους ερμηνεύσω, είναι ότι δεν τιμωρείται ποτέ κανείς για κανένα από τα μεγάλα θέματα που έχουν ανακύψει στη χώρα. Εάν τους πείσουμε, λοιπόν, ότι μπορούμε να κάνουμε κάτι τέτοιο θα έχουμε κερδίσει ένα μικρό βήμα επικοινωνίας με τη νεότητα και τη νεολαία που ενίοτε, μπορεί και λαθεμένα, ενδεχομένως να εκφράζεται, αλλά από πάντα κανένας από εμάς δεν μπορεί να αρνηθεί το γεγονός ότι ξεκινάει από μια αγνότητα και μια αθωότητα που θα πρέπει και να μας προβληματίζει και να μας εμπνέει και εμάς που ήδη μεγαλώσαμε, περάσαμε λίγο τον Ρουβίκωνα.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να κάνω μια αναφορά στο Βατοπέδι, στον λίγο χρόνο που μου απομένει. Διαβάζω: «κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι σ' ένα ακόμα θέμα που έφτασε στο σημείο να μονοπωλεί εδώ και πολύ καιρό την επικαιρότητα. Έρχομαι στα σκανδαλώδη που έγιναν με επίκεντρο το Βατοπέδι. Μια θλιβερή ιστορία που ξεκίνησε εδώ και μια δεκαετία. Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι κάποιοι, παρά την πνευματική τους αποστολή, λειτούργησαν σε βάρος του δημοσίου. Εμεταλλεύτηκαν αδυναμίες του κράτους και ενέπλεξαν φορείς και υπηρεσίες. Σήμερα είναι σαφές ότι τα πράγματα είχαν διαστάσεις σοβαρότερες απ' ό,τι αρχικά είχαμε εκτιμήσει. Οφείλω να πω –και το λέω ευθέως– ότι υποτίμησα και εγώ το θέμα. Δεν είδα έγκαιρα τις διαστάσεις του. Δεν είχα πλήρη εικόνα όταν κλήθηκα για πρώτη φορά να τοποθετηθώ. Το λάθος αυτό δεν το χρεώνω σε κανέναν άλλον. Δικό μου ήταν».

Ποιος τα είπε αυτά εδώ στη Βουλή των Ελλήνων; Ο Πρωθυπουργός της χώρας, κ. Καραμανλής. Λέει, λοιπόν, ότι το πρόβλημα είναι χρόνιο και ότι δεν πήρε χαμπάρι για το τι επρόκειτο και τι συνέβη σ' αυτό το μεγάλο θέμα.

Και συμπληρώνει: «Γνωρίζω ότι από τα όσα σκανδαλώδη έγιναν στο Βατοπέδι, οι πολίτες έχουν πληγωθεί. Η Κυβέρνηση έχει αντικειμενική πολιτική ευθύνη για κάθε ζήτημα που πληγώνει τους πολίτες».

Παρακαλώ πάρα πολύ –και έχω χρέος να το κάνω– εδώ έχω ένα μικρό δέμα από έγγραφα από ερωτήσεις και επερωτήσεις που έγιναν στην Βουλή των Ελλήνων από το 2004 και από το Συνασπισμό και από το Κ.Κ.Ε. και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας για το Βατοπέδι. Πώς νομιμοποιείται πολιτικά ο Πρωθυπουργός της χώρας να λέει ότι δεν γνώριζε; Ποιος θα μου απαντήσει σε αυτό το απλό ερώτημα που έχω; Και μετά θέλουμε να πείσουμε τους νέους για ό,τι συμβαίνει σήμερα.

Εγώ θυμάμαι και ως δημοσιογράφος που θήτευσά εδώ στη Βουλή των Ελλήνων, τον Ανδρέα Παπανδρέου όταν κατηγορείτο με τις κατηγορίες που γνωρίζετε και με δύο σωματέμπορους να τον κατηγορούν ότι είπε «αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη» πριν ακόμα ξεκινήσει η ψηφοφορία για την προανακριτική που τον έστειλε και στο Ειδικό Δικαστήριο. Ο κ. Καραμανλής έρχεται σήμερα, μετά την εξεταστική επιτροπή να πει ότι υπάρχει πολιτική ευθύνη, όταν πολλοί από τους Βουλευτές της Νέας

Δημοκρατίας σε δημόσιες δηλώσεις τους ποτέ δεν είπαν ότι υπάρχει πολιτική ευθύνη. Πώς, λοιπόν, να πείσουμε την ελληνική κοινωνία και τα νέα παιδιά; Τι να τους πούμε άραγε για αυτά που έρχονται, που είναι ίσως δυσκολότερα από αυτά που μέχρι σήμερα αντιμετωπίζουμε; Γι' αυτό πρέπει όλοι να προσπαθήσουμε την αξιοπιστία της πολιτικής ζωής της χώρας.

Ο κύριος Πρωθυπουργός τότε όταν είχαμε κάνει εμείς αίτηση για εξεταστική επιτροπή στην υπόθεση της «SIEMENS», είχε δηλώσει εδώ ότι πηγαίνει κάποιος σε εξεταστική επιτροπή για να κουκουλώσει το θέμα. Ποιος πήγε, λοιπόν, το θέμα του Βατοπεδίου σε εξεταστική επιτροπή; Αυτός που θέλει να το κουκουλώσει;

Υπάρχουν ερωτήματα στα οποία κανένας μπορεί εύκολα να απαντήσει. Αλλά επιτρέψτε μου στο τέλος να πω ότι έτσι όπως το νιώθω, ξέρετε κάτι; Και είναι μια έτσι προσωπική εξομολόγηση. Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, εδώ στο Κοινοβούλιο, σε σας, να πω ότι ο μικρός μου γιος λέγεται Αλέξανδρος και είναι δεκαπέντε χρονών. Και όταν συνέβη το περιστατικό, δεν χρειάστηκε να συμβεί κάτι τέτοιο για να σκεφθώ βέβαια, αλλά όταν συνέβη ακόμα, σκέφτηκα κάτι: Όλα τα παιδιά μας Αλέξανδροι λέγονται. Και όλα τα κορίτσια μας είναι οι αυριανές μητέρες της πατρίδας. Και αυτά πρέπει να τα σκεφθούμε. Και εκτιμώ ότι το καθήκον του πολιτικού είναι αφ' ενός μεν να διευθετεί τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η κοινωνία αλλά το μέγιστο καθήκον του είναι να προβλέπει και να αναλαμβάνει την ευθύνη για όσα δεινά ενδεχομένως επέρχονται.

Εν κατακλείδι, αγαπητοί κύριοι συμπολίτες μου και συνάδελφοι στη Βουλή, της Νέας Δημοκρατίας ή θα αναλάβετε την ευθύνη για τα μελλούμενα ή θα σας προλάβουν τα μελλούμενα. Θα σας στείλουν με δικαστικό επιμελητή τα έγγραφα της έξευσης. Πριν συμβεί, οφείλετε να σεβαστείτε και εσείς, να σεβαστούμε και εμείς, τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Και σας καλούμε να πάμε σ' εκλογές, να δώσει τη λύση ο κυρίαρχος λαός και να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Και τώρα το λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής για μια πεντάλεπτη παρέμβαση, ο Βουλευτής Λαρίσης κ. Αστέριος Ροντούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να κάνω ένα συντομώτατο σχόλιο. Βάσει του ελληνικού τρόπου σκέψης, τιμάς περισσότερο ένα νεκρό με τη σιωπή, παρά όταν επαναφέρει διαρκώς το όνομά του. Τελειώνω το σχόλιο αυτό.

Άκουσα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεκάδες ομιλίες σήμερα. Λόγω, όμως, επαγγελματικής διαστροφής –φιλόλογος γαρ– μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση η ομιλία του κ. Νεράντζη. Περίμενα κάποιον από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να δώσει μια απάντηση σ' έναν έξοχο δικανικό λόγο που ακούστηκε στην Αίθουσα αυτή. Ο αξιγάπητος Πρόεδρος, εμβριθής μελετητής του αρχαιοελληνικού λόγου και της ελληνικής ιστορίας, έκανε την εξής τοποθέτηση και έβγαλε το εξής συμπέρασμα: Διαβάζοντας «τα Κερκυραϊκά» του Θουκυδίδη, είπε ότι οι Έλληνες του Πελοποννησιακού Πολέμου της τότε περιόδου, λόγω της ηθικής εξαχρείωσης που υπέστησαν από τον πόλεμο, έφτασαν στο σημείο, κατά τα γραφόμενα του Θουκυδίδη, να μεταλλάξουν τη σημασία των λέξεων. Και έκανε τον ευφυέστατο παραλληλισμό: Κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εσείς, ορμώμενοι από ύψιστο αντιπολιτευτικό οίστρο, κάνετε το ίδιο χαρακτηρίζοντας ως ταξικό και κίβδηλο τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης, παραλλάσσοντας ουσιαστικά τη σημασία των λέξεων.

Εγώ δεν θα επιχειρηματολογήσω ενάντια στα συμπεράσματα του αξιγάπητου Προέδρου. Διότι θα αφήσω μόνος του να μιλήσει ο Πρόεδρος και θα τα καταθέσω και στα Πρακτικά.

Το 2003, λοιπόν, ο αξιγάπητος κ. Νεράντζης που έχει ένα πάθος με την αρχαιοελληνική ιστορία, έλεγε επί λέξει για τον προϋπολογισμό του 2004, που κατέθεσε το 2003 το ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «Ο Ξενοφών αποθησαυρίζει ότι ο αρχηγός των Μήδων συνέστησε στον Κύρο, το Βασιλιά των Περσών ότι «το να εισπράττει σήμερα χρήματα δεν παράγει πολύχρονο πλούτο».

Ωραία. Το να εισπράττει σήμερα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ από φόρους Ελλήνων πολιτών, παράγει μακροπρόθεσμα πλούτο; Δεν θα απαντήσω εγώ διότι θέλω να δω την απάντηση του αξιοτίμου Προέδρου επ' αυτού του σημείου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Είναι 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω από πέρυσι.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εννοείται, 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω από πέρυσι.

Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μήπως πρέπει να ρωτήσετε τον Ξενοφώντα;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα απαντήσετε εσείς, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, είναι ο μοναδικός βιογράφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πολύ φοβάμαι ότι είναι και αγιογράφος μου!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ζηλεύετε, κύριε Τασούλα; Ζηλεύετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα σας περιαρπάξει και εσάς, κύριε Υπουργέ. Μη βιάζεστε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεύτερον, συνεχίζει ο κ. Νεράντζης: «Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πίσω και πέρα από τα νούμερα και τις παραθέσεις, υπάρχει το θολό τοπίο και η κατάσταση της οικονομίας που μου θυμίζουν τον Ισοκράτη του 4ου π.χ. αιώνα, ο οποίος έλεγε ότι είναι πλήθος «οι καθ' εκάστην ημέραν των αναγκών ενδεείς» -δηλαδή αυτοί που έχουν ανάγκη τα καθημερινά και δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα, σαν να λέμε οι φτωχοί δηλαδή- «οι εις τας δεινότητας αφιγμένοι» -αυτοί που φτάνουν σε αίσχιστο σημείο οικονομικής καταπτώσεως- «οι χρημάτων δέσμενοι και οι αναγκών απορούντες». Στην αγορά υπάρχει κατήφεια, δεν υπάρχει καθόλου αγοραστική δύναμη». Τάδε έφη ο κ. Νεράντζης εν έτη 2003.

Αν πάρουμε το κείμενο αυτό και το φέρουμε στην πραγματική κατάσταση σήμερα, είναι ακριβώς ότι έλεγε ο Ισοκράτης στον 4ο αιώνα. Ό,τι είπε ο Νεράντζης το 2003, είναι το 2008, σήμερα, η κατάσταση. Διότι δύομισι εκατομμύρια Έλληνες είναι κάτω από το όριο της φτώχειας ενδεείς των αναγκών. Και το ερώτημα είναι: για την κατάσταση αυτή τη σημερινή, φέρει ευθύνη η Νέα Δημοκρατία ή δεν φέρει καμμία απολύτως ευθύνη; Ή τέλος πάντων, η ευθύνη μοιράζεται και στα δυο κόμματα εξουσίας που έφεραν τα δύομισι εκατομμύρια των Ελλήνων κάτω από το όριο της φτώχειας; Ναι ή όχι;

Το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θέλω να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, τελειώνοντας, ότι, βεβαίως, είναι ολίσθημα λεκτικής υφής, όμως, το να αλλάζω τη σημασία των λέξεων και μπορεί κάποιος να του αρέσει. Είναι όμως εξίσου αμάρτημα εάν όχι βαρύτερο το να θεώμαι τα πράγματα ανάλογα από την οπτική γωνία στην οποία βρίσκομαι. Δηλαδή εάν είμαι αντιπολίτευση, να στηλιτεύω την πραγματικότητα, λέγοντας αλήθεια και αν είμαι κυβέρνηση να προσφεύγω σ' έναν ευφυέστατο δικανικό λόγο για να αλλάξω την ουσία των πραγμάτων και όχι απλώς να αλλάξω την ουσία δυο λέξεων.

Καταλήγοντας θα έλεγα, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι φίλος ο Θουκυδίδης, φιλάτη δε η αλήθεια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Στο λόγο, Υπέρ Αδυνάτου του Λυσία θα πρέπει να προσθέσετε τώρα εκείνον υπέρ Νεράντζη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.58' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Κυριακή 21 Δεκεμβρίου 2008 και ώρα

11.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προ-

ϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2009».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ